

60 GODINA VJESNIKA U SLUŽBI MALOG ISUSA

1956. - 2016.

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 4./384. Zagreb, prosinac 2016. Godina - LXI.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara: s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Kristina Adžamić, s. M. Ana Čajko-Šešerko

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

**Živio Mali Isus!
Drage naše sestre!**

Držite u rukama zadnji broj Družbinog vjesnika *U službi Maloga Isusa* od 2016. godine. Nastojale smo ostaviti trag 60. godišnjice njegova izlaska u sva četiri broja. Zahvalne smo Gospodinu što smo doživjele ovu Vjesnikovu godišnjicu. Za mnogo duhovno blago sačuvano nam o životu Crkve, ocu Utemeljitelju, našoj Družbi, našim zajednicama, pokojnim sestrama, slavljinama Jubileja i blagdana dugujemo zahvalnost upravo Družbinu vjesniku. Svoju zahvalnost dugujemo svim sestrama urednicama, posebno sestri Ivani Pavlič koja je na poticaje časne majke s. M. Flavije Tomšić i na poticaje preč. E. Kornfeinda duhovnika sestara u Samostanu Antunovac prihvatila uređivanje „Listića Družbe“. Zahvaljujemo vrhovnim glavaricama Družbe, provincijskim glavaricama, svim sestrama, novakinjama, postulanticama, pripravnicama i svim našim suradnicima što su svojom riječju obogatili sadržaj 384. Družbina vjesnika i u njima bezbroj, bezbroj stranica.

S. Virginia Ninić je o desetoj godišnjici izlaska Družbinog vjesnika (1966.) kao urednica zapisala „Početak izlaska Družbinog vjesnika bio je važan događaj u Družbi. On je bio glasnik još važnijeg događaja - odlaska naših sestara izvan domovine u Belgiju. Taj veliki događaj nije mogao ostati sakriven.“ Urednica se prisjeća kako su sestre po filijalama radosno dočekale svaki novi broj. „Neke su ga ljubile, a neke polile i suzama radosnicama. Vjesnik im je pričao o događajima u Družbi, o njenim potrebama i radu.“ To njegovo poslanje nastavljalo se iz broja u broj, iz godine u godinu, sve do danas.

Drage sestre i dragi naši čitatelji! Želimo da ovaj broj Družbinog vjesnika koji je i jubilarni, kao i svi drugi koje ćemo s radošću pripremati budu evangelizacijski glas Družbinog poslanja u Crkvi i svijetu. Nastavimo započeti put življenja i svjedočenja Božje ljubavi koja se objavila svijetu u svetoj božićnoj noći. Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2017. godinu želi vam

Uredništvo

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za 54. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 2017.

U misiji pod vodstvom Duha

Draga braćo i sestre,

u proteklih nekoliko godina, promatrali smo dva aspekta kršćanskog poziva: poziv na »izlazak iz nas samih« da bismo oslušivali Gospodinov glas te važnost crkvene zajednice kao povlaštenog mjesta gdje se Božji poziv rađa, jača i izražava.

Sada, u prigodi 54. Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, želio bih se zadržati na *misionarskoj dimenziji našeg kršćanskog poziva*. Oni koji su dopustili da ih Božji glas privuče i odlučili slijediti Isusa vrlo brzo otkrivaju u sebi nezatomljivu želju da nose blagovijest svojoj braći i sestrama kroz evangelizaciju i služenje u ljubavi. Svi su kršćani pozvani biti misionari evanđelja! Kao učenici, naime, ne primamo dar Božje ljubavi za svoju o-

sobnu utjehu, niti smo pozvani gurati u prvi plan same sebe ili brinuti o interesima nekog poduzeća. Mi smo jednostavno muškarci i žene koje je radost Božje ljubavi dotakla i preobrazila i koji ne mogu takvo iskustvo zadržati samo za sebe: »Radost evanđelja koja ispunjava život zajednice učenikâ je misijska radost« (Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 21).

Misijska zadaća, međutim, nije nešto što se pridodaje kršćanskom životu poput nekog ukrasa, već je, naprotiv, bitni sastavni dio same vjere. Odnos s Gospodinom podrazumijeva da smo poslani u svijet kao proroci njegove riječi i svjedoci njegove ljubavi.

Premda smo svjesni mnogih svojih slabosti i možemo se katkad osjećati obeshrabrenima, moramo s povjerenjem podići glavu k Bogu. Moramo prevladati osjećaj vlastite nedostatnosti i ne podleći pesimizmu, koji nas pretvara u pasivne promatrače dosadnog i jednoličnog života. Nema mjesta strahu! Sâm Bog dolazi očistiti naše »nečiste usne« i osposobiti nas za poslanje: »'krivica ti je skinuta i grijeh oprošten'. Tad čuh glas Gospodnji: 'Koga da pošaljem? I tko će nam poći?' Ja rekoh: 'Evo me, mene pošalji!'« (Iz 6, 6-8).

Svi učenici misionari osjećaju u srcu taj Božji glas koji ih poziva da, poput Isusa, »prolaze« svijetom »čineći dobro i ozdravljajući sve« (usp. Dj 10, 38). Već sam spomenuo da je, po svom krštenju, svaki kršćanin »kristonosac«, to jest onaj koji nosi Krista svojoj braći i sestrama (usp. *Kateheza*, 30. siječnja 2016.). To posebno vrijedi za one koji su pozvani na život posebnog posvećenja i svećenike koji su velikodušno odgovorili: »*Evo me, Gospodine, mene pošalji!*«. S obnovljenim misionarskim zanosom, svećenici su pozvani izaći izvan svete ograde hrama, da omoguće Božjoj nježnoj ljubavi da se izlije na dobrobit čovječanstva (usp. *Homilija na Misi posvete ulja*, 24. ožujka 2016.). Crkva treba takve svećenike: vedre i sigurne da su otkrili istinsku blago, nošene silnom željom da pođu s radošću sve upoznavati s njim (usp. Mt 13, 44).

Javlja se, dakako, mnoga pitanja kad je riječ o kršćanskoj misiji: što znači biti misionar evanđelja? Tko nam daje snagu i hrabrost da naviještamo? Kojom se evanđeoskom logikom nadahnjuje misija? Na ta pitanja možemo odgovoriti promatrajući *tri prizora iz Evanđelja*: početak Isusova poslanja u nazaretskoj sinagogi (usp. Lk 4, 16-30); njegovo putovanje, nakon uskrsnuća, u društvu učenika iz Emausa (usp. Lk 24, 13-35) i, konačno, prisposoba o sijaču i sjemenu (Mt 4, 26-27).

Isus je pomazan Duhom i poslan. Biti učenik misionar znači aktivno sudjelovati u Kristovu poslanju, koje sam Isus opisuje u nazaretskoj sinagogi: »Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti

siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene proglasiti godinu milosti Gospodnje» (Lk 4, 18-19). To je ujedno naše poslanje: biti *pomazani* Duhom i *poći našoj braći i sestrama* naviještati Riječ i biti za njih sredstvo spasenja.

Isus je uz nas na našem putu. Pred pitanjima koja naviru iz ljudskog srca i izazovima pred koje nas stavlja život, može nas obuzeti osjećaj izgubljenosti, nedoraslosti zadaći ili beznađa. Kršćanska se misija može činiti kao čista neostvariva utopija ili barem nešto što nadilazi naše snage. Međutim, promatranje Uskrslog Isusa dok hoda uz učenike iz Emausa (usp. Lk 24, 13-15) može nam uliti novo pouzdanje. U tom evanđeoskom prizoru, imamo pravu i istinsku »liturgiju na ulici«, koja prethodi liturgiji riječi i lomljenja kruha. Vidimo da je, na svakom koraku koji učinimo, Isus uz nas! Dvojica učenika, shrvani sablaznošću križa, vraćaju se kući kao oni koji su pretrpjeli poraz. Njihova srca su slomljena, njihove nade potonule a njihovi snovi razbijeni. Radost evanđelja je zamijenila tuga. Što Isus čini? Ne osuđuje ih već im se pridružuje na njihovu putu i namjesto da podiže zid, on otvara novi prostor. Postupno preobražava njihovu obeshrabrenost, daje da im srce usplamti i otvara njihove oči, naviještajući Riječ i lomeći kruh. Na isti način, kršćanin ne nosi sâm teret misije, već je svjestan da, i usred napora i nerazumijevanja, »Isus kroči s njim, govori s njim, diše s njim, radi s njim. Osjeća Isusa živog uza se usred misionarske zauzetosti« (Apost. pob. *Evangeliu gaudium*, 266).

Isus čini da sjeme raste. Na kraju, važno je iz Evanđelja naučiti kako naviještati. Nerijetko, čak i s najboljim namjerama, možemo podleći stanovitoj pomami za moći, prozelitizmom ili netolerantnim fanatizmom. Evanđelje nas, naprotiv, poziva da odbacimo idolopoklonstvo moći i uspjeha, pretjeranu brigu za strukture i neku vrstu tjeskobe koja ima više veze s duhom osvajanja no služenja. Sjeme Kraljevstva, premda maleno, nevidljivo i katkad beznačajno, tiho i dalje raste, zahvaljujući Božjem neumornom djelovanju. »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako« (Mk 4, 26-27). To je naš prvi razlog povjerenja: Bog nadilazi sva naša očekivanja i stalno nas iznenađuje svojom velikodušnošću. On daje da naši napori urode plodom koji izmiče svakoj ljudskoj kalkulaciji.

S ovim evanđeoskim povjerenjem, postajemo otvoreni za tiho djelovanja Duha, koji je temelj poslanja. Nema niti će ikada moći biti pastoralna zvanja ili kršćanske misije bez revne i kontemplativne molitve. U tome smislu, kršćanski se život treba hraniti slušanjem Božje riječi i, iznad svega, njegov

ovanjem osobnog odnosa s Gospodinom u euharistijskom klanjanju, tom povlaštenom »mjestu« za naš susret s Bogom.

Želim od srca potaknuti to prisno prijateljstvo s Gospodinom, prije svega kako bismo od Boga molili nova zvanja za svećeništvo i Bogu posvećeni život. Božji narod trebaju voditi pastiri koji ulažu svoje živote u službi evanđelja. Stoga pozivam župne zajednice, udruge i brojne molitvene skupine koje su prisutne u Crkvi da se othrvaju napasti malodušnosti i nastave moliti da Gospodin pošalje radnike u svoju žetvu i da nam dadne svećenike zaljubljene u evanđelje, koji su kadri iskazati blizinu braći i sestrama i biti živi znakovi Božje milosrdne ljubavi.

Draga braćo i sestre, i danas možemo obnoviti žar navještaja i potaknuti na osobit način mlade da krenu putom nasljedovanja Krista. Unatoč raširenom osjećaju da je vjera umorna ili svedena na puke »dužnosti za obaviti«, naši mladi žele otkriti trajno aktualnu privlačnost Isusa, iskusiti poticajnost i izazovnost njegovih riječi i djela, i, na kraju, njegovati, zahvaljujući njemu, ideal punine ljudskog života, koji se troši iz ljubavi za druge.

Blažena Djevica Marija, Majka našega Spasitelja, imala je hrabrosti prigrliti taj ideal, stavljajući svoju mladost i svoje oduševljenje u Božje ruke. Neka nam svojim zagovorom izmoli istu otvorenost srca, istu spremnost odgovoriti: »Evo me« na Gospodinov poziv i s istom radošću pohitati na put (usp. Lk 1, 39) da ga naviještamo cijelom svijetu.

Iz Vatikana, 27. studenoga 2016. godine.

Prva nedjelja došašća.

*Hvala ti, sveta Majko Sina Božjega, Isusa!
Hvala ti na poniznosti koja je privukla Božji pogled;
Hvala ti za vjeru s kojom su prigrlila njegovu riječ;
Hvala na hrabrosti s kojom si rekla: 'Evo me',
Moli za nas, hodočasnike u vremenu;
pomažući nam kročiti putem mira.*

Papa Franjo

PORUKE I ČESTITKE VRHOVNE GLAVARICE

Poruka sestrama za Rafaelovo 2016.

Živio Mali Isus!

**Poštovane sestre Provincijalke,
drage sestre, novakinje i pripravnice!**

Bliži nam se svetkovina Rafaelova u kojoj ćemo se još jednom sa zahvalnošću srca prisjetiti dana utemeljenja naše drage Družbe čiju smo 125. obljetnicu svečano proslavile prošle godine. Vjerujem, kako je svaka od nas pohranila u srce živo sjećanje na taj milosni dan, na sestrijsko zajedništvo koje smo doživjele u kolijevci drage na Družbe, u Katedrali Presvetoga Srca Isusova i uz grob našeg oca Utemeljitelja sluga Božjega nadbiskupa Josipa Staldera.

U obilju primljenih milosti iz milostivih ruku našega Gospodina Isusa nastavile smo život služenja Isusovoj najmanjoj braći i kroz *Izvanrednu godinu milosrđa* koja je otvorena na svetkovinu Bezgrješne 8. prosinca 2015., na 97. nebeski rođendan našega oca Utemeljitelja čije će zatvaranje biti na svetkovinu Krista Kralja 20. studenoga o.g., na 135. obljetnicu biskupskog posvećenja našeg oca Utemeljitelja za prvog vrhbosanskog nadbiskupa. Ovi važni dani koji našu Družbu povezuju s velikim događajima u Crkvi nisu za

nas slučajnost. U njima gledamo znak Božje providnosti, kao što ju je u svemu gledao i naš otac Utemeljitelj, otac i majka sirotinje kako su ga od sveg srca nazivali njegovi siromasi.

Ogledajući se na divne primjere milosrđa koje su nam ostavili u baštinu naš otac Utemeljitelj i naše pokojne sestre, ne preostaje nam ništa drugo, već kao i oni uputiti se putem milosrđa u današnjem vremenu. Nasljeđujući put Kristova milosrđa oni su rasli u svetosti. Njihov duhovni rast u svetosti bio je usmjeren na „svetost za svijet“. Nisu bježali od svijeta, nisu se zatvarali pred stvarnostima događaja koji su često bili poziv na hitno djelovanje. Nije im nedostajalo vremena za propitkivanje i donošenje zajedničkih odluka. U odgovoru na potrebe ljudi i svijeta vodila ih je samo vjera, milosrđe i ljubav u Sina Božjega. O takovim odlukama, hitnostima duhovnih i tjelesnih djela milosrđa i djelovanja ispisane su mnoge stranice svakodnevnog života oca Utemeljitelja i njegovih duhovnih kćeri sestara Služavki Maloga Isusa. Oni su svojim duhovnim raspoloženjem, pronicljivim okom, otvorenim srcem bili „kvasac“ u svom vremenu koji i danas nadahnjuje naš povijesni hod. Oni su bili „istinski promicatelji bolje civilizacije“ koju danas promičemo i mi na različitim poljima djelovanja. Oni su na obzorjima gdje ih je Providnost slala bili „sol zemlje“ i „svjetiljka što gori i svijetli“.

Gospodin Isus, poslužitelj siromaha bio je često zabrinut stvarnim stanjem ljudi. Nastojao je unaprijediti dostojanstvo ljudske osobe, a posebno ljubiti potrebne i ožalošćene. On ih je ljubio sve do najvećega izraza ljubavi umrijevši na križu. Danas poziva nas, svoje zaručnice, da budemo Njegova produžena ruka u posluživanju potrebnih i žalosnih u ovome svijetu. Promatrajući stvarno stanje ljudi i svijeta u kojem živimo, nebrojene patnje, boli, progonstva i mučeništva nevinih, ne-možemo i ne-smijemo kao Božja djeca, kao djeca „oca siromaha“ ostati ravnodušnima. Vjerujem kako slike ljudske patnje koje pratimo putem suvremenih medija, putem televizije, radio prijemnika, slike ljudskih trpljenja koje gledamo u stvarnosti naših gradova i sela dotiču srce svake od nas i da si svaka zabrinuto postavlja pitanje: Što mi je činiti u moru trpljenja i potreba ljudi? Što mi je činiti u moru patnje koja je blizu mene, kao i onih koje su fizički daleko od nas? Što bi u ovom vremenu učinio naš Utemeljitelj? Kamo bi nas poslao da umanjimo ljudsku patnju? I dok razmišljamo o stvarnostima trpljenja čovječanstva koja su nam tako blizu, vjerujem da se u duši i srcu svakoj nameće još bezbroj pitanja i pokušaja traženja odgovora.

Drage sestre! Nažalost, naša promišljanja o ovim izazovima današnjeg vremena nerijetko završavaju raznim opravdanostima dajući si same i odgovor na svoja postavljena pitanja. Čineći tako, često ostajemo besplodne pred nadahnućima, pred novostima na koja nas Duh Sveti potiče preko svake

pojedine sestre, preko sestara predstojnica koje su na čelu naših zajednica, preko sestara poglavarica. Vjerujem kako ono dobro sjeme koje je Bog posijao u srce svake od nas mora pronaći i dobro tlo na kojem će niknuti i donijeti svoj obilati plod. Upravo ta plodna mjesta su naše redovničke zajednice u kojima svaka sestra ima priliku izreći svoja nadahnuća, svoje promišljanje, svoju zabrinutost za svijet i ljude koji nas okružuju. U tom prostoru sestrinskog zajedništva, prožetim pokretačkom snagom i djelom Duha Svetoga moći ćemo biti i kao pojedinci i kao zajednica djelotvorni znak Isusove ljubavi za potrebne i ožalošćene. Samo u takvim stvarnostima života naših zajednica, Gospodin Isus činit će i danas po nama velika djela svojim miljenicima. Stoga, o slavlju svetkovine Rafaelova u *Svetoj godini milosrđa* nastojmo prostor naših zajednica „učiniti svetim mjestom“. Neka naše zajednice budu mjesto gdje će Utjelovljena ljubav skrivena u mnogim licima pronaći topli dom, kao što su ga pronašli mnogi – djeca, starice, prve sestre Služavke u skromnom Stadlerovom domu u „Zavodu Maloga Isusa“ u ulici Mjedenici. U sestrinskoj ljubavi porazgovarajmo u svojim zajednicama o potrebama ljudi, onih koji su nam blizu kao i onih koji su nam daleko, i neka svaka zajednica prema običaju Družbe na taj dan nastoji učiniti nešto konkretno za najpotrebnije. Samo u sestrinskom zajedništvu i ljubavi nastavimo kroz našu svakodnevnicu put služenja, put karizme koju smo nezasluženo primile po djelu Duha Svetoga i po životu našeg oca Utemeljitelja. Naš put u budućnost učinimo plodnim u svetosti i djelima milosrđa. Povjerimo svaki dan život Družbe, primljenu karizmu njezinom moćnom zaštitniku svetom Arkandelu Rafaelu, Djevici Mariji našim nebeskim zaštitnicima, ocu Utemeljitelju i našim pokojnim sestrama. Neka nas svaku na kraju puta života obraduje naš Gospodin utješnim riječima „Ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnuoste me, oboljih i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.“ (Mt 25, 35-36)

U ime sestara iz Vrhovne uprave Družbe, želim vama drage sestre Provinci-jalke, vama drage sestre, novakinje i pripravnice, blagoslovljenu svetkovinu sv. Rafaela i sretan 126. rođendan drage nam Družbe. Neka je „Slava našem dičnom i milom ocu Utemeljitelju!“

Ostajem u duhovnom zajedništvu, radosti i molitvi sa svima vama. Vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

U Zagrebu 18. listopada 2016.

Božićna čestitka Vrhovne glavarice Družbe

*Oj, štalice prosta, mala, ti marvinski stan,
što s' Isusu stanak dala za rođeni dan!
Oj, vi jaslice, i ti slamice! Ne bud' oštra da On spava mirni slatki san!
Vi zvjezdice neba, sjajte u radosni čas, Kerubini zapjevajte, Serafini u glas!
I svi anđeli, pojte veseli! Uspavkujte Božjeg Sina koj nam nosi spas!*

Najmilija pjesma sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Božić, 2016.

**Živio Mali Isus!
Poštovane i drage sestre Provincijalke,
drage sestre, novakinje i pripravnice!**

I ovog Božića radosno ćemo pohitjeti k betlehenskoj štalici i zahvalnim srcem pokloniti se novorođenom Kralju položenom u jaslice na slamicu.

Klanjajući se s Marijom i Josipom našim Spasitelju, prinijet ćemo mu u poniznosti srca naše iskrene molitve za vas i sve vaše potrebe.

Betlehemska štalica u kojoj ćete uvijek naći Dijete Isusa, Mariju i Josipa, bila vam drago mjesto odmora i okrijepe u sve dane života vašega.

S ovim mislima, u ime sestara iz Vrhovne uprave Družbe želim vam sretan Božić i blagoslovljenu novu 2017. godinu.

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

PORUKE I ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Sarajevo

Vidjele smo posljedice uragana *Matthew* na Haitiju

Za jedanaest sati smo u velikom zrakoplovu iz Pariza preletjeli ocean i ugledali drugu stranu Zemlje, sletjevši u glavni grad Haitija - Port-au-Prince. Već na putu od zračne luke prema našoj misiji ulazim u svijet sasvim drukčiji od bilo kojega dosad pohranjena u mojim sjećanjima. Vrući vlažni zrak, mjestimično nesnošljivi mirisi. Posvuda šarenilo i zaglušujuća buka. Dobiva se dojam da je svega previše: vrućine, smeća, prašine, mirisa, vozila, rupa na putu, buke, ljudi... Sve vrvi u općemu kaosu. Vidim i velike plakate s kojih nas gledaju ljudi obilježeni zaokruženim brojem i naglašenom kvačicom. Sestra Ana objašnjava kako su uskoro predsjednički izbori i kako je ushuktala kampanja potencijalnih kandidata. Za sat vremena vožnje stigle smo u Centar za odgoj djece bez roditelja „Blaženi Alojzije Stepinac“. Kako se otvaraju vrata Centra, otvara se i novi svijet – oaza radosti djece i planski rastućih sadnica i nekih već golemih stabala. Svi dolaze pozdraviti. Svi su se razveselili povratku sestre Liberije. Djeca su, napravivši špalir, dala mjesto najmanjem dječaku Maxu, koji nam je za dobrodošlicu darovao veliku papa-

ju - domaće voće, naglasivši kako je iz vlastitoga vrta. Nakon radoznoga susreta, okrjepe i prepričavanja događaja iz domovine i iz ove kuće, trebalo je poći na počinak.

Sestre ovdje nemaju ni radijskoga ni TV prijemnika. Informacije primaju putem inter-

neta, onda kada se mogu povezati. Tako nam je sestra Ana ispričala kako se prema Haitiju kreće uragan *Matthew* i kako će za nekoliko dana stići do obale otoka. Započelo je praćenje kretanja toga snažnog oceanskoga diva. Vjetar je povremeno bio veoma snažan, praćen kišom. U zemlji su davali upozorenja svakih nekoliko sati. Otkazana je školska nastava u svim odgojnim ustanovama u zemlji. Naređeno je da se iz priobalnih naselja ljudi isele/sklone dok udar ne prođe. Kazali su kako treba pribaviti hrane i vode te sve staviti na viši kat kuće. Sestre su tako s djecom donijele suhoga kruha i vode na kat. Protumačile su im što bi sve mogao donijeti vjetar. U zraku se osjetila nesigurnost. Mislile smo na obitelji koje žive u šatorima napravljenima od starih vreća, lima ili granja. Osluškiivali smo kad će se zaustaviti svaki veći udar vjetra, ili možda postati još jači. Bilo je to pred Stadlerovo. Zajedno smo molile molitvu Utemeljitelju. Molile smo kronicu s djecom i s osobljem. Sve smo izručile majci Mariji. U srcu sam osjećala kako će Majka svih naroda izmoliti kod svoga Sina da budemo oslobođeni od svake nevolje. Tako je i bilo u ovome Centru. Svi smo dobro! Sestre mole i rade, djeca se neumorno igraju. Nažalost, nije svugdje tako prošlo. Kada sam sa sestrom Liberijom ispratila patera Belanicha u zračnu luku u povratku smo vidjele kako su pokidani svi *jumbo* plakati i kako je rijeka jako nabujala. Gradom je odjeknula vijest kako je uragan udario južni dio otoka. Nastradalo je više priobalnih mjesta, osobito Jacmel i Les Cayes. Teško je prebrojiti stradale, poginule, jer ih je more pokrilo. Govori se o više od 800 poginulih i više od 50.000 bez obitavališta. Javljuju kako su brojne obitelji ostale bez svega, osobito su uciviljene nestankom svojih najdražih. Molile smo za sve i svima željele dati riječ nade. Čule smo kako je Sveti Otac uputio dirljivu riječ utjehe kardinalu Chiblyju Langloisu, predsjedniku Haićanske biskupske konferencije, a tako i svima koji trpe. Katolička Crkva je prisutna i pruža ruku utjehe do koga god dođe. Ništa manje nisu aktivne ni brojne protestantske i druge zajednice. U ovom je gradu nabujala rijeka odnijela više nasipa, kućica, a ugrožena je bila i stabilnost mosta. Govore o više naselja gdje ljudi trpe zbog odrona. Mi smo pohodile nekoliko naselja gdje Božja djeca žive u teškim uvjetima bez ikakva odjeka civilizacije. Ni zamisliti ne možemo koliko oskudijevaju u svemu, ali istodobno oni imaju život. Posvuda su djeca. U malom šatorčiću je 6-8 članova obitelji. Kartonsku prostirku za počinak često imaju na mokroj zemlji. Koliko je samo žilav život ovih ljudi. Koliko se samo čini bezvrijedan, nezaštićen. Ipak istinsku sreću u duši imaju oni koji imaju milost vjere u Isusa Krista. Upravo u obzoru te sreće naše sestre ovdje služe darivajući najsiromašnijima sve što imaju. Ovih dana sam doživjela da je to i sam goli život.

sestra M. Admirata Lučić

Port-au-Prince, 8. listopada 2016.

Poruka za Rafaelovo 2016.

Drage sestre,

poruku za ovogodišnje Rafaelovo vam pišem iz Port-au-Princea, gdje sam u službenome pohodu našim sestrama Liberiji i Ani. Ovaj posjet i boravak s njima mi daju mogućnost upoznati ovu zemlju, klimu, kulturu, narod, običaje. Radosna sam što mogu vidjeti i osjetiti kako sestre u ovoj kući, župi, biskupiji i gradu žive svoje posvećenje i karizmu našega Utemeljitelja.

I ovdje Crkva slavi Izvanredni jubilej – Svetu godinu Božjega milosrđa. I u toj širini i otvorenosti doživljavam ljepotu Crkve i snagu poruka Svetoga Oca u ovoj prigodi.

Svetkovina Rafaelova u Godini milosrđa ima osobito značenje za našu Družbu, a tako i za svaku sestru.

Crkva je majka učiteljica i uvijek iznova nas poziva da razmišljamo o našim korijenima, o ljepoti poslanja, posvećenosti i o životu u svijetu. Rafaelovo je u samom nastanku Družbe, koja ima tri korijena i koji hrane naš nutarnji život i čine nas čvrstim, zdravima. Nikada ih, drage sestre, ne možemo dovoljno spominjati, njegovati i osvjetljavati. Pa, evo ih:

1. Utemeljiteljeva ljubav prema Srcu Isusovu, srcu Djeteta Isusa i njegovoj svetoj obitelji;
2. Utemeljiteljev gorući misionarski duh i milosrđe prema nejakima i nemoćnima;
3. Milosrđe bogobojznoga Tobita i njegove obitelji.

Razmišljam kako je život svake od nas toliko snažan koliko su snažni naši korijeni. Stablo naše Družbe raste više od stoljeća. Imalo je različita razdoblja rasta, ali je uvijek bilo prepoznatljivo po **plodovima milosrđa** u obiteljskom ozračju po uzoru na Svetu obitelj i na obitelj bogobojznoga Tobije, kojega na životnome putu vodi i prati sveti Rafael. Naši korijeni su neraz-

dvojnici i svi veoma važni. Oni nam daju životni sok i, kao takvi, zaslužuju osobitu pažnju, istraživanje i poštovanje. Samo u unutarnjem životu – u duhovnome životu dotičemo milosti Srca Djeteta Isusa koje je toliko ljubilo ljude. Samo u dubokom unutarnjem životu dotičemo milosti Utemeljiteljeve karizmatičke ljubavi prema spasenju duša i dostojanstvu svih ljudi. Samo u unutarnjem životu osjećamo uzvišenu božansku moć Presvetoga Trojstva. U našem unutarnjem životu živi osjećaj misterija bogobojznosti. Moderno društvo teško podnosi tu riječ. Ne razumije je. Bogobojznost biva udaljavana najrazličitijim metodama iz života ljudi. To ozračje bez Boga se širi zadajući ozbiljne poteškoće u svijetu i u životima svih nas. Slaviti dan nastanka naše redovničke obitelji znači uprisutniti tolike ostvarene živote naših sestara te, u duhu molitve i zahvalnosti, tražiti od svetoga Rafaela da nas vodi, prati i liječi. Započinjemo molitvenu deveticu koju su revno pripremile naše sestre. Svakoj od srca zahvaljujem za doprinos. S pogledom na milosrdni život sluga Božjega Josipa Stadlera, našega utemeljitelja, pripremile su razmatranja i molitve. Žarko smo ih, u hodočašću, molile na Utemeljiteljevu grobu. Sakupile smo ih i uvezale u knjižicu kao svjedočanstvo na Utemeljiteljevu milosrdnu ljubav koja i danas po nama živi. Neka nam svima budu duhovna pomoć i poluče dobre plodove u unutarnjem životu svake od nas i svih koji budu molili i meditirali. U tim mislima želim svakoj, upravo od srca, milosrdjem ispunjen život i ovogodišnji sveti spomendan osnutka drage Družbe!

Vaša, po Božanskom Djetetu Isusu i Bezgrješnoj Majci Mariji,

*sestra M. Admirata Lučić,
provincijska glavarica*

*Zdravo sveti Rafaele, Boga višnjeg arkandele,
K tebi smjerno dolazimo, s pjesmom da Te proslavimo.
Ti nam čuvaj srce naše, k Bogu vodi misli naše,
u nebo nas prati gor'!*

Poruka prigodom patrona Provincije i spomena na preminuće Utemeljitelja Družbe

Provincijska glavarica sestara Služavki Maloga Isusa Provincije Bezgrješnoga začeca BDM – s. M. Admirata Lučić – u duhu slavlja zaštitnice Provincije i dana preminuća utemeljitelja Družbe – sluge Božjega Josipa Stadlera – uputila je sestrama prigodnu poruku:

Osobito drage sestre,

svetim vremenom došašća počinje tijekom liturgijske godine. U to vrijeme iščekivanja slavimo Bezgrješnu Majku, zaštitnicu naše provincijske zajednice. Ta svetkovina je ujedno i dan preminuća našega oca Utemeljitelja. Posljednji mjesec u godini, obilato prožet blagdanima, doima se poput neiscrpane riznice duhovnoga blaga. Pred tom riznicom adventskih dana prigibamo se srcima punim štovanja, jer stojimo pred otajstvom spasenja što providonosno hita da nas spasi (usp. Iz 35,4). Hita upravo u Mariji i po Mariji. Naš otac Utemeljitelj, blage uspomene sluga Božji, sinovskim je pogledom duše častio Mariju - svoju Imacolatuu. Naše su oči uprte u Bezgrješnu, kao u prvo čelo Božića. Gledamo u

Majku koja je oduvijek predodređena da nam donese Isusa - Otkupitelja. Po planu Očevu želi ga još jednom položiti u naša srca da bude Kralj naših duša pa da, po redovničkom posvećenju, budemo svjedokinje evanđeoske ljubavi milosrđa.

I dok, uperenih očiju u Bezgrješnu, živimo ovo razdoblje godine, osjećam njegovu pogodnost, kako za osvrt na događaje i doživljaje, tako i za planiranja naredne godine. Prisjećam se da nam je Sveti Otac u Godini Bogu posvećena života dao dobar obrazac za sva planiranja.

Za prvi korak je stavio vrjednovanje *zahvalnosti za prošlost*, drugi je obilježen oduševljenim *življenjem sadašnjosti*, dok s trećim biva usmjeraj *pogleda nade u budućnost*. To je troslojno područje kroz koje svaka od nas, podjednako i svaka zajednica u poslanju, treba gledati, planirati, ispitivati i vrjednovati rado nastalu ideju, želju i čin.

Pogled u prošlost ispunja nam duše radošću, puninom milosti i zahvalnosti za predivno utjelovljenje Očeva plana spasenja duša u srce našega oca Utemeljitelja. Ova godina je bila više nego sjećanje na 135. obljetnicu njegova imenovanja vrhbosanskim nadbiskupom. Koliko je samo dobra Gospodin po njemu učinio za našu mjesnu Crkvu: kako god pogledamo, na što god pomislimo sve je natopljeno njegovom vjerom, ljubavlju i nadom, jednostavno – svetošću njegova života. Zauzima se žarko za sve što je Bogu drago, neprestano izgarajući za spasenje duša. Taj skladni, divni odnos prema duhovnim i materijalnim stvarnostima ostavio nam je kao duhovno blago, kao baštinu koju smo dužne prenijeti novim naraštajima.

Drage sestre, Utemeljiteljev odnos prema Bezgrješnoj, prema njezinu i Očevu Sinu jedincu, prema majci Crkvi koja utjelovljuje sredstva za spasenje duša, naša je snaga i nemali zalog u dolazećem vremenu.

Upravo na tome tragu njegovih milosrdnih stopa, u dosluhu s Božjim naumom, planiramo buduće korake. Mali su, krhki i nesigurni naši koraci. Molitva – taj divni i slatki razgovor s Bogom – naša je obnovljiva snaga. Ona ima snažan utjecaj na pojedinačan vlastiti život i život sestrinske zajednice koju svaka od nas oblikuje unoseći vlastite krjeposti, vrline, nedostatke, mane i grijeha. Svetost naših zajednica zapravo je ona koju živi svaka od nas ponaosob, utjelovljujući u zajednicu vlastitu osobnost s karizmom klanjanja malome Isusu, služenja nejakima i nemoćnima, posvećivanju vlastita života zavjetima i ljubavi prema samozataji i žrtvi.

U pohodu zajednicama doživjela sam puno radosti vidjevši spasonosne plodove žarke ljubavi i svetosti života, ali, nažalost, nisu bila rijetka nezadovoljstva pojedinih sestara potaknuta vlastitim viđenjem odnosa drugih prema njima samima i prema zajednici. Nezadovoljstvo može dati pozitivnu energiju ako se ta snaga usmjeri u vlastito srce i u njemu pobudi promjenu u posredovanju blagoslova nadnaravnoga i svetoga života.

Stoga bih na završetku Svete godine milosrđa voljela sa svakom od vas najprije zahvaliti dragome Bogu za milosti Izvanrednoga jubileja Božjega milosrđa. Sveti Otac nas hrabri govoreći o djelima milosrđa kao o učinkovitu lijeku za bolesti suvremenoga društva. Majka Crkva nas je obilato obdarivala – sijući sjemenje milosrđa. Poneko je već niklo, neko čeka svoje vrijeme klijanja u humusu ljudske plemenitosti koje treba natopiti požrtvovnošću i odanošću. Mi smo, drage sestre, kao kćeri Crkve, posvećene sestre i duhovne majke Isusovih miljenika, pozvane svjedočiti o svemu što nam učini Gospodin. Zadužio nas je voditi mnoge duše prema Betlehemske štali da čuju pjev anđela, da vide darove pastira i mudraca, da se oči u oči susretnu s nježnošću Božanskoga djeteta.

Tu, u špilji Isusova porođenja, Bezgrešna Majka Marija je porodila Ljubav koja hita da nas spasi. Tu su Ljubav dotaknule oči naše duše. Obojile su naš pogled i ništa nije isto kao prije. Sve miriše i odiše nadnaravnom jakošću Duha, čime se oblikuje naš nutarnji posvećeni život.

Ovim mislima, drage sestre, želim svakoj blagoslovljenu svetkovinu Bezgrješne, po kojoj imamo i slavimo Dan Sarajevske provincije. Dok prikazujem malome Isusu i Bezgrješnoj Majci svaku od vas, pozdravljam vas u sestrinskoj odanosti!

Vaša, po Djetetu Isusu i Bezgrešnoj Majci Mariji,

*sestra M. Admirata Lučić
provincijska glavarica*

U Sarajevu na prvu nedjelju Došašća 2016.

Božićna čestitka

*»Slava na visinama Bogu,
a na zemlji mir ljudima,
miljenicima njegovim!«*

Lk 2,14

Drage sestre, dragi naši prijatelji!

I ove godine na zemlju, u naš život i svijet dolazi sveto otajstvo Božića. Osjećam miris božićnih sjećanja iz djetinjstva, brojnih Božića u zajednicama sestara: s bliskom djecom i bolesnicima, pa i dozive iz ratnih strahova. Radosna sam kada vidim okićene crkve, kuće i trgove, kada čujem zadivljujuće skladbe božićnih priredbi. Iza svakog svijetla, zvuka i mirisa krije se osobna ili obiteljska priča. To je vidljivo osjetilima tijela, katkada i napadno.

Razmišljajući kakve posljedice na kakvoću života imaju izvanjski znakovi, osjećam ujedno koliko je Božić nadasve milostan doživljaj duše i kako se ne da izraziti samo u izvanjskim stvarnostima što u koječemu odgovaraju sjetilima po našoj prisutnosti. Slavlje Božića snažno je povezano s doživljajem u nutarnjem životu svakoga pojedinca. Zapravo, istinski doživljaj Božića je u skladu sa nutarnjim životom duše i jedino ga duša može doživjeti. Božić je rođen od žene – oduvijek – posebno stvorene i pripremljene za osjenjenje Duhom Svetim. Veliko je to otajstvo!

Majka Crkva nam dariva divan hodočasnički put na kojem nas hrani porukama Svetog pisma o došašću. Dok u sjećanjima dušom dotičem brojne osobe koje je Gospodin stavio na moj osobni put i na put naše zajednice, gajim samo jednu želju: neka svako stvorenje uzmogne u svome životu osloboditi prostor za Boga koji, kako kaže prorok Izaija, sam hita da nas spasi. Njegov silazak u ovdašnju stvarnost s jedne, te naše prepoznavanje i prihvaćanje DARA BOŽIĆA s druge strane, može naići na nepremostivu pukotinu i zasljepljenje tako da uopće ne prepoznamo da SPASITELJ dolazi.

Unatoč svemu On se neopozivo približava jer smo svi mi njegovi miljenici, što je polazni razlog njegova dolaska, širenja radosti na zemlji. Moja druga želja povezana je s prvom. Kada Božiću napravimo prostor u svom životu pa uđe u skrovište duše, otvara se novo poglavlje našega zalaganja. U zbiljskome zanosu čujemo pjev anđela, vidimo zvijezdu vodilju u spoznavanju puta, osjećamo radost okupljanja pastira, poklon mudraca i kraljeva sa svih dolazišta svijeta. Samo tako svi ugođaji što nas okružuju ostaju izvanjski, a susret sa Djetetom se događa u nutarnjemu životu, snagom Duha koji po Mariji sve proniče.

Svako jutro uzmem u ruku medalju na crnoj vrpici, pogledam je, poljubim Dijete i stavim oko vrata. Usto pomislim: Mali Isuse, ja ću nositi Tebe a Ti nosi mene. Molim Te kamo god krenem učini da budemo nerazdvojjivi. Tako iz dana u dan. U toj nebeskoj pratnji prepoznajem čudesnu moć Djeteta koje privlači i poučava, privrženo uveseljava, štiti i jača; jednostavno, s Djetetom i bez Djeteta ništa nije isto.

U ovom suodnosu vidim molitve koje je Utemeljitelj pisao o Djetetu Isusu. Divne su! Doživljam koliko je bio istinski karizmatik Isusova djetinjstva. Uz Dijete Isusa otkrio je njegovu Majku Mariju. Motrio ih je i molio im se uvijek. Klanjanje Božiću oblikovalo je njegovo ljudsko biće u biće milosrdne ljubavi. Služio je Crkvi noseći vazda u svojoj duši Maloga Isusa. Djetinjom odanošću pjevao mu s majkom Marijom nježnu uspavanku. Hvalio je Boga oca za svu prirodu koja je došla pokloniti se Božiću, kao što se osjetilno prikazuje na svetoj slici Gospe iz Olova.

Pri ovakvim mislima želim svima, s uzdarjem iz srca, čestitati dragu svetkovinu Božića. Neka Vas sveto porođenje Isusovo hrabri i spašava kroz sve dane dolazeće nove godine.

Sestra M. Admirata Lučić sa sestrama iz uprave Provincije BZ BDM

Poruka sestrama za Rafaelovo 2016.

Anđelima svojim zapovjedi Bog da te čuvaju na svim putovima tvojim.

Sa zahvalnošću Bogu i ove godine slavimo rođendan drage nam Družbe. Tjelesnim i duhovnim rođenjem započinje sve novo u životu čovjeka. Tako se i naša Družba pomlađuje po novim sestrama. Svaka sestra je dar, kako najmlađa tako i najstarija, u povijesnom hodu Družbe. Mi nismo slučajno ovdje, miljenice smo Gospodnje, ma kako neznatne službe vršile. Važno je da upotrijebimo sve darovane talente. Isus se po nama želi proslaviti na zemlji. On želi da svakodnevno vršimo djela milosrđa i molimo potpuni oprost za tolike ljude u bijedi i potrebi. No, On želi da međusobno isto tako iskazujemo zahvalnost sestrama pokraj sebe, jer su nam darovane da nas ohrabruju, podržavaju, opraštaju, poučavaju, za nas mole. Sve što činimo drugima, vraćamo Isusu, od kojega stostruko primismo već ovdje. Vrlo je važan naš svakodnevni susret s Njime u osami. On čeka da u našem srcu

bude posve tiho i mirno kako bi nam govorio svoje riječi. Ne donosi On samo mir. Često nas i nemirom pohađa i njime želi naša srca privući k sebi. Želi nas osloboditi od nebitnog i dati nam sebe. Važno nam je osjetiti u svemu što činimo, ono što Isus želi, bilo da radimo ili molimo. Moramo se opredijeliti za dobrotu, govoriti dobro, tražiti dobro, misliti uvijek dobro. U riječima je velika snaga i odgovornost. Za svaku izgovorenu bilo dobru ili lošu riječ dat ćemo račun. Anđelima svojim zapovjedi Bog da te čuvaju na svim putovima tvojim Drage sestre!

Sjeme Božjeg poziva je u početku bilo sićušno, ali je sadržavalo snagu Neba koja danas vodi do časti oltara našega oca Utemeljitelja. On je naš uzor i ponosne smo na sve što nam je ostavio u baštinu. Posebno smo zahvalne za prepoznatljivu karizmu služenja koju svjedočimo. Svojim životom ostavio nam je snažnu poruku. Živjeti nam je tako da nam radost bude u zauzetosti, uspjeh u služenju, strpljivost u nadi, snaga u podnošenju, velikodušnost u dijeljenju, a ljubav prema Isusu gorljiva. Isus nam neprestano govori: dijelite sebe i dat će vam se! Isus nam neprestano daje sebe, mi od njegovoga dijelimo, materijalna i duhovna djela milosrđa.

Nedavno je nekoliko sestara imalo mogućnost posjetiti dom sv. Josipa u Trstu, od kuda su došle naše prve sestre koje su utkale svoje živote za rođenje naše Družbe i njihova rodna mjesta u Sloveniji. One su poput majki prigrilile napuštenu djecu i svu sirotinju. Hvala im za ljubav koju su dale da bi drugi imali život. Čudesna je bila Božja providnost kojoj je naš Utemeljitelj povjerio sve svoje darove i promišljanja kako pomoći siromašnjima od siromašnih u kojima je tako vidljivo dijete Isus.

Kao što je arkandeo Rafael na putu pratio Tobiju kojemu je bio poslan, tako je prije sto godina dopratio i naše sestre u Zagreb da i danas svjedočimo kome smo povjerovala, i pratit će nas dok god bude Božja volja za nas.

Drage sestre, novakinje i kandidatice, od srca Vam čestitam sto dvadeset šesti rođendan Družbe i sestrinski vas pozdravljam.

*s. M. Petra Marjanović,
provincijska glavarica*

U Zagrebu 14. listopada 2016.

Poruka sestrama za Došašće 2016.

Drage sestre!

Dodi, Gospodine Isuse! Ovaj poklik ćemo bezbroj puta ponoviti kroz adventsko vrijeme. Sve ćemo učiniti da ono bude drugačije, da mi budemo drugačije i ljudi pored nas da budu drugačiji. Čekamo drugačiji Božić nego prošle godine. Uvijek se mora dogoditi nešto novo, naviknuti smo da ništa ne bude kao prošli puta. Užurbano ćemo raditi zadane poslove, uređivat ćemo samostan, svoju sobu, dvorište, crkvu, ured...

Sve mora biti na svome mjestu do Božića. Trudit ćemo se izmoliti molitve za odabrane sestre, pripremiti dar iznenađenja, sve ćemo ukrasiti po najnovijem trendu. Odreći ćemo se neke sitnice, ali ćemo se nagraditi dvostruko. Pomno ćemo paziti da nam ništa ne promakne iz plana kroz adventsko vrijeme. Bit će to vrijeme koje ćemo koristiti do zadnjeg sata adventa, a kad dođe polnoćka, bit će to novo vrijeme u kojem nema više mjesta za staro. Do tada bit će vremena istraživati što drugi o nama misle. Želimo svima udovoljiti. Bilo bi najgore da samo netko bude nezadovoljan našim postupkom. Stoga ćemo se neprestano prilagođavati i pokušati ispuniti tuđa očekivanja, tako da svima bude pravo. Gdje sam u svemu tome ja? Lako se izgubi osjećaj za ono što Bog od nas želi, što On od nas očekuje. U svoj toj organizaciji vremena zaboravili smo pronaći skrovito mjesto za božićne jaslice.

Kamo bi to mali Isus mogao doći, gdje će mu biti najljepše? No, ima još vremena, sve vrijeme je još pred nama.

Čovjek je kao kuća o kojoj Isus govori. Ako nema čvrste temelje i ako se uređuje samo izvana urušit će se unutra, a da se izvana neće ni primijetiti. Da može opstati, mora se urediti najprije iznutra. Pođimo uređivati najprije svoju nutrinu, gdje treba prebivati Isus.

Mjesto susreta je samotno mjesto tišine, a susret je molitva. Kad u molitvi susrećem Isusa, postajem svjesna onoga što On čini za mene i od čega zatim živim. Ako mi je nutrina ispunjena Isusom, vanjština će odražavati njegovu prisutnost. Susret sa živim Isusom u molitvi želi nas osloboditi maštanja i nametnutih krivnji u kojima smo živjele i osposobiti nas za život u slobodi djece Božje. Samo nam Isus može darovati novi život koji će biti u skladu s nama, koji opravdava onu sliku koju Bog ima o svakoj od nas. Tada ćemo moći svjesno živjeti svoje poslanje u pozivu koji nam je Bog darovao, da ga proslavimo sada i u vječnosti. Isus nam se daje u svojoj riječi da možemo spoznati put i ne braniti se od napadanja drugačijih od nas. Čeznimo svim bićem da nam se dogodi ono što se dogodilo svetom Pavlu kad je rekao – Što mi bijaše dobitak, to poradi Krista smatram gubitkom, da Krista steknem i u njemu se nađem, ne svojom pravednošću, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga.

Biti u Kristu više je nego misliti na Njega, nego nasljedovati ga i vršiti Njegove zapovjedi. On nas vodi u novi život kroz trpljenja sadašnjega vremena kojim je sam prošao da ispuni Očevu volju. Trudimo se da nam ovaj život bude zalag vječnoga, gdje ćemo ga gledati licem u lice.

Isuse, neka ti je sretan dolazak među nas, posebno u naša srca i ovog Božića.

Srdačno vas pozdravljam, drage sestre, i želim vam blagoslovljeno vrijeme iščekivanja Isusovog dolaska

*s. M. Petra Marjanović
provincijska glavarica*

U Zagrebu 1. studenoga 2016.

Božićna čestitka

Božić, 2016.

I ovoga Božića Bog nas želi usrećiti i k sebi vratiti.
Samo u njegovu okrilju možemo uživati potpunu sreću.
Boštvo skriveno u Djetetu, svojom ljubavlju budi našu ljubav,
nježnošću našu nježnost, bespomoćnošću našu zauzetost.

Isusovim životom kolijevka se ispunila toplinom
koja ne prestaje grijati i naša srca,
dok mu prilazimo iz svojih zima i daljina.

Podarimo mu svoje srce da ga učini novim, ljudskim, blagoslovljenim,
kako bismo bili donositelji mira i nade.

Sretan i blagoslovljen Božić i novu 2017. godinu

želi vam
s. M. Petra Marjanović
sa sestrama Služavkama Malog Isusa Zagrebačke provincije

Poruka sestrama za Došašće 2016.

*Marija u sebi pohranjivaše sve ove događaje i
prebiraše ih u svom srcu. (Lk 2,19)*

Drage sestre, sestro novakinjo i kandidatice,

svjesne smo da živimo u vremenu koje se sve brže mijenja. Društvu se u cjelini nameću nova pravila i nove vrijednosti. Čini se kao da je sve više ljudi koji svemu znaju cijenu, a ničemu vrijednost.

Upravo to se odražava i u našem govoru; govoru se često ne pridaje pozornost, a govor je ono što nas odaje, otkriva ono što mislimo, naš stav o životu, svijetu i drugim ljudima.

Napretkom tehnike dani su nam moćni alati koji nam, naizgled, olakšavaju komunikaciju. Ipak, primjetno je da se ljudi sve više udaljuju jedni od drugih. Sve je manje istinske međusobne, a sve više isprazne i hladne komunikacije. Zagušene smo bujicom riječi koje gube svoj smisao. Sve je više forme bez sadržaja. Mnoštvom poruka prikriva se praznina i rijetko tko ima snage zašutjeti i pogledati u vlastitu prazninu. A iza te praznine čeka nas Riječ, Riječ kojoj se radujemo i za čiji se rođendan pripremamo. Kao redovnice,

pozvane smo na svakodnevni susret s tom Riječju. Ta je Riječ „svjetlo istinito koje rasvjetljuje svakog čovjeka“, ono „mlado sunce“ što nas „s visine pohađa“. Ta Riječ unosi mir, radost i smisao u naš život. Ta nas Riječ iscjepljuje. Čini nas ponovno sposobnima za susret, za duboku, istinsku međusobnu komunikaciju.

Kada susretnemo Riječ, mi same postajemo Riječ i tada nam više nisu važne riječi već govor srca (iskren pogled, radosno lice, čiste misli, miran i ljubazan stav). Prave će riječi, u pravom trenutku, pronaći put iz punog srca. Riječi koje su nastale iz Riječi imaju pravu težinu, bremenite su smislom, čak i kad su posve kratke, jer tada kroz nas govori Riječ. A mi, čini se da mi govorimo, jer smo zaboravile vrijednost govora, jer ne znamo ustima šutjeti, a životom i pogledom propovijedati.

„ Marija u sebi pohranjivaše sve ove događaje i prebiraše ih u svom srcu“ (Lk 2,19).

Jesmo li i mi kao Marija spremne u svom srcu pohranjivati i prebirati, čuvajući riječi za pravi trenutak?

Hoćemo li u ovom Došašću, vremenu kad razmišljamo o dolasku Spasitelja i Osloboditelja naći snage pogledati u vlastitu prazninu i u tišini se pripremiti za susret s Riječi? Treba nam taj susret, treba nam susret sa Živim Bogom, jer samo u Njegovoj blizini svaka od nas može se suočiti i nositi sa svojim strahovima, bolima, nesigurnostima, nepraštanjima, osjećajima krivnje, ranjenostima. Ne možemo same! S povjerenjem se predajmo Milosrdnom Gospodinu, kako bi nam srca bila oslobođena, a došašće doživljeno u radosti. Potpuna naša zajednička radost bit će kada kao sestre Služavke Maloga Isusa, služavke malenog Boga, Boga Ljubavi, jedna drugu zagrlimo srcem i zajedno Mu odgovorimo u sadašnjem trenutku naše zajednice svoj „Fiat“.

Svjesne da su riječi moćno oruđe, neka nam budu dragocjene kako bismo njima mogle izreći sve ono što je Lijepo, Dobro i Istinito. Za sve ostalo, služimo se govorom srca.

Molimo često srcem i pouzdanjem: „Oče Isusa Krista, Bože, ojačaj nas u vjeri da je On taj kojeg iščekujemo i da je On svjetlo za ovaj svijet. Molimo te, uzmi od nas ono što svjetlo ne podnosi i podaj nam da ljubimo mir. Amen.“

Vaša u Malom Isusu

*s. M. Anemarie Radan
provincijska glavarica*

Božićna čestitka

*„Dok je mirna tišina wime vladala
i noć brzim tijekom stigla do sredine puta svoj,
jurnula je tvoja Svemoguća Riječ s nebesa, s kraljevskih prijestolja,
kao žestoki ratnik u sredinu zemlje“
(Mudr 18,14-15a)*

Drage sestre,

prije dvije tisuće godina silni udar Božje Riječi potresao je zemlju i svemir: Bog Stvoritelj postao je dio vlastitog stvorenja, porušio granice između neba i zemlje i promijenio tijek povijesti. Ulaskom Boga u svijet plamen je zahvatio zemlju i taj plamen već dva tisućljeća rastače sve ono što nije vrijedno Božjeg svijeta i Božjeg čovjeka.

Ulazak Boga u svijet potresao je temelje zemlje, a malo tko od ljudi da je to i osjetio. Zbog grijeha oslabila su osjetila i zamrla ljudska srca. Slabovidni ljudi vide tek glomazne stvari, nagluhi ljudi čuju tek buku, a oni kojima je srce zamrlo osjete tek sebe. Ljudi grijehom ranjeni vode se logikom veličine, buke i grabeži, a Bog ne slijedi tu grešnu logiku. Kada je ulazio u svijet, Bog nije imao potrebu za veličinom,

bukom i grabeži te se rodio daleko od palača i centara moći, rodio se daleko od vreve i buke, štoviše, rodio se daleko od ljudi, među pitomim životinjama u štali. Ono što se grešnim ljudima činilo kao neimaština i nesreća, Božjoj Riječi bilo je sasvim pristojno i dovoljno. Onaj koji je grešnim ljudima izgledao kao nemoćno dijete nije bio drugi doli Moćni Božji Ratnik! Nemoć Božje Riječi pokazala se kao najjača moć, a malenost kao najveća veličina. Ta nemoć i ta malenost započele su preobrazbu svijeta i zapalile neugasivi Božji plamen. Iz tog plamena nikle su i Služavke Maloga Isusa – one koje nemaju potrebu za veličinom, bukom i grabeži, one koje u ljudskoj malenosti vide Božju veličinu, one koje iz ljudske nemoći crpe Božju snagu, one koje preobražavaju ovaj svijet Božjom logikom.

Dok se ovog Božića sjećamo silovitog Božjeg prodora u svijet, prisjetimo se da nam je kao Služavkama Maloga Isusa povjereno veliko poslanje! Dok se divimo veličini Maloga Boga, prigrlimo vlastito poslanje nemoći i malenosti! A ako nam se učini da u ovom kockanju ljudskom gubimo i da nam ponestaje snage, nemojmo se smesti, jer Bog nikada ne gubi. Nestaju veličine ovoga svijeta, nestaju nebitne izvanjske stvari, a ostaje Božja snaga i Božja veličina! Dajmo mjesta Božjoj veličini! Neka ona kroz nas silovito prodre u srca ljudi!

S ovim mislima Časnoj Majci, sestrama provincijalkama, svakoj sestri, novakinji i kandidatici, svim Prijateljima Maloga Isusa, u ime splitske Provincije sv. Josipa, od srca želim Sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu!

*s. M. Anemarie Radan,
provincijska glavarica*

Živio Mali Isus!

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

O 60. godišnjici izlaska vjesnika Družbe *U službi Maloga Isusa*

Povijest, duhovno blago i bogatstvo koje baštinimo u Družbinim vjesnicima tijekom 60 godina dugujemo ponajprije Kristovu svećeniku pokojnom prečasnom Eugenu Kornfeindu, koji je prvi dao sestrama inicijativu za uređenje vjesnika u Družbi.

O 60. godišnjici izlaska Družbinog vjesnika, ove stranice posvećujemo pokojnom prečasnom Eugenu. Iako je to skroman prilog, njime želimo iskazati našu duboku zahvalnost i dužno poštovanje koje duguje Družba

prečasnom Kornfeindu. Našim sestrama i čitateljima darujemo prilog „Uspomeni pok. prečasnom Eugenu Kornfeindu“ objavljen u vjesniku Družbe 1957., godinu dana poslije njegove smrti. Neka nam bude na poticaj, pobudi u nama još veću zahvalnost i potakne nas na čuvanje uspomene na još jednog velikog dobročinitelja naše Družbe.

Uspomeni pok. prečasnom Eugenu Kornfeindu

Šesnaestog ožujka ove godine navršila se godina dana otkako je zauvijek sklopio oči umirovljeni kateheta, začasni kanonik zagrebačkog Kaptola, naš dugogodišnji duhovnik Eugen Kornfeind. Ne možemo mimoći uz godišnjicu njegove smrti ne posvetiti nekoliko riječi uspomeni ovoga uzornog svećenika, koji je prvi dao inicijativu za ovaj naš vjesnik.

Njegovom smrću izgubila je naša Družba prijatelja koji ju je iskreno volio i svom joj dušom bio odan. Naša kuća u Zagrebu izgubila je svoga duhovnika, koji je 38 godina kao pravi otac sestrama i gojenicama u svim prilikama života bio pomoć i uporište. Pok. Prečasni nije bio po narodnosti Hrvat, ali je ljubio naš narod i osjećao se kao u svojoj domovini. Sve je svoje sile uložio za dobro naše mladeži kao kateheta, pisac i duhovnik. Tko bi mogao izbrojiti sva ona duhovna i materijalna dobra što ih je tijekom 38 godina učinio u našoj kući. Zna ih samo Bog. Smatrao se domaćim u kući i živo ga se doimalo sve što se u Družbi događalo. Uvijek je bio spreman pomoći i savjetovati. Kada je 1924. neki anonimni pisac u zagrebačkom *Katoličkom listu* iznio nepovoljne vijesti o našoj Družbi ustaje on protiv toga i jednim člankom u istome listu brani Družbu i sve najbolje o njoj iznosi.

Svaka sestra i gojenica koja je imala prigodu s njim komunicirati ponijela je najljepše uspomene i uvijek ga se sjeća sa zahvalnošću. Nitko mu se nije obratio ni za kakvu pomoć a da nije osjetio njegovu dobrotu i spremnost da pomogne.

Bio je za sve nas živa propovijed, ne toliko riječju koliko primjerom svoga kreposna života. Bio je čovjek rada i samodiscipline, one upravo germanske točnosti kojoj smo se svi divili. Držao se točno određenog dnevnog reda i radio neumorno od jutra do mraka. Uz ostale poslove, stigao je i pisati. Godinama je uređivao dijecezanski Direktorium, katekizam i kršćanski nauk. Radio je gotovo do posljednjega trenutka. Još dok smo imali svoje sirotište, on je gojenicama bio pravi otac i učitelj. Koliko smo ga puta vidjeli kako kasno u noć sjedi nagnut nad knjigom dajući instrukcije gojenicama koje su teže učile. Ispravljao bi im zadaće i spremao priredbe za Božić. Brinuo se za njih i pomagao im materijalno i duhovno i onda kada su napustile naš zavod. Neobično bi mu bilo drago kada bi koja od njih kasnije

došla posjetiti Zavod. Srdačno bi ih, upravo očinski, primio i raspitivao se o njihovu životu. Nijedna nije došla u Zavod a da ne bi posjetila njega.

Bio je izvanredno požrtvovan i uslužan. Na svaki poziv u ispovjedaonicu ili bolesniku spremno je išao i ljutio se ako bi ga s obzirom na njegovu bolest i visoku starost ustručavali zvati. Rijetko je kada izlazio. Kapelica i soba bile su njegov svijet.

U odijelu i hrani bio je tako jednostavan. Svime je bio zadovoljan i na svemu zahvalan. Siromasi su bili njegovi svakidašnji gosti. Uvijek ih je lijepo primao i nikoga nije pustio bez milostinje. Znali smo mu reći da pomaže pijance jer je i takvih bilo, no on bi govorio da su i to bijednici. I da ne piju puno, samo čašu dvije i to im je dosta. Mnogi su zaplakali kada su došli poslije njegove smrti i čuli da ga više nema. Pomagao je i siromašne đake, neke i cijelo vrijeme školovanja.

Jedan njegov kolega nazvao ga je „najvećim katolikom u Zagrebu“. Sve što je odredila sv. Crkva za njega je bilo svetinja. Uvijek je isticao bezuvjetnu poslušnost Hijerarhiji.

Bio je u pravom smislu čovjek molitve i dubokog nutarnjeg života. Svakog dana moglo ga se vidjeti po nekoliko puta u kapelici, kako moli, razmatra ili obavlja križni put. Uvijek je govorio: „Kapela treba da je subotom uređena do pet sati, da se može nesmetano moliti. Za sv. Misu dugo se pripravlja i zahvaljivao. I onoga dana, nakon što je blagoslovio lijes pokojne s. Aleksije, vratio se u kapelu, kleknuo na pričesnu klupu i duboko sagnut dugo se molio. Je li možda predosjećao da mu je to posljednji pohod Isusu u Presv. Euharistiji? Istoga je dana legao i više nije ustajao. Trećega je dana preminuo.

Obično se kaže da je smrt odraz života. To se potvrdilo i kod njegove smrti. Bila je to smrt pravednika, odraz sveta i za Boga ustrojena života. Za vrijeme bolesti bio je izvanredno strpljiv i predan u sv. volju Božju. Kako je za života bio prema svakome obziran tako je bio i tada. Bio je već u agoniji, ali kadgod bi ga upitali kako mu je, odgovarao bi: „Hvala Bogu, dobro“. Ništa nije zahtijevao i neprestano je sa smiješkom na ustima zahvaljivao za usluge. Znao je da će umrijeti i rekao je da se ničega ne boji. Primio je sv. Sakramente umirućih pri punoj svijesti. Umro je mirno i spokojno ljubeći raspelo i moleći „Isusa za opraštanje i milosrđe“. Nadamo se da mu je Gospodin već dao nagradu za život posvećen samo njemu.

Počivao u miru. (s. K.)

Družbin vjesnik 1957., str. 68-69.

s. M. Ana Marija Kesten

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Blažena Djevica Marija – uzor duhovnosti i služenja Služavke Maloga Isusa

Uvodna riječ

Na sastanku sestara članica Vijeća za duhovnost u Družbi, održanom 13. studenoga 2016. u Generalnoj kući u Zagrebu, dogovoreno je da mjesečne duhovne obnove u 2017. godini posvetimo Blaženoj Djevici Mariji. Okvirna tema glasi: „Blažena Djevica Marija – uzor duhovnosti i služenja služavke

Maloga Isusa“. Za odabir ove teme i našega hoda pod posebnom zaštitom Djevice Marije imamo više razloga.

Na razini Opće Crkve slaviti će se 13. svibnja o. g. 100. obljetnica ukazanja Bl. Djevice Marije u Fatimi. Obilježavanje ovoga velikog jubileja bit će prilika upoznati još više poruke koje je Gospa povjerila djeci-pastirima, a odnose su se na cijeli svijet. U tim porukama imamo posebne poticaje na štovanje Blažene Djevice Marije za sva vremena.

Naš otac Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, bio je vjerni Marijin štovatelj. Njegova mnoga duhovna ostavština o tome nam svjedoči. U raznim je prigodama otac Utemeljitelj pisao i poticao sestre kako je od velike potrebe da se svakoga dana svaka kao prava kći posveti svojoj Nebeskoj Majci. Na tome tragu u Konstitucije naše Družbe uvrštene su posebne točke (čl. 2., 5., 69., 91., 129., ...) koje potiču sestre na posebno štovanje Blažene Djevice Marije. Sestri služavki Maloga Isusa Majka je Božja uzor duhovnosti i primjer u služenju nejakoj napuštenoj siročadi, nevoljnicima i patnicima. Sestre se potiče na posebno njegovanje pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji, da po Njezinu primjeru u svemu čine Božju volju i tako izgrađuju plodno djevičansko materinstvo.

Kako bi se mogle duhovno okoristiti duhovnim blagom koje nam po Božjoj volji daruje Majka Sina Božjega, potrebno je više joj se približiti, više je upoznati, više je uzljubiti i slijediti.

Drage sestre, naš hod s Blaženom Djevicom Marijom kroz ovu godinu neka nam bude divna prilika da sve zajedno i svaka osobno, kao Njezine prave duhovne kćeri, omilimo još više Njezinu Bezgrješnom Srcu.

Prigodna molitvena razmatranja za svaki mjesec pripremat će sestre pročelnice Vijeća za duhovnost u Družbi. U njima će nastojati ponuditi duhovno blago koje nam je sam Otac Nebeski darovao po Blaženoj Djevici Mariji, koju je izabrao za Majku Sina svoga Isusa Krista i za našu Nebesku Majku. Poticaji za veće njezino nasljedovanje bit će preuzeti i iz zapisa oca Utemeljitelja i svjedočanstava naših pokojnih sestara. Neka nas prate i vode na putu našeg duhovnog napretka u ovoj milosnoj marijanskoj godini.

To žele i mole svakoj sestri, novakinji i pripravnici sestre iz Vijeća za duhovnost u Družbi.

Živio Mali Isus!

**Blažena Djevica Marija -
uzor duhovnosti i služenja Služavke Maloga Isusa**

Teme razmatranja za svaki mjesec kroz 2017. godinu

25. Siječnja	„Zdravo, milosti puna!“ (Lk 1,28) Djevica Marija učiteljica u osluškivanju Božje riječi i otvorenosti prema Bogu.
25. Veljače	„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38) Marija Majka Utjelovljene Riječi, uzor našeg pomirenja s Bogom i poslušnosti Božjoj volji.
25. Ožujka	„Veliča duša moja Gospodina...“ (Lk, 1, 46-55) Presveta Djevica Marija uzor slavljenja Boga, hrabre ispovijesti vjere.
25. Travnja	S Marijom uz Isusa. Djevica Marija uzor vjernog i poniznog nasljedovanja Isusa.
25. Svibnja	„Totus Tuus“ Posveta Isusu po Mariji. Posebnost poruka ukazanja Bl. Djevice Marije u Fatimi. Presveta Djevica Marija uzor predanja i posvećenja Isusu. <i>Sv. Ljudevit Grignon Montfort, sl. Božji nadbiskup Josip Stadler, sv. Ivan Pavao II.</i>
25. Lipnja	„Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu.“ (Lk 2,19) Djevica Marija uzor našeg služenja u molitvi, u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa.
25. Srpnja	Blažena Djevica Marija, Kraljica mira uzor našeg mira, strpljenja i pomirenja.
25. Kolovoza	Blažena Djevica Marija na nebo uznesena. Uzor našeg redovničkog posvećenja.
25. Rujna	Blažena Djevica Marija podno križa. Djevica Marija naša Majka, Pomoćnica i Posrednica milosti.
25. Listopada	„Gospa od svete krunice.“ Poruka Gospe Fatimske
25. Studenoga	Blažena Djevica Marija, uzor naše radosti i ufanja.
25. Prosinca	S Marijom u Betlehemu. Služavka Malog Isusa služi Malom Isusu.

RAZMATRANJE ZA 25. SIJEČNJA 2017.

Tema:

„Zdravo, milosti puna!“ (Lk 1, 28)

Pjesma: Poslan bi anđeo Gabrijel...

*Poslan bi anđel Gabrijel
od Boga u grad Nazaret
k jednoj poniznoj Djevici,
i k pravoj Božjoj službenici.*

Uvodna misao:

Marijo! U godini koja je pred nama želimo više biti u tvojoj majčinskoj prisutnosti. Želimo te promatrati, primati tvoju ljubav, prikazivati ti svoju, i moliti te da nas povedeš svakoga dana bliže Sinu svome.

Marijo! Želimo biti s tobom, gledati u tebe, u tvoj primjer oslušivanja Božje riječi, kako bi se u naše srce i u naše oči utisnuo sjaj tvoje čistoće, tvoje ljepote duše i raspoloživosti za Božje djelo u nama.

Marijo, prva Služavko Djeteta Isusa, neka druženje s tobom, naše nastojanje nasljedovanja tvoga puta pridonese duhovnom rastu svake sestre Služavke Maloga Isusa. Neka pridonese ljepoti našega življenja u skrovitosti naših samostana i zajednica, i svih mjesta gdje smo po Božjoj volji poslane. Neka postanu prave nazaretske kuće, u kojima će, po životu Služavke i po njezinu služenju, drugi prepoznati Marijo tebe i tvoje služenje Isusu.

Marijo, milosti puna! Pomozi nam da promatrajući i nasljedujući tvoj hodočasnički život na zemlji, ispunjavamo samo Božju volju, koju nam je povjerio Otac Nebeski. Vodi nas, Majko Marijo, svakoga dana sve bliže i bliže svome Sinu Isusu i pomozi nam da svakoga dana sve više uza nj prianjamo.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kad Mariji on doteče,
ponizno joj ovo reče:
oj zdravo puna milosti,
Djevice, kruno svetosti.*

Razmatranje:

Evangelist Luka u svome opisu događaja *Navještenja Isusova rođenja* (Lk 1, 26-38) govori kako je arkandeo Gabrijel pozdravio Mariju riječima „Zdravo, milosti puna!“ On, poslanik Božji, donosi od Boga drugo ime Mariji, pozdravlja je riječima „Milosti puna!“, što će reći da se ona po toj „punini milosti“ razlikuje od ostalih ljudskih stvorenja. Marija razmišlja i pita se „što to ima značiti pozdrav Božjega glasnika?“ Marija se u tome trenutku pojavljuje „kao žena velike nutrine, koja se služi srcem i razumom te pokušava shvatiti cjelinu Božje poruke“, i tako postaje „slika Crkve koja promišlja Božju riječ, pokušava shvatiti njezinu cjelovitost i u svome pamćenju čuva što se dogodilo.“

Božanska je milost učinila da samo Marija bude posebno izabrana i u tome izabranju savršena. U trenutku njezina začeća Bog je sačuvao njezinu dušu od svake ljage i dao da cijeloga života bude bezgrješna i netaknuta grijehom. Sam je Bog želio u Marijinu biću osigurati tu savršenost, tu ljepotu, tu dušu koju će on u potpunoj Marijinoj slobodi moći posjedovati i koja se neće nikada od njega odijeliti.

Crkva s pravom tijekom cijele povijesti naziva Mariju „kovčegom Božjim, hramom Božjim“, jer bez Marije „ne klija sjeme Riječi, niti cvate divljenje prema Bogu i njegovim čudesima; mjesto u kojem se čuju titraji Riječi i glas Duha Svetoga poput lagana povjetarca.“ Upravo po Mariji iz Nazareta, toj skromnoj Djevici, „Bog je usred ovog svijeta ostavio Svijetlo svijeta“. Prije nego što je Marijino Bezgrješno Začeće postalo radost za cijelu Crkvu, postalo je veselje za cijelo Nebo, veselje za samoga Boga, a po navještanju arkanđela Gabrijela objavljeno je svemu svijetu.

U ovoj slici anđelova pohoda Mariji i Marijina duhovnog raspoloženja prema navještanju Božje Riječi, oslušujemo i mi trenutke svoga izabranja od Boga. „Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih“ (Jeremija 1,5).

Prisjetimo se svaka i svoga poziva na posvećeni život i u Družbu Služavki Maloga Isusa. Prisjetimo se svoga duhovnog raspoloženja, radosti koju smo doživjele u tome Božjem zahvatu u naš život.

Pobudimo u svome srcu radost i zahvalnost što nas je Bog izabrao da mu se posvetimo po sv. zavjetima. Što nas je izabrao da budemo njegove zaručnice. Zahvalimo što nam je darovao Blaženu Djevicu Mariju za Majku, zagovornicu i voditeljicu kroz naš posvećeni život.

Dopustimo da nas još jednom zahvate radost i zahvalnost zbog velikog spasenjskog dara kojim je Bog po Mariji obdario cijeli svijet, Crkvu, i sve koji je priznaju za svoju Nebesku Majku.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Veselje sad će početi,
sina ćeš Božjeg začeti,
Bog Duh će Sveti s tobom bit
i ove riječi ispunit.*

Poticaji sluge Božjega Josipa Stadlera na štovanje Blažene Djevice Marije

Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler i Utemeljitelj naše Družbe bio je velik Marijin štovatelj. Njoj je posvetio i predao sav svoj život. Djetinjim srcem povjerava Bezgrješnoj svoju Nadbiskupiju. Želi da joj „Ona bude čuvarica i djeliteljica svih milosti“.

Nadbiskup je poticao svećenike da sebe i svoj narod posvete Djevici Mariji i da je štuju. Poticao je i svoje sestre, Služavke Maloga Isusa, da se potpuno posvete Majci Mariji.

U svojoj poruci sestrama za Srebreni jubilej Družbe (1915. g.) Utemeljitelj posvećuje jednu točku štovanju Djevice Marije, sa željom da potakne sestre da još više upoznaju svoju Nebesku Majku, da joj se svakoga dana posvećuju i da je nasljeđuju. On sestrama piše:

Između svih pobožnosti, jedna je od najglavnijih pobožnost k Blaženoj Djevici Mariji. Ta pobožnost nije samo svakomu korisna, nego je upravo nužna za spasenje svakoga čovjeka, jer Gospodin Bog sve svoje milosti daje ljudima preko ruku Bl. Dj. Marije. Bog je odvijeka odabrao Bl. Dj. Mariju za Majku Sinu svojemu, koga je ona začela po Duhu Svetom.

A kada je vrijeme došlo njezina začetka, on ju je stvorio skroz lijepu i savršenu, prostu od grijeha istočnoga, pa ju je daleko nad sve anđeoske duhove i nad sve svece takovim obiljem svih nebeskih darova uzetim iz blaga Božanstva tako čudesno obasuo, da je sjajila onakvom puninom nevinosti i svetosti (...) koje osim Boga nitko ne može ni mišlju shvatiti. I toj preblašenoj Djevici odredio je Bog Otac jedinoga Sina svojega, koga on, od srca svoga rođenoga jednakoga sebi, kano samoga sebe ljubi, tako dati, da naravno jest jedan te isti zajednički Sin Boga oca i Djevičin.

I kada je onaj presretni čas kucnuo, da je arkandeo Gabrijel po nalogu Boga Oca u njezine ruke stavio utjelovljenje svojega Sina, a po tom i spasenje svih ljudi, onda je ona, vjerujući, da kano djevica može po Duhu Svetom začeti Sina Božjega, pristala uz poruku Oca nebeskoga te je vjesniku Arkandelu izustila one blagoslovljene riječi: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj“. I u taj tren Sin je Božji od nje čovjekom postao i ljudima je dao vlast, da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo. Da Bl. Dj. Marija nije vjerovala, ne bismo se mi mogli spasiti, niti bi Sin Božji od nje čovjekom postao.

Odatle slijedi, da nas je sve ona tako jako zadužila, da joj se ne možemo dostojno odužiti, sve kada bismo joj dan i noć služili i hvalili ju i slavili. A i Sin Božji, ukoliko je uzeo tijelo od Bl. Dj. Marije, postao je tako velik njezin dužnik, kako vele sv. Oci, da on u svrhu, da joj se oduži, sve njezine molbe uslišava i smatra kano zapovijedi, pa ju je učinio svemogućom po milosti, što je on to po naravi; a svemoguća je ona na koljenima, jer sve isprosi od Isusa, i on joj nikada ništa ne može odbiti, nego po njoj bezbrojna čudesa čini u redu naravi i milosti i slave vječne, pošto je sve manje, što joj on može dati spram onoga što mu je ona dala.

I zato ju je Isus učinio čuvaricom svojega blaga i jedinom djeliteljicom svojih milosti, da ona, koga hoće oplemeni, uzvisi i obogati, da koga hoće usprkos svim zaprekama provede kroz žezlo i krunu kraljevstva nebeskoga. Isus je svagdje i vazda plod i Sin Marijin, a Marija je svagdje pravo pravcato stablo, koje nosi plod života, prava Majka, koja taj plod proizvodi.

Ta Majka jest prava Majka, i svake od vas. Da se sva ljubav svih dobrih matera na svijetu stopi u jednu, bila bi istina jako velika, no puno manja od ljubavi, koju Majka Marija goji spram svake od vas. Zato je od potrebe, da ju kano prave kćerke štujete, čime ćete i te kako osigurati spasenje svoje duše. Ona vas tako voli, da joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti, jer joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti, jer joj je u tu svrhu Gospodin Isus u ruke dao, da Vam ih što više dijeli.

Pamtite što sv. Bonaventura, taj veliki svetac i štovatelj Marijin tvrdi: da onaj, koji Mariju zaziva (razumije se uvijek, ako ima volju poboljšati se), već je blažen; i zato joj vapi: „O ti spase onih, koji te zazivlju! U tebe sam se Gospo, pouzdao i nikada se neću posramiti.“ A to će reći: „O Gospo, o Majko Božja Marijo i moja Majko! Ne, ja neću biti osuđen, jer sam ja svu nadu u tebe postavio.“

Zato Vas upravo molim, da svaka od Vas u znak, da sva ovisi o majci Božjoj kano dobra kćerka, o svojoj majci, njoj se sva ovako, ako je moguće i svaki dan posvetite:

Poštivam te svim srcem o presveta Djevice! nada sve svece i anđele nebeske, kano kćerku vječnoga Oca, i prikazujem ti svoju dušu sa svim njezinim silama. Zdravo Marijo!

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice! Nada sve anđele i svece nebeske kano majku jedinorođenoga Sina, i prikazujem ti svoje tijelo sa svim njegovim nagnućima. Zdravo Marijo!

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice! Nada sve anđele i svece nebeske, kano ljubljenu zaručnicu Duha Svetoga, i prikazujem ti svoje srce sa svim njegovim nagnućima moleći te, da mi od Presvetoga Trojstva isprosiš sve milosti, koje su mi nužne za moje spasenje. Zdravo Marijo!

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Zdravo Djevo čista, izvor milosti,
Zdravo Majko Krista, vrelo radosti!
K tebi se utječemo, od sveg srca kličemo:
Pomozi nam slatka Djevo Marijo.*

Svjedočanstva pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

Iščitavajući životopise naših pokojnih sestara često možemo naići na zapise o njihovu posebnom štovanju Djevice Marije. Neka nam i njihovi primjeri budu na poticaj posvećenja i predanja našoj nebeskoj Majci.

S. M. Agata Erceg (+1905.) posebno je štovala Gospu, Kraljicu Krunice. Krunica joj je uvijek bila omotana oko ruke, pa i onda kada je nešto radila. Nebeska Majka pozvala ju je u Nebo u ranoj mladosti, upravo pred sam blagdan Gospe Lurdske, 10. veljače. Tako je s. Agata nastavila u Nebu s Bezgrješnom prebirati zrnca njezine krunice.

S. M. Amidea Radoš (+1905.) za života se posvetila Gospi i nosila je njezin škapular. Kada su sestre stajale kod njezine smrtne postelje, misleći da je već umrla molile su pokoj vječni za nju, ona je najednom otvorila oči i pokazala jednom rukom na svoja prsa, a drugom na noćni ormarić. Kada je sestra otvorila ormarić našla u njemu Gospin škapular i stavila joj ga na prsa. Ona se nasmiješila i odmah izdahнула. S. Amidea je sa smiješkom i svojom duševnom utjehom otišla svojoj Majci Mariji u Nebo.

S. M. Rafaela Gržina (+1905) na smrtnoj se postelji oprostila od svoje rođene sestre Vjekoslave riječima da je predaje Nebeskoj Majci i da će za

nju učiniti više na Nebu nego na zemlji. Vjerujemo da je s. Rafaela nastavila i u Nebu s Nebeskom Majkom moliti za svoju rođenu sestru, kojoj je Bog dao milost da je mogla boraviti uz oca Utemeljitelja posljednje trenutke njegova života i s njim izmoliti njegovu posljednju kronicu. Što li je s. Vjekoslava mogla više poželjeti u životu? Za ovu milost sigurno je zaslužna njezina sestra Rafaela. Neka u Nebu zagovara danas i nas, i moli za sve potrebe naše Družbe.

Pjesma:

*Vječna hvala budi Bogorodici,
Začetoj bez grijeha, čistoj Djevici,
Što nam Krista porodi, grijeha nas oslobodi,
Slava Božjoj Majci, Djevi Mariji.*

Završna molitva:

Marijo, naša Nebeska Majko, zahvaljujemo ti na svim milostima koje smo spoznale u ovome molitvenom zajedništvu s tobom i tvojim Sinom Isusom. Zahvaljujemo ti što si postala i naša Majka i što se smijemo djetinjim srcem obraćati tebi svakoga dana u svim svojim potrebama.

Danas te posebno molimo za cijeli svijet, da u njemu zavlada mir, radost i veselje. Zauzmi se kod Oca Nebeskoga za taj dragocjeni dar, toliko potreban ovoj zemlji. Budi Majka i utjeha svih koji zbog priznanja djecom tvoga Sina trpe velike nevolje.

Pomozi nama da poput mnogih zauzetih kršćana u svijetu budemo otvorene za pružanje razloga nade i utjehe svoj tvojoj djeci.

Molimo te, neka se zbog tvoga milosnog izabranja, tvoje ljepote duše, ponovno uzraduje zemlja i svi ljudi na njoj. Budi uvijek naša posrednica i zagovornica kod svoga Sina Isusa Krista. Amen.

RAZMATRANJE ZA 25. VELJAČE 2017.

Tema:

„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38)

Pjesma: Djevice nevina

*Djevice nevina, Majčice draga,
Pogledaj ovaj nevoljni svijet.
Koj te zaziva, Majčice draga,
I moli za tvoj zagovor svet.*

Uvodna misao:

Djevice nevina, Majčice draga, budi pozdravljena od nas Služavki tvoga Sina u ovaj čas po cijelom svijetu. Budi pozdravljena u svim svojim svetištima, svim crkvama, kapelicama, samostanima i obiteljskim kućama. Budi pozdravljena na svakom mjestu gdje te tvoj vjerni narod štuje kao dragu Majku i moli za tvoj zagovor svet.

Sv. Mala Terezija u svojoj molitvi posvećenoj tebi, Marijo, zapisala je: „Majko, želim pjevati zato što te ljubim i zato što se na tvoje ime toliko raduje moje srce. Razmišljajući o tvojoj veličini, moja se duše smete. Kada te gledam obavijenu slavom koja nadilazi sjaj blaženika, ne usuđujem vjerovati da sam tvoja kći te obaram oči pred tobom... Kada te gledam ushićenu, uranjam u tvoje srce i otkrivam bezdane tvoje ljubavi. Kraljice moga srca, draga Majko, želim te uvijek slijediti i dan za danom živjeti s tobom.“

Neka nam ova molitva sv. Terezije bude poticaj kako bi i mi u ovome razmatranju više uronile u dubine tvoga svetog bića u kojem je od vječnosti pripravljeno mjesto za utjelovljenje Sina Božjega.

Pjesma:

*Ah ne oglušī se, uslišaj Djevo,
Ponizne molbe, smjerni nam glas.
Zaštiti bijedne grješnike evo,
Što pomoć ištu u ovaj čas.*

Razmatranje:

Anđeo joj reče: „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.“ Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!" Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje (Lk 1,29-38).

U poruci koju je anđeo Gabrijel saopćio Djevici Mariji otkrio joj je veličinu koju je Bog od vječnosti pripremio za nju. Ona je razumjela tu poruku, svjesna da ljudsko stvorenje duguje svome Stvoritelju bezgraničnu podložnost i ovisnost. Od roditelja, sv. Ane i sv. Joakima, koji su dan i noć prinosili svoje molitve u hramu, poučena je priznavati Božju svemoć i oslušivati Božju volju u svome životu. Zato u trenutku navještaja Utjelovljenja Sina Božjega, iako prestrašena, spremno je odgovorila: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1,38).

U riječima „Evo službenice Gospodnje“ Marija je potvrdila da je na raspolaganju Božjoj volji, spremna, kao ponizna službenica, izvršiti, u suradnji s njim, ono što joj povjerava, i ostati trajno u tome stavu. „Uzvišenost majčinske dužnosti koja joj je povjerena neće ju spriječiti da ostane službenica, da ostane na raspolaganju u svemu što Gospodin htjedne. Od tada će staviti još više ljubavi u zadaću koju joj je Gospodin u ljubavi pokazao. Od tog trenutka Marija će se sniziti još više pred božanskom Svemoćnošću i prepustiti Mu vodstvo svoga života.“ Marija se prikazala Bogu i kao žrtva poslušnosti „u kojoj se događa najveća odluka ljudske slobode“. Po toj njezinoj poslušnosti „Riječ je ušla u nju i postala plodna u njoj“.

Nakon što je Marija prihvatila poruke „Anđeo otiđe od nje“ (Lk 1,38). S odlaskom anđela od ponizne službenice Gospodnje, u njezinu se biću pokreće novi život. „Ostaje sama s nalogom koji nadilazi svako ljudsko umijeće. Marija mora dalje ići putom koji je vodi kroz mnoge tmine – počevši s Josipovim strahom zbog njezine trudnoće pa sve do noći križa. Kako se često Marija u tim situacijama iznutra vraćala času kada joj je govorio Božji anđeo, koliko je puta iznova slušala pozdrav 'Raduj se, milosti puna!', utješnu riječ 'Ne boj se!' Anđeo odlazi, poslanje ostaje, a s njime sazrijeva i duboka blizina s Bogom, nutarnje gledanje i dodirivanje njegove blizine.“

Uranjajući duhom u ovaj događaj, zadivljene smo Božjim planom spasenja svijeta u koji će k sebi za suradnicu uzeti jednu skromnu i poniznu službenicu – Djevicu Mariju. Zadivljene smo Marijinom duhovnom veličinom, stanjem milosti u kojemu je mogla spremno prihvatiti Božju volju i tako postati Majka Sina Božjega, kojega su iščekivali vjekovi.

Preselimo se duhom u Marijinu kuću u Nazaret. Budimo uz Mariju Majku, pod čijim je srcem zakucalo srce Božje Riječi, i dopustimo da nas Marija pouči kako ćemo biti prave službenice, služavke Gospodnje. Molimo je da dušu i srce svake Služavke Maloga Isusa krase ljepota njezine duše. Neka svaku Služavku Maloga Isusa krase kreposti poniznosti, poslušnosti i predanja, kojima je bilo prožeto njezino od Boga odabrano biće. Po tim divnim Božjim darovima Bog će izvoditi u nama i po nama svoja djela u ovome svijetu u koji nas je pozvao da mu budemo suradnice i služavke.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Ljubljena Djevice, ti srećo naša,
Gdje put je pravi vodi nas vijek.
Molba nek sveta tvoja donasha,
Blagoslov svima, bolnima lijek.*

Poticaji na štovanje Blažene Djevice Marije sluge Božjega Josipa Stadlera

U znakovitom pismu za promišljanje o duhovnosti naše Družbe Utemeljitelj upoznaje sestre u kojemu je otajstvu nastala Kongregacija službenica Maloga Isusa i koju ulogu u tome otajstvu ima Blažena Djevicica Marija. Pismo je upućeno Predragoj Kongregaciji službenica Maloga Isusa u Betlehemu u Sarajevu na dan 25/3, a to je prvi dan Isusova života u prečistoj utrobi presretne bl. Djevice Marije Bogorodice. U tome pismu Utemeljitelj nastavlja svoju pouku sestrama: *Imajući na pameti jedno od najvećih otajstava naše svete vjere, pri kom je Otac nebeski odabrao bl. Djevicu Mariju za Majku Sina svoga, koga je ona začela po Duhu Svetom, a uslijed kojega je utjelovljeni Sin Božji Isus Krist na slavu svoga Oca i na spasenje naše ovisan postao o Mariji Majci svojoj: nastala je Predraga Kongregacija maloga Isusa, da njezine službenice uvijek razmišljaju o tom velikom otajstvu, kada je čovjekom postao Sin Božji (25/3), kada se rodio (25/12) i kada se svemu svijetu objavio (6/1), ter ovisan bio o svojoj Majci kroz trideset godina, tako da je njoj sve svoje godine posvetio, a cijelom svijetu 3 i pol godine; ali valja znati, da je Gospodin Isus i time, što je kroz 30 godina ovisio o Majci Mariji više učinio na slavu svoga Oca*

nebeskoga i za spasenje roda ljudskoga, nego li da je kroz to vrijeme išao po svem svijetu čudesa tvoreći i riječ Božju naviještajući; jer je tako bila volja Božja.

Da tu neiskazanu ovisnost Isusovu o Mariji poštuju i nasljeđuju, pametno običaju službenice maloga Isusa svaka pred svoje ime staviti: M, to jest Marija. I tako je svaka službenica maloga Isusa prava ropkinja Isusova u Mariji, kojoj vazda dužnost na srcu leži, da svom dušom i svim životom svojim ljubi maloga Isusa moleć Mariju, da joj tu ljubav od svoga Sina isposluje. Valja često govoriti malomu Isusu: Što si Ti manji to si meni draži, jer si se upravo tako htio u štali na slami roditi, da Te ljubim. O sretna slamo, na kojoj ležaše Mali Isus! Ljepša si i od ruža i ljiljana, koja te rodi zemlja? Ne daješ ti časovita ognja, da zapaljena časom planeš pa da te nestane; nego zapaljena ognjem onoga, koji na tebi leži, pružaš vječni žar, kojega ne mogu rijeke voda utrnuti: na toliko razgaraš u srcima oganj ljubavi. O, ognju koji uvijek goriš, užezi i mene, Oj pelenice, oj živinice, dište parom, da ne zebe svega svijeta Bog!

Kratka šutnja...

Otpjev: *Zdravo Marijo, milosti puna, Majko Isusa Krista...*

Svjedočanstva pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Domitila Ivić (+1906.) kao zavjetovana sestra živjela je Družbi samo godinu dana. U toj se godini svoga redovničkog života predala posebno Gospi s molbom da joj dadne neki križ, samo njoj poznat. Njezin ju je Zaručnik u toj godini posvećenog života iskušao kao zlato u vatri, a ona je s njegovom Majkom radosno nosila svoj križ koji je bio poznat samo njezinoj Majci Mariji. Gospa ju je brzo dovela svome Sinu, kako je ona to i željela.

S. M. Adolarata Martinko (+1906.) u Družbi je živjela kratko vrijeme. Tadašnja časna majka s. Izidora Pavičić kazala je za s. Adoloratu da je bila slična sv. Maloj Tereziji. Gospodin je došao brzo po svoju zaručnicu Adoloratu, koja je posebno štovala njegovu Majku – Žalosnu Gospu. Gospa joj je udijelila posebnu milost da ju je na smrtnom času posjetio otac Utemeljitelj, a ona nije mogla izreći svoju sreću što je Isus ljubi. Zaželjela je da u nazočnosti Utemeljitelja svi zajedno zapjevaju pjesmu Gospi, koju su posebno štovali ona i sam Utemeljitelj: *Stala Majka...* Svi su je pjevali, a s. Adolarata pošla je u susret svojoj Majci, u Nebo.

S. M. Teodora Kovačević (+1922.) ostala je kao djevojčica bez majke. Zato se cijeloga života u svim potrebama utjecala s velikim pouzdanjem Majci

Božjoj. Kao zavjetovana sestra živjela je u Družbi godinu dana. U bolesti koja ju je brzo pohodila posebno se utjecala Gospi i pjevala joj svim glasom: „Ah nema bolje Majčice od tebe, slatka Djevice!“ Vjerujemo da je s. Teodora pošla ususret svojoj nebeskoj Majčici s pjesmom, onako kako ju je štovala i kako joj je pjevala za života. A Djeвица Marija primila ju je kao pravo svoje dijete. A tko će to učiniti ako ne Majka...

Pjesma: Čuj nas Majko

*Sretan onaj tko te hoće
Svojom zvati Majčicom,
Jer od svake ti ćeš zloće
Zaštitom ga branit svom.*

Pripjev:

*Primi, primi, mila Majko,
Naša srdašca!
To je sve što mogu dati
Tvoja dječica.*

Završna molitva:

Marijo, naša Nebeska Majko, zahvaljujemo ti na ovim milosnim trenutcima duhovnog i molitvenog zajedništva s tobom i tvojim Sinom Isusom. Zahvaljujemo ti na primjeru tvoje suradnje s Božjom milošću. Zahvaljujemo ti na tvome „Da“ koji je promijenio lice svijeta. Zahvaljujemo ti što se po tvojoj suradnji s Božjom voljom svaka od nas smije zvati „Marija“. Majko Marijo, pomoz i nama, svojim službenicama, iz dana u dan potvrđivati svoj „Da“ koji smo obećale tvome Sinu po polaganju sv. zavjeta. Budi nam Posrednica. Ojačaj nas sve na tome putu predanja. Tebi Majko povjeravamo svoj život onako kako nam to predlaže i naš otac Utemeljitelj i kako nas potiču naše pokojne sestre. *Primi, primi, mila Majko, Naša srdašca! To je sve što mogu dati Tvoja dječica. Amen.*

RAZMATRANJE ZA 25. OŽUJKA 2017.

Tema:

„Veliča duša moja Gospodina...“ (Lk, 1, 46-55)

Pjesma: Raduj se grade Nazaret

*Raduj se, grade Nazaret,
u tebi niknu krasan cvijet,
o Nazaret, svim ljudma sretni vrt.
Dođe nam iz tebe spas.*

*Preskromni cvijete anđelski,
uresu pravi nebeski.
O Marijo, Majko preblaga,
mati dobra budi nam.*

Uvodna misao:

Nazaretska Djevice Marijo, nakon Utjelovljenja Sina Božjega koje se zbilo u tebi, ti si potaknuta Duhom Božjim žurno krenula u Gorje svojoj rođakinji Elizabeti. Zašto si žurila? „To je stoga što se od trenutka u kome si rekla svoj 'DA' anđelu, čudesna tajna odigrala u tebi. Od tada ti si nosila u sebi Mesiju.“ Ti si išla s njim, za njega i u njemu. Hodajući, nosila si Spasitelja i što si mogla drugo, već misliti na njega. Riječi anđela Gabrijela neprestano su ti obuzimale srce: *On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegovog, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.* Istina da Sin Božji stanuje u Tebi požurivala je tvoje korake prema tvojoj rođakinji kojoj je Gospodin učinio veliko djelo u njezinoj poodmakloj dobi. Marijo, kako da ne budeš ushićena tom Istinom, tom sigurnošću, kako da joj ne klikćeš „Veliča duša moja Gospodina...“.

Marijo, nazaretska Djevice, koja si osjećala ushićenje što posjeduješ Mesiju, pouči nas u ovom razmatranju radovati se što nosimo Boga u sebi, što ga primamo svaki dan u sv. Euharistiji. Daj nam milost da i naši pohodi bližnjima budu uvijek u tvom duhu. „O sretne li duše kad ju zaposjedne i njome upravlja duh Marijin.“ „Neka u svakome bude Marijina duša, da slavi Boga. Neka u svakome bude Marijin duh da se raduje u Bogu.“

Kratka šutnja...

Pjesma: Kao Marija

*Kao Marija da te ljubim,
Tvoju riječ da čuvam ja,
Kao Marija da je nosim
sred srca svojega.*

Pripjev: *Samo tebi da se klanjam,
samo tebi predam sve,
Da te ljubim srcem cijelim,
Kao Marija Isuse.*

Razmatranje:

„Po nauci svetih otaca, Marija je žurno krenula na put u Gorje iz tri razloga: iz poslušnosti prema nutarnjem pozivu milosti, iz pristojnosti da svojoj rođakinji čestita i iz ljubavi da pomogne Elizabeti do poslije poroda Ivana, preteče Mesijina i da sudjeluje u njegovu posvećenju.“

S Marijom dođe sreća i radost u kuću Zaharijinu. Elizabeta puna Duha Svetoga spozna tajnu utjelovljenja Sina Božjega. Susret dviju posvećenih i izabranih majki kulminirao je ushićenjem njihova duha. Elizabeta pozdravlja Mariju riječima *Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje*. Ova pohvala koju Marija prima od svoje rođakinje odmah ju usmjera na Boga i ona klikće: *"Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbacil s prijestolja, a uzvisi neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka."* (Lk 1, 46-55.)

„Ovo je jedina molitva i jedino djelo koje je sastavila sveta Djevica, ili radije koju je Isus učinio u njoj, jer je On govorio na njezina usta. To je najveća pohvalna žrtva koju je Bog primio u Zakonu milosti. To je, s jedne strane, najponizniji i najzahvalniji, a s druge strane najdivniji i najuzvišeniji od svih himana: u njemu ima otajstava tako velikih i tajnih, da ih ne znaju ni anđeli.“ Sada je Krist stvarnost i Božja veličina se otkrila u njemu. To je ono što Marijinom Veliča daje novo značenje.

U zanosu svoga klicanja Marija ponavlja riječ „službenica“ kojom izražava svoju posvemašnju podložnost Bogu, zbog koje ju je Gospodin obogatio izvanrednim darom blaženstva. U ovom himnu Marija a i Elizabeta su

predstavnicima onih malenih, neznatnih ljudi koji se predaju Bogu i tim predanjem čine velike stvari. Stoga ne čude riječi Blažene Djevice Marije: *'Velika mi djela učini svesilni, sveto je ime njegovo'*.“ Marija hvali Božju ljubav i milosrđe jer se smilovao svome narodu i izvršio obećanje što ga je učinio „Abrahamu“ i njegovu potomstvu do vijeka“.

Prihvatimo poziv što nam ga u svome tumačenju hvalospjeva *Veliča*, upućuje sveti Ambrozije: 'Neka u svakome bude duša Marijina da veliča Gospodina, neka u svakome bude duh Marijin da uzvisuje Boga; iako je, po tijelu, samo jedna majka Kristova, po vjeri sve duše rađaju Krista; svatko doista prima u sebe Riječ Božju... Duša Marijina veliča Gospodina i klikće duh njezin u Bogu, jer, posvećena dušom i duhom Ocu i Sinu, ona se pobožnom ljubavlju klanja jedinome Bogu, od kojega sve potječe, i jedinome Gospodinu, po kojemu sve postoji.“ Upravo, cijeli *Veliča* odiše puninom najdivnijih krijeposti koje je neznatna službenica Božja posjedovala u sebi.

Sjedinjene u duhu s Djevicom Marijom i njezinom rođakinjom Elizabetom u poniznosti srca zahvalimo Bogu za sva djela koja je činio i čini našoj Družbi i svakoj sestri, novakinji i kandidatici. Nakon kratke šutnje zapjevajmo Marijin *Veliča*...

Himan:

Veliča duša moja Gospodina...

Poticaji na štovanje Blažene Djevice Marije sluge Božjega Josipa Stadlera

Poznato nam je da je sluga Božji nadbiskup Josip Stadler bio privremeni upravitelj Banjalučke biskupije. Kada je Papa Leon XIII. povjerio banjalučku biskupiju biskupu fra Marijanu Markoviću, nadbiskup Stadler se oprostio od svećenstva i puka poslanicom posvećenoj „Blaženoj Djevici Mariji“. Poticaji na štovanje Majke Božje su pravo blago darovano i nama danas, tim više što u ovoj poslanici Utemeljitelj posebno ističe povezanost Marije s Djetetom Isusom. Neka nam ovi izvadci iz poslanice budu poticaj za posvećenje Majci Mariji kako je to sam Utemeljitelj očinskom ljubavlju stavljao sestrama na srce.

„Isus naš Gospodin nije na ovaj svijet drukčije došao nego po Mariji. K Isusu dakle imamo pristup samo po Mariji. Zato je od potrebe da spoznamo, da uzljubimo, da tražimo i nađemo blaženu Djevicu Mariju; želimo li naći Isusa njezin plod, a naš put istinu i život. ... Sveti Augustin veli, da svijet nije bio vrijedan primiti Sina Božjega neposredno iz ruke Oca nebeskoga, i zato ga je dao Mariji, neka bi ga po njoj svijet primio. Sin Božji postao je čovjekom,

ali samo u Mariji i od Marije. On nije htio stupiti u ovaj svijet u muževnoj dobi i kao čovjek neovisan o drugima; nego je postao nejakom djetetšce, koje je ovisilo o njezi i brizi majke Marije. ... On je posvetio svetoga Ivana u utrobi svete Elizabete, ali na riječ Marijinu. Jedva je Marijin pozdrav dopro do ušiju Elizabetinih, i već bi posvećen sv. Ivan u utrobi materinoj. A to je prvo i najveće čudo, što je Isus učinio u redu milosti. ...

Isus je naime i sada kao i uvijek plod Marijin; zato kad se u čije srce useli, mora biti zahvalan i Mariji, jer da nije nje, ne bismo imali Isusa, a da ga imamo zasluga je njezina, njezin plod. ... Tko god promatra Mariju, mora ju štovati, mora joj počitanje iskazivati, mora ju hvaliti i slaviti; jer je ona majka Božja, i zato vrijedna većega štovanja, nego li svi anđeli i sveci. Tko god ju promatra, mora se u njem poroditi veliko pouzdanje k njoj, jer joj je Bog dao te su joj moć i dobrota beskonačne, i zato valja da ju u svim potrebama i nevoljama u pomoć zazivamo. Tko god ju promatra, mora ju kao najbolju svoju Majku djetinjom i nježnom ljubavlju ljubiti; jer nam ona kao prava naša Majka sveudilj daje dobročinstava u izobilju. Tko god ju štuje, on će se diviti njezinoj visokoj časti, i rasplamtjet će mu se srce od ljubavi k njoj, i žarka će ga želja obuzeti, da se sasvim njoj posveti i njoj ugoditi gleda; pa da je i najveći grješnik, neće izgubiti ufanja, nego će se nadati oproštenju grijeha po zagovoru njezinu, toga utočišta grješnika. ...

Predati sebe i sve svoje u ruke Marijine, njoj se skroz prikazati: to je zato njoj najmilije, jer tim obnavljamo svoje zavjete i svoje obećanje učinjeno na svetom krštenju. ... 'Kao nekada kad ju je Elizabeta hvalila, tako ona i sada pjeva kad ju hvalimo i slavimo: Veliča duša moja Gospodina!''

(J. Stadler 1884.)

Kratka šutnja...

Otpjev: *Veliča, veliča, veliča, duša moja Gospodina...*

Svjedočanstva štovanja Blažene Djevice Marije od pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa

S. M. Domitila Kristić (+1929.) kao kandidatice i sestra radila je u pletioni u Betlehemu. Posebno je štovala Gospu. Njezin kip u radionici marno je kitila i uvijek pred njim obavljala svoje pobožnosti, preporučivala se Majci Božjoj da je čuva i vodi do zadnjega časa. Kad je njezin mladi život zahvatila neizlječiva bolest, sestrama je tvrdila da će po nju doći Majka Božja kada dođe smrtni čas. Kako se nadala i molila u svojoj poniznosti – tako je i bilo. Gospa je došla po odanu Služavku svoga Sina s. Domitilu upravo na svoj

imendan, na blagdan Imena Marijina 12. rujna i povela je u nebo, njezinu Zaručniku komu je posve darovala svoj mladi život.

S. M. Bonfilija Bazijanec (+1935.) je odmah iza prvih zavjeta poslana na Filomenu kod Čardaka. Tamo je oslijepila i čudom progledala. Taj izvanredni događaj donesen je u Glasniku Presvetog Srca Isusova 1904. godine. Donosimo ga i u ovom razmatranju jer nam svjedoči o čudesnoj pomoći Gospe Pompejske kod ozdravljenja s. Bonfilije. Dana 12. kolovoza 1903. udario ju je grom od čega je oslijepila, oglušila i pala u krevet teško bolesna. Oči su joj bile otvorene, staklene i nije ih micala. Na sva pitanja koja su joj sestre postavljale nije odgovarala ništa. Nije imala temperature i izgledala je kao da je zdrava. Bila je posve mirna, govorila je da vidi divnu procesiju i često se razgovarala s pokojnom s. Rozom koja je bila vrlo kreposna Služavka Maloga Isusa, a umrla je 29. svibnja 1903.g. Na svetkovinu Velike Gospe - 15. kolovoza ujutro kao da joj je nešto puklo u ušima te je nešto čula. Sestre su ju ispitivale što je sve bilo u tri dana. Ona im je odgovorila kako nije ništa vidjela niti čula, a sada ne vidi ništa. Potom im je sve ponovila što je sve govorila o procesiji i o s. Rozi te kako je vidjela na onom svijetu sve dobro i zlo, raj, čistilište i pakao. Govorila je o raj, o čistilištu, o grijehu, o krijepostima kao kakav bogoslov. Onda je zamolila sestru predstojnicu da joj dopusti moliti trodnevnicu Gospi Pompejskoj. Rekla je predstojnici 20. kolovoza „Bila je kod mene Blažena Gospa Pompejska i rekla mi da ću u subotu 22. kolovoza u 8 sati ujutro progledati i sasvim dobro čuti i neka odmah ustanem i pođem u kapelu da se Bogu zahvalim.“ Onu noć imala je veliku groznicu. Čitavu noć i dan i drugu noć nije znala ništa za se. U subotu ujutro se osvijestila. Kad je bilo osam sati podigne se i zavika: „Vidim! Gospa mi je povratila vid i čujem!“ Sve sestre su se okupile oko nje i otpratile ju do kapele, sve u plaču od radosti kličući: „Majka Božja Pompejska, učini nam čudo!“ O ovom događaju s. Bonfilija nije htjela puno pričati. Gospodin joj je dao milost da je kasnije radila u Domu za slijepce u Moslavini i s velikom ljubavlju i požrtvovnošću pazila na svoje slijepce gojenice. Od ovog čudesnog događaja u njezinom životu u Družbi je živjela još 19 godina. Kroz život je žarko štovala Majku Božju i na smrtnoj postelji je vapila: „Majčice moja!“

s. Mihaela Marija Zubak (+1936) od svog ranog djetinjstva i kasnije kroz redovnički život posebno je štovala Majku Božju Bistričku. Gospodin joj je pripremio bolest zbog koje je ovisila dugo godina o drugim sestrama. Oslijepila je rano te joj je tako bilo uskraćeno raditi druge poslove na našoj Dolorozu. Često puta je znala izaći vani pred samostan, duhom se prenijeti na Mariju Bisticu i pjevati pjesme koje hodočasnici pjevaju Gospi Bistričkoj. Sestre koje su s njom živjele svjedoče da je s. Mihaela od sljepoće pa do

smrti neprestano molila krunicu. Krunica joj je bila više u rukama nego u džepu. Kad je Gospodar života došao po svoju službenicu s. Mihaelu zatekao ju u molitvi krunice. Poveo ju je k sebi upravo kako je to ona i željela s krunicom u ruci i molitvom Majci Božjoj.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
Tvoj put da slijedim ja.
Kao Marija da ti služim,
Da ti predam život sav.*

Pripjev: *Samo tebi da se klanjam...*

Završna molitva:

„Marijo ti si za vrijeme pohoda Elizabeti navijestila vjerno milosrđe Božje: *od koljena do koljena dobrota je njegova*. Ti si na poseban način, više nego itko drugi, iskusila dobrotu Božju i žrtvom svojega srca sudjelovala u objavi Božjega milosrđa, to jest savršene Božje vjernosti u ljubavi saveza koji je On htio od vječnosti i sklopio u vremenu s čovjekom, narodom i čovječanstvom. Marijo Ti si ta koja poznaje do kraja otajstvo Božjeg milosrđa, znaš mu cijenu, i znaš koliko je ona velika. Otvori naše srce Očevu Milosrđu“ i pouči nas priznavati veličinu božanskih dobročinstava. O Marijo, čiji je Magnifikat bio neponovljiva hvala Gospodinu, pomози nam da i mi svojim životom hvalimo Boga i tako ostanemo tvojim pravim nasljedovateljicama i služavkama Gospodnjim. Amen.

s. Ana Marija Kesten

STADLEROVE STRANICE

Milosrđe u životu sluge Božjega Josipa Stadlera

Sarajevo

Stadlerovo u listopadu 2016.

U subotu, 8. listopada 2016. godine proslavljen je Dan sluge Božjega dr. Josipa Stadlera u katedrali Srca Isusova. Obilježavanje je, po već uobičajenom redoslijedu, započelo molitvom i meditacijom pola sata prije svete mise na temu *Žalosna i nevoljna utješiti*, koju je priredila s. M. Marinela Zeko, a predmolile su s. M. Kristina Adžamić, s. M. Manda Pršlja i kandidatice Ivka Martinović.

Svetu misu predslavio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova, uz suslavlje katedralnoga župnika - vlč. Marka Majstorovića, preč. Josipa Kneževića,

rektora Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa u Sarajevu, i vlč. Marka Mikića, vicerektora.

U prigodnoj propovijedi vlč. Jakov se osvrnuo na blaženstva koja se nalaze u Evandelju. Pored onih osam koja su poznata, jako su važna i ona druga koja govore o Blaženoj koja povjerova da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina, usp. (Lk 1,45) "Blago onima koji ne vidješe, a vjeruju" (Iv 20,29) i ono blaženstvo na koje nam upravo sada, danas i ovdje Isus u Evandelju želi staviti na srce: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!" (Lk 11, 28). Upravo je to blaženstvo živio sluga Božji Josip Stadler. Cijeli svoj život nastojao je slušati Božju Riječ, uskladiti svoju volju s voljom Božjom. Stadler je ispunio svoj životni zadatak, izvršavajući volju Božju, zbog čega je postigao krunu svetosti. Vlč. Jakov je naveo više primjera, od kojih se svaki može primijeniti na Stadlera. Stadler je ljubio najmanje, nije tražio nikakve slave, nije htio nikoga obraćati, nego samo raditi na sebi i služiti. Vjerovao je u silu ljubavi i da mu je Bog blizu.

Neka, po uzoru na njega, i nama u životu bude najvažnije služiti, ljubiti i vjerovati da je Bog s nama, kazao je na kraju propovijedi vlč. Jakov.

Nakon popričesne molitve i prije završnoga blagoslova su se svećenici, sestre, djeca SDE-a i vjernici okupili oko groba sluge Božjega te izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim, s nadom da će biti brzo uzdignut na čast Oltara.

s. M. Manda Pršlja

Sarajevo

Stadlerovo u studenome 2016.

Molitvenim programom i euharistijskim slavljem u sarajevskoj je prvostolnici 8. studenoga obilježen spomen na prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa - slugu Božjega Josipa Stadlera. U 17:30 sati započeo je molitveni program meditacijom o duhovnom djelu milosrđa *Uvreda oprostiti* i duhovnim pjesmama, što je animirala s. M. Olga Kikić s mladim hodočasniciama iz župe Presvetoga Srca Isusova iz Prozora. U 18:00 sati euharistijsko je slavlje predslavio katedralni župnik - vlč. Marko Majstorović - uz koncelebraciju mons. Pave Jurišića, vrhbosanskoga kanonika i postulatora kauze sluge Božjega Josipa Stadlera, vlč. Jakova Kajinića, duhovnika u Vrhbosanskoj bogoslovnome sjemeništu, i asistenciju vlč. Josipa Erjavca, đakona Đakovačko-osječke nadbiskupije, na koje su se okupile sestre Služavke Maloga

Isusa iz Sarajeva, djeca Stadlerova dječjeg *Egipta*, zajednica bogoslova Vrhbosanske nadbiskupije i vjernici sarajevskih župa.

Vlč. Majstorović se u prigodnoj propovijedi osvrnuo na poziv današnje meditacije *Uvreda oprostiti*, pri čemu je naglasio da nas pri izvršavanju krjeposnih djela, djela milosrđa ili drugih čina pobožnosti ne smije voditi oholosti i mišljenju da smo bolji od drugih ili samopohvali „kako smo dobri!“, nego se trebamo poučiti riječima današnjega evanđelja: „Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!“ (Lk 17,10).

Liturgijsko pjevanje i čitanje animirali su mladi hodočasnici, da bi po završetku popričesne molitve svi okupljeni kod groba sluge Božjega izmolili prigodne molitve na svoje nakane i na nakanu proglašenja Josipa Stadlera blaženim. Neka Dijete Isus učini srca naša po Srcu svome, a našoj vrhbosanskoj crkvi dâ radost da svoga prvoga pastira časti kao blaženika!

s. M. Jelena Jovanović

Zagreb

Spomen 135. obljetnice biskupskog posvećenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Na svetkovinu Krista Kralja i na dan zatvaranja Svete godine milosrđa u zahvalnosti srca prisjetile smo se biskupskog posvećenja sluge Božjega Josipa Stadlera. Nije slučajno da smo 135. obljetnicu njegova posvećenja za vrhbosanskog nadbiskupa obilježile u zajedništvu proslave velike svetkovine u Crkvi i zatvaranjem Godine milosrđa. Njegov je život obilježen upravo životom za Krista Kralja i djelima milosrđa, zbog čega je i prozvan „otac sirotinje“.

Dr. sc. Agneza Szabo u svojoj knjizi *Josip Stadler*, Zagreb, 2015. (str. 53-54) donosi nekoliko informacija o Stadlerovu primanju palija i posvećenju za vrhbosanskog nadbiskupa. „Dva dana prije biskupskog ređenja u Rimu bilo je na konzistoriju u Rimu svečano imenovanje i dodjeljivanje dostojanstva. 18. studenoga 1881. Stadler je, kao nadbiskup i metropolita, dobio palij kao znak buduće pastirske službe. Potom su, prema postojećem običaju, novoimenovani biskupi i nadbiskupi, njih devet, pristupili Papi. Treći po dostojanstvu, iako najmlađi među njima, bio je Stadler. I, dok su pristupali Sv. Ocu Lavu XIII., koji je na njih polagao roketu i dodjeljivao im palij, Sveti je Otac na talijanskome jeziku izgovorio i znamenite riječi upravljene Stadleru, u kojima se zrcale programska obilježja njegova budućega služenja. One glase: *Gle, vidimo među vama novoga sarajevskoga nadbiskupa za Bosnu i*

Hercegovinu. Te pokrajine bile su jedva jedno vrijeme svjetlom vjere razsvjetljene; nu poslie stenjahu više stoljeća pod gospodstvom naroda imenu kršćanskomu neprijateljskoga, te mogahu tek okusiti plodove i dobročinstva otkupljenja Isusa Krista. Prvi puta vide one sada, da je medju njima čudnovatom providnošću nebeskom ustanovljena hijerarhija katolička. Ti, novi nadbiskupe, doista si sretan, što te je Bog odabrao, da ponoviš lice onih krajeva. Ti ćeš ondje naći neobrađeno polje... otvoreno Tvojoj vjernosti. Vi pako drugi naći ćete u svojih biskupijah polje već obradjeno; nu prem je obradjeno imat ćete ipak puno kukolja triebiti. I tako će i on i vi drugi, ulažuć apostolski rad oplodjen milošću, imati jednoć razloga da za ubrani plod hvalite i slavite providnost Božju. Oduševljeni dakle čim svetijom nadom, idite časna braćo, u ime Gospodnje i pasite stado, koje smo Vam povjerili. I neka Vas prati apostolski blagoslov, koji vam i vašim biskupijama iz dna srca podjeljujemo.“

Mi, sestre Služavke Maloga Isusa budimo sretne što nam je Gospodin po svojoj providnosti dao nadbiskupa Stadlera za utemeljitelja Družbe. Spomen na slugu Božjega Stadlera, na našega oca Utemeljitelja, čuvajmo u srcu kao što su nam ga prenosile kroz povijest naše pokojne sestre. Na putu nasljedovanja njegova svetog i kreposnog života neka nas hrabre riječi časne majke s. M. Krescencije Zwiefelhofer: „Neumrla neka bude ljubav naših sestara služavaka Maloga Isusa k njemu; a neumrla i njegova ljubav k Družbi našoj. Uspomena na njega mora da živi u Družbi, dok živi zadnji član Družbe. On nije Utemeljitelj samo onih s kojima je tako ljubazno i očinski općio, koje su ga poznavale, nego je otac i Utemeljitelj svih onih, koje će živjeti, ako Bog dade iza hiljada i više godina do vijeka i kroz svu vječnost.“

s. Ana Marija Kesten

Vinkovci

Nebeski rođendan sluga Božjega Josipa Stadlera proslavljen u Marijinom domu

Na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, prije 98 godina, 8. prosinca 1918., rođen je za Nebo sluga Božji Josip Stadler. Pod Marijinim okriljem u Marijinom domu, u Vinkovcima Prijatelji Maloga Isusa okupili su se na euharistijskom klanjanju.

Okupljeni oko Gospodina zahvalili smo za sva dobra koja je naš Utemeljitelj učinio tijekom svoga zemaljskog života. Svojim životom dao nam je primjer kako sakupljati istinsko blago za Nebesku domovinu. Žarko smo molili i za proglašenje sluga Božjega blaženim.

Nakon klanjanja ostali smo na toplom čaju i kratkom poticajnom filmu u kojem smo progovorili o tome što je potrebno činiti, da bismo nasljeđovali slugu Božjega Josipa Stadlera, pogotovo u ovo vrijeme adventa. (SMI)

Samobor

Prijatelji Malog Isusa pod okriljem Bezgrješne

Na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije u franjevačkoj crkvi u Samoboru održan je susret Prijatelja Malog Isusa. Kroz prezentaciju, meditaciju i molitvu obilježili smo 98. godišnjicu smrti Sluge Božjega Josipa Stadlera.

Dublje smo upoznali lik i djelo tog velikana čitave Crkve. Dobro nam je poznato kako je sluga Božji Josip Stadler za svoga života bio veliki štovatelj Bezgrješne te tako sav svoj rad, zasluge i djela upravljao Njoj. Susret smo završili molitvom za proglašenje blaženim Sluge Božjega Josipa Stadlera. (SMI)

Zagreb

U Generalnoj kući Družbe obilježena 98. godišnjica smrti sluge Božjega Josipa Stadlera

U Generalnoj kući Družbe u Zagrebu 9. prosinca 2016. obilježena je 98. godišnjica smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Za ovu spomen-godišnjicu pripremale smo se molitvom devetnice Bezgrješnoj, na čiji se blagdan sluga Božji Stadler preselio u vječni život. Tim je povodom svečanu svetlu Misu u kapelici Kuće predslavio vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac.

Ovdje donosimo prigodnu riječ i propovijed biskupa Jezerinca posvećenu svetkovini Bezgrješne i sluzi Božjem Stadleru, čije smo se godišnjice smrti sa zahvalnošću sjetili i ove godine.

Uvod

Drage sestre!

Na jučerašnji blagdan Majke Božje, blagdan Bezgrješnog Začeca blago je u Gospodinu preminuo 1918. godine u noći u 10 sati i 21 minutu sluga Božji sarajevski nadbiskup Josip Stadler, držeći u desnoj ruci goruću svijeću, a u lijevoj raspelo.

U svom posmrtnom govoru tadašnji pomoćni biskup Ivan Šarić između ostalog je rekao: „Umro je onaj koji nam je bio otac i majka. Onaj koji nas je ljubio kao nitko drugi. Umro je otac sirotinje naše. Umro je onaj koji je sve, što je imao, žrtvovao na oltaru svete vjere i drage Domovine. Žrtvovao je Vjeri i Domovini svojoj talente svoje, znanje svoje, rad svoj, molitve i muke svoje, sav svoj život“.

A sam je jednom zgodom rekao nadbiskup Stadler: „Imat ćete iza mene pamećnijih i pobožnijih biskupa; ali nećete ga imati, koji bi vas više ljubio od mene“.

Mi se, dakle, danas posebno sjećamo Biskupa koji je ljubio sve nas, a posebno „Družbu sestara Malog Isusa“, čiji je osnivač.

Stavimo se danas pod njegovu zaštitu i zagovor, moleći se za njegovo što prije proglašenje blaženim i svetim.

Homilija

Današnje evanđelje, koje smo slušali, sigurno je nad njim razmišljao i nadbiskup Stadler i prenosio poruku na svoje slušatelje. Riječ je Božju neumorno naviještao.

Tu je Božju poruku neumorno naviještao Isus Krist. Dok su ga jedni rado slušali i prihvaćali, drugi su se nemarno odnosili prema njemu. I to mu je teško palo na srce, jer je želja njegova Oca da nijedan koji vjeruje u njega ne propadne nego da ima život vječni. I dok je jednog dana propovijedao, uzdahnuo je i rekao: „Kome da prisposodobim ovaj naraštaj?“ (Mt 11, 16).

Za svoje je suvremenike rekao da su opaki i nevjerni. Usporedio ih je s djecom na trgu. Ponašanje djece na trgu poslužilo mu je da opiše ludost svoga naraštaja. Dok se jedna grupa djece igrala na trgu, oponašajući svatove i smrt pokojnika, druga grupa djece nikako da se priključi igri. Umjesto da se priključe razigranoj djeci, oni su ih nezainteresirano gledali. Isus je usporedio ovu igru djece s duhovnim vođama, farizejima i pismoznancima. Dok je On naviještao Radosnu vijest, oni su se ponašali poput mrzovoljne djece. Umjesto da slušaju Isusa, i da mu povjeruju, umjesto toga oni sjede po trgovima i kritiziraju ne samo Ivana Krstitelja nego i Isusa. Isus je bio veoma žalostan, jer, dok je govorio, nije se radilo o nikakvoj dječjoj igri, nego je riječ o vrlo ozbiljnoj poruci. On nije došao da bude zabavljač čovjeka, nego da ga potakne na obraćenje, jer se radi o njegovom vječnom spasenju.

Ivan Krstitelj je došao kao propovjednik pokore i obraćenja, a oni ga čudno promatraju i smatraju budalom, što je prema shvaćanju starih značilo isto što i reći da ima đavla. Isus naviješta radosnu vijest da su se u njemu ispunila obećanja proroka, a oni umjesto da se zbog toga vesele, čudno gledaju i zam-

jeraju što se druži s carinicima i grešnicima nazivajući ga izjelicom i vinopijom, prijateljem carinika i grešnika. Isus završava riječima: „Ali opravda se mudrost djelima svojim“ (Mt 11, 19).

Što to znači? Unatoč ljudskom zlu i nemaru, Bog ostvaruje svoj plan spasenja i opravdava djelovanje Ivan Krstitelja i Isusa Krista. Ivan Krstitelj je Božji poslanik, a Isus Krist je utjelovljena Mudrost. To svjedoče njegova djela i njegov nauk. Stoga su u zabludi svi oni koji ga ne prihvaćaju.

Sluga Božji nadbiskup Stadler nije bio nalik na djecu koja pasivno gledaju kako se druga djeca igraju, nego se kao svećenik i biskup aktivno uključio u širenje Božjega kraljevstva.

Da bi Isus Krist bio što prisutniji u svijetu, nadahnut Duhom Božjim, osniva Družbu sestara Maloga Isusa, da bi se po njima Bog proslavio.

Svaka od ovih riječi nam puno govori. Kad kažemo „Družba sestara“ riječ je o zajedničkom a ne pojedinačnom življenju određene duhovnosti, koja ima svoju specifičnu karizmu.

Osnovna karakteristika ovog zajedništva je obiteljsko ozračje, koje ima svoj temelj u Isusu Kristu. Cilj je ovakvog zajedništva stvoriti takvo ozračje, u kojem će osobe iskustveno doživjeti susret s Isusom Kristom, kako bi postale svjedoci da je Isus uistinu živ, među nama. Ponavljam, to se duboko međusobno zajedništvo među sestrama temelji prije svega na zajedništvu s Isusom Kristom.

Nadalje, riječ „služavke“ ima ovdje posebno značenje. Riječ je o služenju Bogu preko bližnjih. Temeljna odrednica Crkve jest služenje, koje proizlazi iz Isusovog služenja. Isus se objavio kao onaj koji je došao služiti a ne da bude služen. (usp Iv 13,1-20).

Isus je na Posljednjoj večeri rekao: „Dao sam vam primjer da i vi tako činite“. Briga za siromašne postaje središnja odrednica prvih kršćanskih zajednica.

Rekli smo Družba sestra Služavki, ne bilo koga nego „Malog Isusa“. Ako želimo prepoznati neku Družbu sestara u Crkvi, onda ju prepoznamo po karizmi, koju je ta redovnička zajednica uzela kao svoju.

Vaša je duhovnost usmjerena na Malog Isusa. Vi kao sestre nosite oko vrata reljefni prikaz Malog Isusa u jaslicama. To je znak pripadnosti vašoj Družbi. No uz taj reljefni prikaz čitamo natpis, koji vam je Utemeljitelj ostavio kao njegovu oporuku: „Ovako se htjede roditi koji hoće, da ga ljube a ne, da ga se boje“. Što to znači?

To znači da je Bog došao k nama kao maleno Dijete. On nije došao u nekom ozračju straha da ga se bojimo, nego da ga ljubimo. Stoga će evanđelist Ivan

reći: „Bog je ljubav“. On nas želi privući ljubavlju, a ne strahom. I kao što je On došao k nama objavljujući, svoju ljubav i svoje milosrđe, on nas poziva na milosrđe i ljubav. „Budite milosrdni kao što sam ja milosrdan“, poručuje Isus.

Stoga, kad je riječ o Družbi sestara Služavki Malog Isusa, ova je Družba pozvana voditi brigu za „Isusovu najmanju braću: nejaku siročad, napuštenu djecu, iznemogle starce i bolesne.

Dakle, postojanje i djelovanje Družbe sestara Služavki Maloga Isusa ima svoje porijeklo i korijene u rođenju Božjega Sina Isusa Krista, rođena u Betlehemu, koji je došao k nama kao maleno dijete da i mi budemo „malena djeca“.

Stoga je rekao sluga Božji Josip Stadler: „Valja često govoriti Malom Isusu: što si ti manji, to si meni draži, jer si se upravo tako htio u štali na slami roditi da te ljubim“. Isus se poistovjetio s malenima i zapuštenima. Svako istinsko služenje je služenje Malom Isusu. Onaj tko nije spreman prihvatiti najmanje ne prihvaća ni Krista, a u krajnjoj liniji odbija i samo spasenje.

Spominjući se 98. godišnjice smrti blage uspomene sluge Božjega Josipa Stadlera, molimo Gospodina da nam po njegovu zagovoru udijeli dar milosti da kao članice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa možemo ispuniti svoje poslanje unutar Crkve kako bi Isus Krist u nama i po nama proslavio. Amen.

Zahvaljujemo ocu Biskupu za ovu nadahnutu poruku, podijeljeno zajedništvo s našom redovničkom zajednicom i molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

s. Ana Marija Kesten

Sažalnica Vrhbosanskom Kaptolu povodom smrti Nadbiskupove

Primito moje duboko sažaljenje radi gubitka našega Metropolite, muža izvanrednih djela i anđeoskih kreposti, dra Josipa Stadlera, koji je Bosnu preporodio svojim umom i djelima, što ne umiru.

Matij a P a j i ć , ž u p n i k

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Cista Velika

Proslava blagdana Ivana Krstitelja Glavosijeka

Blagdan Ivana Krstitelja Glavosijeka koji slavimo 29. kolovoza je zaštitnik samostana sestara Služavki Malog Isusa u Cisti Velikoj. Ove godine povodom blagdana bila je svečana sveta Misa kojoj su nazočili vjernici i Prijatelji Malog Isusa. Svetu Misu je predvodio župnik don Danijel Guć.

Budući da je Društvo Prijatelja Malog Isusa aktivno u našoj župi nakon svečanog misnog slavlja vjernici i PMI-a su pozvani u vjeronaučnu dvoranu našeg samostana. Nakon duhovne okrijepe koju smo dobili na sv. Misi i kroz nadahnutu propovijed našeg župnika, lijepo smo se družili u veselom ambijentu na domijenku sa našim sestrama. Svi smo se sjetili biblijskih riječi: „Kako je lijepo kao braća zajedno živjeti...“ Neka je Malom Isusu hvala za naše lijepo zajedništvo.

Luka Pleić

Dubrovnik

Redovnički dan

XXXII. Redovnički dan održan je u subotu 3. rujna 2016. u Dubrovniku, na temu: „Kultura milosrđa“ u dovrani Ivana Pavla II. i franjevačkoj crkvi Male braće, u organizaciji Hrvatske konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica.

Danu je nazočio veliki broj redovnica i redovnika iz svih redovničkih zajednica koje djeluju na području Dubrovačke biskupije. Među njima bile su i naše sestre iz „samostana sv. Obitelji“ iz Dubrovnika i Mandaljene.

Iza molitve Srednjeg časa, na početku susreta okupljenje su pozdravili mons. dr. Petar Palić, u ime odsutnog dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića, zatim fra Stanko Dodig, pročelnik Vijeća za posvećeni život Dubrovačke biskupije i moderator susreta dr. Anto Gavrić. Na ovom susretu nazo-

čile su s. Katarina Maglica i s. Ružica Barić, članice predsjedništva HKVRPP-a čije družbe su s područja Dubrovačke biskupije.

Drugi Redovnički dan u Dubrovniku nije prošao bez pjesme i spota kojeg su hrvatske redovnice i redovnici priredili za Godinu posvećenog života - „Hvala redovnika“ - na radost prisutnih.

Prvo predavanje održao je dr. sc. Nikola Stanković, redoviti profesor na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove iz Zagreba, na temu: „Kultura milosrđa u samostanu“. - Jako zanimljiv profesor i zanimljivo predavanje, jer se nalazimo u „Godini milosrđa“. Pater Stanković, objasnio je, kako je Bog u sebi ljubav, a prema onima koju su iznevjerili ljubav pokazuje milosrđe. Tko je iskusio Božje milosrđe, sam će biti milosrdan prema drugima. I osobe u samostanu, kao i svi drugi ljudi, zbog raznih razloga mogu iznevjeriti Božju ljubav što kao posljedicu ima zatvaranje pojedinaca u svoje oklope, te je i njima potrebno iskazivati milosrđe i to na konkretan način. „Ljubav koja nije konkretizirana nije djelotvorna ljubav“ istaknuo je p. Stanković.

Govoreći o tome kako je zadaća redovnica i redovnika oplemenjivati svijet i iskazivati drugima milosrđe, kazao je: „Tom svijetu treba dati redovnički začim na životvoran način kako bi Evanđelje zasjalo u svojoj ljepoti, miru i

blagotvornom djelovanju liječeći rane izazvane i zatrovane grijehom. Zato je milosrđe melem na ranjene osjećaje, oslabljenu vjeru, neuzvraćenu i prezrenu ljubav. Tko je sam iskusio i priznao Božje milosrđe taj će biti ponizan i neće se sablažnjavati nad tuđom nevoljom, nego će osobi pomoći da se iz nje izvuče, a ne da ga još jače u nju uvuče“. Na kraju je poželio

svima, da se milosrđe nesmetano šeta samostanskim hodnicima, a redovnice i redovnici postanu „vičnici“ milosrđa, a onda i liječnici duša kojima će ljudi dolaziti po savjet i pomoć.

U 11,30 sati, u crkvi Male braće euharistijsko slavlje kao vrhunac radosti i zajedništva, predslvio je generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Petar Palić. - Redovnice iz različitih zajednica čitale su čitanja i molitvu vjernika, a pjevanje su animirale sestre dominikanke iz Korčule. - U propovijedi dr. Petar Palić, podsjetio je redovnike i redovnice na tri pisma koje je vatikanska Kongregacija za posvećeni život uputila, a koja nose nazive: „Radujte se“, „Istražujte“ i „Kontemplirajte“, te je govorio o tim temama. Kazao je, kako su gotovo sve rodovničke zajednice pozvane na kontemplativni i molitveni život, jer akcija bez kontemplacije ne ide kao i obratno. Dodao je, da su osobe Bogu posvećenog života pozvane istraživati znakove vremena, a samim tim i Božju volju, te da na taj način mogu puno dati svijetu. „Mi koji smo pozvani na poseban način ljubiti Krista i kojega želimo nasljedovati, pozvani smo u svom životu pokazivati tu ljubav: kontemplirajući, istražujući, a ponajviše radujući se“ zaljučio je don Petar.

U 15 sati popodne drugo predavanje na temu „Milosrđe – Neuspjeh – Oprost“ održao je dr. fr. Anto Gavrić, poglavar Hrvatske dominkanske provincije iz Zagreba. O ovoj temi dr. Gavrić istaknuo je, kako je milosrđe ključna riječ pontifikata pape Franje, koji sam podsjeća da su o značenju milosrđa govorili i njegovi predhodnici. Rekao je, sam pojam milosrđa ima više značenja, ali milosrđe uvijek zahtjeva djelovanje. Ono je i duboko božansko i ljudsko. Bog prema čovjeku uvijek pokazuje povjerenje i strpljenje, te istakno dr. Gavrić važnost toga da se ima povjerenja u strpljenje i strpljenja u povjerenju. – Može li se govoriti o milosrđu u situacijama neuspjeha i grijeha, naglasio je, kako je Bog osjetljiv na nevolju koju čovjek prolazi. Na temelju primjera iz života kao i iz Svetog pisma, poručio je, kako neuspjeh nije konačna riječ nego je čovjekov život tako postavljen da on ide uvijek iz početka, odnosno da uvijek postoji nova mogućnost započeti iznova. – „Crkva propovijeda milosrđe i treba ga propovijedati, treba slaviti milosrđe u liturgiji sakramenata i prakticirati ga u pastoralnoj i karitativnoj djelatnosti. Milosrđe nije floskula, rekao je dr. Gavrić, niti se može olako govoriti o milosrđu radi sviđanja ljudima u svijetu. Ono je vrlo zahtjevno i djelatno jer nikoga ne osobađa od obraćenja i poziva na obraćenje“.

Okupljene redovnice i redovnici zajedno su molili Večenju, te su u prigodama za rasprave i u međusobnim druženjima imali prigodu izmijeniti različita iskustva o milosrđu koja su doživjeli u svom životu.

Ovaj drugi Redovnički dan u Dubrovniku - u Dubrovačkoj biskupiji završio je oko 16, 30 sati!

s. M. Magna Borovac

Afektivna zrelost u interpersonalnim odnosima u redovničkoj zajednici

U organizaciji Provincijske uprave i Vijeća za duhovnost održana su unaprijed predviđena četiri turnusa duhovnih obnova za sestre zajednica naše Provincije BZ BDM:

- u subotu, 17. rujna 2016. godine, održana je duhovna obnova za prvu skupinu sestara u našoj Generalnoj kući u Zagrebu, Naumovac 12. Sudjelovalo je šesnaest sestara iz zajednica Zagreb - Črešnjevac, Zagreb - Nova Ves, Voćin, Geretsried i Željezno - na čelu s časnom Majkom - s. Radoslavom Radek;
- u subotu, 24. rujna 2016. godine, održana je duhovna obnova za drugu skupinu sestara u našoj kući – Samostan *Egipat* u Sarajevu. U duhovnoj obnovi sudjelovale su 23 sestre iz zajednica Samotan *Egipat* - Sarajevo, *Apostolska nuncijatura* – Sarajevo, *Vrhbosanska nadbiskupija* – Sarajevo, *Kuća Navještenja* – Gromiljak i *RC Sveta Obitelj* - Mostar;
- u subotu, 15. listopada 2016. godine, održana je duhovna obnova za treću skupinu sestara iz zajednica Slavonski Brod, Voćin, Maglaj, Doboj i Doloroza – Čardak. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je trinaest sestara;
- u subotu, 29. listopada 2016., održana je duhovna obnova za četvrtu skupinu sestara u Samostanu *Sveti Josip* u Vitezu. Sudjelovale su sestre iz zajednica u Vitezu, Gromiljaku i Prozoru.

Duhovne obnove su održane pod vodstvom dr. sc. Sande Smoljo - teologinje, psihologinje i psihoterapeutkinje - na temu: *Afektivna zrelost u interpersonalnim odnosima u redovničkoj zajednici*. Imale su ustaljeni dnevni red, koji se ponavljao po turnusima.

Program duhovne obnove započinjao je molitvom trećega časa i krunice Djetetu Isusu u kapelici dotičnoga samostana, nakon čega je u dvorani samostana slijedilo izlaganje dr. Sande Smoljo na navedenu temu. U predavanju je dr. Sanda izrazila pozitivna stajališta koja grade zdravu komunikaciju kao i negativna koja je sputavaju. Izlaganje prvog predavanja temeljilo se na osobnim emocijama i zajedništvu koje se, pak, temelji na ljubavi i žrtvi.

U drugom predavanju profesorica Sanda je naglasila važnost duhovnih vrijednosti za rast u ljudskosti i duhovnosti kojima su obojeni međuljudski odnosi. Iz izlaganja se dalo zaključiti da je naš zajednički život poput cvijeta koji se redovito treba zalijevati djelima ljubavi, praštanja i služenja. Na vješt i zanimljiv način sestrama je približila stanovišta psihologije i duhovnosti kojoj je temelj Evanđelje. Na kraju su spontano, gotovo jednoglasno, nazočne sestre izrekle veliko hvala na korisnim i kvalitetnim predavanjima.

Zbog ograničenosti vremena radionice su izostale. U tome vremenu održane su kratke rasprave u kojima se razgovaralo o iščitavanju emocija kroz reakcije, o sindromu edenskoga vrta – prebacivanju krivnje na druge... Završetak dana duhovne obnove bio je slavlje sakramenta ispovjedi i sveta misa.

Sva četiri turnusa duhovnih obnova protekla su u lijepome sestrinskom zajedništvu i radosti.

Bogu zahvaljujemo za primljene milosti, a sestrama na uloženom trudu pri organizaciji ovoga važnoga susreta za naše sestrinstvo i duhovni rast.

s. M. Kristina Adžamić

Sarajevo

Sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na Europskome susretu o djelima milosrđa

Na Europskome susretu o djelima milosrđa, održanom u Svećeničkom domu u Sarajevu od 15. do 18. rujna 2016. god. u organizaciji Komisije Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) „Caritas in Veritate“ i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, uz brojne predstavnike raznih crkvenih organizacija koje se bave djelima milosrđa, sudjelovala je i zajednica sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije, na čelu sa s. M. Admiratom Lučić, provincijskom glavicom.

Može se reći da se zajednica sestara u ovaj milosni događaj u Godini milosrđa uključila na četiri razine: najprije u organizaciji prijevoza sudionika iz

sarajevske zračne luke do Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa (gdje su sudionici bili smješteni), potom sudjelovanjem u radnom dijelu susreta, otvaranjem svoga doma za posjet skupini sudionika te molitvenom podrškom cijele zajednice tijekom i nakon susreta za blagoslovljen rad svih organizacija i dobročinitelja koji nastoje učiniti vidljivim Kraljevstvo Božje na zemlji.

Za prijevoz sudionika susreta od zračne luke do VBS-a i natrag na raspolaganju su bili s. M. Anđa Vranješ, kućna predstojnica Samostana *Egipat*, te gosp. Igor Kovačević, djelatnik *Egipta*. Na radnome dijelu susreta, koji se održavao u Svećeničkome domu u Sarajevu 16. i 17. rujna, uz s. M. Admiratu Lučić, kao predstavnicu Družbe i Provincije koja nastoji živjeti i konkretizirati djela milosrđa u svome poslanju, bile su i s. M. Liberija Filipović, s. M. Bertila Kovačević i s. M. Jelena Jovanović, kao promatrači i predstavnice zajednica iz kojih dolaze.

Prema programu susreta sudionici su imali prigodu u nekoliko skupina posjetiti pet crkvenih ustanova u Sarajevu koje se bave djelima milosrđa i u ime Crkve nastoje svakodnevno pokazivati Lice milosrdne ljubavi najpotrebnijima. Tako je u subotu, 16. rujna, u poslijepodnevним satima skupina od šest sudionika susreta posjetila zajednicu u Samostanu *Egipat*. S. M. Admirata Lučić je predstavila rad i život ove ustanove u kojoj sestre Služavke Maloga Isusa nastoje kroz rad s djecom u Stadlerovu dječjem *Egiptu* i Dječjem vrtiću *Srce* živjeti karizmu i duhovnost služenja Djetetu Isusu u njegovoj najmanjoj braći i ostvarivati konkretna djela milosrđa. Posjetivši Vrtić, Stadlerov dječji *Egipat* te spomen-sobu oca Utemeljitelja dr. Josipa Stadlera,

gosti su imali priliku kroz kratku prezentaciju, koju je održala s. M. Sandra Kapetanović, upoznati život i rad ove redovničke obitelji tijekom 125 godina njezina života. Po svršetku ovoga radosnoga susreta i druženja nastavljan je radni dio u Svećeničkomu domu.

Nit koja se provlačila kroz svako predavanje, svjedočanstvo ili primjer tijekom radnoga dijela susreta, gdje su sudionici razmišljali o odnosu između duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, bila je ta da su djela milosrđa „instrumenti ostvarenja susreta i sjedinjenja“ s Bogom i čovjekom. Tu se ne radi o tome da se nešto „čini“, da se „nešto daje“, nego da se nekoga „susretne“. Djela su stvar ODNOSA s konkretnom OSOBOM. Jedini problem koji nas može „kočiti“ u vršenju djela milosrđa jeste nedostatak iskustva Božje ljubavi i milosrđa prema nama. Plod iskustva Božje ljubavi i milosrđa je NAVJEŠTAJ te ljubavi riječima i djelima.

Nakon iscrpna, ali bogata dva dana susreta, razgovora, slušanja i razmišljanja, u nedjelju, 18. rujna je u sarajevskoj prvostolnici, pod predsjedanjem mons. Tome Vukšića, vojnog ordinarija BiH, i koncelebraciju biskupa, svećenika te sudjelovanje svih sudionika Europskoga susreta o djelima milosrđa, slavljeno je zahvalno euharistijsko slavlje kojim je ovaj susret završen i okrunjen; slavlje koje je izvor ljubavi i svakoga djela milosrđa. Neka se dobri Bog, milosrdni Otac, udostoji otvoriti nam srce da iskusimo obilje Njegove ljubavi te tako budemo sposobni darovati se bližnjemu koji je žedan, gladan, gol, neuk...bližnjemu koji nas čeka da ga volimo.

s. M. Jelena Jovanović

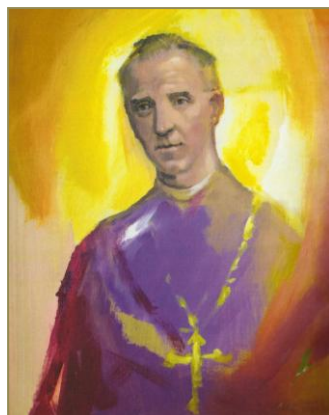
Split

XXXII. Redovnički dani

Trideset i drugi redovnički dani u organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) održani su u dominikanskom samostanu u Splitu 23. i 24. rujna na temu "Kultura milosrđa".

Naše sestre iz svih zajednica Grada kao i zajednica cijele splitsko makarske Nadbiskupije, sudjelovale su jedan i drugi dan, prema svojim mogućnostima i obavezama.

U samostanskoj dvorani upriličena je izložba Ante Mamuša, akademskog slikara na temu

"Hrvatski sveci, blaženici i sluge Božje" u organizaciji galerije hrvatske sakralne umjetnosti "Laudato". Jedno mjesto pripalo je i našem ocu utemeljitelju sluzi božjem dr. Josipu Stadleru.

Prvog dana, 23. rujna, nakon uvodnih riječi predsjednika HKVRPP-a kapucinskog provincijala fra Jure Šarčevića okupljenom redovništvu obratio se splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić pozvavši redovnice i redovnike da od svojih samostana naprave duhovne centre i svjedočanstvo zajedništva. Zatim je o kulturi milosrđa u samostanima govorio isusovac dr. Nikola Stanković. "Zadaća je redovnika redovito oplemenjivati svijet ostvarenom novošću života, bez milosrđa nemilosrdno stradavaju redovnici i samostani s njima", rekao je dr. Stanković, zaključivši da milosrdna redovnička zajednica donosi odluke uz prethodni nepristrani razgovor, raduje se uspjehu drugih, šali se i na svoj račun, pomaže subratu ili susestri u nevolji, olako se ne iznenađuje i ne sablažnjava te podržava dobre ideje bez obzira na to tko ih je izrekao. Misno slavlje je predvodio nadbiskup Barišić. U propovijedi je naglasio da milosrđe svakodnevno stvara nove odnose i s onima s kojima živimo, kao i s onima koje ponekad susretnemo. "Doživljaj snage Božjega milosrđa mijenja sve odnose jer je milosrđe put k vjeri", rekao je nadbiskup, istaknuvši kao lijep primjer milosrđe ljubavi sv. Pija, čiji je spomendan slavljen toga dana, a koji je, uz sv. Leopolda Bogdana Mandića, i zaštitnik Godine milosrđa. U popodnevnom dijelu programa predavanje o temi "Vidiš li ovu ženu?" Od pogleda osude do pogleda milosrđa (Lk 7, 36-50) izložila je dr. s. Silvana Fužinato, članica Družbe Presvetoga Srca Isusova.

Kao jednu od prelijepih objava misterija Božje ljubavi i milosrđa dr. Fužinato je analizirala Isusov susret sa ženom grešnicom u kući farizeja Šimuna iz Evanđelja po Luki, naglašavajući važnost izlaska iz začaranoga kruga osuđivanja i osude u samostanima te ističući važnost promatranja subrata ili susestre Božjim milosrdnim očima. Program prvoga dana završen je otvorenjem izložbe portreta akademskog slikara Ante Mamuše "Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu".

U program drugoga dana, u subotu 24. rujna, uveo je dominikanac dr. Anto Gavrić, voditelj Povjerenstva za trajnu formaciju HKVRPP-a. Najprije je o psihologiji vjere, o ovisnosti, privrženosti i milosrđu govorio prof. dr. Goran Kardum s Filozofskog fakulteta u Splitu. Pripovijedao je o tome da vjera nije samo kreacija razuma, volje i osjećaja jer da se bez nadnaravnoga gubi cjelina. "Vjera je sigurnost ako se ima iskustvo svetoga, vjera je tajanstveni odnos čovjeka s Bogom", naglasio je prof. Kardum, tumačeći i elemente psihologije religioznosti. Prof. Kardum podsjetio je i na elemente zrele religioznosti poput kritičkoga ispitivanja vjerovanja, priznanja demonske snage, ali bez preokupacije njome, njegovanja osobne slobode i odgovornosti, ali i na elemente nezrele religioznosti poput podržavanja individualizma bez odgovornosti, nekritičkog držanja djetinjih ideja i praksa te prisutnosti religioznosti koja ne garantira integriranu ličnost. Zatim je liječnica Danijela De Micheli Vitturi govorila o milosrđu i opraštanju u obitelji u svjetlu apostolske pobudnice pape Franje *Amoris laetitia* (Radost ljubavi). "Dobro je da obitelj ima potporu u časnama i fratrima, jedni smo drugima potrebni", zaključila je dr. Danijela De Micheli Vitturi. Susret je nastavljen misnim slavljem koje je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić, predsjednik HBK za ustanove posvećenog života. U propovijedi je poticao okupljene redovnice i redovnike na to da Bogu posvećeni ljudi trebaju ostaviti sve kako bi imali Krista u potpunosti.

32. Redovnički dani u Splitu u službenom su dijelu okončani plenarnom raspravom u kojoj su uz prof. Karduma i dr. De Micheli Vitturi sudjelovali fra Jure Šarčević i dr. Anto Gavrić, koji je i osmislio cjelokupan program Redovničkih dana. Moderatorica je bila dr. Tanja Baran.

U nedjelju 25. rujna u splitskom svetištu Gospe od Pojišana, uz izravan je prijenos na 1. programu Hrvatskoga radija, održano misno slavlje koje je predvodio fra Jure Šarčević, a propovijedao dr. Anto Gavrić. Time su završeni Redovnički dani u Splitu.

Preuzeto: <http://smn.hr>.

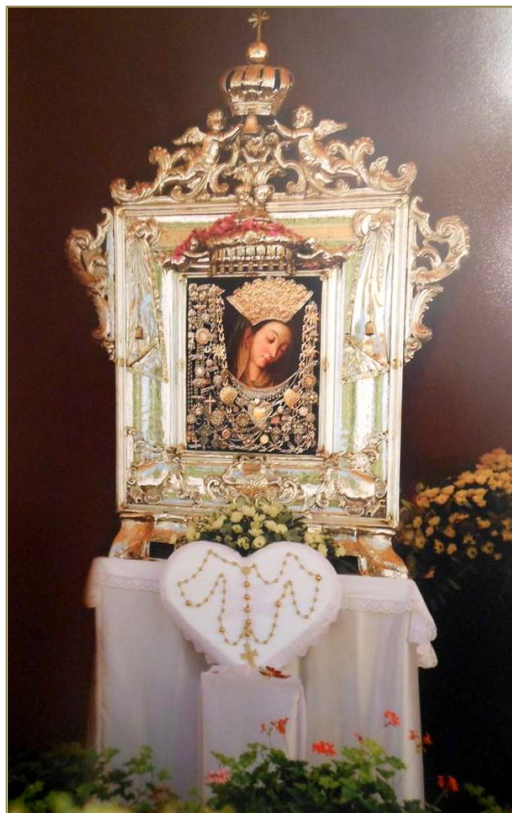
Proslavljen Dan Provincije i Pedesetgodišnjica Sestara Služavki Malog Isusa u župi Trilj i župi Košute (1966. – 2016.)

Dana 27. rujna 2016. svečano smo obilježile Dan Provincije i pedesetu obljetnicu djelovanja u župama Trilj i Košute. Dovoljno razloga za zahvalnost Bogu u Godini milosrđa. Lijepi jesenski dan s bistrim nebeskim plavetnilom, bogat ljepotom jesenskih boja, sunčan i prozračan. Obilježavanje ovih događaja započelo je molitvenim programom u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju. Okupilo se sedamdeset sestara iz skoro svih zajednica u Provinciji na čelu s provincijskom glavaricom s. Anemarie Radan, a kasnije je stigla i vrhovna glavarica s. Radoslava Radek. Osobna molitva u svetištu pred milim likom Majke od milosti, "Majkom naših zvanja", kako je sestre najčešće nazivaju. Obilazimo oko njezina oltara nižući zrnca krunice. Želimo joj zahvaliti za primljene milosti, za majčinsku ljubav i skrb, i zamoliti pomoć. Njoj povjeravamo svoje duše, svoje vapaje i želje, muke i tjeskobe, radosti i nade, da nas svome Sinu preporuči. Imale smo prigodu i za sakrament svete ispovijedi, kako bi u godini milosrđa zadobile potpuni oprost.

U jedanaest sati u procesiji iz dvorišta svetišta preko Žankove glavice i Trga Franje Tuđmana, na čelu s gvardijanom i upraviteljem svetišta fra Petrom Klapežom, noseći križ i zastavu Čudotvorne Gospe Sinjske, kroz vrata Milosrđa ušle smo u crkvu. Župnik župe Srca Isusova u Košutama don Franko Prnjak predvodio je molitvu, nadahnutu mislima Pape Franje u Godi-

ni milosrđa. Gvardijan fra Petar, rodom iz župe Košute, bratski nas pozdravlja. Izražava zahvalnost sestrama koje su djelovale kroz pedeset godina u župama Trilj i Košute. Ističe da se s radošću sjeća da mu je u Trilju kao djetetu prvu katehezu držala, kako reče, "najljepša" časna sestra s. Loreta Leventić. Iznio je povijest svetišta i štovanje Čudotvorne Gospe sinjske. Sinj i Cetinska krajina u nedjelju 25. rujna 2016., proslavili su 300. obljetnicu

krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske (1716. – 2016.), a na tom slavlju uz provincijalku s. Anemarie i s. Zorku bilo je još nekoliko naših sestara. Nakon pozdrava oca gvardijana don Franko je održao meditaciju o Božjem milosrđu na temelju evanđeoske prisposode iz Lukina evanđelja o izgubljenom sinu i milosrdnom ocu, i enciklike Pape Franje "Lice milosrđa". Milosrđe je temeljni zakon koji nastanjuje srce svakoga čovjeka kad iskrenim očima gleda u brata kojega susreće na životnom putu. Kao što je Otac milosrdan i mi smo pozvani biti milosrdni jedni prema drugima, kako bi Isusovo propovijedanje ponovno postalo vidljivo kroz naše osobno svjedočenje vjere i življenja Božjeg milosrđa prema sebi i drugima.

Nakon molitve u svetištu posjetile smo u Alkarskim dvorima Muzej Sinjske alke, kroz koji su nas vodili Boris Filipović-Grčić i don Josip Dukić. U Muzeju Sinjske alke među izloženim eksponatima stalnog postava posebice privlači prikaz alkarske povorke načinjen u prirodnoj veličini, rad akademskog kipara Hrvoja Dumančića. U stalnom je postavu prikazana i rekonstrukcija Bitke pod Sinjom iz 1717. godine. Uistinu nešto što svojom vrijednošću zaslužuje svaku pohvalu donoseći živu baštinu kako za Sinj, Dalmaciju i Hrvatske, tako i za Europu i svijet. Ova sačuvana baština, koja 300 godina živi među ljudima, najveći je doprinos kulturi i identitetu hrvatskog naroda. Nakon što smo vidjele kratki film o slavnoj povijesti borbe i pobjede hrab-

rih cetinjana nad brojnom osmanlijskom vojskom, po svemoćnom zagovoru nebeske Majke, radosno smo razgledavale ovaj predivni i bogati muzej.

Uputile smo se iz Sinja prema Košutama. Ručak u pastoralnom centru župe u Košutama za sestre i prisutne svećenike sa svojim vrijednim suradnicima velikodušno je pripremio župnik don Franko Prnjak. Iz Zagreba su stigle časna majka s. Radoslava Radek, s vrhovnom savjetnicom s. Marijom Banić i s. Krucifiksom Ivelić. Na ručku sa sestrama bili su svećenici, don Ivan Čubelić, don Drago Petrović, don Marin Matijaca, don Petar Dukić, don Josip Dukić, don Mirko Skejić, don Milivoj Čalo. Nakon ručka posjetile smo naš samostan u Košutama, koji je u blizini. Uživale smo na svježem zraku, bacajući pogled prema suncem obasjanoj Kamešnici, Vagnju, Svilaji, Sinju i Majci na tvrđavi, na sela koja okružuju sinjsko polje kroz koje se probija bistra Cetina kroz klanice i tjesnace prema Omišu i moru, a u kojima je rođen lijepi broj naših sestara.

Poslijepodne u 16,30 krenule smo prema Trilju, na okupljanje kod stare župske kuće, u kojoj su sestre živjele i radile, molile i radosno služile trideset i jednu godinu. Nakon odlaska sestara iz Trilja ova kuća je pretvorena u Muzej triljskog kraja. Radosna i otvorena srca dočekali su nas domaćini don Josip Dukić ravnatelj muzeja i dvije djelatnice Muzeja: Angela Tabak, kustosa i gđa Zdravka Roguljić, spremačica. Za dobrodošlicu po domaćem sinjskom običaju uz domaćini su nas na stolovima ispred kuće ponudili i počastili sinjskim uštipcima, pršutom i sirom, uz napitke. Ovdje su se probudila mnoga sjećanja u srcima sestara, osobito onih koje su kroz prošlih pedeset godina dio svog života i rada podarile ovoj kući župi i mjestu, kao i onih čije je djetinjstvo i odrastanje tijesno vezano uz ovaj kraj. Gospođa Zdravka je posvjedočila kako je od početka bila bliska susjeda sestara, kako je bila uvijek s njima povezana, da je s njima vežu najljepše uspomene, da s ljubavlju njeguje ruže koje je ispred kuće posadila s. Tugomila, obrezuje ih, zalijeva i s njima je danas okitila uokvirenu fotografiju s. Tugomile na ovoj prigodnoj izložbi. Zelenilo, osobito prekrasni bršljan, koji je posadila s. Tugomila, i danas svjedoči kako je ljubav neuništiva da se dajući umnaža, da jednom posijana i usađena uvijek nanovo rodi. Kako je lijepo i nakon pedeset godina čuti o svetosti života sestara, o njihovu požrtvornom djelovanju među ljudima. U Muzeju triljskoga kraja don Josip Dukić za ovu prigodu je priredio izložbu fotografija o životu i radu sestara Služavki Malog Isusa kroz pedeset godina njihova djelovanja u župi Trilj i župi Košute. Napravljen je izbor fotografija iz arhiva naše Provincije i župskog arhiva. Fotografije govore o utemeljitelju sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru, o počecima Družbe i prvotnom djelovanju. Nekoliko fotografija prikazuju Trilj iz starijeg vremena i vremena kada sestre dolaze u Trilj, župsku crkvu i žups-

ku kuću u kojoj su sestre stanovale i novu župsku kuću u Trilju, zatim fotografije koje prikazuju život i rad sestara u župi Trilj, osobito prvih trideset godina djelovanja sestara. Fotografije su uvećane i uokvirene, s kao trajan povijesni spomen resit će prostore samostana u Košutama, koji je još u fazi uređivanja. Slike su većinom uvrštene u knjizi "Služavke Malog Isusa u župi Trilj i župi Košute (1966.-2016)", koju su za ovu prigodu napisali s. Maneta Mijoč i dr. sc. don Josip Dukić. Sestre su s oduševljenjem i radosnim sjećanjem razgledavale fotografije. Kroz smijeh dobacuju kako su tada imale crne, a danas sijede i prošarane vlasi kose, ali da žar ljubavi u srcu nije minuo. S radošću se sjećaju dana provedenih u ovo kamenoj kući u Trilju,

dobrih ljudi ovog kraja i predanosti u radu za Božju stvar. Razvili se razgovori ugodni, prebiranja i sjećanja, prepričavanja dogodovština, koje su se kao drage uspomene u srca i duše sestara utisnule.

Nakon razgledavanja izložbe slika u 17,30 sati u procesiji sa župnikom i dekanom don Stipom Ljubasom i ostalim svećenicima, te djevojkama Prijateljicama Malog Isusa, pjevajući Marijanske pjesme, uputile smo se prema župskoj crkvi sv. Mihovila. Zvona župske crkve kao i ono prije pedeset godina u znak dobrodošlice radosno zvone. Danas daju hvalu Gospodinu za pedeset minulih ljeta i sve milosno u njima, skupa sa sestrama, i narodom Božjim, koji je moleći dočekao sestre u crkvi. Euharistijsko slavlje je predvodio triljski župnik i dekan Cetinskog dekanata don Stipe Ljubas. Uz njega u koncelebraciji su bili: don Mirko Skejić, don Mladen Parlov, don Drago Petrović, don Josip Dukić st., don Josip Dukić ml., don Franko Prnjak, don Petar Dukić, don Milivoj Čalo, don Marin Matijaca. Misi su uz sestre prisustvovali i brojni vjernici, među kojima su se isticali članovi Društva Prijatelja Malog Isusa, koji su aktivni u ovoj župi. Pjevanje je animirao mješoviti župski zbor pod ravnanjem s. Zdenke Tomasa i dirigentom gosp. Tončijem Šipićem. Župnik don Stipe na početku slavlja pozdravio je sve prisutne, a posebno s. Zdravku Petrović, koja je prava sestra koja je djelovala u Trilju prije pedeset godina. Čestitao je sestrama ovaj značajni jubilej, izrazio zah-

valnost pokojnima i živim sestrama, koje su kroz ovih pedeset godina dio svog života utkale u predani rad u župi Trilj i župi Košute, te pozvao na molitvu za nova svećenička i redovnička zvanja. Misno čitanje i molitvu vjernika čitale su s. Mila Deak i s. Marina Žuljević iz samostana u Košutama. Homiliju je održao don Mladen Parlov, s osvrtom na misna čitanja i primjenom na današnji pedesetogodišnji jubilej prisutnosti sestara u ovoj župi. Don Mladen je čestitao sestrama i pozvao ih da u svjetlu Božje riječi promisle o svom osobnom pozivu s pogledom na današnjicu i budućnost u koju ih Gospodin šalje. U duhu karizme Družbe potrebno je s obnovljenom radošću i žarom živjeti kontemplaciju i duh svetosti, biti blize Isusu i prionuti uz duhovna i tjelesna djela milosrđa idući u susret bližnjima u današnjim oblicima siromaštva, istaknuo je don Mladen. Na kraju misnog slavlja zbor i sestre su zahvalnim srcem otpjevali himnu Družbe "Služavke smo moćnog kralja".

Odmah nakon svete mise u crkvi je predstavljena knjiga "Služavke Malog Isusa u župi Trilj i župi Košute (1966.-2016)", koju su za ovu prigodu napisali s. Maneta Mijoč i doc. dr. sc. don Josip Dukić. Knjigu su zajednički izdali župa Trilj, samostan Služavki Malog Isusa iz Košuta i Kulturno društvo "Trilj". Knjigu su predstavili prof. dr. sc. don Mladen Parlov i autori s. Maneta Mijoč i doc. dr. sc. don Josip Dukić. Don Mladen je prikazao sadržaj knjige, približio povijest župe Trilj, istakao lik sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera utemeljitelja Družbe sestara Služavki Malog Isusa i pedesetogodišnji život sestara u Trilju i

Košutama. Sestra Maneta je zahvalila don Josipu Dukiću na pisanju i pripremi knjige za tisak, i don Mladenu Parlovu na predstavljanju knjige. Istaknula je da je knjiga izdana u nizu izdanja Kulturnog društva Trilj i zasigurno će pridonijeti promicanju svega lijepog i dobrog u baštini ovog kraja. Napomenula je da je sluga Božji nadbiskup Josip Stadlera, utemeljitelj Družbe sestara Služavki Malog Isusa, konkretno posvjedočio djelotvornu ljubav prema Sinjskom kraju za vrijeme velikog potresa, koji je pogodio Sinj i okolicu 2. srpnja 1898. godine i poslao pomoć Sinju od strane svoje nadbiskupije. I sam je uskoro nakon potresa, 28. srpnja 1898., pošao iz Sarajeva preko Livna i Vagnja na hodočašće i zavjet Čudotvornoj Gospi Sinjskoj u Sinj. Gvardijan sinjskog samostana dočekao ga je na Bilom briegu, a na Hanu don Šimun Simunić, župnik Trilja i dekan Cetinskog dekanata, s drugim okolnim svećenicima. Stadler je sutradan ujutro imao svetu misu na zavjet Gospi i zasigurno pred likom Čudotvorne Gospe Sinjske, uz osobne potrebe i potrebe Nadbiskupije, preporučio Majci i svoje sestre Služavke Malog Isusa. Uslišale su se njegove svete zamisli, i u njegovu mladu Družbu, samo nekoliko godina nakon posjeta Sinju, došlo je više djevojaka iz Cetinske krajine, koje su u srcu nosile spomen na milost zvanja isprošenu po zagovoru Čudotvorne Gospe Sinjske. Znakovito je da se ova jubilara pedeseta godišnjica djelovanja sestara u Trilju i Košutama slavi u ozračju proslave 300. obljetnice krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske, Majke od Milosti, Majke "naših zvanja", kako je osjećaju i pokojne i žive sestre Služavke Malog Isusa rodnom iz Cetinskog dekanata, i one koje su kroz ovih pedeset godina djelovale u Trilju i Košutama. Ona je knjiga o Bogu i bližnjemu, o zauzetom životu sestara, o tome kako su događaji, veliki i mali, vjerom protkani. Oni su ne samo u kronici samostana zabilježeni nego i u dušama ljudi doživljeni i utisnuti. Događaji i tragovi prošlosti opipljivi su i u današnjici, a nadamo se da će biti i u budućnosti, istaknula je s. Maneta. Zahvalila je vjernicima na uzornom vjerničkom životu i radosnom prihvaćanju svećenika i časnih sestara, što se sestre među njima uvijek osjećaju kao među svojim, a osobito što su lijepi broj svojih kćeriju u redovničkom pozivu darovali sestrama Služavkama Malog Isusa, o čemu će spomen naći i u ovoj knjizi. Doc. dr. sc. don Josip Dukić je izrazio svoju zahvalnost svima koji su doprinijeli u pisanju i objavljivanju ove knjige.

Nakon predstavljača knjige u ime Družbe sve prisutne je pozdravila i uputila čestitke vrhovna glavarica s. Radoslava Radek, a u ime građana Trilja gradonačelnik gosp. Ivan Šipić. Riječi zahvale uputili su provincijalka Provincije sv. Josipa u Splitu s. Anemarie Radan i župnik don Stipe Ljubas. Provincijalka s. Anemarie je istaknula da je u Družbi sestara Služavki Malog Isusa od 1903. do danas (2016.), pokojnih i živućih, sto i četrdeset (140) sestara koje su rodnom iz Cetinskog dekanata. Njih osamdeset i jedna (81)

danas u splitskoj Provinciji sv. Josipa, molitvom i radosnim služenjem, žive i svjedoče ljubav prema malom Isusu i prema braći ljudima. Trideset četiri sestre Služavke Malog Isusa rođene su u župama Trilj i Košute. Sedam ih je umrlo, a dale su primjer uzornog redovničkog života. Danas je živućih dvadeset i sedam sestara Služavki Malog Isusa rodnom iz ovih župa. U župama Trilj i Košute kroz prošlih pedeset godina djelovalo je 38 sestara. Danas u samostanu u Košutama živi i radi pet sestara. Pastoralno djeluju u župi Trilj i župi Košute, a u samostanu u Košutama drže dječji vrtić "Mali Isus". Milosrdnom Ocu i Čudotvornoj Gospi Sinjskoj neka je hvala za dar milosti redovničkih zvanja u Družbi sestara Služavki Malog Isusa, istaknula je provincijalka s. Anemarie. Zahvalila je vjernom Božjem puku župe Trilj i Košute što su od prvog dana dolaska u Trilj prihvatili sestre Služavke Malog Isusa kao svoje, kao one koje im donose Isusa, Božji blagoslov u njihovo mjesto, u njihovu župu. Pozvala je vjernike i sestre da mole za posvećenje obitelji i redovničkih zajednica, za procvat novih redovničkih i svećeničkih zvanja.

Svečanost je svojim pjevanjem preko euharistijskog slavlja i na predstavljanju knjige, uzveličao župni zbor župe Trilj pod vodstvom sestre Zdenke Tomas za orguljama i dirigiranjem Tonća Šipića. Kroz program je vodila Irena Bradarić.

Nakon svečanog euharistijskog slavlja i predstavljanja knjige za sestre i sve uzvanike župnik i dekan don Stipe Ljubas pripremio je večeru u restoranu "Dalmacija".

U okviru svečane sjednice Gradskog vijeća, sutradan 28. rujna, uz Dan Grada i blagdana svetog Mihovila, koji se slavi sutra, dodijeljene su povelje

zaslužnim pojedincima i kolektivima. Za 50 godina uspješnog rada i djelovanja u župi Svetoga Mihovila u Trilju povelju Grada Trilja primile su sestre Služavke Maloga Isusa iz samostana u Košutama, koju je u ime samostana primila predstojnica s. Salutaria Đula.

Poslanje je sestara, kako u prošlosti tako i danas, da molitvom i radosnim služenjem, svetošću života i ljubavlju, donose nebeski blagoslov na Grad Trilj i njegove stanovnike. Pozvane su da u svakodnevici života u duhu karizme svoje Družbe poput Marije služe Isusu, da molitvom i nadom, vedrihom i radosnim služenjem ostvaruju životno geslo utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera: "Imaj prema Bogu srce djetinje, prema sebi srce sudačko, a prema bližnjem srce materinsko."

s. M. Maneta Mijoč

Knin

Godišnji izlet redovnica iz Splitsko-makarske nadbiskupije

Naš Dobri Pastir providio nam je i ove godine 8. listopada dan odmora od svakodnevnih dužnosti i druženje sa sestrama raznih Družbi i Redova. Uistinu, blagoslovljen je bio svaki trenutak današnjeg dana, izleta i hodočašća.

Započeli smo dan pozdravljajući našu Nebesku Majku i zaputili se u Biskupiju, najznačajniji starohrvatski lokalitet gdje se u spomen nekadašnje stolne crkve kninskog biskupa sagradila crkva sv. Marije. Tu je također pronađen najraniji poznati lik Gospe u hrvatskoj umjetnosti tzv. „Gospin pralik“. Eto, pozdravivši prvo Gospu, uzvratila nam je stotrukim pozdravima s

Neba jer nas je pratila kroz čitav dan. Sljedeća postaja bila je župna crkva sv. Ante u Kninu. U drugom svjetskom ratu bombardirana, zatim u Domovinskom ratu izgorjela u cijelosti, danas je obnovljena, „ko nova“ jer rekao je fra Petar Lubina, naš delegat i voditelj izleta: „moćan i gotovo“, misleći na zaštitnika župe. Kao poveznica bo-

gate povijesti, sadašnjosti i budućnosti u Kninu je sagrađena i nova crkva koja nosi naslov Gospa Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta. Osim što smo u njoj slavili sv. Misu, nazočili smo i krštenju malog Leona. Kažu da nikada nije bilo više redovnica na krštenju djeteta. Slava Isusu. A sama crkva je veličanstvena, neopisivo lijepa.

Okrijepljeni duhovno i tjelesno, zaputili smo se na najveću utvrdu u Dalmaciji- Kninsku tvrđavu. Okupljeni oko kipa Franje Tuđmana zahvalne molile smo pjevajući da nam „Bog čuva Hrvatsku“, naš dragi dom i divile se prirodnim ljepotama ovoga kraja. Kako li je samo divno Bog stvorio svijet. Tko je kao On? Stekla su se i nova poznanstva i prijateljstva. Naš vodič Marko i fra Petar neumorno su nasu vodili kroz povijest tvrđave i samoga Knina.

Osobno, na mene je najviše ostavio dojam prizor koji sam ugledala kada smo izišli iz crkve sv. Spasa u Cviljanima iz 9. stoljeća, naše zadnje postaje ovog izleta. Naime, u daljini sam ugledala stado ovaca koje je pastir okupljao i vodio s paše doma. Nikada nisam vidjela toliko ovaca na jednom mjestu. Podsjetilo me to na dobro znanu prisporobu o izgubljeno-nađenoj ovčici. Sada sam mogla shvatiti. Zaista, TKO bi ostavio 99 zbog jedne? Odgovor mi je dao tekst jedne pjesme: „Samo Isus može to učiniti, zato ću Mu vjerna ostati.“ Ali to nije sve. Crkva podsjeća na crkvu sv. Damjana u kojoj je moj omiljeni „Nebeski prijatelj“ sv. Franjo dobio poziv od Gospodina da obnovi Njegovu crkvu. Ne fizički, već duhovno. Osjetila sam da na to poziva i nas danas. Ne da budemo napola svete, već da izgorimo do kraja za Boga i duše. Izgleda da je istinita ona „šećer na kraju“ jer me ova zadnja postaja totalno skroz-naskroz preoduševila. Zadnja Gospodinova postaja (Golgota) ne ostavlja nas ravnodušnim. Amen. Aleluja.

s. M. Faustina Zemunik, novakinja

Zagreb

Održan susret i sastanak sestara odgojiteljica za redovnički odgoj u Družbi

U subotu 15. listopada 2016., u Generalnoj kući u Zagrebu održan je susret i radni sastanak sestara odgojiteljica i pročelnica za naš redovnički odgoj iz cijele Družbe.

Cilj ovog susreta je bio razmjena iskustava i zajedničko promišljanje o cjelokupnom odgoju, onom početnom i trajnom, u današnjem vremenu, novim uvjetima i okolnostima koji pred nama stoje kao izazov, a kao takav zahtijeva od nas prikladan odgovor za budućnost. Susretu je nazočilo 10 sestara.

Na početku pozdrav i uvodnu riječ održala je časna majka s. M. Radoslava Radek zaželjevši svim sestrama dobrodošlicu i uspješan rad, a sam susret vodila je s. M. Marija Banić, pročelnica vijeća za redovnički odgoj u Družbi i savjetnica pri Vrhovnoj upravi. U tijeku susreta izneseni su izvještaji o odgojnom radu za svaku odgojnu fazu iz svih Provincija za proteklu godinu,

razgovaralo se o organizaciji juniorata kao bližoj pripravi za doživotne zavjete, o trajnom odgoju, susretima kandidatica, novakinja i juniorki, o Pravilniku zajedničkog novicijata te o novom Odgojnom planu na razini Družbe koji je u izradi.

Rad je protekao u vedrom, otvorenom i konstruktivnom ozračju

gdje je svaka sestra svojim razmišljanjem i idejom obogatila druge i dala vrijedan doprinos ovom susretu, a time i otvorila put što kvalitetnijoj formaciji sadašnjih i budućih generacija sestra u Družbi. (s.m.m.)

Mostar

Zajednica sestara Služavki Maloga Isusa proslavila 126. rođendan Družbe

U subotu, 22. listopada 2016., zajednica sestara Služavki Maloga Isusa proslavila je 126. rođendan utemeljenja Družbe i njihova zaštitnika - sv. Rafaela. Svetu misu u Rehabilitacijskome centru „Sveta Obitelj“ predslavio je don Ante Komadina, ravnatelj Caritasa. Slavlju svete mise nazočile su i sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednica u Prozoru i Neumu te štićenici i osoblje Centra.

Don Ante je zahvalio za 15 godina prisutnosti sestara u Rehabilitacijskome centru „Sveta Obitelj“ i naglasio kako je važno da svjedočimo vjeru i milosrđe onima koji su nam stavljeni na životni put.

„Trebamo biti poput smokve koja donosi slatke i ukusne plodove, a sve ćemo to moći ako se duboko ukorijenimo u Gospodinu.“ - istaknuo je don Ante.

Nakon slavlja svete mise uslijedilo je druženje oko obiteljskoga stola, te smo obogaćeni susretom i zajedništvom molili Gospodina da ostane među nama kako bismo mogle nastaviti djelo služenja po uzoru na Družbina Utemeljitelja - slugu Božjega Josipa Stadlera. ŽIVIO MALI ISUS!

s. M. Ana Prkić

Prag

Bile smo na početku hoda naše Družbe

U Godini milosrđa, 22. listopada ove godine, s biskupom Egidijem Živkovićem te Christom i Franzom Gollubits, zaputile smo se u Prag na hodočašće malenome Isusu. Prije polaska biskup je u kućnoj kapelici u 8 sati slavio svetu misu s nakanom za sretan put.

Nakon euharistijskoga slavlja i okrjepa u blagovalištu krenuli smo u Češku koja se danas sastoji od dvije povijesne regije - Češke i Moravske - te dijela treće - Južne Moravske.

Na našem hodočasničkom putu prvo smo pohodili grad Brno, drugi najveći grad u Češkoj, koji se nalazi na jugoistoku zemlje, na sastavu rijeka Svitave i Svatke. Grad je političko i kulturno središte Južne Moravske koji ima oko 1.125.000 stanovnika. Nama, Služavkama Maloga Isusa, ovaj grad dariva zahvalnost i sjećanje na sami početak hoda naše redovničke obitelji.

Odmah po dolasku smo posjetili katedralu sv. Petra i Pavla koja se nalazi na brijegu u centru grada.

Ona je nacionalni kulturni spomenik, jedan od najznačajnijih arhitektonskih spomenika u Južnoj Moravskoj. Slika katedrale se nalazi i na kovanici od 10 čeških kruna. Toranj katedrale je visok 84 metra. Unutrašnjost je uglavnom barokna, a vanjskim izgledom dominiraju dva tornja, sagrađena između 1904. i 1905. godine. Na ulazu katedrale postavljen je logo Godine milosrđa. Ušavši kroz njezina vrata, sa znatiželjom smo razgledali velebni Božji hram, u kojemu se ogleda ljepota Crkve, u kojoj se mnogi mole za posebne milosti u Izvanrednoj godini Božjega milosrđa.

Pred katedralom se nalazi spomenik svetih Ćirila i Metoda. Oni su 863. godine došli u Veliku Moravsku širiti kršćanstvo. Nazivi ulica, raznih zaklada i danas nose njihova imena. To nas je podsjetilo i na *Ćirilometodsku založnu*, od koje je Utemeljitelj dobio zajam u iznosu od 6.000 forinti kako bi tim novcem postavio temelj novoj ubožnici u Sarajevu. Na brzojavu što ga je potpisao g. Raus, Utemeljitelj je svojom rukom dopisao: „Ta se brzojavka čuva kao spomen ljubavi sv. Ane spram navedene ubožnice i družbe služavaka maloga Isusa“. Brzojav se danas čuva u muzeju kod naših sestara u Novoj Vesi u Zagrebu.

Ovoga puta nam, zbog kratkoće vremena, nije bilo moguće nešto više istraživati o *Ćirilometodskoj založni*, a bilo bi interesantno kada bi se moglo pronaći mjesto gdje je nekad bila spomenuta *založna*.

Nakon što smo razgledali katedralu i poznate spomenike, pošli smo u jednu tradicionalnu češku kuću na objed, gdje smo kušali domaću kuhinju.

Oko 14:30 sati nastavili smo put prema Pragu. Već u 17:30 sati bili smo pred hotelom *Abri*, gdje nam je gospođa Ljiljana Đuričić rezervirala sobe. Nakon što smo obavili sve potrebno na recepciji i završili sa smještajem, krenuli smo šetnjom do centra grada. U večernjem susretu s gradom doživjeli smo njegovu tajnovitost, budući da on u noći izgleda posebno dojmljivo. Sve arhitektonske građevine, baš kao i spomenici, kao da su istrgnuti iz prošlosti i postavljeni samo za posjetitelje koji mogu u njihovoj ljepoti uživati.

Sljedećega dana su u 9:30 sati došli po nas ljubazni i dragi nam prijatelji Ljiljana i Rajko Đuričić, koji već dvadeset pet godina žive u Pragu, a rodom su iz Bosne i Hercegovine. Željeli su nas upoznati s glavnim i najvećim gradom Češke koji ima 1,2 milijuna stanovnika. Prag je kulturno i gospodarsko središte Češke. Zemljopisno leži u sredini Češke kotline na rijeci Vltavi, lijevoj pritoci Labe. Ima dobro očuvanu srednjovjekovnu gradsku jezgru: Hradčany i Malá Strana na lijevoj obali te Staré Město, Josefov i Nové Město (Stari, Josefov/Židovska četvrt i Novi grad) na desnoj obali Vltave.

Posjetom Samostanu Strahov započeli smo naše razgledanje. U njemu su bili premonstanti – rimokatolički red kanonika koji je 1120. godine osnovao sv. Norbert. Za vrijeme komunizma bio je zatvoren, da bi 1990. godine ponovno bio vraćen redovnicima. Samostan Strahov ima predivnu knjižnicu i crkve sv. Roka i Gospe od Uznesenja u kojoj je W. A. Mozart 1787. godine svirao na orguljama. U Samostanu se nalazi i galerija slika te jedinstvena knjižnica urešena baroknim freskama. To je u zemlji najveća knjižnica s dvije barokne dvorane i stara je 800 godina. Knjižnica broji više od 130.000 svezaka. Najstarija knjiga je *Strahovo evanđelje* iz 9. stoljeća.

Kako se u crkvi Gospe od Uznesenja slavila sveta misa, samo smo je s ulaza pogledali, da bi potom nastavili put do Loreta, koje je posebno hodočasničko mjesto u Pragu. Crkva je izgrađena u 17. stoljeću donacijom češke plemkinje Katarine Lobkowicz.

Za posjetitelje je privlačna sveta kućica, replika kuće Djevice Marije iz Loreta u Italiji.

Gradnja Loretskoga svetišta u Pragu trajala je od 1626. do 1750. godine. Osim svete kućice, u svetištu se nalazi predivna crkva Isusova rođenja, riznica s mnogim slikama i vrijedan nakit, među kojim i pokaznica iz 1699. godine iz Beča, ukrašena sa 6222 dijamanta, koju nazivaju i Praškim suncem.

Iz Loretskoga svetišta smo krenuli prema Praškome dvorcu, u kojemu su stolovali češki kraljevi, rimski imperatori i predsjednici Čehoslovačke i Češke Republike.

Jedna od posebnih turističkih zanimljivosti je i Predsjednička garda, koja ima ceremoniju smjene straže. Ispred ulaza u prvo dvorište, naime, straža se izmjenjuje svakih sat vremena - od 5 do 23 sata - a jedino se u podne smjena odvija uz fanfare i zastave. Dio grada u kojemu se nalazi dvorac zove se Hradčany.

Unutar Praškoga grada je i katedrala sv. Vida. Ona je dominantna građevina u starome gradu. Gotičkog je stila. Ima tri tornja i sjedište je praškoga nadbiskupa. U katedralu se ulazi kroz zapadna vrata. Sadrži freske, nadgrobne spomenike, prekrasne vitraje češkog umjetnika Alphonsa Mucha i bočne kapele. Jedna od najljepših je kapela u kojoj se nalazi grob sv. Vaclava. Iznad te kapele nalazi se riznica u kojoj je smješteno češko krunidbeno blago i kripta u kojoj se čuvaju zemni ostatci čeških kraljeva i kraljica (Karlo IV., Vaclav IV., George Poděbraddy i Rudolf II.). Vrata ove kapele su zaštićena sa sedam brava, a ključeve čuva sedam najvažnijih ljudi u državi. Južni ulaz u katedralu urešen je pozlaćenim mozaikom koji predstavlja Posljednji sud, a

datira iz 1370. godine. Također je moguće popeti se na toranj visok 96 m, s kojega se pruža veličanstven pogled na cijeli grad. Na tornju je i Sigismundovo zvono iz 1549. godine, jedno od najvećih u Češkoj.

Prošli smo i pored zlatne ulice, koja se sastoji od malih različito obojanih kuća, a ime je vjerojatno dobila po zlatarima. Zlatna ulica je danas dio prstena oko Praškoga dvorca, gdje se nalaze mnoge suvenirnice u kućama i srednjovjekovni muzej oružja u bivšoj utvrdi iz 14. stoljeća. Kuća na br. 22 povezana je s Franzom Kafkom, češko-židovskim piscem, koji je u njoj boravio oko dvije godine (od 1916. do 1917.) i pisao u miru. Potom smo se spustili u donji dio grada, gdje smo malo predahnuli i objedovali. Nakon okrjepe obišli smo Staré Město, provirili u Josefov, židovsku, četvrt, najpoznatiju po svojim živopisnim sinagogama, te nastavili put prema Karlovu mostu. To je poznati povijesni most koji preko rijeke Vltave povezuje Stari grad s Malom Stranom. Most je ukrašen s 30 kipova i skulptura, većinom u baroknome stilu. Službeno je nazvan Karlovim mostom 1870. godine, do kada se nazivao Praškim ili Kamenim mostom.

Kad se prijeđe Karlov most, na drugoj strani se nalazi Prašná brána, velebni toranj, koji je u srednjem vijeku bio jedan od ulaza u grad, uklopljen u obrambene zidine oko staroga grada. Nalazi se na trasi nekadašnjega „Kraljevskoga puta“, kojim su kraljevi putovali na krunidbu - kroz Prašnu bránu, preko Karlova mosta do katedrale u Hradčanyma.

U 17:30 sati put nas je vodio u Vyšehrad - dvorac, koji je najvjerojatnije sagrađen u 10. stoljeću na brdu iznad rijeke Vltave. Unutar dvorca nalazi se bazilika sv. Petra i Pavla, kao i Vyšehradsko groblje, na kojemu su pokopane neke od najznamenitijih ličnosti češke povijesti, kao što su: Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Karel Čapek i Alphonse Mucha. Ovdje se nalazi i najstarija sačuvana građevina u Pragu - rotunda sv. Martina iz 11. stoljeća.

U 18:00 sati u bazilici sv. Petra i Pavla bio je rekvijem za kardinala Józefa Mindszentyha, koji se više puta hrabro suprotstavljao ugnjetavanju ljudi i represiji koja se provodila u socijalističkoj Mađarskoj. Zbog svoje hrabre predanosti u borbi za slobodu, ljudsko dostojanstvo i za kršćanski život bio je tjednima mučen i osuđen na doživotni zatvor. Tijekom rata u borbi za neovisnost u listopadu 1956. godine Kardinal je oslobođen iz zatvora i bio dočekan uz oduševljen pljesak stanovništva u Budimpešti. Međutim, nakon kratkog vremena bio je prognan iz Mađarske, da bi zadnje dane svoga života proveo u Austriji. Kada je preminuo, pokopan je u svetištu u Mariazellu, a 1991. godine njegovi posmrtni ostatci preneseni su u njegovu domovinu Mađarsku.

Misno slavlje je bilo sjećanje na sve žrtve koje su trpjele diskriminaciju, bile proganjane i potlačene, te za sve koje su izgubile živote u Mađarskoj revoluciji 1956. godine, boreći se za demokraciju i slobodu protiv totalitarizma staljinističkoga komunizma, kao i fašizma. Svetu misu je predslavio uzoriti Dominik kardinal Duka, nadbiskup praški, u zajedništvu s našim biskupom Egidijem Živkovićem i uz koncelebraciju desetak svećenika. Nakon svete mise bili smo na domjenku priređenom u dvorani pored bazilike. Na polasku smo napravili zajedničku fotografiju s kardinalom Dukom i krenuli u večernji obilazak grada.

Zlatni grad, njegove živopisne uličice i gotički duh nas je oduševio i podario nam predivne trenutke u kojima smo doista mogli uživati i diviti se ljepoti i stvaralaštvu ljudskog uma. Sve viđeno i doživljeno glede kulture, arhitekture, umjetnosti, duhovnosti ... dalo se naslutiti kako su u određenom vremenu dominirale i određene tradicije.

Na svetkovinu sv. Rafaela Arkandela, 24. listopada 2016. godine, u crkvi Gospe od Pobjede u Pragu duhovno smo slavile 126. rođendan Družbe. Euharistijsko slavlje je tom prigodom predvodio dr. Egidije Živković, biskup željezanski, koji je u prigodnoj homiliji tumačio što znači blagoslov djeteta Isusa za nas. Zaželio nam je da u ovoj Godini milosrđa posebno otkrivamo ljepotu jedna druge, da uvijek u svakoj prigodi na sve događaje gledamo pozitivno i da naše riječi uvijek budu riječi koje snaže i potiču nas i naše bližnje na dobro.

Na misnome slavlju bili su nazočni i naši prijatelji: obitelj Gollubits i Đuričić. Po svršetku euharistijskoga slavlja svi

smo zajedno pošli pred lik Praškoga maloga Isusa, pozdraviti ga i iskazati mu zahvalnost za sva velika djela koja je učinio u našim životima i našoj Družbi, u kojoj imamo mogućnost ostvarivati kršćanske vrjednote te u njoj rasti i sazrijevati kroz svoje redovničko poslanje.

U svetištu se nalazi i muzej koji svojim postavom čuva raznovrsne figure iz Isusova djetinjstva, u kojima se ogledaju običaji pojedinih naroda i koji pripovijedaju o Njegovu rođenju i djetinjstvu. U Prag dolaze razne skupine hodočasnika i pohode središnji oltar, gdje se nalazi predivan kip Praškoga maloga Isusa. Tu se mole, traže blagoslov i zaštitu djeteta Isusa za svoje obitelji. Božić je svetkovina doma, a danas je mnogo onih koji traže dom i koji su daleko od njega. Zato su naše molitve posebno bile usmjerene za sve migrante i našu s. M. Ivanu Antić koja, zbog gripe, nije mogla poći s nama na hodočašće.

U svetištu smo ostavile našu medaljicu u znak sjećanja na naše hodočašće u Godini milosrđa.

Sve doživljaje u susretu s djetetom Isusom pohranili smo u svoje srce i krenuli u Apostolsku nuncijaturu posjetiti mons. Giuseppea Leanzu, apostolskoga nuncija, koji je u Bosni i Hercegovini bio prvi rezidencijalni nuncij.

U Nuncijaturi nas je dočekalo ljubazno osoblje, s mons. Mislavom Hodžićem, svećenikom Splitsko-makarske nadbiskupije, koji je tajnik u Nuncijaturi u Pragu.

Nakon dugo godina za nas je bila posebna radost ponovno susresti dragoga nuncija Leanzu. Uz kavicu i ukusni kolač zapodjenuli smo razgovor o sestrama, našoj Provinciji, Utemeljitelju, a on se osobito zanimao dokle je stigao Utemeljiteljev proces proglašenja blaženim. Doista, bio je to poseban dan za nas, dan dobre volje, dan kada slavimo Rafaelovo, dan kada nam Bog dođe u susret po dragim i dobrim ljudima.

Na odlasku smo razgledali Nuncijaturu i pohodili kapelicu u kojoj smo pozdravili Gospu pjesmom *Zdravo Djevo*.

Oprostivši se u Nuncijaturi s dragim prijateljima, krenuli smo pješice do Václavskih náměstí, trga koji nosi ime zaštitnika ovoga grada, sv. Vjenceslava, i čijim prostorom, kao čuvar, dominira zgrada Nacionalnoga muzeja. Ovo je jedan od najljepših dijelova Praga, koji odiše posebnim ozračjem, i gdje se još nalaze Gradska vijećnica (izgrađena 1338. godine) i crkva sv. Nikole. Tu je i Astronomski sat, oko kojega se svaki puni sat odvija mala predstava „šetnja apostola“. Da bi ih se dobro vidjelo, potrebno je doći ranije jer se dobro vidi samo iz prvih redova, a ovu posebnost žele vidjeti tisuće ljudi. I ovdje, na ovom mjestu, bio je svršetak našega pohoda gradu s kojim se može brzo „sprijateljiti“ i smatrati ga „svojim“.

Pozdravivši se s dobrim domaćinima Ljiljanom i Rajkom, krenule smo kući u Eisenstadt. U sebi smo dugo sabirale dojmove, nastojale oživjeti minule svetkovine svetoga Rafaela i proniknuti dublje u duhovno i karizmatsko blago koje nam je u baštinu ostavio naš Utemeljitelj.

Neka je za sve djetetu Isusu hvala i slava! Posebno zahvaljujemo za početke naše redovničke obitelji koji su povezani s ovom predivnom zemljom!

Zahvalnost upućujemo i našem biskupu Egidiju Živkoviću, koji nam je omogućio ovo hodočašće, Christi Gollubits i Franzu koji nas je vozio, te dragoj obitelji Đuričić koja nam je darovala svoje vrijeme i koja se trudila pokazati nam znamenitosti zlatnoga grada Praga.

Neka dobri Bog sve blagoslovi i neka nas sve zajedno na životnome putu prati zagovor sv. arkanđela Rafaela i sluge Božjeg Josipa Stadlera!

s. M. Marina Piljić

Zagreb

Proslavljena svetkovina sv. arkanđela Rafaela i 126. rođendan utemeljenja Družbe

U Generalnoj kući Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu 24. listopada svečano je proslavljena svetkovina sv. arkanđela Rafaela, 126. obljetnica utemeljenja Družbe i 35. godišnjica otvaranja četvrte generalne kuće Družbe.

Svečano euharistijsko slavlje predslavio je vojni ordinarij mons. Jure Bogdan u koncelebraciji fra Branka Lovrića, gvardijana Samostana franjevac glagoljaša na Ksaveru.

Zajednici sestara koje djeluju u Generalnoj kući pridružio se s provincijskom glavaricom s. M. Petrom Marjanović veći broj sestara Zagrebačke provincije koje djeluju u Zagrebu i Samoboru te sestre iz Sarajevske provincije koje djeluju u Remetama i sestre novakinje s Kraljevca s učiteljicom s. M. Genovevom Rajić. Slavlju su se pridružile sestre franjevke Krista Kralja iz Samostana sv. Franje na Ksaveru i na Prekrižju, te velika štovateljica našega oca Utemeljitelja dr. Agneza Szabo. U asistenciji kod euharistijskog slavlja bili su bogoslovi franjevci glagoljaši fra Mirko Mišković i fra Dario Mican.

Na početku misnog slavlja vojni je ordinarij mons. Jure časnoj majci s. M. Radoslavi Radek zahvalio na pozivu da predslavi Euharistiju na ovaj veliki dan Družbe. Čestitao je svim sestrama svetkovinu sv. Rafaela i Dan Utemeljenja Družbe, kao i 35. godišnjicu djelovanja sestara u ovoj generalnoj kući.

Prigodnu homiliju Biskup je temeljio na Božjoj riječi koja je naviještena iz Tobijine knjige, iz knjige Otkrivenja i iz Ivanova evanđelja, koje govori o susretu Isusa i Natanaela.

Sveto misno slavlje sestre su obogatile skladnim pjevanjem dajući hvalu Bogu i sv. Rafaelu, koji prati njihovu Družbu i njihovo poslanje na putu povijesti stoljeća drugog.

Po završetku euharistijske gozbe slavlje je nastavljeno kod obiteljskog stola, uz riječi dobrodošlice koje je časna majka s. Radoslava uputila svim gostima. Lomljenjem kruha, dijeljenjem bratske riječi i pjesmom srca dozivana je povijest početka života Družbe kojoj se uvijek s radošću veselio otac Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. Svi su nazočni poželjeli da ovakvih i sličnih susreta bude više u ovome lijepom ksaverskom perivoju.

Sveti arkanđele Rafaele, zagovaraj kod Nebeskoga Oca sve sestre Služavke Maloga Isusa, sestre novakinje i kandidatice. Sve njihove molitve milostivo nosi pred lice Svevišnjega. Prati ih na putu služenja malenima ovoga vremena i svijeta. Budi njihov štiti u svim nesigurnostima, lijek u svim bolestima, snaga na svim putovanjima ovozemaljskoga života. (s.am)

Zagreb

Proslava 126. obljetnice Družbe Služavki Malog Isusa

Za proslavu 126. obljetnice Družbe sestre su se pripremile trodnevnicom koju je predvodio vlč. dr. Stjepan Baloban. U razmišljanje o životu redovničke zajednice utkao je misao iz poslanice Efežanima: „Živite dostojno pozva kojim ste pozvani.“ U dostojanstvu, poniznosti, krotkosti i sa strpljenjem u ljubavi podnosite jedni druge! Da bismo tako mogli živjeti potrebno nam je potpuno opredjeljenje za Isusa Krista iz kojega proizlazi naše ponašanje u svakodnevnom životu.

Drugi dan smo razmišljali o životu i radu utemeljitelja nadbiskupa

Josipa Stadlera. Njemu su na prvom mjestu bili siromašni ljudi u novoj biskupiji, koju je trebalo tek organizirati. Gledajući kršćanski, evanđeoski, dosljedno je primjenjivao evanđelje na konkretnu situaciju u kojoj je živio: „Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove najmanje braće.“ Gladnome, žednome, bolesnome, svakom potrebnom milosrđa... Danas je prisutna i druga vrsta siromaštva, glad za Božjim milosrđem koje se očituje u praštanju i ponudi ozdravljenja i ne pamti učinjeno zlo u prošlosti koje je

oprostio. Mi pak volimo prekapati po pogrješkama u prošlosti, a bez istinskog milosrđa ne možemo mijenjati vlastiti život na bolje.

Treći dan je bio posvećen misijskoj djelatnosti. U evanđeoskim likovima farizeja i carinika možemo prepoznati svoje postupke u svakodnevnom životu. Ponekad uživamo u svojim vanjskim dobrim djelima i zbog toga smo spremni osuditi drugog čovjeka, koji je kao i carinik, svjestan svojih slabosti i grijeha i skrušeno moli Boga za oprostjenje. Iako je slab i grešan, načelno je otvoren za Boga. Isus nas sve poziva na promjenu života.

Isus je osnovao Crkvu i poslao apostole po svem svijetu s nalogom: „Zato idite i učinite sve narode mojim učenicima!“ Od početka kršćanstva do danas Crkva ima dužnost nastaviti Kristovu misiju da naviješta evanđelje siromasima, misijsku djelatnost.

U vremenu kada je dr. Josip Stadler imenovan prvim Vrhbosanskim nadbiskupom Bosna je bila pod vjerskim vidom isto misijska zemlja. Nadbiskup je činio što je u tom vremenu bilo pod evangelizacijskim vidom najvažnije, kao biskup i istinski Isusov učenik molio je i radio kako bi evanđeoska poruka mogla uistinu zaživjeti u Bosni. Mi Služavke malog Isusa smo ne samo plod njegova rada nego i 'nada' da se i u današnjem vremenu može nastaviti misijsko djelo Crkve – na način prikladan vremenu u kojem živimo – i to misijsko djelo Crkve i u našoj dragoj Hrvatskoj, i u dragoj Bosni i Hercegovini ali i u onim misijskim zemljama u kojima djeluju Sestre Služavke malog Isusa, završio je profesor Baloban.

Na sam blagdan Misu i prigodnu propovijed održao je vlč. dr. Josip Baloban. Postavio je pitanje što je zajedničko papi, Stadleru i Služavkama i odmah odgovorio. Zajedničko im je poslanje, oplemenjivanje ljudskih srdaca i karizma, liječenje čovjekovih rana. Arkandeo Rafael liječi obitelj i dodaje: „Dobra je molitva s milostinjom, postom i pravednošću. Isus je bio iscjelitelj, jer je ljubio Oca na nebu i čovjeka uza se. Isus je grijao i oplemenjivao ljudsko srce. Stadler je jednako vršio Očevu zapovijed i oplemenjivao, bio je prorok, oplemenitelj i iscjelitelj. I Crkva je danas poljska bolnica nakon bitke. Svaka treba biti liječnik i terapeut onome pokraj sebe.

Rafael, Isus, Stadler, Papa i Služavke imaju istu zadaću. Sebi želimo mir, zadovoljstvo, uvažavanje, osmjeh, lijepu riječ, vremenito i vječno spasenje. To je ljudski, redovnički, kršćanski. Isus želi da to jednako činimo čovjeku pokraj sebe. Ne bi trebalo biti teško činiti drugome što priželjkujem za sebe. Nema drugog modela do Rafaelovog, Isusovog, papinog Stepinčevog – oplemenjivanje ljudskih srdaca i liječenje čovjekovih rana. Sukladno tome i Služavke malog Isusa su danas aktualne i jednako potrebne u Hrvatskoj. Molimo pojedinačno i zajedno da Očev i Isusov Duh dodirne mnoga srca koja će oduševljeno ići Isusovim i Stadlerovim putem.“

Nastavljamo zajedno u slavlju zahvaljivati Bogu za prošlost i moliti za budućnost. (SMI)

Sarajevo

Proslava dana Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Samostanu Egipat

U ponedjeljak, 24. listopada 2016. godine, u Samostanu *Egipat* na Bjelavama proslavljen je Dan utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i, prema starome liturgijskome kalendaru, blagdan arkandela Rafaela, zaštitnika Družbe.

Proslavi 126. rođendana Družbe zajednici sestara u *Egiptu* pridružile su se i sestre iz zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Nadbiskupskom ordinarijatu, sestre iz zajednice u Gromiljaku, Prijatelji Maloga Isusa te nekoliko svećenika. Zahvalno euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici predslavio je fra Slavko Topić, gvardijan Samostana svetog Ante na Bistriku, uz suslavlje mons. Giuseppa Trentaduea, tajnika Apostolske nuncijature u BiH, vlč. Marka Majstorovića, katedralnoga župnika, vlč. Jakova Kajinića, duhovnika Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, te vlč. Marka Perića, svećenika u miru.

U prigodnoj propovijedi fra Slavko je kazao kako bi volio da može razgovarati sa slugom Božjim Josipom, za kojega vjeruje da je živio sveto, i pitati ga zašto je baš za dan utemeljenja Družbe sestara izabrao spomendan svetoga arkandela Rafaela. Koje je nadahnuće imao? Vjerujem da je jako štovao

anđele, jer im je uloga u životu svakoga čovjeka golema. On, zasigurno, želi da uvijek iznova osvježavate svoju vjeru u moćnu zaštitu svetoga Rafaela. On nas uči i nadahnjuje kako moliti. Potiče nas da živimo u duhu molitve. Kazao je „Vidite, sestre, kako vas svi trebaju, svi vas zadužuju da se molite za njih. Koliko samo molitvenih nakan i želja za spasenjem, ozdravljenjem, duševnim mirom! Samo ljubav to može zadovoljiti, ispuniti. A otkud uzeti ljubav? Iz molitve, jedino iz molitve! Jer u molitvi nas Duh uvodi u Istinu. Sveti Rafael je učio obitelji kojima je dolazio da se mole. Usuđujem se kazati da je Utemeljiteljeva poruka o izboru svetoga Rafaela za zaštitnika Družbe da se molite. Utemeljitelj se uvijek molio i u molitvi je otkrio Mariju – majku Isusovu i svoju majku. Gledajući je, osluškivao je kako joj biti dobar sin. Budimo joj i mi dobri sinovi i kćeri! Ona će nas naučiti o poniznosti koja je kraljica svih krjeposti. Prepoznat će da smo bili u njezinoj školi, da smo je čuli, ako u načinu našega života i razlučivanja prepoznata poniznost i milosrđe.“ Takvim je, i mnogim drugim, poticajima za rast u duhovnome životu i hodu ka svetosti, fra Slavko poticao sve okupljene na ovome slavlju da se okrenu molitvi, ljubavi i poniznosti, u ko-

jemu je duhu zaželio sestrama, zajedno sa subraćom misnicama, sretan rođendan Družbe.

Po završetku euharistijskoga slavlja, u samostanskoj su dvorani svi okupljeni preko fotoprezentacije mogli ukratko vidjeti život i rad naših sestara misionarki na Haitiju - s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, kojima je nedavno u pohodu bila s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, te je podijelila svoje iskustvo i doživljaje iz te misionarske, siromašne, ali zemlje pune *sjemena nade* koje siju mnogi redovnici i redovnice među kojima su i naše sestre Služavke Maloga Isusa. U ovom misijskom tjednu i to je bio način prisjećanja naših sestara, ali i svih misionara u svijetu koji svoj život daju iz ljubavi prema Isusu za čovjeka koji je u potrebi.

Nakon toga su se sestre i braća svećenici okupili oko još jednoga stola, onog obiteljskoga, gdje su nastavili slavlje, uz tjelesnu okrjepu, pjesmu i gitaru te zajedničko druženje, kojemu se u poslijepodnevnim satima pridružio i vlč. Marko Stanušić, voditelj katedralnoga zbora *Josip Stadler*.

Ovim jednostavnim, ali srcem proslavljenim danom rođendana naše Družbe, zajedno sa sestrama, prijateljima i braćom svećenicima, Bogu smo zahvalili za sve milosti i ljubav koju nam je objavio posredstvom sv. Rafaela, moćnog i vjernoga pratitelja na putu, moleći ga za blagoslov i milost da u svemu što činimo i jesmo bude proslavljeno Njegovo sveto Ime i Srce djeteta Isusa koje neka živi uvijek u našim srcima! (SMI)

Cista Velika

Proslava 126. rođendana Družbe

Na početku svečanog misnog slavlja župnik don Danijel Guć čestitao je sestrama, Prijateljima Maloga Isusa te svim simpatizerima rođendan Družbe. U propovijedi je između ostalog istaknuo početke Družbe te kako

je zagrebački profesor svećenik Josip Stadler postao prvi vrhbosanski nadbiskup.

Zatekao je veliko siromaštvo i glad te je tražio trajno rješenje za zatečeno stanje. Osnovao je sirotište te je brigu za djecu i siromašne

povjerio dobrim djevojkama koje su to radile dobrovoljno. Te djevojke su imale želju postati redovnička zajednica te su molile nadbiskupa da im to i usliša. To je bio početak DRUŽBE SERSTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA, prve Družbe iznikle u krilu Katoličke Crkve u Hrvata.

U znak zahvale za sva velika djela koja je nadbiskup učinio, ne samo za Družbu, nego općenito za sve ljude, sestre su zahvalne Bogu na tim milostima te je kod njih prisutna želja kao i kod onih djevojaka sa početaka Družbe – da se Družba i dalje razvija preko novih članica. Mi članovi Društva PMI-a želimo i nastojimo biti produžena ruka naših sestara Stadlerovki.

Nakon lijepog i svečanog Misnog slavlja u radosnom druženju bili smo sa našom s. Vlastom, s. Renatom i župnikom don Danijelom.

Luka Pleić, Cista Velika

Skadar

Sudjelovale smo na svečanoj beatifikaciji mučenika Katoličke Crkve u Albaniji

Na poziv sestre M. Admirate Lučić, provincijske glavarice, da sestre naše Provincije hodočaste u Skadar, na svečanost beatifikacije su se odazvale sestre iz više zajednica. Iz Sarajeva smo kombijem krenule nas osam: sestra Anđa Vranješ, zamjenica sestre provincijalke, sestra Anica Matošević, sestra Ljilja Marinčić, sestra Petra Andrejić, sestra Klara Jerković, sestra Rafaela Ivić, sestra Marina Perić i sestra Judita Matić. U autobusima hodočasnika iz Voćina putovala je sestra Tereza Dokić, a iz Neuma sestra Anđelina Perić. U Bar smo stigli kasno navečer, gdje smo prespavale u našoj kući, radosno iščekujući sutrašnji dan -proglašenje novih

blaženih mučenika Katoličke Crkve u Albaniji. Ujutro rano smo krenule prema Skadru. Poseban dojam ostavio je na mene križ postavljen na raskrižju, u kružnome toku, sa slikama blaženih mučenika, a i duž cijele ulice koja vodi prema trgu skadarske katedrale bile su postavljene slike blaženih mučenika.

Među trideset i osam blaženih mučenika albanske Katoličke Crkve 5. studenoga 2016. bila su i dvojica Hrvata s Kosova - iz Janjeva fra Serafin Glasnović Kодиć i iz Vrnavakola, župa Letnica, don Antun Muzić. Oni su ubijeni u razdoblju od 1945. do 1974. za vrijeme komunističkog režima Envera Hoxhe, iz mržnje prema vjeri - *in odium fidei*. Sveto misno slavlje i obred proglašenja blaženih predvodio je Papin predstavnik i pročelnik Zbora za proglašenje svetih kardinal Angelo Amato, u prisutnosti biskupa iz Hrvatske i BiH te mnoštva svećenika. Na proglašenje blaženim sudjelovali su i mnogobrojni hodočasnici iz Požeške i Dubrovačke biskupije te Zagrebačke nadbiskupije, najviše Hrvata podrijetlom iz Janjeva i Letnice.

Kardinal Amato je u propovijedi posebno istaknuo misao pape Franje da mučiteljima treba oprostiti, čuvajući spomen na naše mučenike. Ne smijemo ih prepustiti zaboravu, nego im se uvijek možemo i trebamo obraćati u molitvama.

U skadarskoj katedrali odjeknuo je pljesak i radost naroda za nove blažene mučenike. Crkva se raduje svjesna da prolivena krv mučenika nije uzaludna, jer je njihova vjernost Gospodinu sada bogatstvo za cijelu Katoličku Crkvu. Iz ljubavi prema Gospodinu krv svoju proliše, i Gospodin ih nagradi i proslavi na nebesima, gdje će zauvijek s Njim živjeti i kraljevati. Nakon mi-

snoga slavlja, okupljeni oko slike blaženih novih mučenika, Hrvati s Kosova su radosno zapjevali: Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata. Osobito je bilo dirljivo kada je naša sestra Tereza primila svete moći blaženika da ih ponese u Letnicu i Voćin. Sada, uz dragu nam Gospu Letničku, na nebu imamo i dvojicu mučenika koji nas zagovaraju moleći za nas Gospodina. Posjetile smo i istražni zatvor u Skadru, gdje su neki od mučenika bili zatvoreni, mučeni i ubijeni.

Nakon hodočašća u Albaniju imale smo priliku još jednom proći Crnom Gorom i odmoriti se u našoj kući Presvetoga Srca Isusova u Starome Baru, gdje je sestre poslao Utemeljitelj davne 1918. godine. U staroj katedrali u Gretvi smo s vjernicima prisustvovala svetoj misi koju je predslavio velečasnii Simo Ljuljić, župnik. Obišle smo groblje gdje su pokopane naše sestre i molile za sve dobročinitelje. Obdarene milošću sudjelovanja na beatifikaciji blaženih mučenika i ispunjene radošću novih susreta, vratile smo se u svoje zajednice moleći Gospodina da i mi hrabro svjedočimo svojim životom pripadnost Bogu koji je izvor svetosti.

s. M. Judita Matić

Split

Susret sestara juniorki

U subotu 19. studenog 2016. god. u hrvatskom lurdskom svetištu Vepric održan je susret sestara juniorki Splitske provincije sv. Josipa kojega je vodila s. M. Marina Mužinić, magistra.

Na početku susreta, kao uvod u daljnje zajedničko, ali i osobno promišljanje o redovničkom životu kao odnosu između Boga koji je živa Osoba koju susrećemo svaki dan, i nas samih, bilo je predavanje s. Marine čiju bit možemo izraziti u življenju Neba na Zemlji. Ova misao prožimala je čitavo predavanje, a tema je bila: „Betlehem – temelj poziva i poslanja Služavke Maloga Isusa“.

Živjeti Nebo na Zemlji je osnovni poziv koji se otkriva u Betlehemu u otajstvu Božića. Vraćajući

se i navraćajući često u Betlehem k Malome Isusu, gledajući otvorena nebesa i Sina Čovječjeg koji se utjelovio, kako Ga se, po riječima oca Utemeljitelja, ne bismo bojali, obnavljamo svoj poziv Služavke Malog Isusa. Nebo je nadohvat ruke; Euharistija je Betlehem; vrata nebeska su nam već otvorena u Isusu Kristu, kako svjedoči sv. Ivan apostol, da upravo sada živimo Nebo. Isus sam jest ta Vrata! Betlehem je mjesto naše svakodnevice u kojoj možemo i trebamo gledati, klanjati se, diviti, slušati i dodirivati samoga Boga, Riječ koja je Tijelom postala. Bog koji je Svjetlo daje se gledati očima vjere, osluškovati u Ljubavi koja govori „ljubim te!“ i pipati u bratu i sestri koje susrećem. Sve ove poticajne misli, također i uz mnoge druge, imali smo priliku čuti u predavanju s. Marine koje je u nama probudilo još dublju čežnju za Nebom, za ponovnim otkrivanjem poziva pod svjetlom Isusa Krista, koje, kako smo čuli, ništa ne može zapriječiti. Jer, „Svjetlo svijetli u tami i tama ga ne obuze.“ (Iv 1, 5)

Nakon predavanja i kratke pauze imale smo priliku još jednom kroz osobno razmatranje pred Gospodinom i s Gospodinom razmišljati o otajstvu „Neba na Zemlji“ i o onome što to otajstvo znači i govori nama. Izmolvši zajednički Anđeo Gospodnji i Srednji čas uputile smo se u Makarsku gdje smo na ručku nastavile svoje druženje u opuštrenom i veselom tonu dijeleći svoja nova iskustva.

U Vepric smo se vratile kako bi smo se krunicom, a zatim Euharistijom kao vrhuncem dana, trenutkom sadašnjeg i svakodnevnog spuštanja Neba na Zemlju po kojemu svaka crkva postaje Betlehem u kojem se pod prilikama kruha i vina Maleni Isus ponovno utjelovljuje kako bi nam se darovao, zahvalile Gospodinu za sve primljene milosti te kako bi smo otvorile svoje duše Gospodinu dopuštajući Mu da i u nama otvori nebeska vrata kako bismo Nebo koje je sam On uz pomoć Njegova Duha mogle voljeti, živjeti i drugima pokazati.

Euharistijsko slavlje predvodio je don Mijo Šurlin, upravitelj svetišta koji nas je sa svojim suradnicima srdačno ugostio te nam dao na raspolaganje potreban prostor. U svojoj propovijedi istaknuo je don Mijo, dajući na neki način završnu notu našem danu, kako Isusa ne treba tražiti izvan nas, već da treba pobožno i vjernički živjeti za Isusa i s Isusom koji je u nama, Njegovom živom hramu i svetohraništu.

Naš susret završile smo slaveći Gospodina pjesmom u automobilu, vraćajući se radosno svojim zajednicama i obvezama.

s. M. Milana Žegarac

Proslavljen patron Provincije Bezgrješnog začeca BDM i spomendan „rođenja za Nebo“ oca Utemeljitelja

Sestre Služavke Maloga Isusa Provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije proslavile su 8. prosinca 2016. godine dan Provincije - svetkovinu Bezgrješnog začeca BDM i dan preminuća oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera. Samoj proslavi prethodila je trodnevna priprava u Samostanu „Egipat“. Prije slavlja svete mise sestre odgojiteljice i djeca *Stadlerova dječjeg Egipta (SDE-a)* animirali su meditativni program radi zornog predstavljanja događaja koji slavimo.

Trodnevna priprava za svetkovinu Bezgrješne

Tijekom tri dana, od 5. do 7. prosinca 2016., djeca su sa sestrama odgojiteljicama nastojala približiti sestrama događaje vezane uz svetkovinu Bezgrješnog začeca.

Prvog dana trodnevnice djeca *SDE-a* su sa s. M. Klarom Jerković scenski prikazala događaj iz Utemeljiteljeva života o poznatome brodu *Imakulata* što ga je Stadler kupio i njime vraćao dugove. Prodajom broda *Imakulata* uspio je prije svoje smrti vratiti sve dugove. Dočarali su njegovu zabrinutost i razgovor s tajnikom oko dugova te sreću i zadovoljstvo prilikom isplate dugova. Hvala ti, *Imakulato*, što si pomogla našem Utemeljitelju da otplati sve dugove i uđe u radost Gospodara svoga čista i slobodna srca od zemaljskih briga.

Nakon toga je u 18:00 sati uslijedilo slavlje svete mise, koje je predvodio svećenik u miru - prof. Božo Odošić, uz sudjelo-

vanje sestara i djece *Stadlerova dječjeg Egipta* te sestara iz zajednice u Apostolskoj nuncijaturi i Nadbiskupijskom ordinarijatu. Izrazivši radost što je u Stadlerovoj kući sa sestrama i djecom, prof. Božo je u prigodnoj propovijedi, tumačeći riječ Božju, naglasio Božju vjernost svojim obećanjima, od Adama i Eve, preko proroka, do konačnog ispunjenja u Isusu Kristu. Govoreći o misnim čitanjima dana, kazao je kako živimo u vremenu u kojemu Isus hita da nas spasi. U tome nas hrabri i prorok Izaija, koji govori da će pustinja oživjeti, klecava koljena će se učvrstiti. Lukino evanđelje nam predstavlja Isusa među mnoštvom kojemu donose bolesnika da ga ozdravi. I mi smo danas svjedoci da Isus pretvara bol u liturgiju slave. On hodi pred nama. Vidljive su nam Njegove stope. Marija ih je prva prošla. Uspela se na goru i prokročila nam put. Isus hita da nas spasi i mi hitajmo Njemu u susret i živimo radosno! Bile su to poticajne i ohrabrujuće riječi propovijedi upućene nazočnima.

Drugoga su dana djeca *SDE*-a sa s. M. Jelenom Jovanović zorno predstavila trenutak Utemeljiteljeva preminuća, njegove zadnje trenutke koji su bili ispunjeni mukom, ali i blizinom sestara, svojih duhovnih kćeri, te njegovu

odanost molitvi brevijara i pouzdanja u Boga do zadnjega trenutka svoga života.

Svetu misu u 18:00 sati slavio je p. Luka Lučić, koji je u prigodnoj propovijedi podsjetio na Stadlerov život, djelo i krjeposti te vjernost Bezgrješnoj. U propovijedi je kazao kako se usudio usporediti poziv i život sluge Božjega

Stadlera sa životom svetoga Pavla i njegovim putovanjima u službi širenja Evanđelja. Sluga Božji Stadler kreće iz rodnoga Sl. Broda put Požege, Zagreba, Rima, Sarajeva... Providnost i milost Duha Svetoga upravljaju njegovim putovima... U sebi je nosio želju za redovničkim životom, posebno u Družbi Isusovoj, što će uroditi dobrom suradnjom s ocima isusovcima, posebno u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Kad pogledamo u život sluge Božjega Stadlera, dolaze do izražaja dvije temeljne nutarnje stvarnosti duha: ljubav prema presvetomu Srcu Isusovu i Pavlovska ljubav prema Svetome pismu, dakako i apostolat pisane riječi. Vedro je i strpljivo nosio sve križeve - poteškoće.

Njegova ljubav prema "malenome Isusu" utjelovila se u osnivanju sestara Služavki Maloga Isusa (SMI). Posebno je štovao Bl. Djevicu Mariju, što je preporučio sestrama i vjernome puku svoje nadbiskupije. Ni do danas njegova blizina nije umanjena, a očituje se u oporuci koja je iznad vremena i prostora: "Nitko vas neće voljeti kao ja!" Zato ga zamolimo: "Priđi da nam pomogneš". Bile su to riječi patera Luke kojima je zaključio propovijed i osvjetlio dragi nam lik sluga Božjega Stadlera.

Trećega dana djeca *SDE*-a su sa s. M. Sandrom Kapetanović scenski prikazala događaj ukazanja Bezgrješne u Lourdesu. Prikazali su Bernardicu kako, oskudno odjevena, traži drva sa svojim prijateljicama te doživljava ukaza-

nje Bezgrješne. Bilo je dirljivo vidjeti djecu i sestre kako predstavljaju događaj Lourdesa u scenskome prikazu.

Misno slavlje predslavio je vlč. Marko Perić, svećenik u miru, koji je također u prigodnoj propovijedi govorio o velikom Otajstvu Bezgrješne i njezinu moćnome zagovoru u našem životu. Na uočnicu Bezgrješnog začeca u središte pozornosti stavio je Mariju bez grijeha začetu, koja je i u samome času začeca sačuvana od svake sjene istočnoga grijeha. "... Na Mariji je Bog primijenio najsavršeniji način otkupljenja... Marija je, dakle, zbog predviđenih Kristovih zasluga unaprijed otkupljena i tako sačuvana od ljage istočnoga grijeha", ista-

knuo je vlč. Marko citirajući oštroumnoga crkvenog naučitelja Ivana Duns Skota. Nauk Crkve o Bezgrješnom začecu potvrdila je i sama BDM kada se

ukazala u Lourdesu i rekla svoje ime: "Ja sam Bezgrješno začće." Pri završetku propovijedi vlč. Marko je ispričao dirljivu priču: "U nekoj protestantskoj obitelji u Berlinu živjela je mlada djevojka, kći jedinica kao jedina radost i nada svojih roditelja. Za osamnaesti rođendan dobila je od roditelja 20 maraka. Puna veselja pohitala je u grad da za taj novac nešto kupi. Kao veliki izbirač izabirala je stvarčice, ali joj nijedna nije bila dovoljno lijepa. Najednom zastane pred jednim izlogom i zagleda se u jedan mali kip neobično lijepe žene. Pošto joj se sviđa, kupi ga, a stajao je upravo 20 maraka. Premda nije znala koga taj kip predstavlja, dopao joj se i radosno ga ponese kući. Čim uđe u sobu s ushitom reče roditeljima da će se njezin kip zvati "Najljepša". ... Jednoga dana njezine katoličke prijateljice povedoše je u katoličku crkvu i na njezino iznenađenje opazi na oltaru kip sličan njezinu, koji toliko voli da ga dnevno obasipa cvijećem. Tada je saznala tko je njezina "Najljepša". Odmah je prešla na katoličku vjeru i životom služila svojoj "Najljepšoj"." Marija uistinu to i jeste - Najljepša, jer je jedina od svih ljudi i žena bez grijeha začeta. Porukom ove priče zaključio je propovijed vlč. Marko Perić i potaknuo na ljubav i vjernost Mariji - Bezgrješnoj majci.

Trodnevno zajedništvo djece i sestara u molitvi i slavlju Bezgrješne bilo je na čast i slavu uzvišene zaštitnice Provincije Bezgrješnog začća BDM i spomendana preminuća velikoga štovatelja Bezgrješne - sluge Božjega Josipa Stadlera. Kako oni najmanji tako su i najstariji rado sudjelovali u slavlju. Djeca su svake večeri uživala u malim zadaćama koje su ispunjavali, a sama trodnevnica im je bila jako zanimljiva. Sestrama se dopalo i njihovo scensko kazivanje događaja vezanih uz svetkovinu Bezgrješne. Hvala i slava Isusu što nam je darovao svoju Bezgrješnu majku za majku!

s. M. Klara J./s. M. Kristina A.

Proslava Bezgrješne 8. prosinca 2016.

Na dan svetkovine Bezgrješnog začća BDM sestre Služavke Maloga Isusa su se u većem broju okupile u sarajevskoj prvostolnici na slavlje svete mise u 10:30 sati, koju je predslavio pomoćni biskup vrhbosanski - mons. Pero Sudar - uz koncelebraciju deset svećenika, asistenciju bogoslova te sudjelovanje bogoslovske zajednice, župljana i hodočasnika Prijatelja Maloga Isusa iz Prozora.

U prigodnoj propovijedi biskup Sudar je podsjetio da Vrhbosanska nadbiskupija slavi svoju suzaštitnicu - Bezgrješno začće BDM i obilježava dan smrti sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa, te dan sarajevske Provincije sestara Služavki Maloga Isusa. U prigodnoj pro-

povijedi kazao je da se grješan čovjek pred Bogom osjeća golim i siromašnim, zbog čega se i skriva. Unatoč čovjekovoj grješnosti Bog ga traži, jer ne želi, niti može biti bez njega. I to je najljepša radosna vijest. Podsjećajući na Božje obećanje koje je dao dok je izgonio Adama i Evu iz zemaljskoga raja, da će njihov potomak zmiji satrti glavu, mons. Sudar je naglasio da Bog ne samo da nije zaboravio čovjeka nego mu je poslao svoga Sina. Bog ne zaboravlja! Zato izabire Majku, po kojoj će se to obećanje ispuniti. Blažena Djeвица Marija je postala Isusovom majkom u onom trenutku kada ga je začela

u srcu, prihvaćajući Božju riječ, njegov plan, poziv na suradnju.

Na kraju mise, na poziv biskupa Sudara, svi su pošli u dno katedrale - na grob sluge Božjega Josipa Stadlera - i izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Euharistijsko slavlje je završeno zajedničkom molitvom za Sinodu Vrhbosanske nadbi-

skupije i svečanim blagoslovom. Sestre Služavke Maloga Isusa su se zadržale na grobu oca Utemeljitelja otpjevavši pjesmu u njegovu čast „Još i danas dobri pastir živi“ - s molitvama u srcu da ga zajedno s Vrhbosanskom crkvom mogu častiti kao blaženika. Sestrama se u molitvi i pjesmi pridružila ženska Klapa DIVNA iz Trpnja i okolice na otoku Pelješcu. Na grobu sluge Božjega Stadlera skupa su otpjevale božićnu pjesmu u čast djetetu Isusu. Sve su bile ganute sudjelovanjem u misnome slavlju i molitvom na Stadlerovu grobu. Bogu su zahvaljivale za milosti koje im je podario u povodu dolaska u Sarajevo i nastupa na sarajevskome koncertu *Kao nekad pred Božić*. O slugi Božjemu Stadleru su slušale i čitale, da bi sada na njegovu grobu molile. Bile su to za Ivanu Jelaš, Anu Šundrica, Đurđicu Andručević, Marinu Jović, Oliveru Rašić, Elenu Vukasović, Snježanu Domaćin i Veselu Milović posebno dragi Božji darovi.

Slavlje je nastavljeno u Samostanu „Egipat“, gdje su se sestre s prijateljima okupile oko obiteljskoga stola - uz razgovor, pjesmu i druženje.

Neka dijete Isus i Bezgrješna Djeвица Marija uvijek žive u našim srcima i po nama čine djela ljubavi u ovome svijetu žednome ljubavi!

s. M. Jelena Jovanović

KARIZMATSKO POSLANJE

Split

Započela akademska godina na KBF – Split, s. M. Miljenka Grgić održala uvodno predavanje

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu započeo je u petak 30. rujna novu akademsku godinu 2016./17. Euharistijsko je slavlje u kapeli splitskoga Centralnog bogoslovnog sjemeništa predvodio Veliki kancelar Fakulteta splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u koncelebraciji sa šibenskim biskupom Tomislavom Rogićem, dubro-

vačkim biskupom Matom Uzinićem, kotorskim biskupom Ilijom Janjićem, provincijalnim vikarom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Antom Udovičićem, dekanom KBF-a prof. dr. sc. Anđelkom Domazetom, nastavnicima i odgojiteljima.

Na misnom slavlju sudjelovali su studenti Katoličkog bogoslovnog Fakulteta i djelatnici, među kojima su naše sestre s. Mariangela i s. Maneta. Sudjelovale su i naša provincijska glavarica s. Anemarie Radan i s. Krucifiksa Ivelić. Pozdravivši sve sudionike slavlja mons. Barišić je započeo s riječima sv. Jeronima, čiji blagdan danas slavimo, pozvavši sve da u novi početak krenu od Riječi Božje. Misno je slavlje završilo drevnim himnom Duhu Svetomu „O dođi Stvorče“, a potom je program nastavljen u velikoj dvorani Fakulteta. Prigodnu riječ nazočnima uputili su dekan Fakulteta dr. Domazet, provincijalni vikar Udovičić i kancelar nadbiskup Barišić. Dekan je u ime Fakulteta zahvalio trojici profesora koji su ove akademske godine otišli u mirovinu: dr. Marjanu Vugdeliji, dr. Dušanu Mori i mr. Mirku Mihalju, a uspješan rad poželio novim nastavnicima: dr. Ivanu Macutu, lic. psih. Đini Šparada i dr. Miljenki Grgić.

Lectio brevis na temu "Putevima biblijske istine. Lažne istine i istinite laži" održala je naša dr. sc. s. Miljenka Grgić. „Kritika i osporavanje istine Biblije, Pisma koje stoji u temeljima Crkve, povlači za sobom kritiku i osporavanje same Crkve, te je dužnost teologa istinu Biblije na prikladan način iznositi, braniti i obrazlagati“, kazala je dr. s. M. Miljenka Grgić. Naglasila je da se na tragu Isusova obećanja Duha Istine (IV 16,12-13) te smjernica II. vaticanskog sabora u Dei Verbum 11 i Gaudium et spes 44, pokazuje kakav je to ispravan način izlaganja istine Biblije. Budući da je „svako Pismo bogoduhom i korisno“ (2 Tim 3,16-17) a istina Pisma je istina spasenja (DV 11), „pogrešne su one hermeneutike koje ili relativiziraju biblijske rečenice ili ih nekritično citiraju. Istinu Pisma potrebno je kritički izlagati i nastojati pronicati sve dublje u svjetlu novih događaja (usp. Iv 16,12-13; GS 44), a onim tekstovima koji predstavljaju određene poteškoće treba pristupati kao Pismu čiju istinu spasenja još nismo u stanju dokučiti“, istaknula je s. M. Miljenka. U prilog tvrdnje da svaki biblijski tekst nosi istinu spasenja navela je primjer biblijske pripovijesti o spasenju Jeruzalema (2Kr 18,13-19 i Iz 36-37). Dijakronijska analiza te pripovijesti potvrđuje istinitim Jeremijine optužbe na račun judejskih pisara i mudraca; judejski pisari i mudraci optuženi su da manipuliraju nadahnutim tradicijama i promoviraju lažne istine vjere, a pripovijest o spasenju Jeruzalema pruža konkretan primjer takvih manipulacija i lažnih istina koje su našle svoj put u kanon Svetog pisma. „U Svetom pismu te lažne istine postale su istinite laži, jer zapisane su radi našeg spasenja i uče nas istini spasenja“, naglasila je dr. Grgić te dodala: „Katastrofalni učinci biblijskih lažnih istina i manipulacija nadahnutim tradicijama upozoravaju nas da bilo kakvo zaustavljanje na nekim istinama i apsolutiziranje nekih istina rađa opasnim poluistinama i opstruira proces ulaženja u Božju istinu.“ Stoga je potrebno, zaključila je s. M. Miljenka, „buditi svijest o djelomičnom znanju, svijest koja nas drži trajno budnima i čuva na putu Božje istine.“

Želimo našoj dr. sc. s. M. Miljenki Grgić Božji blagoslov na početku njezinog profesorskog, nastavnog i znanstvenog rada na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Neka je rosa milosti Gospodnje prati i osvježava, kako bi kroz sve dane Riječ Božju mogla u sebi razmatrati, uz nju životom prionuti i studentima i drugima je u duhu Crkve tumačiti i radosno prenositi, izgrađujući tako kraljevstvo Božje ovdje i sada. Velika je to odgovornost i čast za nju i za sve nas njezine sestre, i pred Bogom i pred ljudima. Na tom putu potrebne su joj naše molitve i naša podrška. Stoga je radosno uključimo u svoje dnevne molitve, kako bi Bog svoje djelo u njoj i po njoj izvodio.

s. M. Maneta Mijoč

Dani kruha razveselili i naše štice u Domu

U srijedu 5. listopada 2016., popodne u 17 sati kod naših gospođa u Domu posjetila nas je s. Veselka Grebenar, sestra Kćeri Božje ljubavi iz naše župe i „Osnovne škole“ Lapad s grupom prvopričesnika i nekoliko roditelja. Ona svake godine dovede djecu u naš Dom, na čemu smo joj mi sestre od srca zahvalne.

Djeca su iz škole donijela razne kruščiće i kolače što su mame ispekle za blagoslov kruha u školi. Djeca su bila vesela, pjevala su gospođama i sestrama. Naše gospođe bile su također sve radosne i sretno što su im djeca, roditelji i s. Veselka došle u posjete. One vole pjesmu i susrete iako su već u visokoj životnoj dobi. Na kraju susreta bilo je druženje uz piće i slatkiše. Bio je ovo uistinu kratak ali radostan susret za sve nas!

s. M. Magna Borovac

Na Stadlerov dan čineći dobro

U subotu prije podne, 08. listopada 2016. sestre Služavke Malog Isusa, s. Monika i s. Margaret, te simpatizeri Društva Prijatelja Malog Isusa, posjetili su gospođu Baricu u želji da joj lijepo jesenko prije podne učine ljepšim. Da joj pokažu, da nije sama u složenoj životnoj situaciji iako joj se to nerijetko čini.

Gospođa Barica je, potrošivši posljednju snagu i strpljivost u podnošenju obiteljskog nasilja, završila u vlažnom podstanskom stanu, podno samoborskog gradskog groblja. Svjesna je da to nije ni dobro ni trajno rješenje. Ali se iskreno pouzdaje u Božju providnost i dobrotu. Vjeruje, da će se naći rješenje za poboljšanje njenog osobnog zdravstvenog stanja, ali i da će teška zloćudna bolest koja po drugi puta napada njezinu unuku završiti sretno, te da će njezine roditelje privesti bliže Gospodinu.

Nakon otvorenog i prijateljskog razgovora, oprostili smo se s gospođom Baricom

koja je iskreno obradovana posjetom. srdačno zahvalila i napomenula kako je zahvalna Gospodinu za taj dar susreta i kako se raduje slijedećem. Bilo je očito da je radosna i potaknuta da učini sve što može, za barem mali pomak u svojoj teškoj situaciji.

Na odlasku, svi smo osjećali da smo ovim susretom, s "Njegovim najmanjim" mi zapravo na dobitku i da je gospođa Barica dala, zapravo, poklon nama, svakoj od nas posebno.

Vjera Štublin

Sarajevo

Proslavljeni Dani kruha u vrtiću „Srce“

Stih iz jedne pjesmice glasi ovako: „Blago danu koji počne mirisima kruha! Ništa tako ne miriše, što god da se skuha.“ Upravo tako zamirisalo je jutro 12. listopada 2016. godine u našoj Predškolskoj ustanovi „Dječjem vrtiću Srce“, Sarajevo. Roditelji djece vrtića potrudili su se i napravili s djecom kod kuće najljepše što su znali, u čeme su se pokazali kao pravi i vrsni pekari i pekarice, i sve to donijeli u vrtić. U vrtiću su tako zamirisali ne samo kruhovi, nego i kiflice, pletenice, muffini i ostale fine slastice. Istoga su dana u vrtiću djeca s odgajateljicama oblikovala svoje omiljene kruščiće od pravoga tijesta, kako bi sve to prikazali Isusu na svetoj misi, koja se slavila u posljedipodnevnim satima u našem samostanu „Egipat“. Sva djeca vrtića „Srce“ su s radosnom pjesmom u procesiji ušla u kapelicu i svojom pjesmom uveličala slavlje svete mise, uz pratnju gitare naše volonterke Klare... Pjevala su pjesme: *Ovo je dan što ga stvori Bog* i druge, kojima su davala hvalu Bogu, kličući *Aleluja* i moleći Isusa pjesmom da dođe i udijeli svoj mir, vjeru, ljubav i nadu. Na kraju svete mise zapjevala su i pjesmu divljenja našoj nebeskoj Majci Mariji. Naša kapelica u samostanu „Egipat“ bila je ispunjena mnoštvom ozarenih lica djece i njihovih roditelja, naše djece iz Stadlerova Dječjega doma „Egipat“ i svih sestara u zajed-

nici „Egipat“. Svetu misu je predslavio vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova u Sarajevu na KBF-u, da bi u prigodnoj propovijedi okupljenim sestrama, djeci iz Stadlerova doma „Egipat“, djeci iz vrtića i njihovim roditeljima na zanimljiv način rastumačio evanđeoski odlomak o umnažanju kruha. Podsjetio je sve nas da nas ovaj dan uči kako da se „dajemo jedni drugima kao hrana, da trebamo zahvaljivati Bogu za dar života i za sve darove, kao što su kruh i djeca, a posebno za djecu jer su ona najveći dar. Od djece trebamo učiti kako biti dobri, radosni, maleni, iskreni, poštteni, jer je Isus rekao da nam nema u nebo ako ne budemo kao djeca. A u svakoj svetoj misi Isus je toliko ponizan da se nama daje da ga jedemo, u obliku kruha. Također, kao što imamo ove kruhove ispod oltara, da se mi nahranimo, tako je puno važniji onaj kruh-hostija na oltaru, a to je sam Isus, kruh koji se pretvara u tijelo i vino u krv Kristovu.“

Velečasni Jakov je posebice naglasio da se sjetimo i onih koji nemaju kruh svagdašnji, koji su gladni i umiru, jer nemaju kruha, da se i za njih molimo, kako bi svi zajedno dospjeli u nebo.

Nakon svete mise djeca su u procesiji sa svojim roditeljima ponijela svoje kruhove u dvoranu, kako bi ga podijelila s našom djecom iz SDE-a, ali i da bi se i svi zajedno družili, uz blagovanje kruha i toploga čaja, što su ga pripremile naše sestre kuharice. Cilj ovoga našega susreta i proslave bio je zahvala Bogu, okupljanje u Isusovo ime i naše međusobno zajedništvo. Kruha je bilo dovoljno za sve: sestre, djecu i njihove roditelje. Okrijepili smo se najprije euharistijskim kruhom, a zatim i kruhom od brašna različite vrste, kukuruzne pogačice, mliječne ili voćne štruce, rezane na šnite, sve je bilo ukusno i fino, a najljepše to što smo svi bili jedno i zajedno i što smo imali milost proslaviti Dane kruha, zahvaljujući dragome Bogu za sve darove, kako kruha, tako i svih plodova jeseni. Hvala svima koji su pridonijeli rado-snome slavlju proslave Dana kruha u vrtiću „Srce“.

s. M. Manda Pršlja

Zagreb

Simpozij u povodu 25. godina vjerskog odgoja i vjeronauka u školi

Svečanom Akademijom koju je organizirala Hrvatska Biskupska konferencija (HBK) 13. listopada 2016. u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, obilježeno je 25 godina Katoličkog vjeronauka u RH.

Na programu Akademije nazočili su kardinal Josip Bozanić, Hrvatski nadbiskupi i biskupi, nuncij u RH, predstavnici Predsjednice RH, vlade, Ministarstva znanosti te predsjednik Hrvatskog sabora akademik Željko Rajner i ministar kulture dr. Zlatko Hasanbegović, predstavnici drugih religija, dekani vjerskih učilišta, poglavari i poglavarice redovničkih zajednica, predstojnici katehetskih ureda te vjeroučitelji mentori i savjetnici. U ime naše Družbe nazočila je vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek i njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan, s. M. Petra Marjanović provincijalka ZP, a od vjeroučiteljica s. Dolores Brkić.

Akademijom komemoriramo Jubilej s osjećajima radosti i ponosa, kazao je nadbiskup Želimir Puljić u pozdravnom govoru. Prof. Ivan Milanović-Litre istaknuo je u svom pozdravu u ime svoje i ministra znanosti: „Blagodati koje je Hrvatskom društvu podario vjeronauk, kroz njegov odgojno-obrazovni sustav, mnogostruke su i neprocjenjive.“ Nadbiskup Hranić, predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju, posebno je naglasio društvenu i ekumensku dimenziju vjeronauka.

Između ostalih sudionika u programu, bilo glumaca, djece, mladih, izrazitoj ljepoti pjesmom i plesom doprinio je Ansambl Lado.

Slijedećeg dana 14. listopada održan je simpozij pod nazivom: „Katolički vjeronauk u školi od 1991 do 2016. koji je organiziran od Nacionalnog katehetskog ureda (NKU) HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje (AZOO) MZOS u dvorani Vijenac Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu. Nakon uvodne molitve pozdrave su uputili mons. Želimir Puljić predsjednik HBK, dr. Predrag Šustar ministar znanosti obrazovanja i sporta RH i ravnateljica AZOO prof. Jadranka Žarković-Pečenković.

Slijedila su predavanja u 4 glavna dijela:

1. Vjerski odgoj i vjeronauk u dosadašnji dvadeset i pet godina.
2. Okrugli stol
3. Vjeronauk u školi iz različitih perspektiva
4. Vjeronauk u školi kao dio cjelovitog odgoja u vjeri

Na okruglom stolu bitna tema bila je: katolički vjeronauk u suvremenim društvenim okolnostima i njegovo mjesto u odgojno-obrazovnom sustavu RH. Navela bih misao koju je izvrsno naglasio dr. Tonći Matulić:“ zadaća vjeronauka nije da indoktrinira, nego ljubav. Mi želimo pomoći mladima da postanu zrele osobe, odgovorne, te da se dobro preispituju što je dobro a što loše...”

Održana su predavanja o percepciji Katoličkog vjeronauka u hrvatskim medijima, Islamski vjeronauk u školi i međureligijski dijalog te Pravoslavni vjeronauk u školi i njegova ekumenska zadaća.

Predstavljen je radni dokument Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju: „ Da vaša radost bude potpuna“ (Iv15,11). Na kraju simpozija nadbiskup Hranić čestitao je vjeroučiteljima srebreni Jubilej školskog vjeronauka. Naglasio je sa željom da 25. godina vjeronauka u školi doprinese zdravoj samosvijesti i zdravom ponosu. Srdačno je zahvalio organizatorima Akademije i Simpozija te svim predavačima, predstojnicima ureda, savjetnicima pri AZOO.

Kruna dana i proslave bilo je svečano zahvalno Euharistijsko slavlje u Stepinčevoj katedrali a predvodio je kardinal Josip Bozanić sa ostalim biskupima i svećenicima. U svojoj nadahnutoj i prigodnoj propovijedi između ostalog je kazao:“ Riječ je o važnom evangelizacijskom odgojnom i kulturnom djelovanju u Hrvatskom društvu koje Crkva ostvaruje marljivim radom naših vjeroučiteljica i vjeroučitelja. Također je izrazito naglasio kako je Crkva danas jedna od najvažnijih i nezaobilaznih odgojno-obrazovnih čimbenika. Vjeronauk na sebi svojstven način gradi most između vjere i razuma, širi obzorje znanja i pomaže otkrivati smisao života. Također je s razlogom kazao...da dok hrvatska želi biti suverena demokratska država, izbor roditelja za vjeronauk treba poštivati (jer oni su svojevrsni Referendum) a građanima treba osigurati temeljna ljudska prava.

Vjeronauk u našim školama treba više nego braniti od napada izvana a iznutra bdjeti nad kvalitetom.

Nakon svečanog blagoslova splitski vjeroučitelji - mentori i savjetnici sa svojim predstojnikom mr. don Josipom Perišem, obogaćeni sadržajima koja su primili, zahvalni Bogu krenuli su prema Splitu.

s. M. Dolores Brkić

Solin

72 Sata služenja u veselju u Samostanu sv. Rafaela

Netko mudro reče - penjemo se silazeći. Sv. Pavao također mudro zbori na jednom mjestu u sv. Pismu: „U Duhu gorljivi, Gospodinu služimo.“ Da, tko je zapaljen Duhom Svetim, Sila Odozgor goni ga da služi (Bogu u) bližnjima. To jednostavno tako ide.

Zamislite da gorite, svim silama i snagama tražili bi vodu da se ugasite. Tako to izgleda i kod onih koji ljube Boga iznad svega. „Kristova ljubav po-

tiče, sili ih da traže i da lete nošeni krilima svetog žara. Tko istinski ljubi Boga, ljubi i bližnjega.“, kaže sv. Antun Marija Claret. Zato oni trče u susret drugom čovjeku. Oni služe radosno. Oni grade Kraljevstvo na zemlji. Tako nešto se događalo ovih dana u Solinu. Ne, nismo bili u požaru, već sam imala milost upoznati mlade volontere koji su ostavili sve da bi došli služiti našim štićenicima. Bog ih blagoslovio i stotruko im vratio! Oni možda nisu ni svjesni koliko su nam radosti unijeli svojim prisutstvom i primjerom služenja. Nisu nam prali noge kao Isus, ali su učinili djelo milosrđa u ovoj ne još dugo Godini Milosrđa (p.s. iskoristimo je dok je još imamo) i gladne (čitaj: naše štićenike) nahranili.

Da bi služio, potrebna je poniznost. Ona koju je imao Sin Čovječji kad je s Neba sišao među nas malene ljude, iz ljubavi nam služio, da bismo preko Njega mogli se uzvisiti do Neba, u vječni život, u posljednji dan. Ovi mladi oživili su toliko tekstova iz Biblije! Oni su shvatili - samo služenje ima smisla. Samo služenje ispunja srce radošću neizrecivom (čega sam svjedok jer sam vidjela te iskrene osmijehe dok smo se družili). Postati sluga iz ljubavi? Da zaplačeš od miline, ali i časti da te popularni Rabbi iz Nazareta uopće, baš tebe na to poziva. Nabraja sv. Pavao u poslanicama darove i karizme Duha, među kojima stoji i „dar služenja“. „Besplatno primiste, besplatno dajte.“, nadovezuje se Isus. Da, ako prihvatimo taj dar i živimo svoje „Vjervanje“ koje ispovijedamo svake nedjelje, neminovno postajemo sluge. Slobodni sluge, radosni. Štoviše - sluge baštinici, kao stariji sin iz dobro znane prisposode (tko ne zna, molim potražiti u Lukinu evanđelju). Samo, za razliku od starijeg sina, mi budimo toga svjesni.

Ponekad se pitam gdje smo mi tzv. kršćani, katolici? Živimo li kao prvi kršćani? Trebali bi (a „72 sata“ pokazuje da je to itekako moguće baš sad i odmah, u današnje vrijeme). Oni su se zvali - zajednica svetih. Hm. Bili sluge jedni drugima, bez mrmljanja i oklijevanja. Hmm. A mi bi na to rekli - teške riječi padaju. Gdje je to služenje prepuno ljubavi? U školi bi sada rekli: „Mogu ja? Mogu ja? Ja znam odgovor.“ Uistinu ga znam. Dobila sam odgovor baš ovdje u Solinu za vrijeme akcije „72 sata“.

Moram još spomenuti da smo tih dana i izradili Božićne čestitke za nadolazeću Misijsku nedjelju. Volonteri, sestre i štice. 3u1. Svi za jednog i jedan za sve. Kako većina trgovina već 1. studenog ukrašava izloge Djeda Mrazom s tzv. porukom „akcija-Božić dolazi“, nadahnuti njihovim primjerom bacili smo se u akciju i dali se u izradu Božićnih čestitki ali s Malim Isusom, naravno. Jer, znate, Djed Mraz ne postoji. Malo smo uranili, ali misionari nas trebaju a i Mali Božić (Bog) ne dolazi samo na Božić, već svakog dana dolazi na oltar pod prilikama kruha i vina, zar ne?

Što je najvažnije do svega, jednodušno i jednoglasno slavili smo Boga pjesmom i plesom bez prestanka. Neumorni. To me zapravo najviše oduševilo. Jer, u mom slučaju, čisto slavljenje Boga izvor je svake radosti, utjehe, milosti, obraćenja, ozdravljenja, promjene okorjelog srca u mekano i tako bih mogla u nedogled. „Tko pjeva, dvostruko moli.“ A ima i ona: “Tko pjeva, zlo ne misli.“ Naravno, da ne bi bilo zabune, čisto slavljenje može biti i u tišini, nutрини svog srca. Ali ja više volim upotrijebiti i tijelo, kad mi je već Bog dao talent za ples (šala mala).

„Velik si, činiš djela velika, nitko (ama baš nitko) nije kao Ti, Isuse!“ Hvala Ti jer stvarno znaš iznenaditi svoje dijete i „duh postojan obnovit u nama“. Hvala Ti na novim prijateljstvima i radosti zajedništva. I hvala Ti na našem blagu, našim šticecima koje si nam povjerio da preko njih približimo se jaslicama. Čujem li ja to – Amen? Nadam se. Aleluja.

s. M. Faustina Zemunik, novakinja

Vinkovci

Dječji vrtić Cvjetnjak aktivni sudionik u projektu „Škole za Afriku“

DV Cvjetnjak u Vinkovcima priključio se UNICEF-ovom projektu „Škole za Afriku“. Uključivši se u taj projekt pozvani smo da na razne kreativne načine skupimo sredstva za naše malene prijatelje i njihovo obrazovanje. Tako je naš vrtić organizirao malu misijsku prodajnu izložbu za roditelje, djedo-

ve, bake i za one koji su voljni priključiti se u ovaj lijepi projekt. Djeca su se pripremala za izložbu tako što su sami izrađivali razne uratke koje su poslije ponosno izložili.

Misijska izložba upriličena je u prostorijama DV Cvjetnjak Vinkovci u ponedjeljak 17.10.2016., iza misijske nedjelje koju je obilježila Crkva. Kratki prigodni program su održala djeca koja su nas svojom prezentacijom, pjesmom i plesom osvijestili koliko je važno obrazovanje i sve ono što kroz svoje odrastanje nauče. Tako smo čuli kratko izlaganje o Africi i o samoj državi Burkina Faso za koju su se prikupljala sredstva i dobili prekrasnu poruku od naše Mije: „Prijatelji, svi mi možemo im pomoći Africi!“ (SMI)

Zagreb

Misijska izložba „Imaj srce za srce djeteta“

Sestre Služavke Malog Isusa i PMI u samostanu „Antunovac“ u Zagrebu i ove godine su organizirali prodajnu izložbu u sklopu misijske aktivnosti pod geslom „Imaj srce za srce djeteta.“ Prihod je namijenjen misijskoj postaji na Haitiju.

Svečanost otvorenja započela je u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi programom koji su pripremili mladi župljani, a liturgiju su animirali mladi „Glas srca“ iz Vodinaca.

Prisutne je pozdravila s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i predstavila je misiju za koju je namijenjen ovogodišnji dar. Napomenula je važnost sudjelovanja u misijskom poslanju na svaki način i najavila otvorenje misijske izložbe u samostanu preko puta crkve. Sestre i na taj način pomažu misionarski rad.

Predvoditelj misnog slavlja je bio vlč. Ante Šiško koji je svojedobno i sam bio misionar na Madagaskaru uz suslavitelje vlč. Alojzija Žlebečića župnika

i mons. Nedjeljka Pintarića. Mladi su svojim nastupom evocirali način prenošenja Radosne vijesti na sve kontinente i dočarali naslov misijske djelatnosti.

U propovjedi je središnje mjesto zauzeo život misionara Ante na Madagaskaru. Koliko je dao tim ljudima toliko je više od njih primio pozitivnog iskustva življenja u bijedi i vjeri. Naučio je od djece prepoznati radost u dijeljenju. Što mi darujemo od srca, tako nam bude i blagoslovljeno. Pozvani smo donositi ljudima Božju nježnost i milosrđe i biti evangelizatori. Misionari su svjetlo u mraku neznanja i nemoći, ispružena ruka nade da dijele kruh, da bude više kruha i nade.

Nakon mise vjernici su se okupili u samostanskom izložbenom prostoru, gdje je pjesmom i molitvom otvorena ovogodišnja misijska izložba – Imaj srce za srce djeteta. (SMI)

Samobor

Blagoslov kruha u DV „Cvjetnjak“

U petak, 21. listopada 2016., u prostorima DV „Cvjetnjak“ u Samoboru na velikom stolu našle su se mnoge vrste kruhova i peciva koje su izradile vrijedne ruke naših mama. Od pletenica do kiflica, pa sve do čokoladnih kolača bilo je spremno za blagoslov. Djeca su bila ponosna i radosna na proizvode koje su donijeli te s nestrpljenjem iščekivala kada će ih moći kušati.

Fra Željko Janjić blagoslovio je obilje koje su djeca imali priliku dijeliti jedni s drugima. Nakon blagoslova djeca s tetama su izmolili molitvu Oče naša te otpjevali pjesmice koje su ih tete učile. Na kraju je došao trenutak za blagovanje u kojem su djeca više dijelila nego jela. Uvijek je prijateljevo ukusnije što se i ovdje imalo prilike vidjeti. Nakon blagovanja su se djeca uputila prema igraoni gdje su u kolu pjevala i plesala po starom običaju naših baka i djedova. (SMI)

Samobor

„Idemo na susret kod časnih sestara?“ „Idemo!“

Predivno nedjeljno popodne 23. listopada 2016. godine, deset mladih djevojaka iz Samobora provelo je sa sestrama Služavkama Malog Isusa u jednom rekreativnom susretu koji su vodile s. Margaret i s. Monika. Susret je

započeo molitvom u kapeli, a nastavio se u prostorijama dječjeg vrtića. Predstavili smo se i saznali nešto više o osoba koje često susrećemo u istome gradu, koje znamo, a ipak ne znamo. Svaka od sudionica je iz vrećice izvukla po tri osobine kojima se trebala predstaviti; bitno je napomenuti da je Duh Sveti zaista imao prste u ovoj aktivnosti jer je gotovo svaka djevojka izvukla upravo one tri vrline koje ju najbolje opisuju.

Uslijedile su razne igre, praćene gromkim smijehom; tapkale smo rukama po koljenima, odgovarale na pitanja u jednome dahu i gledale koja će duže izdržati, naučile brojalicu Da je Stadler bio bogat, ne bi išao na Havaje, na Bahame, već bi prišao tebi, brate, tebi, sestro, rekao bi: „Hajd! Pomozimo siročadi i (smisli radnju) sad!, bacile perce i otpuhivale ga na protivničku stranu, puhale ribe u tanjure, zavezanih očiju preskakale (nepostojeće) staklene boce... I, naravno, krijepile se uz kekse i sokiće!

Susret je završio molitvom i pjesmom Zahvali.

Zaista prikladna pjesma, zahvaliti Stvoritelju. Kada razmišljam o svim tim igrama, shvatim koliko igru uzimam zdravo za gotovo. Smatram se odraslom, mladom osobom, a ne igram se. To je za djecu. Ponekad zaboravimo koliko nam igra ustavi treba, jer nas čini bližima djeci. Na um mi pada Isusova rečenica: „Pustite dječicu k meni!“ I ja želim biti to malo dijete koje će trčati Isusu. Iako je susret bio rekreativan, lagala bih kad bih rekla da nije bio produktivan.

Prvo, posvijestila sam si važnost igre, neovisno o godinama. Drugo, ta igra je povezala deset djevojaka raznih godišta, od osnovnoškolske dobi, preko srednjoškolske i studentske, pa čak i do radničke populacije. Treće, shvatila sam koliko je djeci u tom vrtiću lijepo. Četvrto, nekoliko puta sam se rasplakala od smijeha, a trbuh me bolio od tolikog smijeha.

Zahvaljujemo dragome Bogu i sestrama na predivnom nedjeljnom popodnevnu!

Tina Kamenčić

„U nadi radosni u Duhu gorljivi“

Pred kraj Godine milosrđa, na prvu subotu u mjesecu 5. studenog 2016. godine, organiziran je duhovno-edukacijski susret Animatora za PMI-a. Voditeljica je bila pročelnica s. Dolores Brkić. Program je oblikovala pročelnica s. Dolores i animatorica Marina Rubić.

Na susretu je sudjelovala 21 članica i sestre iz vijeća za PMI-a s. Danijela Mihić, s. Marijana Cvitanović, s. Vlasta Tadić (s. Rebeka i s. Danka bile opravdano odsutne). Nazočna je bila s. Sandra i s. Flavija u zamjenu svojim animatoricama. U subotnje jutro u 9 sati okupili smo se u crkvi sv. Duha u Splitu na Euharistijsko slavlje koje je predslavio don Mirko Mihalj zajedno sa don Šimom Marović. I kako ništa nije slučajno tako i današnja Božja riječ. U prvom čitanju sv. Pavao nam poručuje: „sve mogu u Onome tko me jača“, u psalmu „Blago čovjeku koji se boji Gospodina“, u Evanđelju je i jaka misao u tekstu, „ne možete služiti Bogu i bogatstvu“. Don Mirko je na vrlo jasan i autentično-aktualan način pojasnio poruku i na sebi svojstven način naglasio: Sve činite s radošću! To je u daljnjem radu neprestano naglašavala i s. Dolores.

Nakon sv. mise kratko smo hodočastili do splitske katedrale sv. Dujma, koja je inače posvećena Uznesenju BDM. Ušli smo na sv. Vrata milosrđa, izmolili zajedno kronicu Božjem Milosrđu koju je predvodila s. Marijana Cvitanović te dali pjesmom hvalu Majci Božjoj i Malom Isusu. Nastavili smo hod kroz Dioklecijanovu palaču prisjetivši se svjedočanske vjere sv. Dujma te smo razmišljali o nama u ovom vremenu i suvremenim“ Dioklecijanima i Dujma...“ Hodeći splitskom rivom, stigli smo u samostan sv. Ane gdje su nas sestre radosno pozdravile kao svoje drage suradnike.

Naš rad pročelnica je nastavila na jedan kreativno nadahnut ali radostan način. Kazala nam je sve kroz biblijsku riječ iz poslanice Rimljanima 12 poglavlje. To je bio moto susreta a vrlo umješno uklopljena pouka, pohvala, motivacija života i djelovanja PMI-a, kao i razlozi nekih tehničkih formi i više projekta. Posebno smo se osvrnuli na nadolazeću Misijsku izložbu uz Prvu nedjelju Došašća. Potaknuti smo još više upoznavati karizmu Družbe i život sluge Božjeg Stadlera te ga na razne načine predstavljati djeci i mladima kao i odraslima; kroz film, literaturu a sad u ovoj godini i kroz Kviz koji nam je pripremila s. Dolores na razini Družbe. Naglasila nam je pročelnica i ovo: “Kakva je motivacija sestre voditeljice i njezinog poziva, takvu ona Animatoricu i bira. Od njihove motivacije dalje uglavnom ovisi i djelo-

vanje cijele skupine.“ Naš rad i djelovanje treba se odvijati u životu župe i Crkvenom duhu.

Daljnji rad odvijao se uz osvježenje i kavu izmjenom iskustava u radu te bodrenjem jedni drugih. Naše drage časne su nam pripremile i okrjepu za tijelo, pa smo u veseloj atmosferi zajedno u blagovaonici proveli i te trenutke. Neka Mali Isus blagoslovi sestre!

Nastavili smo svoj duhovni program u kapeli molitvom Gospine krunice te svako otajstvo molili po posebnim nakanama. Na kraju smo molili našeg dragog slugu Božjeg Josipa Stadlera za duhovna zvanja, da pomladi Mali Isus Družbu i Provinciju novim snagama.

Rastanak na samostanskim vratima bio je takav kao da su neke članice htjele ostati...?!

*Vesna Mamić, PMI- a Split
i Terezija Lukić, PMI-a Sutivan*

Split

Misa za djecu i roditelje korisnike Caritasa

U Godini Božjeg milosrđa, Caritas Splitsko-makarske nadbiskupije podružnica „Dječji osmijeh“, koji tvarno i duhovno pomaže obitelji slabijeg imovnog stanja, s malodobnom djecom, prvenstveno novorođenčad i predškolski uzrast, priredio je misu za djecu, korisnike „Dječjeg Caritasa“, njihove roditelje, prijatelje, darovatelje, u subotu, 5. studenoga, u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu. Misno slavlje predvodio je doc. dr. sc. fra Domagoj Runje. Misi je nazočila voditeljica „Dječjeg Caritasa“ s. Marta Kegalj.

Na početku mise u ime Dječjeg osmijeha, mali Gabrijel je pozdravio propovjednika i sve nazočne, a u znak dobrodošlice dječica su fra Domagoju darovala prigodni darak.

Fra Domagoj je u propovijedi protumačio evanđeoski odlomak u kojemu učenici raspravljaju tko je najveći. I kad se i mi upustimo u rasprave tko je od nas najveći znači da smo se udaljili od Isusa... Čovjek ima pravo željeti biti velik, ali Isus nas poučava, velik je onaj tko služi, onako kako se dijete služi. Jači treba služiti slabijega, zdrav bolesnoga i neka to služenje nikoga ne ponižava, jer samo se zajedništvom postiže služenje, zaključio je o. Runje.

Na kraju mise roditelji su se zahvalili fra Domagoju, s. Marti koja ih je zdušno okupila, te zboru mladih Župe Gospe od Pojišana i svojim domaćinima

ocima kapucinima na njihovoj raspoloživosti i potpori koju im pružaju preko „Dječjeg Caritasa“, te na kraju dragom Bogu na svim darovima i dobrima.

Potom je u dvorani Sv. Leopolda Bogdana Mandića održana zajednička zakuska. „Dječji osmijeh“, koji već više od sedam godina vodi s. Marta, brojnim obiteljima, dariva materijalnu pomoć, uz pedagošku i psihosocijalnu, i tako pruža duhovnu snagu koja svjedoči da se ljubav gradi dobrim djelima, dobrotom i zajedništvom svih ljudi, bezobzira na vjeru i narodnost.

Preuzeto: <http://misija.slobodnadalmacija.hr>.

Zagreb

Susret djevojaka u provincijalnoj kući

Djevojke viših razreda osnovne škole iz Zagreba, Pitomače, Kloštra Podravske, Donje Stubice i Martijanca kod Ludbrega posjetile su 29. listopada i 5. studenoga 2016. naš samostan "Antunovac" u Zagrebu. Susrete je organiziralo Vijeće za apostola zvanja Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina. Odazvao se lijep broj djevojaka koje su željele vidjeti što redovnice rade i kako žive. Kroz zajedničko druženje razmišljalo se o vrijednostima koje svatko od nas ima, o tome tko nam ih je dao i kako mu zahvaliti. Vrhunac susreta bio je slavlje svete mise koju su pjevanjem, sviranjem i čitanjem animirale same sudionice susreta, a euharistiju je predslavio vlč. Nikola Platužić zajedno s vlč. Sinišom Blatarićem. Kao najbolji osvrt na susrete donosimo dojmove sudionica Sare i Mirne.

Posjetile smo sestre Služavke Malog Isusa. Do tamo smo putovale vlakom, u pratnji naše vjeroučiteljice. Prije toga, posjetile smo Zagrebačku katedralu u pratnji s. Petre i s. Mirjam. Nakon kratke molitve na grobu našeg blaženika Alojzija Stepinca, krenule smo do samostana sestara Služavki Malog Isusa gdje su nas one dočekale radosna srca. Kratko smo se okrijepile, poslije čega je naše druženje nastavljeno pod vodstvom s. Jasmine, koja nas je, na vrlo dojmljiv način, potaknula da razmišljamo o onome što nam je najdragocjenije u životu, što je naš dragocjeni biser. Sudjelovale smo sa sestrama na molitvi srednjeg časa u njihovoj samostanskoj kapeli. Mnogima od nas bio je vrlo dojmljiv susret sa starijim i nemoćnim gospođama o kojima također sestre brinu. Razgovarale smo s njima i otpjevale im nekoliko pjesama. Poslije ručka, uslijedilo je predstavljanje Družbe, pa rekreacija, koju smo sve željno iščekivale. Pripremile su nam je kandidatice u samostanu. Bilo je zabavno pokušati natjerati ribice u tanjur pomoću novina, ili otpuhivati pero preko konop-

ca. Bile smo i u dječjem vrtiću, gdje djece, na žalost, nije bilo, no svejedno smo se zabavile igrajući se mnogim didaktičkim igračkama, lutkama, medvjedićima i kockicama. Lijepo je bilo prisjetiti se djetinjstva. Časne su nas pozvale da dođemo u proljeće kad se djeca budu vani igrala, da im i mi pomognemo čuvati djecu. Naš je susret završio euharistijskim klanjanjem gdje smo kroz pjesmu i osobnu molitvu mogle reći Isusu najdublje tajne našega srca. Bilo nam je jako lijepo i rado bismo ponovile ovaj susret!

Sara

Naš susret je započeo je u 10,00 sati, a završio oko 18,00 sati. Bilo nas je 16 djevojaka. Prvo smo se upoznale, a onda smo se družile uz zanimljive igre. U međuvremenu smo bile u posjeti u staračkom domu. Taj posjet me jako dirnuo... Zatim smo imale klanjanje i mogućnost za sv. Ispovijed, te je potom bila misa. Bilo mi je predivno. Stvarno sam uživala. Dan mi je jako brzo prošao u smijehu, igri i molitvi, tako da mi je bilo žao kada je došao kraj. Meni su super zanimljive i opuštajuće bile igre. Družile smo se i zabavljale kroz timski rad i igru. Voljela bih da se ovakvi susreti puno puta ponove. Od srca Vam hvala na predivno ispunjenom danu i tolikoj radosti koju ste nam pružili.

Mirna

Zagreb

„Biti drugačiji“

U prostorima župne vjeronaučne dvorane 6. studenog, nakon Euharistijskog slavlja održana je kateheza za mlade pod naslovom „Biti drugačiji“.

Dvadesetak mladih katehezu je započelo molitvom pod vodstvom s. Margaret Ružman i s. Monike Maslač. Nakon molitve uslijedila je motivacija predstavljena kratkim videom o dječaku koji dolazi u školu djece s Down sindromom te svjedoči svoju

„drukčijost“. Spoznavši sebe te promišljajući o tome kakav sam ja, s. Margaret je navela nekoliko imena ljudi koji su „bili drugačiji“, svetih ljudi, poput sv. Ivana od Križa, sv. Josipa Kupertinskog, sv. Majke Terezije, a među njima i našeg Oca Utemeljitelja, koji su u vremenu u kojem su živjeli za druge bili drugačiji te ne mareći za tuđa mišljenje ostvarivali Božji naum s njima. Kroz kratke anegdote iz života sluge Božjega Josipa Stadlera, mladi su trebali osmisliti kratki „Stadlerov moto“ koji je njega vodio da živi za druge i da čini dobro, a koji i danas odzvanja kao potreba i poticaj za svakog čovjeka. Pri kraju susreta svatko je dobio bananu te na njoj napisao sve što drugi misle o njemu. Nakon toga uslijedilo je guljenje banane i poruka – nisam ono što drugi misle o meni, ono što se vidi samo izvana! Svatko je od nas drugačiji i pozvan je da to bude – ali drugačiji na pozitivan način, slijedeći stope svetaca i onoga koji nam je ostavio najveći primjer, Isusa Krista. Susret je završio riječima molitve, a mladi su ispunjeni pošli svojim domovima. (SMI)

Rim

Radostan susret Hrvata u Vječnom gradu

Povodom blagdana sv. Nikole Tavelića i početka nove akademske godine, u Hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu, u nedjelju 13. 11. 2016. godine, održano je svečano Euharistijsko slavlje koje je predslavio o. Dario Tokić s rektorom Zavoda don Božom Radošem te vicerektorom vlč. Markom Đuri-
nom i brojnim svećenicima koji borave u Rimu. Euharistiji su prisustvovali brojni bogoslovi, svećenici, redovnici, redovnice te vjernici laici koji borave

u Rimu, bilo zbog studija, bilo zbog vršenja različitih dužnosti.

Rektor Zavoda sv. Jeronima, don Božo Radoš uputio je riječi dobrodošlice svima koji su se okupili na ovom slavlju pozvavši nas da crkva sv. Jeronima bude mjesto

naših susreta, naših okupljanja, molitava, mjesto gdje ćemo skupljati snage za život u ovom gradu kamo smo poslani. Također je istaknuo kako su vrata crkve i Zavoda sv. Jeronima svima otvorena te želi da s lakoćom prelazimo njihov prag i tu postavimo temelje zajedništva na kojima ćemo sutra, kad se vratimo u Domovinu, dalje moći graditi na dobrobit Crkve i naroda.

Ohrabrujuće riječi uputio nam je i voditelj Euharistijskog slavlja o. Dario Tokić u prigodnoj propovijedi. Današnje evanđelje koje govori o posljednjim vremenima (Lk 21, 5-19) na prvu ne djeluje utješno, ohrabrujuće, a to je ono što nam je svima potrebno da bismo mogli živjeti svoje poslanje kao kršćani, kao posvećeni. Riječi evanđelja djeluju čak zastrašujuće, govore kako nam je trpjeti, biti odbačeni, neki čak i ubijeni, događat će se strahote... No, evanđelje nam to ne govori da se prestrašimo već da shvatimo kako je ovaj svijet, ovaj život koji sada živimo prolazan, te da nas usmjeri Bogu koji je naš mir, naša sigurnost, naš život. Ono što se od nas traži jest da pružimo svjedočanstvo. Sve što se oko nas događa – prirodne katastrofe, nesreće, ratovi, razna protivljenja, neslaganja, nepravde koje nam se nanose, problemi na poslu, u zajednici, u međuljudskim odnosima..., ne događaju se da bismo se mi ljutili, prigovarali, stalno mrmljali na druge, žalili se, osuđivali, već da bismo u svim tim situacijama pružili svoje svjedočanstvo, da bismo postupali poput Krista. To je naša zadaća u ovom svijetu, u ovoj zemlji, u našem životu: biti Kristovi svjedoci, biti svjetlost i sol ovoga svijeta. Biti svjetlo da osvijetlimo put prema Bogu te sol da svojim autentičnim životom začಿನimo ovaj svijet i sve usmjerimo cilju prema kojem hodimo, a to je Bog. Da bismo to postigli, ne treba nam znanje, ne trebaju nam mnoge knjige, već je dovoljna samo jedna – Evanđelje. Družimo se s tom knjigom svakodnevno, trudimo se usvojiti je te ono malo što nam bude dano da iz nje razumijemo, primijenimo u svom životu i ispunit ćemo svoju zadaću. Budimo u tome postojani.

Na kraju Euharistijskog slavlja predstavljen je Hrvatski rimski adresar u kojem su sabrani kontakti sviju Hrvata koji se nalaze u Rimu, bilo po dužnosti bilo na studiju, te nas tako povezuje i omogućuje da živimo zajedništvo u ovom gradu.

Bilo je prekrasno biti dio ovog slavlja i osjetiti bilo hrvatskog naroda u ovoj zemlji, jedinstvo Hrvata koji, mada raštrkani po raznim dijelovima grada Rima, čine zajednicu, obitelj koja i ovdje nosi, vrednuje i živi svoje hrvatske korijene i čije srce čezne i kuca za svoju domovinu Hrvatsku.

s. M. Martina Vugrinec

Split

Svečana promocija Zbornika „Djeca Oca milosrđa“

U povodu jubilarne Godine milosrđa katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije organizirao je natječaj literarnih i likovnih radova. Sudjelovali su učenici osnovnih i srednjih škola. Dva prosudbena povjerenstva napravili su izbor nagrađenih uradaka kao i onih čiji je rad ušao u zbornik „Djeca Oca milosrđa“.

Svečana promocija bila je 15. studenog 2016. godine u velikoj dvorani nadbiskupijskog sjemeništa, a pozornicu je prigodno aranžirala s. Dolores. Na natječaj je osim iz naše nadbiskupije, bilo uradaka također i drugih biskupija. Sudjelovale su i naše sestre te bile mentorice svojim učenicima čiji je rad u Zborniku:

s. Dolores Brkić – 15 radova (4 nagrađena), s. Jelena Marević - 2 rada, s. Terezija Pervan - 2 rada, s. Marijanka Dominiković -2 rada (1 nagrađen), s. Marinela Delonga - 1 rad, s. Branimira Lozo -1 rad.

Opširnije izvješće možete vidjeti na web stranici *Splitsko-makarske nadbiskupije*.

Cvjetnjakove Zvezdice na klizalištu

Početak je prosinca, temperature su dovoljno niske da „Ledena bajka“ u Vinkovcima ostane ledena i uživa posjet mališana.

Jutro je mnogima od uzbuđenja započelo ranije nego inače jer su se naši predškolci spremali za klizanje. Naime, povodom adventa u Vinkovcima je otvoreno klizalište koje svakoga dana nudi termin od 1 sat za besplatno klizanje svim vrtićima grada. U dogovoru sa organizatorima 1.12.2016. dogovorili smo prvi termin klizanja u danu. Naši predškolci nisu skrivali uzbuđenje i radost. Nakon što smo se dobro obukli, opremili, ubundali, krenuli smo prema centru grada gdje su nas kod klizališta lijepo dočekali i sa strpljenjem na nestrpljive nožice obuli male klizaljke.

Klizali smo uz pjesmu, radost, smijeh i padove. Pridružili su nam se i roditelji koji su, iako u cipelama, također mogli uživati sa svojom djecom.

Želimo se zahvaliti organizatorima i podupirateljima ovog prekrasnog projekta, dragim zaposlenicima na klizalištu, roditeljima i djeci koja su bila i više nego dobra, što u klizanju, što u vladanju. Radosno iščekujemo nove slobodne termine. (SMI)

Split

Siromaha odjenuti Milosrdni Samarijanac (Lk 10, 25-37)

Kišne subote 26. studenog, 2016. u Splitu, u samostanu sv. Ane, susrele su se 23 djevojke 7. i 8. razreda iz Splita, Vranjica, Omiša, Brele, Dugopolja i Trilja. Tema o kojoj smo na ovom susretu, uoči došašća, razmišljale je SIROMAHA ODJENUTI - Milosrdni Samarijanac (Lk 10, 25-37). Duhovnu obnovu su pripremile s. Matea Periš, s. Petra Šakić, s. Kristina Španjić i s. Jelena Marević.

Na početku susreta, nakon molitve i upoznavanja, razmišljale smo na biblijskom tekstu o Milosrdnom Samarijanacu. Ovo razmišljanje smo podijelile u šest dijelova: *Zakonoznamac - Isus; Isus - Zakonoznamac; svećenik-levit; Isus - svećenik-levit; Samarijanac i Isusov govor.* Zaključak našeg zajedničkog razmišljanja je: *Isusova riječ izazov je svakome od nas. Sili nas na novi način razmišljanja! A to znači na novo vrednovanje i novi način djelovanja. Ako prihvatimo Riječ Božju, ako dopustimo da nas se dotakne u dubinama našega bića – tada doživljavamo Boga. Tada imamo iskustvo Boga. Kakav je Bog prema nama – pozvani smo takvi biti prema ljudima!*

Usljedio je rad u grupama čije su teme bile: bližnji; prevladati udaljenost; Krist na svim mjestima i siromaha odjenuti. Djevojke su se potrudile zaista unijeti dio sebe, svog razmišljanja u ovom radu, što se vidjelo i na izlaganju

određenih tema. Za nas koje smo slušale ovo je bilo jedno malo duhovno bogatstvo.

U podne smo zajednički molile i pjevale Srednji čas. Naša kapela odzvanjala je prekrasnim mladim glasovima koji su srcem slavili Boga.

Nakon rada u grupama, uslijedio je kreativni dio dana u kojem smo u opuštenu atmosferu izrađivale i ukrašavale svijeće koje će nas kroz ovo Došašće podsjećati na dolazak istinskog Svjetla koji nas sve prosvjetljuje. Ovu radionicu nam je pripremila s. Matea Periš.

Opuštene i pune kreativnosti, nastavile smo kroz igru povjerenja koju je pripremila kandidatice Tajana Andrlje. Zanimljivo je bilo primijetiti kako nije lako ne vidjeti i pri tome slušati nečiji glas koji te usmjerava kamo ćeš ići. Nije se lako predati nekome, a niti voditi i usmjeravati nekoga. Za sve je potrebno predanje, sigurnost i povjerenje.

Naše današnje druženje završile smo u kapelici zahvalivši Bogu na ovom danu susreta, molitve, razmišljanja, stvaranja i igre. Razišle smo se s kratko rečenom, ali jasnom zadaćom koju nam je svima Krist uputi: „*Idi pa i ti čini tako!*“.

s. M. Jelena Marević

Samobor

Izrada adventskih vijenaca u Dječjem vrtiću

Sestre Služavke Malog Isusa iz Samobora u sklopu vrtića DV Cvjetnjak su proteklih dana organizirale niz adventskih radionica za djecu koja pohađaju vrtić, te njihove roditelje.

U, prije svega, obiteljskoj atmosferi dječja zaigranost i maštovitost sestara u izradi adventskih vijenaca razveselile su roditelje i potakle ih da se i sami još više uključe u zajedničko druženje. Toplina samostana i Božja blizina mogli su se osjetiti u svakom

trenutku. Kroz igru, radost, veselje i pjesme vrijeme je brzo proteklo. Roditelji i sestre, a napose sama djeca su bili ponosni na svoje radove. Osjetila se blizina dolaska malog Isusa u srcima nas koji smo bili na radionicama. Kao roditelji djece koja pohađaju vrtić, iskreno zahvaljujemo sestrama na angažiranosti i ideji organizacije ovih i svih sličnih radionica.

Slaven Crnjac

Vinkovci

Glas viče u pustinji: „Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze“! (Mt 3,1-3)

U četvrtak, 1. prosinca 2016. održana je adventska duhovna obnova za članove DPMI-a u Marijinom domu u Vinkovcima... Promišljajući o vremenu došašća, vremenu koje je pred nama, vremenu iščekivanja, vremenu pripreme za susret, pokušale smo si osvijestiti važnost riječi svetog Mateja evanđeliste: „*U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!* „ (Mt 3,1-3)

Glas u pustinji viče. Taj glas ne govori, nego viče jer time želi dati do znanja da je važno ono što želi prenijeti. Glas viče u pustinji - tamo gdje nema niče-

ga, gdje je sve pusto, gdje se vjetrovi poigravaju s pijeskom. Pomozi nam Gospodine u buci ovog svijeta čuti taj glas koji se odnosi na našu pustinju, na prazninu i golet našega srca s kojim se poigravaju vjetrovi grijeha.

Neka kao plod ove duhovne obnove i u nama odjeknu Njegove riječi: „Pripravi mi čovječe put, poravnaj staze kojima ću te pohoditi.“ A ako, Gospodine, još nismo dovoljno sposobne pripremiti i urediti put ravan i širok, pomozi nam onda da napravimo barem puteljak, na kojem će Tvoja ljubav i tvoja prisutnost moći nekako proći, probiti se i donijeti nam tračak Tvoje radosti u ovom Došašću koje je pred nama. (SMI)

Bistra

Susret Prijatelja Malog Isusa u župi sv. Nikole biskupa

Prijatelji Malog Isusa u Bistri došašće su započeli susretom sa sestrama Služavkama Malog Isusa u svojoj župi sv. Nikole biskupa, kojeg su vodile s. M. Monika Maslač i s. M. Margaret Ružman u zajedništvu s domaćim župnikom, vlč. Tomislavom Kraljem. Na susretu je sudjelovalo deset članica Prijatelja malog Isusa.

Nakon molitve, susret se nastavio porukom pročelnice vijeća PMI, s. M. Emanuele Pečnik.

Nakon toga sudionici su imali priliku vidjeti kratki video poticaj "Primili ste me", koji govori o konkretnoj potrebi i angažmanu kojemu se Prijatelj treba otvoriti u susretu s bližnjima, a osobito u ovo vrijeme Došašća. Zatim je slijedio aktivniji dio susreta gdje je svatko imao priliku promisliti i izreći ponešto o osobnom pogledu na svoj udio u službi Maloga Isusa. Članovi vijeća PMI pripremili su sličice na kojima su se nalazili dijelovi proste štalice (slama, jaslje, greda, ogrijev...). Kroz te sličice svatko je opisao svoje poslanje i osobine koje jedan Prijatelj Maloga Isusa može posjedovati, promijeniti, ili na kojima može raditi. Ove sličice poslužile su kao poticaj na duhovnu pripremu za rođenje Sina Božjega.

Susret je završio molitvom krunice Malog Isusa i prigodnom pjesmom u župnoj crkvi sv. Nikole biskupa. (SMI)

Misijska humanitarna izložba za Haiti

Članovi Društva Prijatelja Malog Isusa (PMI-a) sa sestrama Služavkama Malog Isusa Splitske provincije i ove godine organizirali su humanitarnu Misijsku izložbu "Imaj srce, gladnog nahraniti" od 25. do 27. studenoga u župi Gospe od Pojišana u Splitu. Prikupljena sredstva namijenjena su gladnoj djeci na Haitiju u sirotištu gdje djeluju misionarke sestre SMI-a.

Sestre Služavke Malog Isusa u svom poslanju i karizmi na različite načine rade za Misijske i sudjeluju u misijskom poslanju Crkve. Njihovi suradnici Društva Prijatelja Malog Isusa (PMI) također rade i šire u svom djelovanju karizmu sestara Stadlerovki. Već dulji niz godina sestre organizi-

raju Misijsku izložbu a u novije vrijeme bitna karika su Prijatelji Malog Isusa. Svoje rukotvorine izrađuju s puno ljubavi i kreativnosti. Organizaciju i realizaciju vodila je s. Dolores Brkić.

Ove godine sestre misionarke sa Haiti poslale su apel za pomoć. Taj narod je sad u kratkom vremenu doživio velike prirodne katastrofe. Misionarke rade u domu bl. Alojzije Stepinac u kojem su djeca koja su bez roditelja. Pomažu i ostalima koliko god mogu a to ovisi i o svima nama. Otvorenju izložbe prethodio je duhovni program, molitva misijske krunice za sve misionare svijeta. Bilo je dirljivo kako su svi zajedno pod Gospinim skutima Gospe od Pojišana: sestre, PMI-a i svi misionari svih kontinenata uključeni u molitvu. S. Dolores Brkić, pročelnica Društva PMI-a i glavna organizatorica uvela je nazočne prigodnim riječima i molila otajstva po simbolici boja a PMI-a su molili desetice. Euharistijsko slavlje predvodio je fra Žarko Lučić, gvardijan samostana o. kapucina u svetištu Gospe od Pojišana. Izrazio je zahvalnost Bogu kako je veliko i plemenito srce onih koji su svojom ljubavlju i dobrotom pripremali svoje darove, za pomoć malom Isusu koji vapi za pomoć u gladnoj djeci. Misno slavlje svojim sviranjem i pjevanjem uveličao je prof. Ivan Bošnjak, također PMI-a

Sestra Dolores zahvalila je svima koji su pomogli u tom humanitarnom projektu, a na poseban način kapucinima u samostanu na Pojišanu. U ime provincijalke s. Anemarie Radan zahvalila se gvardijanu fra Žarku, župniku fra Miljenku i župnom vikaru fra Dragi, jer su bili podupiratelji u ovoj akciji. Na poseban način je istakla divljenje i zauzetost članova PMI-a i sestara koji rade po Stadlerovu geslu: Imaj prema bližnjem SRCE materinje. Skupine Prijatelja Malog Isusa sa sestrama koje su sudjelovale u izradi različitih prigodnih rukotvorina i slastica su iz: Metkovića - župe sv. Nikole i sv. Ilije, podupiratelji iz Opuzena, Mejaši-Split, Brela, Cista Velika, samostan Malog Isusa sa Bačvica, Šestanovac i Katuni-Kreševo, Jesenice, Dugopolje, Pojišan - Split, Druga Gimnazija - Split, Vrgorac, Pučišća, Sutivan PMI-a i sestre iz samostana. Kroz svoje priloge uključile su se sestre iz Dubrovnika, Omiša, Dugopolja, Sutivana, Splita. Nekoliko obitelji otvorila su svoja velikodušna srca darom te vjerujemo da će Isus udijeliti svima, kao i svim posjetiteljima za svaku malu gestu, svoj blagoslov.

Potrebno je istaknuti jednog Prijatelja Malog Isusa, dječaka Ivana Pavla Durdov, koji je u vrlo kratkom vremenu animirao svoj razred u izradi rukotvorina. Želio je pomoći potrebnoj djeci s geslom „Djeca pomažu djeci“ te nazvao svoju skupinu „Dječje Božje milosrđe“. Svoje priloge darovao je dječjem Caritasu u Splitu.

Na duhovnom djelu i na prodajnom osjećao se jedan duhovni obiteljski ugođaj pa smo Božjom providnošću uključili potrebnu djecu u Tanzaniji i potrebne siromahe sestara sv. Majke Terezije u Zagrebu. Ljubav je velikodušna te smo jedan dio rukotvorina nakon akcije darovali Caritasu „Dječji osmijeh“ u Splitu.

Anamaria Durdov

Essen

Haiti Dienerinnen vom Kinde Jesu

I ove godine na prvu nedjelju došašća 27. studenog 2016. (kao i proteklih godina), sudjelovale smo na prodajnoj misijskoj izložbi ovdje u Essenu. Sav prilog bit će upućen našim dragim sestrama na Haitiju za njihove i naše siromahe. Naša zajednica više od četiri desetljeća trajno pomaže misionare na različite načine.

Ovih zadnjih godina činimo to preko s. Angelis i s. Jakobine koje rade u četiri različita doma kao dušobrižnice: ALBERT SCHMIT HAUS, BERTA KRUP HAUS, PAPST LEO HAUS I HAUS ST. MARIA IMAKULATA.

Svi voditelji ovih domova su jako raspoloživi za rad i pomoć misijama. Osoblje zajedno sa štíćenicama prave razne likere koji se toga dana prodaju. Mi obično sudjelujemo sa našom domaćom rakijom i šljivovicom koju oni jako cijene.

Mi sestre smo toga dana pekle fritule koje su posjetitelji rado kupovali. Bilo je jako puno posjetitelja a među njima posjetila nas je obitelj Veronike Čulić PMI koji su također dali svoj prilog.

Zahvalne smo Gospodinu za sve dobre ljude koji su uvijek spremni darivati druge. Posebnu zahvalnost dugujemo svim našim voditeljima ovih domova. Želimo da ih Gospodin obilno nagradi za njihovu velikodušnost.

Našim dragim sestrama misionarkama na Haitiu kao i svim misionarima želimo Božju snagu i jakost. Uz vas smo molitveno i u mislima.

Nakon ove strašne tragedije koja se je dogodila našim sestrama franjevkama u Kongu ostajemo bez teksta ali ne i bez NADE.

Drage sestre svi smo uz vas i želimo vam Sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2017. godinu uz puno pozdrava od vaših sestara iz Essena.

s. M. Krucifiksa Ivelić

Sarajevo

Milosrđe je izvor radosti

Održan dvanaesti humanitarni koncert i prodajna izložba

U sarajevskom Franjevačkom međunarodnom studentskom centru održan je dvanaesti humanitarni koncert i prodajna izložba u svrhu pomoći za školovanje djece u *Stadlerovu dječjem Egiptu* (SDE-a) u Sarajevu. Ovaj program ostvaren u organizaciji SDE-a i HKD *Napredak* zamišljen je kao događaj zahvalnosti za jubilarnu Godinu milosrđa i za sve osobe milosrdna srca.

Sredstva prikupljena od koncerta i izložbe namijenjena su školovanju djece udomljene u SDE-u kod sestara Služavki Maloga Isusa (SMI) u Sarajevu.

Na koncertu su nastupili i mnoge razveseli: djeca i sestre SDE-a, Pedagoško-glazbena skupina *Pravo lice*, Klapa *Kalelarga* i Stijepo Gleđ Markos. Program se odvijao u duhu milosrđa, što je bila i glavna poruka: *Milosrđe je izvor radosti*. Kroz program su prisutne vodili bračni par Jelena i Stijepo Gleđ Markos. Njihove uloge voditelja i izvođača glazbenih točaka izmjenjivale su se. Ostavili su divan dojam i svjedočanstvo radosna darivanja sebe i svojih talenata na dobrobit djece s margine društva.

Djelo umrežena milosrđa

U prodajnoj izložbi - na štandovima za prodaju - bili su ponuđeni razni predmeti – rukotvorine - prigodni za darivanje posebno u vremenu Božića i Nove godine, dječji radovi, sestarski kolačići, ručni radovi, suveniri i ostalo što može biti od koristi u raznim prigodama. Prodajne štandove pripremili su najvećim dijelom sestre SMI s Prijateljima maloga Isusa i dobročiniteljima iz BiH, Hrvatske, Austrije, Italije i Njemačke. Među ovogodišnjim poduzimateljima posebno su izdvojeni oni koji i tijekom godine ne zaboravljaju djecu SDE-a. To su: obitelj Verice i Nebojše Grizelj, gđa Vlatka Puškarić, prof. Antun Tvrtković, Nadbiskupijski centar za pastoral mladih *Ivan Pavao*

II. i udruga *Libertas* Sarajevo. Milosrđe je izvor radosti, svjedoči ovo veliko djelo umrežena milosrđa iza kojega stoje podupiratelji milosrdna srca.

Među mnogobrojnim gostima nalazili su se predstavnici crkve, na čelu s Nj. E. apostolskim nuncijem u BiH Luigijem Pezzutom, predstavnici Franjevačke provincije *Bosne Srebrene*, kao i brojni svećenici, časne sestre raznih družbi, a ponajviše sestre Služavke Maloga Isusa, na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić, uz podršku Vrhovne uprave - u osobi nazočne s. M. Ane Marije Kesten. Svojom prisutnošću koncertu i prodajnoj izložbi djecu su podržali predsjednik Federacije BiH Marinko Čavara, drugi predstavnici društveno-političkoga života te brojni prijatelji djece iz grada Sarajeva i drugih mjesta iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. U ime suorganizatora - HKD *Napredak* - ovoj je humanitarnoj manifestaciji nazočio predsjednik Društva prof. dr. Franjo Topić.

Pri svršetku humanitarnoga koncerta obratio se nazočnima apostolski nuncij u BiH – Luigi Pezzuto. Svojom riječju je ohrabrio sestre u karizmatiskome služenju i primijetio da je rad s djecom i za djecu rad za nove naraštaje i budućnost BiH, jer su mladi njezina budućnost.

Zahvalnost franjevcima

Organizatori humanitarnoga koncerta i izložbe izrekli su zahvalnost domaćinima - franjevcima *Bosne Srebrene* u osobi fra Joze Marinčića za ustupljeni prostor FMSC-a te ostalim mnogobrojnim podupirateljima koji su pomogli da se ovaj program ostvari.

Dan radosti darivanja i milosrđa može biti svaki dan u godini, a ne samo ovaj kada se održava humanitarni koncert i prodajna izložba. Oni koji žele, mogu i tijekom godine biti podupiratelji djece i njihova školovanja. Oni mogu dati svoj financijski doprinos za otkrivanje i razvijanje talenata koje djeca u sebi nose, za kvalitetno i osmišljeno vrijeme praznika, posebno u ljetnom razdoblju, za edukativno-umjetničke radionice, edukacije onih koji su postigli punoljetnost i nalaze se u procesu osamostaljivanja i zapošljavanja...

Hvala svima na suradnji i doprinosu za sretnije i radosnije odrastanje djece *Stadlerova dječjega Egipta*.

s. M. Kristina Adžamić

Riječ pozdrava sestre M. Admirate Lučić na Humanitarnom koncertu za SDE

Dragi prijatelji djece, uvaženi sudionici *Izvora radosti!*

Upravo su nas u večerašnji događaj divnom skladbom MILOST uveli naši dragi voditelji – supružnici Gleđ, zajedno s djecom Stadlerova dječjega *Egipta*.

Hvala vam, draga Jelena i Stijepo, što nam očitujete ljubav i što ćete nas voditi kroz ovu večer.

Sretna sam i zahvalna zbog nazočnosti velikodušnih izvođača koji nam daruju svoja umijeća i talente, radosna sam zbog darovatelja izložbenih predmeta, zbog dragih prijatelja Stadlerove duhovne obitelji. Svima vama pripada čvrsti zagrljaj naše djece.

Radosna sam što nam je svima - ovdje nazočnima - uzoriti Vinko kardinal Puljić, naš nadbiskup, uputio ohrabrenje i blagoslov, a u njegovo ime s nama su kardinalovi suradnici koje od srca pozdravljam. Crkva je naša majka, pa su večeras ovdje, u ime crkvenih ustanova, brojne drage osobe. Od srca pozdravljam Njegovu Ekscelenciju apostolskoga nuncija Luigia Pezzutoa, msgr. Ivu Tomaševića, tajnika BK BiH, msgr. Pavu Jurišića, postulatora kazuze slugu Božjega Josipa Stadlera, dr. Franju Topića, predsjednika HKD Napredak - suorganizatora ovoga događaja te predstavnike naših karitativnih ustanova.

Svi uživamo u gostoprimstvu braće franjevacu pa fra Jozi Marinčiću, provincijalu Franjevačke provincije *Bosna srebrena*, svim franjevcima toplo HVALA za srdačnu dobrodošlicu i za sve što nam u ovoj večeri darivaju!

Od srca pozdravljam vas, mnogopoštovani rektori naših bogoslovija, sve uvažene profesore, svećenike i bogoslove.

U ime vrhovne glavarice - majke Radoslave Radek - s nama je sestra Ana Marija Kesten, a u ime sestara franjevki sestra Kata Karadža, provincijska glavarica. Od srca pozdravljam sestre milosrdnice i sve sestre svih redovničkih zajednica. Hvala vam, drage sestre, što podupirete našu misiju.

Srdačno pozdravljam uvažene predstavnike civilne vlasti iz ministarstava i institucija,

ponaosob gospodina Marinka Čavaru, predsjednika Federacije BiH, predstavnike Veleposlanstva RH, velečasnoga Marija Ćosića, ravnatelja KŠC *Sveti*

Josip, gdje većina naše djece pohađa školu, sve uvažene predstavnike medija, a osobito sve suradnike i članove društva *Prijatelji maloga Isusa*.

Vidite, draga djeco Stadlerova *Egipta*, koliko milih osoba vam daje potporu. Svi smo ovdje s vama da primimo, podarimo i zahvalimo za čine ljubavi.

Stoga je večerašnji susret uronjen u ozračje netom minula Jubileja milosrđa, kojemu je osovina konkretno iskustvo ljubavi, bilo da se sami zauzimamo za boljitak drugoga, ili osjećamo kako nas drugi obasiplju dobrotom. Da bi nas poučio o važnosti i nastanku milosrđa, Sveti Otac govori o licu milosrđa, o divnome licu Očeva jedinca – Isusa.

Isusov pohod su sestre ovdje obilježile koracima, stopama, jer „On hiti da nas spasi“ (Iz 35,4).

Prošao je ovuda, evo mu stopa, ide prema Tebi ... Nisam sigurna jesu li to koraci u dolasku ili u odlasku. Za radostan život je prijelomno iskustvo susreta. Nikada nismo isti prije i poslije istinskoga susreta. Ovo potvrđuje divna slika Veronikina susreta s Isusom. On u njezinoj duši ostavlja utisnuto lice ljubavi. Slično su doživjeli i pastiri i mudraci kad su vidjeli Lice ljubavi položeno u jaslicama. Sućut je izliječila njihove duše i bili su radosni, sigurni. Pjevali su o miru među ljudima.

Isus žurnim koracima hita prema svima nama. On u susretu oplemenjuje naše duše, ispunja ih milosrđem - svojim licem koje nam govori: Sada idi! I ti čini tako!

Vjerujem da smo večeras svi dotaknuti Isusovim pohodom, da čujemo kako nas hrabri govoreći: Blago tebi!

Vidim da nema dovoljno sjedećih mjesta za sve. Mnogi ste došli izdaleka i donijeli darak svoga srca. Vi ste večeras zagrlili milošću prostore i ljude od Münchena, Zagreba, Podravske Slatine, Slavnskoga Broda, Sarajeva, Mostara, Neuma, Dubrovnika i Bara. Večeras snažno obuhvaćamo molitvom sve ljude, osobito nejake i nemoćne, ožalošćene. Odašljemo poruku da Isus svojim pohodom mijenja ljude. Milosrdnim je učinio srce i ruke sluge Božjega Josipa Stadlera. Ispružene su i danas na blagoslov, da pomiluje, odjene, pouči, nahrani i utješi, oprost i moli. Providnost ga je poslala u Vrhbosnu da bude dušobrižnik i pastir. Njegova domišljata zauzimanja za dostojanstvo maloga čovjeka su i danas živa, jer su nošena snagom Duha. Upravo na tragu njegova zauzimanja za dostojanstvo svakoga čovjeka, za boljitak obiteljskoga života i za spasenje duša je i ovaj događaj u kojemu možemo biti dionicima.

Dok je odrastala u Stadlerovu *Egipetu*, upita me jednom Melina: „Sestro, zašto ja ne osjećam radost? Zašto mi je sve teško?“ Gledala sam ju dugo prebirući u srcu njezin životni put na kojemu je ranjavana. Kazala sam joj: „Trebaš učiniti korak prema izvoru radosti!“ „A kako?“ - pitala je. „Kupit ćemo kruh i cvijeće. Odnijet ćemo gladnoj i nepokretnoj starici. Malo ćemo razgovarati s njome.“

Učinila je tako. Ostala je iznenađena koliko je taj susret utjecao na promjenu raspoloženja. Nije bila ista osoba kada je išla i kada se vraćala. Doživjela je preobrazbu svojih osjećaja. Činom milosrđa u dušu ulazi radost kao bumerang.

Pripremom, dolaskom i kupnjom dječjih rukotvorina vi iskazujete ljubav našoj djeci. Neka vam se ljubav vrati i napuni vam dušu. Na izvoru smo radosti, jer On sam hita da nas spasi. Ponesite odjek njegovih koraka u svoje obitelji i svoje zajednice. Sjetite se naše djece u svojim molitvama.

Još jednom neizmjereno hvala svima i neka vam je blagoslovljena ova dječja večer! Hvala još jednom!

Gromiljak

Otvorena 18. misijska izložba „Imaj srce za Haiti“

U subotu, 3. prosinca 2016. godine, u 16 sati otvorena je 18. misijska izložba na Gromiljaku, čiji je moto ostao isti kao i prošlogodišnje - „Imaj srce za Haiti“. Izložbu je otvorio mons. mr. Luka Tunjić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije i nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH. Kroz cijeli program nazočne je vodila Irena Mrnjavac, koja je na lijep i zanimljiv način predočila životnu stvarnost djece na Haitiju. Podsjetila je na čovjeka koji je imao srce za svakoga – slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadler, te zahvalila Bogu za velika djela koja izvodi po Stadlerovoj Družbi sestara Služavki Maloga Isusa. Program je, svojim pjevanjem, uveličala vokalna skupina *Arabelle* te skupina mladih iz župe Prisoje. Na samom početku programa nastupio je dječji zbor župe Gromiljak, pod ravnanjem s. M. Danice Bilić, s pjesmom „Tamo gdje palme cvatu“.

U ime sestara nazočne je pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, koja se prisjetila nedavna pohoda sestrama na Haitiju, te kazala: „U više navrata sam osjetila, vidjela i čula kako me djeca povlače – svako nešto pita, moli, traži, želeći biti pomilovano. Jedna djevojčica, mislim da ima 10 godina, zavapila je moleći me: „Sestro, uzmite me sa sobom!“ Zatim je prišao jedan dječak, ponavljajući: „Sestro, uzmite me sa sobom!“ Slično su go-

vorile i njihove mame. Bilo je teško slušati te vapaje.“ Provincijska je glavarica naglasila: „Sve što mi doživljavamo kao samo po sebi razumljivo, za njih je izuzetan dar i nova šansa opstanka.“ Stoga je potaknula na otvorenost za potrebe onih koji su potrebnijih od nas.

Nakon pozdravnoga govora provincijske glavarice, na sceni se pojavila vokalna skupina *Arabelle*, s pjesmom „Bože moj, što je jutro“ i „Ti i ja“. *Arabelle* je predstavila voditeljica skupine - gospođica Sonja Jozić. Nakon pjesme sve je zašutjelo kako bi se čula poruka misionarki s Haitija. Pismo je pročitala predstojnica Duhovnoga centra *Kuće Navještenja* - s. M. Ljilja Marinčić.

Puno je toga što su nam poručile misionarke. Jedna od dirljivijih rečenica svakako je i ona: „Što smo dulje ovdje, sve više upoznajemo bijedu i siromaštvo u kojemu žive djeca izvan našega Doma. Ta bijeda se ne da ni opisati. S obzirom na to da u našem Domu ne možemo zbrinuti više djece, želja nam je da što većem broju djece i mladih izvan Doma pomognemo opismenjavanjem i školovanjem. Škole su privatne i plaćaju se. Ljudi nemaju ni za jesti, kamoli za školu. Mnoga djece 'sanjaju' da jednoga dana pođu u školu. Mi želimo da koje dijete više ostvari svoj san, a vjerujemo da i vi to želite.“ Oči su se nazočnih zacaklile. Moglo se iščitati odobravanje i želja da svojom kupnjom pomognu školovanje te djece.

Nakon ove točke voditeljica je najavila mlade župe Prisoje kod Tomislavgrada, koji su posebno bliski sa sestrama. Oni su se predstavili pjesmom *Halleluyah*. Nakon njih, i nakon svake druge točke, nastupile su *Arabelle*. Pri koncu programa nazočnima se obratio mons. Luka, koji je zaželio da u

međusobnim odnosima, kao i u misijskoj izložbi, imamo srca. Otvarajući misijsku izložbu, mons. Luka je zapalio drugu adventsku svijeću, koju je predao Mariji Ivančić iz Prisoja. Bio je to mali znak pažnje prema župi Prisoje koja je i ove godine sudjelovala u prikupljanju pomoći za misijsku izložbu. S drugom adventskom svijećom procesija se uputila ka dvorani u kojoj su nas dočekali pripremljeni darovi.

s. M. Ljilja Marinčić

Pozdravna riječ provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić na otvorenju misijske izložbe u Kući Navještenja

Poštovani msgr. Luka Tunjiću, dragi svećenici i sestre, dragi *Prijatelji maloga Isusa* (PMI), dragi prijatelji misija, uvaženi gosti!

Izuzetna mi je radost da vas sve mogu pozdraviti u ime mojih sestara koje su nam s velikim žarom pripremile ovaj događaj.

U predvečerju smo druge nedjelje došašća. Vrijeme nas nosi sve bliže i bliže prema Isusovu rođendanu - Božiću. Tamo gdje se dogodi Božić, sve je drukčije, sve dobiva notu spasenja, mira, blagoslova, novoga života. Želimo da se Isus rodi ne samo u našim obiteljima nego i u obiteljima cijeloga svijeta! Mnogi ne poznaju Isusa – nema im tko o Njemu pričati.

To sam doživjela kad sam nedavno pohodila naše sestre i boravila s njima u misiji. Vidjela sam i osjetila što je istinska materijalna neimaština. Najviše ljudi zaista nema ništa osim gologa života. Posjetila sam sa sestrom Liberijom i Anom jedno selo. Stanovnici su bili pogođeni uraganom. Okupili su se oko nas kako bi primili hranu koju smo im donijele, a mi smo sve blagoslivljale, svjedočile da ih Isus voli.

U više navrata sam osjetila, vidjela i čula kako me djeca povlače – svatko od njih nešto pita, moli, traži, želi biti pomilovan. Jedna djevojčica, mislim da ima 10 godina, je vapeći molila: „Sestro, uzmite me sa sobom!“ Potom je došao još jedan dječak. I on je ponavljao: „Sestro, uzmite me sa sobom!“ Slično su govorile i njihove mame. Bilo je teško slušati te vapaje.

Razgovarale smo dugo o svemu što smo čule, vidjele, doživjele. Sestre su mi kazale kako *poći s nama* za njih znači:

- izvaditi - dobiti rodni list, jer većina djece nema osobnih dokumenata;
- imati mogućnost učenja – pohađanja škole;
- imati kruha, ne trpjeti glad i imati nekakav krov nad glavom;
- imati zdravstvenu zaštitu.

Sve što mi doživljavamo kao samo po sebi razumljivo, za njih je izuzetan dar i nova šansa opstanka. Bog je pozvao naše sestre da im budu blizu, one silno žele otvoriti školu i time omogućiti školovanje djece jer su doživjele kako je neobrazovanje najveća bijeda čovjekova.

Što mi možemo učiniti za ovu djecu? Kako možemo promijeniti njihovu situaciju nabolje?

Naše sestre Liberija i Ana su ostavile sve pogodnosti i ugodnosti samo da bi njima bile od pomoći.

Možemo se zauzimati za Božje djelo – promicati plemenitost i svetost obiteljskoga života, moliti za naše župne zajednice, za naše obitelji da budu otvorene Isusovu pozivu, da mu velikodušno odgovore na poziv.

I mi možemo prikazivati njihove potrebe i patnje Isusu, moliti Isusa da se rodi u njihovoj blizini. Najveća sreća je tamo gdje se Isus rodi. Sveto pismo nam svjedoči kao su u njegovoj blizini svi bili radosni, oduševljeno tražili Isusa, donosili mu darove – što su imali, pjevali mu, a anđeli su ih štitili.

Kada je nadbiskup Josip Stadler, svete uspomene sluga Božji, bio poslan u Bosnu i kada je došao kao misionar, najprije se pobrinuo da svima ukaže na Isusa, na srce Djeteta Isusa, na Svetu Obitelj, na ljepotu obiteljskoga života. I danas nas poziva da Isusu u svome životu damo mjesto koje mu pripada. Tko u srcu ima Isusa - ima sve što mu je potrebno za spasenje duše.

Zato sam sretna da ste danas ovdje sa svojom djecom, da će ovih dana učenci iz okolnih škola pohoditi ovu izložbenu riznicu za pomoć djeci u misijama. Učite svoju djecu da se odreknu nečega što im je drago u korist drugoga. Bolje će naučiti ako i od vas vide da znate darivati, da znate drugoga obradovati. Uz vas, dragi roditelji, i uz vas, drage sestre, djeca uče misijske korake darivanja.

Osjećam potrebu da u ime svih koji će ovu izložbu pohoditi i u ime djece i obitelji za koje naše sestre Ana i Liberija skrbe, kažem veliko HVALA svima vama, a osobito ovoj zajednici sestara: sestrama Ljilji, Damjani, Danici, Moniki i Marini za svu ljubav ugrađenu u ovaj divni događaj. Molimo dragoga Boga da našu župu i mjesnu crkvu obdaru misijskim poletom i novim mladim posvećenim osobama koje su spremne poći u misijske krajeve, jer istinsko siromaštvo je tamo gdje ljudi ne znaju Isusa ili ga neće častiti.

Hvala dragome Djetetu Isusu za sve!!! Hvala vam još jednom!

Susret za djevojke u samostanu sestara Služavki Maloga Isusa

Vjeroučitelj Robert Ščuka organizirao je posjet samostanu „Kraljice sv. Krunice“ u Pitomači gdje borave i djeluju sestre Služavke Maloga Isusa. Šesnaest djevojaka iz OŠ Ferdinandovac, 3. prosinca 2016., dobilo je priliku upoznati se s njihovim redom i naučiti još ponešto o drugim redovima. Veselo nas je dočekala sestra Valerija. Kroz prezentaciju upoznala nas je sa

svojim redom, njihovim Utemeljiteljem, slugom Božjim Josipom Stadlerom i s redovništvom i pozivom. Za vrijeme radionica u 3 skupine, radile smo plakate na teme: Josip Stadler, Redovništvo, Služavke Maloga Isusa. Sestra Margareta nam je pripremila izvrstan ručak. Bile smo i na kavi sa sestrama, gdje su one rado odgovarale na naša pitanja. Sestra Viktorija je objasnila bit adventa, odnosno to da kroz ovo vrijeme iščekujemo Isusov rođendan, pa mu zato moramo pripremiti dar, a to možemo kroz naša dobra djela. Izrađivale smo ukrase za bor. Svaka od nas napravila je jednu pahuljicu. Bilo je vrijeme za svetu misu. Pitomački župnik, vlč. Ivica Puškadija predvodio je svetu misu za nas u župnoj crkvi sv. Vida u Pitoma-

či. Nakon mise i sabiranja dojmova, vesele i zahvalne, u pratnji našeg vjeroučitelja vratile smo se svojim kućama. Sve smo se složile da bi ovakav susret trebalo ponoviti!

Magdalena Mesarov, 8. raz. Ferdinandovac

Božićna čestitka od naših sestara iz misija

Haiti – Božić 2016.

Što je to Božić? Na što nas on podsjeća, ako ne na ŽIVOT! Život, rođenje Maloga Isusa. On se rodio radi nas, da i mi imamo spasenje u Njemu. Nama, sestrama Služavkama Maloga Isusa, svakog je dana Božić ako u tom danu susretnemo Maloga Isusa... ako ga prepoznamo u ljudima i osobama pored nas.

Dragi naši prijatelji i dobročinitelji,

za ovaj Božić s vama rado dijelimo ovu priču iz naše misije na Haitiju o jednom spašenom životu!

Jednoga je dana Jonel, zaposlenik Dječjega doma *Cardinal Stepinac Children's Home*, došao na posao neobično tužan. On je inače čovjek vesele naravi i vrlo razgovorljiv. Nije išao u školu, ali je naučio potpisati se. Nizak je i sićušan, ali jako vrijedan i vrlo okretan. Uvijek je radostan i vrlo uslužan. Ima četvero predivne djece na koje je jako ponosan. Vidjevši ga neobično

tužnog, upitamo što se dogodilo, a on briznu u plač i jedva izgovori: „Moja supruga mora umrijeti.“ Šokirane ovom njegovom tvrdnjom ispitujemo što joj se dogodilo. I on počne tužnu priču: „Moja supruga se već nekoliko dana ne osjeća dobro.“ „Pa je li bila kod liječnika?“ Odgovorio je: „Da, sinoć sam sa suprugom bio na hitnoj. Znate, ona je u šestome mjesecu trudnoće. Sinoć su joj rekli da je dijete u njoj već mrtvo i da je trebaju očistiti.“ Upitali smo ga jesu li to napravili, a on ponovno briznu u plač i nastavi priču: „Ne, nisu. Mi smo najprije trebali platiti sve bolničke usluge, a oni bi tek onda obavili svoj posao. Mi nemamo novaca za to.

Išli smo i u drugu bolnicu, pa je i tamo ista procedura. Vratili smo se kući i ona sad čeka da umre.“

Ostale smo šokirane. Odmah smo nazvale bolnicu *Svetog Kamila*, gdje mi inače vodimo našu djecu kad im treba liječnička pomoć. Upoznali smo ih sa slučajem i zamolili da je odmah prime i učine sve što je potrebno, a mi ćemo sve troškove platiti. S. Sidonie, kamilijanka, koja radi u toj bolnici, sve je u rekordnome roku organizirala i odmah je počela borba za spašavanja života jedne dobre, revne i odgovorne majke i supruge – gospođe Mislen. I spasilu su je! Bogu hvala! I otklonili sve uzroke njezinih zdravstvenih problema. Ostala je u bolnici nekoliko dana. Trebalo joj je dosta vremena da se oporavi. Nakon što se oporavila od šoka i operacije, došla je sa svojim mužem Jonelom kod nas da nam zahvali. Rekla nam je: „Sestre, hvala vam što niste dopustile da umrem!“ Ove riječi gospođe Mislen nećemo nikad zaboraviti, a tek njezin blaženi osmijeh na licu, pun iskrene zahvalnosti.

Sretna ona, sretna mi, sretna cijela obitelj. Jedan je život spašen! Ali, nažalost, ovakvi slučajevi ovdje na Haitiju nisu rijetki. Mladi ljudi i djeca često umiru i od nekih običnih bolesti, samo zato jer nemaju novaca da si priušte potrebno liječenje.

Ova priča nas podsjeća na Josipovo i Marijino traženje *porodilišta* u Betlehemu i kucanja na više vrata kako bi pronašli sklonište koje im je u tome trenutku bilo nužno potrebno, a oni nisu imali novaca da plate... Da mi nismo u patnjama gospođe Mislen prepoznale Malenog odbačenog Isusa, ona bi sada bila među mrtvima, a njezina dječica siročad.

Zadnjih mjeseci Haićani se ponovno nalaze u teškoj životnoj situaciji. Uragan koji je pogodio Haiti napravio je jako puno štete, uništio je agrikulturu. Ljudi su ostali bez hrane, vode... Ponovno se pojavljuje glad i veliko siromaštvo. Pojavile su se i razne bolesti, kolera ponovno odnosi živote.

Upravo vaša darežljivost i velikodušnost dala nam je mogućnost da smo mogli pomoći gospođi Mislen i mnogim drugima u različitim potrebama. Hvala vam što srcem, molitvom i prilogom pomažete naše misijsko djelovanje na Haitiju.

Od srca svima zahvaljujemo, kličući ŽIVIO MALI ISUS!!

Svima želimo ČESTIT BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU NOVU 2017. GODINU!

Neka Mali Isus UVIJEK živi u našim srcima kako bi ga svi mogli prepoznati u siromasima i potrebitima. Vaše zahvalne sestre s Haitija,

s. Liberija, s. Ana i s. Mirjam

ODJECI DUŠE

Milosrdni

Čujem Mu glas:

Blago onima koji..., blago..., blago
milosrdnima, blago...,
blago..., blago..., blago...

Blago Tebi!

Uz Njega je bilo toplo kao kod
vrućega ognjišta u snježnoj pla-
nini i ugodno, kao na izvoru rije-
ke – slične Vrbasu.

Govorio je o Baštini

Poticao je zahvatiti radost na
izvoru

Umiješati je u smjesu života

Uživati u preobrazbi koja će se
dogoditi.

I uzeh koliko može stati u
pregršt srca

I još mi šapnu: Milosrđe je Očev plan za put što sam ti ga darovao.

Pružajući korak u život

Osjetila sam da srce kuca u taktu: Blago Tebi!

sestra M. Admirata Lučić

Stadlerov Egipat, studeni 2016.

Misionarko, služavko Isusa Malog

Služavko Isusa Malog,
odabra te dobri Bog
svijetom proći i
navijestiti njegovu
Radosnu vijest.

Služavko Isusa Malog,
pozvao te Bog
u Družbu sluge svoga
Josipa Stadlera,
hraniti sestru i brata svog.

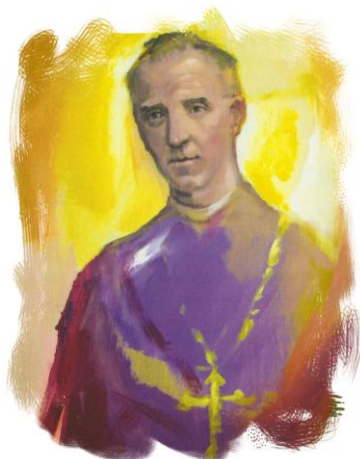
Služavko Isusa Malog,
hrabro idi,
Mali Isus čeka tebe.
Pruži mu ruke, zagrljaj topli
i komad kruha od srca
iskrenog.

Služavko Isusa Malog,
U misiji toj
s tobom je Stvoritelj tvoj.
S tobom smo mi
Sestre i tvoji Prijatelji.

Misionarko,
služavko Isusa Malog,
poslana si na raskrižja svijeta
nositi Božji dar milosrđa.
Daruj ga do kraja bića svog,
Krist Kralj je Spasitelj
i Otkupitelj tvoj.

*s. Ana Marija Kesten
Zagreb, 21. listopada 2016.*

Josipu Stadleru

Josipe Stadleru Utemeljitelju naš
s ljubavlju se sjećamo tebe,
danas na blagdan Bezgrješne
i tvog blaženog prelaska u Vječnost.

Bijaše to davno prije 98 ljeta,
kad u Bosni sklopi oči,
naš Utemeljitelj jedna duša sveta
i pokaza nam put prema Vječnosti.

Utemeljitelju, zagovaraj svoje Služavke
u nebu kod Isusa i Marije,
da živeći i vršeći tvoju karizmu,
budemo zadovoljne, sretne i svete.

Još i danas Stadler živi u našim srcima,
naše oči rosi suza od ganuća,
nestaje svake tame i malodušja,
a njegovo ime znak je našeg uskrsnuća.

*s. M. Magna Borovac
Dubrovnik, blagdan Bezgrješne, 8. prosinca 2016.*

Pronašle smo te, Majko naša Bezgrješna

Marijo, Bezgrješna!
Česti susreti s tobom pozivali
su nas na molitvu.
Posebno si tada zvala nas
sestre novakinje.
Djetinjim pogledom gledale
smo tvoje blago lice,
sklopljene ruke i krunicu koju
si u njima držala.
Tako smo od tebe učile skla-
pati ruke, držati u njima kru-
nicu, moliti i tiho ti šaptati
Zdravo Marijo...

Molile smo se tebi u svim
svojim potrebama...

Došli su dani kada smo se
rastale od tebe. Poslane smo
dalje u druga mjesta služiti, a
ti si ostala u našem novicijatu.
Svrćale smo se k tebi pri
našim posjetima u naš Betle-
hem. Nastavile smo i dalje
duhom gledati tvoj sveti lik,
moliti kako si nas kao djecu
naučila...

Nije prošlo dugo od tih susre-
ta s tobom, kad čusmo da su
te neki ljudi odnijeli iz našega Betlehema i skrili... Raspitali smo se gdje su
te ostavili...

Godine su prolazile, a čežnja za tobom i tvojom blizinom ostala je kao u
dane mladosti, kada si nas majčinski zvala k sebi, svakoga dana sve bliže i
bliže.

I saznadosmo preko dobrih ljudi gdje su te skrili, rekoše nam gdje si.

Tamo iza brda, u jednom selu, u podrumu...

Pođosmo te tražiti.
Dođosmo i nađosmo te skrivenu u ormaru jedne sobe.
Kad te ugledasmo, srce nam zaigra od radosti.
Ostala si Majko ista, lijepa, s krunicom u ruci, kao kad te vidjesmo prvi put.

Ne mogosmo te ponijeti sa sobom, jer smo te trebale otkupiti...
Zaključaše te ponovno pred našim očima,
a mi odlučismo doći ponovno po svoju Majku i to što prije.

Sada znamo gdje su nam te skrili...

Čežnja za tvojim izbavljenjem bila je sve veća.
Donijeli smo ulog. Uložili ga i vrata ormara nam se otvoriše.

Majko, na tvome licu osjetismo smiješak:
I naša ti lica uzvратиše radostan osmjeh.
Uzesmo te u naručje, cjelivasmo tvoje svete ruke,
i s pjesmom na usnama vraćasmo se u Stadlerov Egipat.

Donijesmo te u arkadu,
na sveto mjesto koje ti je tvoj sluga Josip Stadler pripravio.

O Gospo, o Majko Bezgrješna!
Ostani s nama, uči nas i dalje ruke sklapati,
u rukama krunicu držati i u nevoljama izdržati.

Bdij nad nama, čuvaj nas, našu djecu, naše siromahe.

Čuvaj sve koji svrate svoj pogled na tvoje sveto i milo lice.

O Majko... ostani zauvijek s nama.

Hvala ti što si se vratila k nama Služavkama tvoga Sina – Maloga Isusa,
Koje te časte i ljube već 126 ljeta.
Zdravo Marijo...

Tvoje *Služavke Maloga Isusa*

Maleni Isuse

Uzmi me za ruku,
povedi me sa sobom,
k betlehemskej štalici
gdje tvoja toplina grije.

Uzmi me za ruku,
čvrsto ju drži.
Ne daj mi od sebe
nikamo poći dalje.

Uzmi me za ruku,
ostani uz mene
u betlehemskej špilji
jedne zimske noći.

Uzmi me za ruke,
sklopiti ih s tobom želim,
molit ću najljepšu molitvu
u toj svetoj betlehemskej noći.

Sestra SMI

DRUŠTVO PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Zagreb, Split i Sarajevo

Hodočašće Prijatelja Maloga Isusa Sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u Sarajevo

Članovi, podupiratelji i simpatizeri Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije, predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa, na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek, utemeljiteljicom Društva s. M. Mirjam Dedić i sadašnjom ravnateljicom s. M. Anom Marijom Kesten, hodočastili su u subotu 1. listopada 2016. u Sarajevo na grob sluge Božjega Josipa Stadlera i u katedralu Presvetoga Srca Isusova. Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa organizirala je ovo hodočašće za svoje članove prigodom Svete godine milosrđa i 135.

obljetnice biskupskog posvećenja sluge Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa.

U prvostolnici Vrhbosanske nadbiskupije svečano euharistijsko slavlje u 10.30 sati predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz asistenciju rektora katedrale mons. Ante Meštrovića i katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića. Ovom euharistijskom slavlju pridružilo se još nekoliko svećenika iz Vrhbosanskog kaptola i Bogoslovije te dva svećenika hodočasnika, don Danijel Guć župnik iz župe sv. Jakova u Cisti Velikoj i vlč. Tomislav Kralj župnik župe sv. Nikole iz Bistre pokraj Zagreba, koji su prije i tijekom sv. Mise bili na raspolaganju vjernicima za sakrament ispovijedi. Sveto misno slavlje uzveličao je pjesmom zbor iz župa Katuni-Kreševo i Šestanovac pod vodstvom s. M. Danke Žaper i prof. Ivana Bošnjaka iz Splita.

Više od 500 hodočasnika koji su pristigli iz 45 župa iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine pred katedralom je dočekaao, blagoslovio i uveo kroz Sveta vrata rektor mons. Ante. Upoznao je hodočasnike o povijesti katedrale, njezinoj značajnoj umjetnosti i ljepoti koju skriva u sebi, i o njezinu graditelju, prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru.

Na početku misnog slavlja mons. Ante pozdravio je uzoritog kardinala Vinke Puljića, braću svećenike, sve sestre Služavke Maloga Isusa na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom i sve Prijatelje Maloga Isusa na čelu sa s. Mirjam. Potom je izrazio dobrodošlicu svim hodočasniciima koji su se okupili u velikom broju u katedrali Presvetoga Srca Isusova, posebno hodočasnike pješake iz župe Imena Marijina iz Gromiljaka, koje je predvodio gosp. Jedinko Pušić. Na kraju pozdrava poželio je hodočasniciima da njihove molitve i žrtve koje su uložili na ovom hodočašću budu blagoslovljene od Boga i da što prije dočekamo beatifikaciju sluge Božjega Stadlera, za koju usrdno molimo.

Na početku homilije kardinal Vinko uputio je dobrodošlicu i pozdrave svim hodočasniciima u katedrali i svim slušateljima koji su pratili svetu Misu na Radio Mariji. Nastavljajući svoju propovijed Kardinal je Prijateljima Maloga Isusa istaknuo ljubav sv. Male Terezije prema Djetetu Isusu, čiji je blagdan Crkva slavila upravo na taj dan, te ih potaknuo da, poput Male Terezije, budu Isusove igračke, da se predaju u Njegove ruke i da dopuste da se On igra s njima, kao što mu je to dopustila svetica Mala Terezija. Potaknuo ih je na prijateljstvo i pobožnost prema Djetetu Isusu, jer je Bog postao malen da nam bude blizu, i u tome je Njegova veličina. Istaknuo je kako je sluga Božji Josip Stadler dobro razumio tu Božju malenost skrivenu u liku Djeteta Isusa. Samo malenom i poniznom čovjeku dano je da to shvati. Samo malen

čovjek sposoban je slijediti Boga, koji je postao sličan nama. Zato je potrebno izgraditi takvo prijateljstvo s Isusom da mu budemo što sličniji i da činimo ono što je on činio. Imati srca za ljude, nastojeći da Isus dođe do ljudi, do kraja svijeta, kao što je to činila sv. Mala Terezija posvećujući svoj život u klauzuri za misije i misionare. Kardinal je istaknuo da je okupljanje Prijatelja Maloga Isusa na grobu sluge Božjega Stadlera uvijek novo nadahnuće, mjesto zajedništva i učenja pružanja pomoći jedni drugima kako bi se lakše prebrodilo kušnje, poteškoće i križeve. Završavajući svoju nadahnutu homiliju, okupljenim je hodočasniciima poželio da sluga Božji probudi u njima žar, žar da budu vedra i radosna lica u ovome svijetu, da zrače i svjedoče Isusa Krista. Poželio je da im Sveta godina milosrđa bude prilika da se osjete voljenim bićima Oca nebeskoga, jer je Ocu stalo do svake osobe, „do tebe, a preko tebe želi i drugima donijeti tu ljubav“, da Njegova slava istinski ispuni ljudska srca i da ljudi otkriju smisao života.

Nastavljajući euharistijsko slavlje, vjernici su, predvođeni kardinalom Puljićem, ispovjedili svoju vjeru u Krista Gospodina i na taj način ispunili još jedan uvjet za primanje potpunog oprostata u Svetoj godini milosrđa.

U molitvi vjernika Prijatelji Maloga Isusa molili su za Crkvu, za njezine pastire, za poslanje PMI u Crkvi i ispunjavanje povjerene im karizme. Posebno su povjerali svoj život i služenje Blaženoj Djevici Mariji, nebeskoj zaštitnici Društva PMI, proseći je da izmoli kod svoga Sina novih duhovnih zvanja Svetoj Crkvi, a na poseban način Družbi Sestara s kojom dijele svoje karizmatско poslanje kako bi nastavile pronositi dar primljene karizme po cijelome svijetu, posebno u misijskim krajevima. Na kraju su se sjetili u svojim molitvama Sluge Božjega Josipa Stadlera, mnogih sestara SMI i Prijatelja Maloga Isusa, svih koji su bili svijetle zrake Božje ljubavi, dobrote i nježnosti prema bližnjima na ovoj zemlji, a sada snivaju snom mira, da se zajedno zauvijek raduju u Nebu s milosrdnim Ocem.

Posebno karizmatско zajedništvo ove zajednice PMI očitovalo se u prikazanim darovima koje su u procesiji od groba sluge Božjega Stadlera prinijeli Gospodinu na dar. S ovim su se darovima PMI željeli na simboličan način povezati u milosrdnoj ljubavi prema bližnjima s „ocem siromaha“ slugom Božjim Josipom Stadlerom.

Poslije popričesne molitve Prijatelji Maloga Isusa obnovili su obećanje koje je predvodio vlč. Tomislav Kralj, koji je i član Društva PMI.

Nakon obnove obećanja slijedila je pozdravna riječ vrhovne glavarice Družbe. Sestra Radoslava zahvalila je kardinalu Vinku što je predsjedao svetom misnom slavlju koje su željeli slaviti u katedrali Srca Isusova u Svetoj godini milosrđa i o 135. obljetnici biskupskog ređenja sluge Božjega nadbi-

skupa Josipa Stadlera i utemeljitelja Družbe, na čijoj se duhovnosti zajedno sa sestrama nadahnjuju i Prijatelji Maloga Isusa, njihovi vanjski suradnici. Kazala je kako su ovim hodočašćem željeli iskazati zahvalnost prije svega Gospodinu što je Crkvi darovao Svetu godinu milosrđa, u njoj zadobiti posebne milosti, i zahvaliti milosrdnome Ocu što je ovoj Mjesnoj crkvi darovao slugu svoga Josipa Stadlera. Zatim je istaknula kako je katedrala Presvetoga Srca Isusova, mjesto zemnog počivališta sluga Božjega Stadlera, za njih „sveto mjesto“, u koje rado dolaze i u kojemu se svaki put sve više nadahnjuju za povjereno im služenje u Crkvi. U znak zahvalnosti na svoj dobroti i svjedočanstvu koje im pruža kao dobri Pastir, kao što bi im to činio i sam njihov otac Utemeljitelj, darovali su Kardinalu prigodan dar (cvijeće, šešir, kronicu – ručni rad Morane Čizmić, i zidni sat u kojemu je otisnut spomen na dan hodočašća PMI). Svi darovi PMI Kardinalu su samo malen znak zahvalnosti na pastirskom zajedništvu i želje da podsjećaju na slugu Božjega Stadlera. Dar Kardinalu uručilo je četvero djece iz Stadlerove kuće *Egipat*, najmlađi članovi njihove obitelji Maloga Isusa. Potom je s. Radoslava zahvalila rektoru katedrale mons. Anti, koji je kao vjerni čuvar svetišta Srca Isusova dočekao hodočasnike, blagoslovio ih i uveo kroz Sveta vrata milosrđa. Kao uspomenu na ovaj hodočasnički dan Prijatelja Maloga Isusa djeca iz Stadlerova *Egipta* uručila su i mons. Anti prigodan dar. Zahvalila je župniku katedrale vlč. Marku i svim svećenicima koji su zajedno s njima zahvaljivali i molili na ovome misnom slavlju. I, na kraju je svim Prijateljima Maloga Isusa s kojima su se uputile i sestre Služavke Maloga Isusa na ovo hodočašće čestitala na hodočasnikom danu, na njihovu odazivu da se na taj dan u katedrali Srca Isusova zahvale milosrdnome Ocu što ih ljubi, što im je darovao slugu Božjega nadbiskupa Stadlera, čiji primjer svetog života nastoje nasljedovati na ovome svijetu.

Na kraju svoje zahvale i prigodne riječi s. Radoslava poželjela je da sestre SMI i PMI nastave zajedno započeti put s Djetetom Isusom, put ljubavi i milosrđa s duhovnim ocem slugom Božjim Josipom Stadlerom, čije se 135. godišnjice biskupskog ređenja sa zahvalnošću danas i ovdje sjećaju.

Po završetku pozdravne riječi s. Radoslave kardinal Vinko predmolio je molitvu za Vrhbosansku sinodu, a potom se, zajedno sa svećenicima i asistencijom u procesiji, uputio prema grobu sluga Božjega Josipa Stadlera, gdje je predmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim. PMI pratili su procesiju pjevanjem svoje himne „O Presveto Dijete...“. Na završetku molitve služi Božjemu Stadleru i Gospinog pozdrava Kardinal je svima podijelio Božji blagoslov.

Prijatelji Maloga Isusa poželjeli su ovaj dan obilježiti i zajedničkom fotografijom s pastirom Vrhbosanske nadbiskupije i predsjedateljem misnog slav-

lja kardinalom Vinkom Puljićem. Kako nije bilo moguće zabilježiti spomen fotografiju ispred katedrale, snimljena je u okrilju Božjeg hrama – Presvetoga Srca Isusova.

Drugi dio hodočasničkog programa nastavljen je u Stadlerovoj katedrali, u 13.30 sati.

Prigodni **duhovno-glazbeni program** posvećen Malenome Isusu, Blaženoj Djevici Mariji, Presvetom Srcu Isusovu i sluzi Božjemu nadbiskupu Josipu Stadleru pripremili su Prijatelji Maloga Isusa iz svih triju provincija. Program su vodile s. M. Marina Perić i gđa Lidija Kepić PMI, a otvorile su ga „Lašvanske dive“, djevojke iz župe sv. Jurja iz Viteza pozdravnom pjesmom PMI „Živio Mali Isus!“, koju je komponirao don Ivo Šutalo, svećenik Mostarske biskupije.

Prijatelji Maloga Isusa Zagrebačke provincije izveli su sljedeće točke:

1. pjesmu „Malenom Isusu“, koju je napisao i uglazbio Tomislav Šipek PMI, a s autorom pjesme pjevala je skupina PMI iz Kloštra Podravskog;
2. iskaz „Sluzi Božjemu Josipu Stadleru“ izvela je gđa Justa Randelj PMI iz Podravske Sesveta, koja je i autor teksta;
3. pjesmu „Prijatelji Tvoji smo“ izveli su Animatori i sestre iz Zagrebačke provincije, u pratnji Tomislava Šipeka. Riječi pjesme i glazbu napisala je s. M. Tihana Strancarić;

Prijatelji Maloga Isusa iz Splitske provincije nastupili su s:

1. pjesmom „Ave Maria“ Franca Scuberta, koju je otpjevao gosp. Ivan Bošnjak PMI iz Splita;
2. riječima posvećenim Josipu Stadleru, koje je napisala s. Dolores Brkić, gospodin Borko Gunjača, jedan od prvih Prijatelja Maloga Isusa iz Omiša, posvjedočio je Stadlerovu ljubav prema Djetetu Isusu i Presvetom Srcu Isusovu;
3. iskazom „Solsticij srca“ Side Košutić, koji su interpretirali članovi PMI iz Ciste Velike, Krila Jesenice, Dugopolja, Sutivana i Splita, zajedno sa s. Dolores Brkić ocrtali su životno geslo nadbiskupa Josipa Stadlera: „Imaj srce djetinje prema Bogu, srce majčinsko prema bližnjemu, srce sudačko prema samome sebi!“

Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajevske provincije nastupili su s pjesmama:

1. „Oj Stadlere“, koju je napisala i uglazbila s. M. Virgina Ninić SMI, a otpjevale su je „Lašvanske dive“ iz župe Viteza;
2. „Velikom čovjeku i milosrdnome ocu Stadleru“, koju je za ovu prigodu napisala gđa Anđa Meštrović PMI iz župe Prozora, a izrecitirale su je Julia Biloš i Mila Škarica PMI iz župe Prozor;
3. „Zaštiti me Majko“, koju je otpjevala Iva Ines Pavlović, a za orguljama ju je pratila Ivana Pranić Tubić, PMI iz župe Prozora.

Poslije nastupa PMI Sarajevske provincije, s. M. Jelena Jovanović SMI izrecitirala je pjesmu „Na grobu Utemeljitelja“ koju je napisala s. M. Teofanija Džaja 1957. godine u Sarajevu, u katedrali Srca Isusova, uz grob nadbiskupa Stadlera.

Po završetku nastupa skupina iz svake Provincije, gđa Marija Lukač iz župe sv. Jeronima u Zagrebu pozdravila je s. M. Mirijam Dedić i u ime Društva PMI čestitala joj 50. obljetnicu redovničkog života. Potom je pozdravila vrhovnu glavaricu s. M. Radoslavu Radek i ravnateljicu Društva PMI s. Anu Mariju Kesten. U ime Društva PMI spomenutim su sestrama uručeni prigodni darovi.

Na kraju ovoga popodnevnog programa hodočasnica se obratila s. Ana Marija, ravnateljica Društva. Zahvalila je Bogu na hodočasničkom danu, svima koji su pridonijeli kod organizacije hodočašća, svima koji su svojim nastupom obogatili i uljepšali dan, te je poželjela da se kao duhovna djeca nadbiskupa Josipa Stadlera ponovno skupe pod „Barjak Srca Isusova“ koji je prije 135 godina razvio sluga Božji u Sarajevu.

Poslijepodnevni program završio je blagoslovom hodočasnika, koji je podijelio vlč. Tomislav, i svima poželio sretan put.

Hodočasnici su imali i priliku posjetiti Stadlerove ustanove u Sarajevu: Vrhbosanski Kaptol, Vrhbosansku bogosloviju i Stadlerov dječji Egipat, gdje su ih dočekali njihovi domaćini.

Zahvaljujući Bogu na prelijepom sunčanom danu, na svim primljenim milostima pod okriljem Presvetoga Srca Isusova, u predvečerje blagdana Svetih anđela čuvara hodočasnici su se u njihovoj pratnji uputili svome domu. (s.am)

ODJECI VREMENA

60. Godišnjica Družbinog vijesnika

Pogled 60 godina unatrag u prvi Družbin vijesnik *U Službi Maloga Isusa*

Držim u rukama knjigu s tvrdim uvezom u kojoj je sabrano I. i II. godište izdanja (1956/57.) Družbinog vijesnika *U Službi Maloga Isusa* ispisanog na 233 požutjele stranice. Otvaram je s posebnim poštovanjem, brižno pazeći da se ne bi koji list ošteto. Na prvoj stranici čitam „U službi Maloga Isusa“. Ove riječi pobuđuju u meni znatiželju. Radoznavno okrećem novu stranicu i čitam „Časne sestre! Poticaj za izdavanje ovoga listića dao nam je dugogodišnji duhovnik Samostana Antunovac, sada već blagopokojni Eugen Kornfeind. On nas je uputio što bi trebalo biti sadržaj listića i obećao u svemu svoju pomoć. Zbog raznih nezgoda, ta se njegova i naša želja nije ostvarila i ta je zamisao bila potpuno zamrla. Poslije odlaska naših dragih sestara u

Belgiju ta je zamisao ponovno uskrsnula i potpuno nas zaokupila pa se ona napokon ostvarila. Svrha ovoga malog i skromnog listića bila bi što jače povezati nas u domovini s našim susestrama koje bolno osjećaju osamljenost u tuđini. Dali smo mu naslov *U službi Maloga Isusa*, što nam se činilo najprikladnije, jer najbolje odgovara našem pozivu – Služavke Maloga

Isusa... U to ime molimo Maloga Isusa da blagoslovi i prati ovaj listić kako bi što sigurnije postigao svoju svrhu.“ Ovaj izvadak iz uvodne riječi urednice s. Ivane Pavlić za sada mi je dostatan. Znatiželjna sam i pitam se što krije u sebi prvi broj listića *U službi Maloga Isusa*, koji je ugledao svjetlo dana u mjesecu listopadu 1956. Da, ovaj prvi listić Družbina vjesnika bio je pravo duhovno blago sestrama, darovano im za 66. godišnjicu utemeljenja Družbe.

Vraćam se na početak knjige i otvaram drugu stranicu. Vidim naslov „Vječna Pjesma“ (Pjesma iz progonstva) sv. Male Terezije. Razmišljam i pitam se zašto je urednica izabrala ovu pjesmu. Pronalazim više razloga... Riječi *Pjesme iz progonstva* odzvanjaju dublje... Možda je u ovoj pjesmi iščitana pjesma progonstva naše Družbe iz njezine kolijevke, iz Sarajeva, iz Bosne, o čemu sestre nisu smjele javno govoriti... Možda je koji drugi razlog... svaka-ko, pjesma je lijepa, tim više što ju je napisala Mala Svetica, koju je štovao i naš otac Utemeljitelj.

Otvaram treću stranicu i čitam „Dr. Josip Stadler – naš Utemeljitelj“. Nema uvoda. Stoji podnaslov „Mlade godine“. Prepoznajem da je to tekst vlč. Marka Trvtkovića, dugogodišnjeg tajnika sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i našega oca Utemeljitelja, koji je napisao njegov kratak životopis. Ovdje je ispisan samo malen dio. Vjerujem da su sestre, koje su toliko cijenile i poštivale oca Utemeljitelja, bile presretne dok su čitale ovaj tekst... Dobro je što se ovaj tekst nalazi na samom početku izlaska ovoga „listića“. Pretpostavljam da je za odabir ovoga teksta bilo više razloga... O nadbiskupu Stadleru godinama se šutjelo... Došao je trenutak da prvi „listić“ njegovih duhovnih kćeri – Služavki Maloga Isusa – progovori o njegovu svetačkom životu...

Na četvrtoj stranici je pjesma Izidora Poljaka posvećena nadbiskupu Josipu Stadleru „Ti sijač Božji...“ Čitajući retke ove pjesme osjetih snagu duha našega oca Utemeljitelja. Zastadoh nad tekстом i zapitah se ponovno zašto je odabrana ova pjesma za prvi broj Družbina listića? Onima koji su upoznali lik velikoga sluge Božjega čitanje ove pjesme budi u srcu ponos. Zahvalna sam Bogu što mi je dao milost biti na duhovnoj stazi velikoga Nadbiskupa i slijediti Utemeljiteljeve velike ideale... Zamišljam kako je ova pjesma odjeknula prije 60 godina u srcu Stadlerovih Služavki, koje su sveto žalovale za svojim duhovnim Ocem, za njegovim i svojim Betlehemom, Egiptom, Mladicama, Hankompanijom, Dolorozom...

Okrećem petu stranicu i čitam natpis „O sv. Rafaelu“, koji je s pravom u ovome prvom broju Družbina listića. Ta sv. Rafael je zaštitnik naše Družbe! Na početku teksta o sv. Rafaelu stoji napisano: „Još na sv. Rafaela 1950.

prigodom 60. god. Družbe održan je ovaj referat u Antunovcu. Možda mnoge sestre to ne znaju, zato ga donosimo ovdje. Iz toga se vidi zašto je blagopokojni Utemeljitelj upravo sv. Rafaela izabrao za zaštitnika Družbe.“ Tekst je dragocjen i nama danas. Sv. Rafael s istom zadaćom bdije i prati život Družbe i svih koji mu se povjeravaju na tome putu...

Poslije referata o sv. Rafaelu, koji je ispisan na 4 stranice, nalazimo se na devetoj stranici. Čitam naslov „Ogledalo ljubavi“. Dvije stranice zauzima dragocjen tekst sv. Franciske de Chantal, koja je „dala po hodnicima svoga samostana napisati pjesmu ljubavi sv. apostola Pavla. Kada bi koja sestra pogriješila što proti ljubavi, ona bi je poslala da to pročita. Jer je ljubav kraljica i kruna redovničkog života.“ Urednica napominje da taj tekst donosi u ovome prvom broju našega glasila sa željom da se svi češće ogledamo u to duhovno ogledalo. Ova preporuka vrijedi i danas...

Slijedi jedanaesta stranica s naslovom “Naše sestre u Belgiji“. Urednica kao uvod ovome članku piše: „Svima je poznato da su 6. IX. naše drage sestre otputovale u Belgiju. Kod sv. Mise, koja je počela u 3 sata ujutro, presvijetli Buljan imao je kratku propovijed, pa je među ostalim spomenuo, da je prije 50 godina u istom mjesecu bio u Belgiji sa našim blagopokojnim Utemeljiteljem. Da li je onda pomislio, da će jednoga dana biti tu i njegove duhovne kćeri? Ne znamo, dragi Bog znade zašto je tako uredio.“ Poslije ovoga uvoda slijedi dugo pismo naših sestara koje su u Belgiji. Ispisano je na četiri stranice. Sestre su ga napisale odmah po dolasku u Belgiju. Opisale su svoje zgrade i nezgode s putovanja, radosti i poteškoće prvih dana svoga boravka u Belgiji. Pismo je pisano zanimljivo i opširno. Čitajući ga danas možete se uživjeti u to putovanje i snalaženje u tuđini, koje nije bilo nimalo lako... Sestre su sve izdržale, Bogu su prikazivale sve svoje žrtve za Družbu i njezino dobro. Kao što je u Uvodu rečeno, da će Družbin listić biti poveznica sa sestrama u tuđini, to nam dugi niz godina svjedoče njegove stranice. Preko ovog „listića“ sestre su komunicirale međusobno i radovala se dolasku uvijek novog listića, koji je u početku izlazio svakoga mjeseca, a sestre su po njemu slale svoje čestitke i pisma iz domovine u Belgiju i iz Belgije u domovinu. Divim se našim sestrama koje su se uputile na ovo prvo misijsko putovanje izvan granica naše zemlje i na misijsko poslanje koje ih još nadahnjuje u toj zemlji.

Došla sam do posljednje, petnaeste stranice. Na njoj su ispisan obavijesti pod naslovom „Iz naše Družbe“. Urednica napominje kako je u posljednje vrijeme premješteno mnogo sestara, a kako to obično sve zanima, donosi i te informacije u prvom listiću Družbe. I mene zanimaju te promjene. Gledam prvo mjesto u kojima su sestre djelovale 1956. godine. To su: Metko-

vić, Prčanj, Mrkopalj, Split, Skoplje, Kloštar Podravski, Podravske Sesvete, Zagreb – Antonovac, Glavotok, Pula, Cernik, Mandaljena, Vinkovci, Rijeka, Zagreb – sv. Jeronim, Vrgorac, Cerje, Dubrovnik, Delnice, Solin. Sestre koje su bile premještane iz ovih zajednica i u ove zajednice, a koje sam imala sreću upoznati, danas su već pokojne. To su s. Emilijana i s. Bonfilija. Od tih sestara živa je sestra Mehtilda, koja je na Kraljevcu u Zagrebu. Drago mi je što sam ovo saznala čitajući ovu stranicu. Rekoh sebi: „Prvi put kada vidim s. Mehtildu ispričat ću joj ovu malu priču o prvom Družbinom listiću, koji slavi svoju 60. godišnjicu. Da, i s. Mehtilda je za Veliku Gospu o. g. slavila 60. godišnjicu zavjeta. Zaslužuje i od Družbin vjesnika čestitku za sv. ustrajnost i neumorno služenje u Družbi, koje nam i danas svjedoči poslužujući Maloga Isusa u bolesnim sestrama...

S radošću i velikim poštovanjem zatvaram ovu „knjigu“ zlatnih stranica, koju ću što prije ponovno uzeti u ruke, s mnogo ljubavi listati njezine stranice i čitati u njoj životni hod drage nam Družbe, koji nam ona u sebi skriva.

Hvala ti, prvi „listiću Družbe“, na darovanom i sačuvanom nam blagu koje su 60 godina u tebi pohranjivale naše drage sestre, dobročinitelji i prijatelji. Hvala svim sestrama urednicama koje su 60 godina ulagale veliku ljubav u pripreme izlaska Družbina vjesnika *U službi Maloga Isusa* i ispisale bezbroj njegovih stranica. Hvala svima koji i danas prate „Gospodinov prolaz ovom zemljom“, kroz putovanje i poslanje naše Družbe u Crkvi i svijetu.

„Listiću Družbe“, sretan ti tvoj 60. rođendan! Živio Mali Isus!

Urednica

Vjesniku „U SLUŽBI MALOG ISUSA“

*Dobro mi došao vjesniče moj,
Velika moja dragosti!
Kad god te primim, znaj,
s oka mi poteku suze radosti.
Svaka mi stranica tvoja priča
o svem što želim znati:
o dragom Ocu, o sekama
pa kako mi stoji mati.
Samo mi dalje pričaj,
molim te,*

*bez prestanka, ne sustaj.
Potiči, bodri.
U započetom svom djelu
junački ustraj!
Pa kako na koncu priznanje
prima dobro djelo svako,
želim, da uz tegotni put i ti
odlikovanje doživiš tako.*

*s. M.V.
Družbin vjesnik 1957.*

POKOJNE SESTRE

s. M. Mihovila (Marija) Perleta

(rođ. 23. III. 1933. - + 6. X. 2016.)

U popodnevnim satima u četvrtak, 6. listopada 2016., u Marijinu mjesecu, u naručju Isusa, Marije i Josipa, okružena sestrama u samostanu sv. Josipa na Šinama, blaženo je preminula naša draga s. Mihovila Perleta. Okrjepljena svetim sakramentima po rukama oca Branke Zebića karmelićana, par dana ranije, uz molitve sestara, preselila se u kuću Oca nebeskoga. Nakon predanog života i rada, prokušana bolešću i patnjama, predana u volju Božju, našla je vječni mir u Srcu Isusovu. Prije četiri mjeseca, 28. svibnja ove godine, preselila se Ocu nebeskom

njezina i naša sestra s. Egidija, s kojom je dijelila zadnje godine zajedništvo vjere i utjehe, Božje i ljudske blizine, nemoći i predanja Isusu u samostanu na Šinama. Čvrsto vjerujemo da se sada skupa raduju u rajskoj slavi i prate nas svojim nebeskim zagovorom.

Pokopana je u ponedjeljak 10. listopada na groblju Lovrinac u Splitu. Svetu Misu zadušnicu i sprovod predvodio je župnik Župe Kamen o. Ante Knežević, u koncelebraciji s devetoricom svećenika, među kojima i njezin brat don Pero. Bili su prisutni svećenici: rođak don Stanko Vrnoga, mons. Mile Vidović, don Anđelko Dukić, don Vjenceslav Kujundžić, don Ranko Vidović, don Radojko Vidović, don Hrvoje Dragun, don Jure Bjeliš. Okupio se i veći broj naših sestara iz Splita i okolnih samostana, rodbina i lijepi broj vjernika, među kojima su bili naši susjedi sa Šina iz župe Kamen. Svetu misu i sprovodne obrede pjevanjem su popratile naše sestre. Otac Ante u homiliji je istaknuo smisao kršćanskog i redovničkog života i posvećenja Isusu, i u tom svjetlu istaknuo život s. Mihovile. Nakon homilije u ime Provincije od s.

Mihovile se oprostila provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavarice s. Eduarda Marić. Iznijela je u kratkim crtama život s. Mihovile i zahvalila Gospodinu za njezin život. Zahvalila je ocima Karmelićanima na duhovnoj potpori s. Mihovili, o. Anti na predvođenju sv. Mise i sprovednih obreda, kao i ostaloj braći svećenicima. Zahvalila je predstojnici s. Lenardi i zajednici sestara na Šinama za iskazanu ljubav i pomoć s. Mihovili. Izrazila je duboku sućut bratu don Peri i sestri Mandi, ostaloj braći i njihovim obiteljima, i ostaloj rodbini.

Marija s. Mihovila rođena je 23. ožujka 1933. od oca Nikole i majke Stane rođene Vrnoga u Vidonjama. Krštena je 9. travnja 1933. u župskoj crkvi sv. Ivana Krstitelja. Osnovnu školu završila je u rodnim Vidonjama. Prirodno bistra i oštromna, po naravi vedra i uvijek spremna na ugodnu šalu. U kućnom i vjerskom odgoju temeljito poučena i odgojena. Imala je u Družbi dvije tete, majkine sestre, uzorne sestre Služavke Malog Isusa: s. Teklu i s. Sofiju Vrnoga. U obitelji Stane i Nikole Perleta, u pravoj kućnoj crkvi, rodilo se osmero djece, tri kćeri i pet sinova, od kojih je petero izabralo duhovni život, tri sina svećenika: don Duje, don Petar i don Pavao, dvije kćeri redovnice: s. Egidija i s. Mihovila.

Potaknuta Božjom milošću s. Mihovila je slijedila put redovničkog života svojih teta i rođene sestre s. Egidije. U Družbu sestara Služavki Malog Isusa došla je 8. srpnja 1952. godine, u samostan "Antunovac" u Zagrebu, a u kandidaturi i novicijatu bila je u samostanu u Samoboru. Privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1954., u kući matici u samostanu "Antunovac" Zagrebu, a doživotne 15. kolovoza 1960. u Zagrebu.

Nakon položenih privremenih zavjeta dolazi u samostan svete Ane u Splitu, gdje do 17. studenoga 1960. radi u kućnoj radinosti izrađujući džempere za građane. Nakon toga odlazi u samostan otaca kapucina u Dubrovnik, u kojem žive i rade naše sestre. Tu izrađuje džempere za građane, što je vrsno radila. Nakon toga u Trilju od 17. rujna 1970. do 17. srpnja 1971. vrši službu sakristanke, izrađuje džempere, jorgane i štramce za mještane. Tri godine, od 17. srpnja 1971. do 19. rujna 1974. u samostanu u Vrgorcu vrši službu predstojnice i izrađuje džempere za građane. Nakon toga, od 11. siječnja 1975. do 18. travnja 1981. ponovno djeluje u Trilju, gdje vrši službu predstojnice i izrađuje džempere za mještane. Iz Trilja odlazi u Boku kotorsku u samostan u Dobroti, u kojem od 19. veljače 1981. do 7. siječnja 1984. vrši službu predstojnice i vodi brigu oko saniranja samostana, koji je teško stradao uslijed potresa u travnju 1979. godine. Nakon toga je na ispomoći u zajednici u Trogiru. U Opuzenu je djelovala od 21. kolovoza 1984. do 30. svibnja 2007. godine. Od 1984. do 1994. čuva djecu u našoj kući, a od rujna 1994. do rujna 1998. vrši službu predstojnice i kuharice za sestre i župnika.

Isticala se prirodnom oštromnošću i smislom za šalu, što dobro primjenjuje u radu s djecom. U župi Opuzen s posebnom ljubavlju i pažnjom posjećuje starije, osamljene i bolesne osobe u župi. Donosi im evanđeosku riječ nade i utjehe, suosjećanja i ohrabrenja, ukazuje na kršćanski smisao trpljenja s Kristom. Povremeno odlazi na župe u kojima je bila s. Egidija sa župnikom bratom don Pavom, da pomogne kad su bili teže bolesni don Pave ili s. Egidija, a isto tako povremeno pomaže i sestri Mandi na župama koje je posluživao brat don Petar. Od kolovoza 2007. godine, kada se teže razbolila s. Egidija, dozvolom redovničke zajednice, s. Mihovila je na usluzi bolesnom bratu don Pavi i s njim živi u župi Sitno Donje. Samo je Bogu znano koliko je noćiju probdjela uz njega i njegov bolesnički krevet. Ništa joj nije bilo teško za njega učiniti, pa i onda kada je i sama bila bolesna, i osjećala križ bolesti i iscrpljenosti. Ostala je s njim do srpnja 2010. godine, kada je on zbog bolesti u srpnju 2010. godine smješten u Svećenički dom u Splitu, a ona došla u samostan na Šinama i bila na pomoć bolesnoj sestri Egidiji. Bila je na raspolaganju s. Egidiji tokom cijelog dana, a često bi i noću došla i pogledala dali joj nešto treba učiniti i pomoći. Bila joj je moralna i sestrinska podrška, molitvom i lijepom riječju, šalom i blizinom, svime što je mogla učiniti da joj pomogne i olakša patnju i boli. To ju je i iscrpljivalo fizički, ali snažilo duhom, jer je živjela u vjeri i svijesti da služi Malom Isusu u svojoj sestri. Činilo ju je sretnom da joj sestrinsku ljubav, i krvnu i duhovnu, ljubavlju uzvrća i daruje. Nakon smrti s. Egidije molitvom i strpljivim nošenjem križa vlastite bolesti i nemoći sve dublje je živjela stvarnost ljudske osobne nemoći. Uranjala je u tajnu sjedinjenja s Isusom na križu, smireno izgarala poput svijeće, zagledana u konačni cilj, u vječnost. Bila je duša molitve i samozatajnog služenja bližnjima.

Draga s. Mihovila, hvala Ti za Tvoju vjeru, ljubav i predanost Isusu, za služenje bližnjima, osobito bolesnima, za tvoju životnu vedrinu i trud da živiš po volji Božjoj. Želimo Ti mir u Bogu, a ti nama izmoli blagoslov novih zvanja.

s. M. Maneta Mijoč

Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

s. M. Ilinka (Kata) Šiljeg

(rođ.18.V. 1946. - +26. XI. 2016.)

U 71. godini života i 52. godini redovničkih zavjeta, u samostanu Svete Obitelji u Dubrovniku, osnažena Božjim milosrđem po svetim sakramentima, u subotu 26. studenoga 2016. u sedam sati ujutro, tiho i blaženo u Gospodinu je preminula naša draga s. Ilinka. Njezino bolešću ispačeno tijelo je otpočinulo, a patnjom pročišćena duša zablistala nebeskim sjajem u rajskoj slavi u zagrljaju Oca nebeskoga i Presvete Djevice Marije.

Pokopana je u ponedjeljak 28. studenoga u Dubrovniku. Svetu Misu zadušnicu u 14 sati u crkvi sv. Petra na Boninovu predvodio je generalni vikar dubrovačke biskupije don Petar Palić, u koncelebraciji sa sedmoricom svećenika. Homiliju je imao biskupijski delegat za redovnice o. Stanko Dodig iz samostana otaca kapucina u Dubrovniku, a sprovedne obrede je predvodio župnik župe sv. Mihajla na Lapadu don Robert Ćibarić. Okupio se oko sedamdesetak naših sestara, na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan i vrhovnom savjetnicom s. Marijom Banić koja je došla iz Zagreba. Na sprovod iz Splita je došlo 27 sestara jednim manjim autobusom, zatim sestre iz Metkovića i Opuzena, Mandaljene, lijepi broj sestara drugih redovničkih zajednica u Dubrovniku, rodbina i dosta vjernika. Iz Karmela Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca, u kojem živi sestra pok. s. Ilinke i s. Alemke naša s. Natanaela od Malog Isusa, došla je s. Đurđica Terezija od svete Obitelji Vučković. Preko svete mise i u sprovednom obredu pjevale su sestre, predvođene s. Dulcelinom i s. Marinelom. Otac Stanko je u homiliji istaknuo smisao kršćanskog i redovničkog života i posvećenja Isusu, i u tom svjetlu istaknuo uzorni redovnički život s. Ilinke. Od s. Ilinke se oprostila provincijska glavarica s. Anemarie Radan. Iznijela je u kratkim crtama život s. Ilinke i zahvalila Gospodinu za njezin uzorni redovnički život. Zahvalila je prisutnim svećenicima i svima koji su molitvom i ispraćajem na vječni počinak odali poštovanje prema pokojnoj s. Ilinki. Zahvalila je sestrama u samostanu u Dubrovniku na čelu s predstojnicom s. Magnom Borovac za iskazanu ljubav i pažnju, razumijevanje, njegu i pomoć s. Ilinki za vrijeme njezine duge bolesti, osobito njezinoj rođenoj sestri s. Alemki, koja joj je bila pravi anđeo u njezinoj bolesti. Izrazila je duboku sućut obitelji s. Ilinke: braći Mati, Frani i Vidi, sestrama s. Natanaeli od Maloga Isusa, s. Alemki i Mari, nevjestama Dragici, Kati i Gordani, zetu Mili i ostaloj brojnjoj rodbini.

Sestra Ilinka Kata Šiljeg, rođena je 18. svibnja 1946. u Vidu, od oca Ante i majke Mande rod. Kešina. Rasla je i odgajala se u obitelji u kojoj se Bogu molilo i po Božju živilo. Sestra Ilinka je bila sretna i zahvalna za plemenitost, ljubav i pobožnost svojih roditelja koji su s ljubavlju i kršćanski odgajali svoju djecu. Sestra Ilinka u svojoj duhovnoj bilježnici zapisuje ove zadnje riječi svoje majke koje je uputila svojoj djeci: "Dico moja, dragom Bogu se molite. Volite se i pomažite. U obitelji gdje sam se rodila i obitelji gdje sam došla dragi Bog je uvijek bio na prvom mjestu. Neka tako i kod vas svih bude." Dobar kućni odgoj i vjerski život u župskoj zajednici u župi Gospe Snježne u Vidu, kojeg su u to vrijeme promicali revni župnici don Frane Bego, don Ante Vojnović i don Mate Selak, ostavili su duboki trag u životu sestre Ilinke od malih nogu pa kroz odrastanje. Župnik don Mate Selak bio je povezan sa sestrama u Metkoviću pa je u Vidu pričao djevojčicama i djevojkama o redovničkom životu i za blagdane pozvao sestre iz Metkovića da ih svijet vidi i upozna. Tako je iz župe Vid kroz nekoliko godina više djevojaka došlo u Družbu sestara Služavki Malog Isusa. Među prvima bile su s. Ilinka i njezina kolegica s. Rahela. Iz obitelji s. Ilinke u Družbu su kasnije došle i njezine dvije rođene sestre: Ana s. Natanaela, koja sada živi u Karmelu u Mariji Bistrici, i Vinka s. Alemka. Sestra Ilinka bila im je svijetli uzor. Duhovno su se pomagale i izgrađivale. Nakon završene osnovne škole, potaknuta Božjom milošću, s. Ilinka se odlučila za redovnički poziv. U Družbu je došla 17. kolovoza 1961. godine. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1964., a doživotne redovničke zavjete 15. kolovoza 1970. godine u Zagrebu. Prigodom polaganja doživotnih zavjeta, 1969. godine, s. Ilinka je u svojoj duhovnoj bilježnici zapisala: "Dragi Mali Isuse, već je sedam godina prošlo od kako sam čula Tvoj glas: Dođi i slijedi me! Hvala Ti moj preslatki Mali Isuse za Tvoju ljubav. Hvala Ti za Tvoj milostiv pogled koji je počينو na mojoj bijedi. ... Uvijek si bio dobar i nježan prema meni. Oprosti što sam na Tebe zaboravljala. Kao što stablo duboko u zemlji ima žile kojima crpu vlagu za svoj rast, tako i ja moj preslatki Isuse želim svojim molitvama i žrtvama doprinositi procvatu svete Crkve, Družbe, za spas mog Hrvatskog naroda i cijelog svijeta. ... Dajem Ti svoj život na raspolaganje. Tvoja Ilinka."

Nakon položenih zavjeta poslana je u kapucinski samostan u Rijeci, u kojem do 21. studenoga 1964. godine vrši službu kuharice. Iz Rijeke odlazi u Sarajevo. Tri godine vrši službu kuharice svećenicima kanonicima u Kaptolu i tri godine službu kuharice u nadbiskupiji kod nadbiskupa mons. Smiljana Čekade. U kolovozu 1970. godine dolazi u Centralno bogoslovno sjemenište u Splitu, u kojem dvije godine radi u kuhinji. Godinu dana vrši službu kuharice u Solinu, a zatim sedam mjeseci vrši službi kuharice ponovno kod nadbi-

skupa Čekade u Sarajevu. Nakon toga vraća se u samostan u Solin, gdje vrši službu kuharice do 1975. godine. Vršila službu kuharice i odgovorne sestre tri godine u samostanu u Perastu. Od rujna 1977. do rujna 1986. revno vršila službu kuharice u samostanu u Dubrovniku. U to vrijeme ovaj samostan je i kuća novicijata, pa su sestre novakinje i mlade sestre juniorke od s. Ilinke učile i primale znanja iz kuharstva i stjecale iskustva u umijeću kuhanja. Ona im je s radošću i zadovoljstvom, umješno i velikodušno prenosila svoje znanje, iskustvo i davala praktične upute. Redovnička zajednica u Dubrovniku, obzirom na službu kuharice, velika je i zahtjevna, jer je trebalo kuhati ne samo za sestre i novakinje nego i za starice u staračkom domu, a preko godine bilo bi po nekoliko turnusa duhovnih vježbi, seminara i susreta. Sestra Ilinka kao odgovorna sestra u kuhinji uvijek je bila raspoloživa za opće dobro zajednice i Provincije, i na to poticala i sestre koje s njom radile. U svojoj službi bila je puna susretljivosti prema sestrama u zajednici, osobito starijim i bolesnim, kao i prema svećenicima koji su u samostanu živjeli ili u njega navraćali, kao i prema gospođama u staračkom domu. Od rujna 1986. do 1991. godine vršila je službu kuharice u zajednici u Mandaljeni, za sestre, župnika i osobe s posebnim potrebama koje su sestre njegovale u zavodu "Josipovac". Od 1991. do 1999. ponovno vršila službu kuharice u Dubrovniku, gdje je prepoznatljiva njezina požrtvovnost i otvorenost u to teško ratno vrijeme, kad su sestre u samostan primile sestre i šticienike s posebnim potrebama iz Mandaljene i više prognanika iz Konavala, kad je trebalo u nenormalnim uvjetima kuhati i tolikima dati jelo. Od 10. rujna 1999. do 25. listopada 2003. požrtvovno je vršila službu kuharice u generalnoj kući Družbe u Zagrebu. U listopadu 2003. po treći put dolazi u samostan u Dubrovniku, u kojem živi, moli i radi, služi i boluje do svoje smrti. Predano je vršila službu kuharice dokle god je mogla. Kad je bolest napredovala i otežavala joj da može voditi i organizirati poslove u kuhinji, i dalje je dolazila u kuhinju i s radošću pomogla sestrama ono što je mogla učiniti.

Cijeli je redovnički život, uz molitvu, požrtvovno, savjesno i radosno vršila službu kuharice, koja je od nje iziskivala žrtve i truda, raspoloživosti i umijeća. Imala je prirodni dar ukusnog pripremanja hrane, te veliku volju i ljubav da se što više osposobi u povjerenju joj službi. Bila je poučljiva i zahvalna za svaki savjet i pouku od starijih i iskusnijih sestara koje su vršile službu kuharice. Primljeno znanje i stečeno iskustvo nesebično je dijelila i pružala mlađima i sestrama koje su s njom radile. Uvijek je bila spremna da se žrtvuje za zajedničko dobro, da razveseli sestre i sve kojima je kuhala, pomno pazila da ukusno i zdravo pripremi hranu. Uvijek puna brižnosti da svi dobiju ono što im je za zdravlje potrebno, da svi budu zadovoljni, da svećenici i gosti samostana budu lijepo primljeni i posluženi. Sestre će je pamtiti i po prekrasno ukrašenim tortama za slavlja redovničkih zavjeta,

imendana i prigodnih slavlja u zajednici, koje je krasila prekrasnim ružicama i bijelim golubicama mira, koje bi svojim vještim rukama strpljivo i s umjetničkim smislom izrađivala. Za sve to trebalo je puno snage, ljubavi i raspoloživosti, kako s. Ilinki tako i sestrama koje s njom rade u kuhinji. Ljubav i spremnost, pozornost i blizina prema bližnjima nisu izostajali. Nije se u tome dala umoriti ni smesti.

Cijeli svoj život živjela je s radosnim predanjem u Božje i Marijine ruke. Imala je djetinju ljubav prema Isusu i Blaženoj Djevici Mariji. Bila je duša duhovne prozračnosti, duboko uronjena u misterij predanja Isusu po molitvenom životu. Često je svoja nutarnja nadahnuća i poticaje duha u obliku molitve zahvale, predanja, hvale i prošnje zapisivala u svojim duhovnim bilješkama i zapisima. To su pravi duhovni titraji duha, duše potpuno otvorene Božjoj milosti i ljubavi. S vjerom je živjela, snagom vjere radila, u vjeri bol i patnje podnosila. U dugoj bolesti bila je strpljiva i predana Bogu u ruke, ljubavi i pomoći sestara. Zadnjih mjeseci danju i noću strelovitim zazivama molila je Isusa i Njegovu Majku Mariju za njihovu blizinu, utjehu i snagu da izdrži u patnji. "Isuse, smiluj se! Gospe moja smiluj mi se, pogledaj me! Hvala Ti Isuse! Hvala Ti Gospe! Isuse snage daj! Majko sveta pomози! Sveti Josipe budi mi na pomoć! Anđeli Božji budite uz mene!", molitveno je zazivala s. Ilinka. U molitvenoj povezanosti s društvom nebesnika strpljivo je podnosila teške boli i nemoć tijela. Okružena molitvom i ljubavlju sestara iz zajednice, koje su stalno bile uz nju molitvom i ljubavlju, pomoću i medicinskom njegom, bila je zahvalna i za najmanju uslugu. Njezina soba bila je prava kapelica, prostor molitve i nesebične ljubavi koja njeguje Malog Isusa u bolesnoj s. Ilinki, i patnje s. Ilinke koja je Jobovskom strpljivošću u boli združena s Isusom raspetim i uskrsnulim. U trenutcima i svijesti i odsutnosti svim svojim bićem je ispovijedala: "Ja vjerujem da Otkupitelj moj živi, i da ću nakon ovozemne patnje s Njim uskrsnuti i moje će oči vidjeti Boga Spasitelja moga." S uljem radosnog služenja u zdravlju i strpljivog predanja u bolesti u uljanici svog života spremno je dočekala milosrdnog Oca, kojeg je cijeli život čistom ljubavlju ljubila i cijelim mu bićem u poniznosti služila u bližnjima. Draga s. Ilinka, zahvaljujemo Bogu darivatelju života za Tvoj život, vjeru i životni optimizam i u zdravlju i u bolesti, za Tvoju vjernost Bogu i Crkvi, Družbi i Provinciji, sestrama i bližnjima koji su se nalazili na Tvom životnom putu. Milosrdni Otac blagoslovio svaku Tvoju žrtvu, bol, svaku kaplju znoja i svu patnju. Neka Te licem svojim obasja u rajskoj slavi. Moli Oca nebeskog da nam udijeli milost svetosti života, te novih i revnih članica. Počivala u miru Božjem!

s. M. Maneta Mijoč

Misa zadušnica na sprovodnim obredima s. M. Ilinki – Kati Šiljeg

Propovijed na misi fra Stanka Dodiga, ofm cap. gvardijana i pročelnika Vijeća za posvećeni život Dubrovačke biskupije

Poštovani svi nazočni na ovoj Euharistiji mise zadušnice, okupljeni oko stola Riječi gospodnje i Euharistijskog stola, te oko zemnih ostataka s. Ilinke – Kate Šiljeg. Sve vas iskreno pozdravljam.

Sestra Ilinka – Kata preminula je u Gospodinu kojemu se posvetila i kojemu je do kraja bila vjerna na zemlji. Gospodin ju je blagoslovio u utrobi njezine majke i pozvao ju je svojom ljubavlju, da ljubavlju njezina oca i majke se pojavi, da se rodi na ovoj zemlji, među ljudima i rođenjem od njezine majke, pojavljuje se u obitelji Šiljeg, kao ono malo zrno iz evanđelja u katoličkoj obitelji i Bogu vjernoj obitelji Šiljeg; obitelji i duhovnoj i praktične vjere, obitelji koja se nije plašila novoga života u obiteljskoj sredini po njihovom potomstvu, obitelji koja je blagoslovljena od Boga po njihovih sedmero djece, a koju je Bog posvetio po njihove 3 kćeri koje je pozvao u redovničko zvanje: s. Ilinku i s. Alemku u Družbu sestara Služavki Malog Isusa i s. Nataaelu među sestre Karmelićanke.

Njihovi roditelji nisu bili jako materijalno situirani, nisu se previše bavili računicom, u što će djecu obući i obuti, što će jesti i tako dalje. Oni su imali veliko pouzdanje u Boga, vjerni Njegovoj providnosti i dobroti dobrih ljudi. Stoga im djeca nisu bila ni gola, ni bosa, ni gladna, nego su roditeljima bila blagoslov, radost i sreća. I tako malo zrno kojemu su roditelji na krštenju nadjenuli ime Kata, koja je u obiteljskom domu molitve, topline, roditeljske i obiteljske ljubavi i dobrote, dozrijevalo i raslo, zalijevano rosom Duha Svetoga u toj i takvoj obitelji. Kada je pošla u školu to zrno je poraslo, i izišlo izvan svoje obitelji i postala je prepoznatljiva da je iz obitelji Šiljeg. A kada se Bogu potpuno posvetila polažeći doživotne redovničke zavjete, time je započela novi stil života s novim redovničkim imenom Ilinka.

Pokojna sestra bila je samozatajna redovnica, a u isto vrijeme je bila upitana, komunikativna, raspjevana, te puna optimizma. Kada su je poglavarice premještale u razna mjesta i samostanske zajednice, prihvaćala je u radosti kuhinju kao kuharica. To zrno, Kata – Ilinka se razraslo i donosilo je obilat rod i svugdje je ostavljala vidljiv i pozitivan trag, kao prava Služavka Malog Isusa. Kao kuharica kuhala je vrlo uspješno s velikim zahvalama: svojim susestrama, svećenicima i mladim bogoslovima. U tom poslu davala je sebe, svoju ljubav i umijeće. Uvijek je bila sretna i radosna kada su njezine sestre redovnice i svi ostali koje sam spomenuo, za koje je kuhala, bili sretni, veseli i zadovoljni.

Još ću spomenuti, da s. Ilinki nitko nije bio dosadan i da nikoga, tko je u nečemu zamolio pomoć, da je pomogla, nikoga nije otpustila bez ičega. Zbog svega rečenog je postala poznata i priznata redovnica i kuharica. Svi ti, a i svi mi ovdje okupljeni iskrenim srcem za sve s. Ilinki zahvaljujemo i Bogu koji nam ju je dao. Gospodin Isus uskrsnuli ju je pozvao da napusti tjelesne muke i da pođe k Njemu u Vječnost u 71. godini života i 52. godini redovničkih zavjeta. Bila je životom i djelim prava i iskrena Služavka Malog Isusa, sve je stavljala pred Njega i pred Isusovo srce i druge je poticala da to isto čine.

Draga sestro Ilinka, neka ti Mali Isus oprostí sve slabosti ljudske i kao vjernu svoju službenicu, On koji je i Uskrsnuli Gospodin, neka Te primi u svoj mir i u radosti nebeske.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlost vječna svijetlila joj. Amen!

Dubrovnik, 28. 11. 2016.

Crkva sv. Petra – Boninovo

Krijesnice iz duše s. Ilinke, koje je zapisala u svojoj duhovnoj bilježnici

(isječke prepisala i preuzela s. Maneta):

“Blago onom tko se s Tobom Isuse svako jutro rukuje. Isuse dragi dobro Ti jutro. Evo Ti Tvoja Ilinka. Blagoslovi je i vodi putem koji k Tebi vodi. Sve što budem danas molila, govorila i radila neka bude Tebi na slavu. Molim Te blagoslovi Svetog Oca Papu, sve kardinale, biskupe, svećenike, redovnike i redovnice. Blagoslovi našu zajednicu, Provinciju i Družbu. Blagoslovi svaku sestru naše Družbe. Blagoslovi naš Hrvatski narod i cijeli svijet. Sve ti Isuse prikazujem po rukama Tvoje Isuse i moje Majke Marije.

Milosti puna, moli za nas.

Milosti puna, zagovaraj nas.

Milosti puna, na životnom putu vodi nas.

Milosti puna, u vjeri učvrsti nas.

Milosti puna, do potpunog predanja Isusu prati nas.

Milosti puna, u Nebo dovedi nas.

Marija je uvijek bila u stavu slušanja, razmišljanja i prihvaćanja Božje volje. I mi smo pozvane u vjeri začeti i roditi Krista. Duhovno rađanje se događa po slušanju i prihvaćanju Božje riječi.

Tiho Mali Isus spava.

Njegova služavka tiho u svom srcu radosna i žalosna, slavna i svjetlosna otajstva krunice prebrojava.

Tiho Mali Isus spava.

Njegova služavka tiho u svom srcu mu se klanja, sebe i cijeli svijet Njemu poklanja.

Tiho Mali Isus spava.

Njegova služavka svoje dužnosti i obveze savjesno obavlja.

Tiho Mali Isus spava.

Njegova služavka žalosnima, bolesnima i potrebnima život uljepšava.

Neka nam Majka Marija pomogne da budemo blaga i ponizna srca. U samostanu je najvažnija međusobna ljubav. Isus dragi će nas pitati samo jedno: jesmo li se voljele i pomagale jedna drugu. Ništa nas ne usređuje koliko međusobna ljubav i prihvaćanje. ... Na revnim i dragom Bogu posve odanim redovnicama počiva Božji blagoslov. Da bi bile sretne moramo se truditi oko malih stvari: biti pažljive, susretljive, pomagati se, voljeti se. Male, sitne stvari s ljubavlju učinjene vode velikoj svetosti. Oslobodi nas Gospodine nemarnosti. Daj nam Gospodine milost da naša svjetiljka uvijek ima ulja.

Naše zvanje je Božji dar. Hvala Ti Gospodine što si me nedostojnu pozvao. Predajem Ti sve svoje sposobnosti. Marijo, ljubljena Majko, Ti me vodi k Isusu. Daj Isuse da moj život bude Tebi na slavu i spas svijeta.

Isuse moj učini me anđelom mira, kojega svačija nevolja u srce dira. Budi anđeo mira pa ćeš biti draga svima.

Hajdemo Kristu vjerno služiti.

Hajdemo se voljeti i pomagati.

Hajdemo jedna drugu razumjeti.

Hajdemo odlučiti nikada ogovarati.

Hajdemo odlučiti samo dobro u svom srcu pohranjivati.

Hajdemo se Isusu za spas cijelog svijeta moliti.

Hajdemo u ljubavi povezane biti.

Ovo malo života što još imamo samo za ljubav Božju znajmo i Isusu ga dajmo.

Mlada sestra s kojom radim mora doživjeti i osjetiti moju ljubav, prihvaćanje, ohrabrenje. Početnice (*misli na mlade sestre*) treba oduševljavati, hrabriti, poticati, razumjeti i za njih puno, puno moliti. Dragi nas Utemeljitelj gleda. Naše dobre i svete pokojne sestre za nas mole. Trudimo se biti dragom Malom Isusu drage i jedna prema drugoj susretljive. Bolesne i starije sestre moraju biti voljene. ... A ti s. Ilinka prihvati, voli i moli za svaku sestru drage Družbe.

Danas, kao i uvijek, ništa nije važnije i ljepše od toga nego da se vlastiti život utroši za Gospodina i najpotrebnije od njegove djece. Reći utješnu riječ, ohrabriti, podržati, dati dobar savjet, pohvaliti, saslušati, i još puno toga što možemo u ovoj duhovnoj oskudici besplatno podijeliti.

Isuse moj, prinosim Ti, ovoga dana i časa, svoje brige, svoje boli i sva iskušenja, kao žrtvu ujedinjenu s Kristovom mukom i Otkupiteljskom patnjom za spas cijelog svijeta. Neka moja patnja bude za blagoslov moje Provincije, Družbe, mog dragog Hrvatskog naroda, moje rodbine i cijelog svijeta.

Lice Tvoje Isuse želim gledati,
Tvoju pjesmu želim pjevati.
S Tobom i za Tebe želim živjeti i raditi.
Isuse dragi i mili, daj da tako živim
da se Tvoga dolaska ne postidim.

Kako će nam biti lijepo Isuse s Tobom u raj,
samo treba u djelotvornoj ljubavi pretrčati svoju životnu stazu.
Tebe Isuse i stvorenje svako ljubiti i nije baš lako,
ali rajska vrata otvaraju se jedino tako!

Ja vjerujem u Tebe Bože moj,
i nadam se protiv svake nade,
da ću Tvoje lice vidjeti i Tvoje sveto ime vječno slaviti.

Isuse daj da kroz svu vječnost
hvalim neizmjernu dobrotu i ljubav Tvoju,
što si pogledao na malenost i bijedu moju.”

Sažalnica

Draga sestro Anemarie, drage sestre! Vijest da je uzvišeni Gospodara života pozvao u svoje Nebo našu dragu sestru Ilinku unijela je u našu zajednicu raspoloženje zahvalnoga sjećanja na njezin plemeniti život, na divni doprinos sveopćem životu naše redovničke obitelji i ovdje u Bosni među nama. S Tobom i sa svim sestrama, osobito njezinim rođenim sestrama i obitelji suosjećamo nedostatak i bol. Ipak, svaka pomisao na susrete s njime darivaju nam nadu i radost jer sjećanja zrače plemenitošću i istinskom dobrotom. Molile smo danas za pokoj njezine plemenite duše i za sve kojima će nedostajati. Primite svi iskrenu i toplu sućut, prenesite našu sestrinsku sućut osobito sestri Alemki i Natanaeli. Neka nam svima Gospodin podari snagu i svjetlo vjere u putovima života koje nam osobito osvjetljava sveto vrijeme došašća. Uz sestrinske pozdrave od svih sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva s osobitom naklonošću

sestra M. Admirata Lučić

Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

+ Anka Batarelo

Otišla je u nebo pridružiti se svetima

Naša draga članica i svesrdna Prijateljica Malog Isusa, nakon životnog hodočašća ovom zemljom 30. listopada 2016. godine preselila se u nebo u drugi vječni život. Majka Marija koju je stalno s ljubavlju molila pozvala je u svom mjesecu krunice. Gospodin je uze k sebi u nedjelju na dan Uskrsnuća pred svetkovinu Svih svetih da zajedno slave u zajedništvu odabranih. Svi njezini dani uvijek su znakoviti

pa i dan rođenja 10. veljače 1957., na blagdan bl. Alojzija Stepinca, kojem je svakodnevno upućivala molitvu za obitelj, Crkvu i domovinu.

Imala je milost da je rođena u vjerničkoj obitelji Bilandžić u „zdravom mjestu“ Krušvar- Gornje Dicmo, gdje se poštuje Bog, obitelj i Domovina. Dobri Bog je nagradio darom supruga Petra Batarelo i njegovu vjersku obitelj, koji je s njom sve duhovne i ljudske kvalitete usadio u svoju djecu. Rasli su u praktičnoj djelotvornoj vjeri pa je Isus od njihove četvero uzorne djece (Sandra-s. Rebeka, Jelena, Ivica, Ante) pozvao s. Rebeku u samostan da ga na poseban način slijedi.

Petrov brat, a djever pokojne Anke, misionar u Tanzaniji don Ante Batarelo, s njima je dijelio vjerska iskustva, a oni njega trajno pratili svojom molitvom. Kad bi don Ante došao iz Afrike za nju su to bili blagdani. Pazila bi ga kao posebnog miljenika u vinogradu Božjem. On je to znao cijeniti i Bogu zahvaljivati.

Naša draga Anka bila je vrlo vrijedna i radišna s darom neobičnog pouzdanja u Boga, Gospu, Srce Isusovo, sv. Anu, sv. Josipa, bl. Alojzija Stepinca, sv. Ivana Pavla II, sv. Majku Tereziju, sv. Leopolda i slugu Božjeg Josipa Stadlera. Bila je društvena i zračila optimizmom a često je rekla kako su ovi dragi sveti ljudi njezino duhovno društvo gdje crpi snagu i zagovor. Kao članica i podupirateljica Društva PMI-a hodočastila je u zajedništvu sa PMI-a služi Božjem Stadleru u Slavonski Brod a tada smo posjetili i Vukovar. Više puta hodočastila je u Sarajevo na Stadlerov grob, moleći za Družbu sestara Služavki Malog Isusa, svoju kći Rebeku, obitelj, duhovna zvanja i misionare. Posebno je molila Srce Isusovo i slugu Božjeg Stadlera za dar života svom sinu Ivici i nevjesti Ivanki, i dobila je taj dar. Rekla bi meni na našim hodočašćima: „Moja legendo s. Dolores, tko može platiti ljepotu i dar vjere, to je moja snaga. Vjerujem Bogu da on sve vodi, i ne znam što ne bih s Isusom sve mogla izdržati...“ I sad ću biti vrlo osobna: Svjedočim vam svima koji

ćete ovo čitati kako sam uvijek vrlo zadivljena vjerom i svjedočanstvima SVIH članica PMI-a ali sa Ankinom sam uvijek bila posebno dirnuta. Zahvalna sam Bogu za sva ta iskustva. Sestre drage podržimo ih, nemojmo biti „mlake“ u suradnji s PMI-a. Oni su uz Isusa naše blago a često i uzori...!

Koliko je pokojna Anka voljela Crkvu i Boga, cijenila duhovna zvanja?! Brižno je s velikom radošću i velikodušna srca puno puta nahranila svoje župnike, sve koji bi joj navratili s njima, bilo svećenici bilo sestre. Govorila je: „Vi ste posrednici Boga i njegovih milosti, širitelji radosne vijesti, blago nama s vama na ovoj zemlji.“ Prije nekoliko dana posjetila sam je sa s. Leonom i s. Mirjam i zadivila nas je njezina vjera u Isusa: “Samo molite Isusa, on će dati snagu.” Cvijeće koje je ona pred kućom posadila, zalijevala, poslala je da stavimo pred Stadlerovu sliku u našoj kapeli. Zadnji cvjetić je usahnuo u nedjelju 30. listopada, sredinom dana u vrijeme kad joj je župnik svakodnevno donosio sv. Pričest. Tada se njezin život ugasio za ovu zemlju. Gle znaka...? Okrijepljena otajstvima sv. vjere i uz molitvu krunice Milosrđa Božjeg okružena svojim uzornim suprugom Petrom, s. Rebekom i sinom Antom, u godini Milosrđa Isus ju je uzео k sebi.

Uz obitelj i rodbinu došli su je ispratiti; mnoštvo vjernika župljana, susjednih mjesta, vjernici iz župa gdje je djelovala s. Rebeka, prijatelji njezine djece, svećenici, veliki broj članova Društva PMI-a, sestre Služavke Malog Isusa s provincijalkom, i sestre milosrdnice.

Vjerujemo da uživa blaženstvo raja, jer je svoje čistilište prošla posljednjih mjeseci kroz patnju boli koju je zadivljujućom snagom nosila. Obitelj i rodbina može biti ponosna što su je takvu imali a sada njih i nas sve sigurno zagovara kod Isusa.

Pogrebnu sv. Misu 31. listopada 2016. godine, svojim pjevanjem uzveličao je mješoviti zbor iz župe Krilo-Jesenice gdje je djelovala s. Rebeka. Misno slavlje predslavio je župnik don Petar Dukić, koji je u propovijedi istaknuo kršćanski spasiteljski smisao patnje i bolesti, kojoj pravi smisao možemo samo razumjeti i prihvatiti u otajstvu Isusa Krista, i u svjetlu kršćanskog pogleda osvijetlio i bol i patnju pokojne Anke. Uputio je riječ utjehe ucviljenoj obitelji i rekao da mogu biti ponosni i zahvalni Bogu na daru ovakve majke, supruge i sestre. Don Petar je u propovijedi istaknuo: “Pokojnica je živjela relativno kratko, ali rijetko ju je koja patnja i kušnja mimoišla. Ostala joj je vjera u Boga i upornost poštenog življenja ... Draga Anka, bila si žena, majka, patnica, mučenica. Tu je žrtva života u rađanju i odgoju svoje djece i svu ljubav koju si im dala. Tu je ljubav za bližnjega, svoga susjeda, pa čak na uštrb svoje obitelji. ... Bila si i Marta i Marija iz evanđelja, i prema svećenicima, osobito župnicima i prema časnim sestrama ne iz raz-

loga što si i sama Bogu podarila duhovno zvanje u svojoj Rebeki kao i djevera don Antu koji te iznimno cijenio i poštovao, a ti si ga doživljavala kao brata a preko njega i sve druge svećenike, nego jer si ljubila i voljela Boga i Crkvu u potpunoj predanosti svoga života Bogu u molitvi i životu po sakramentima, i pouzdanju u njega. Pri kraju ove godine Božanskog milosrđa, tvoj zadnji udisaj ovdje na ovoj zemlji bio je u molitvi krunice božanskog milosrđa od tvojih najmilijih koji su te okruživali oko bolesničkog kreveta u tvom obiteljskom domu, okružena dobrotom, žrtvom i ljubavlju svoje djece. ... Umrkla si okrijepljena sakramentima vjere. Život si potrošila živeći po svojoj savjesti, ne trebaš se brinuti, vidim te radosnu i nasmijanu u zagrljaju nebeskoga Oca, kojega si kao i svoju obitelj, susjede, brata čovjeka, domovinu, puno ljubila.”

Počivala u miru Božjem!

U ime Društva PMI-a,

s. Dolores Brkić, pročelnica

Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

INMEMORIAM

s. M. Inviolata (Zorka - Marta) Gračanin **(rođ. 2. V. 1923. - + 25.VI. 2016.)**

U subotu 25. lipnja 2016., u 93. godini života i 71. godini redovničkih zavjeta, u samostanu Svetog Josipa na Šinama, okružena molitvom i ljubavlju sestara, osnažena Božjom milošću po svetim sakramentima po rukama otaca karmelićana, tiho i blaženo je u Gospodinu preminula naša draga s. Inviolata. Dočekala je spremno Gospodina milosrdnog Oca u polovici subotnjega dana, Marijinog dana, u mjesecu Srca Isusova, na dan hrvatske državnosti. A svjedoci smo da je s. Inviolata uz Isusa Mariju i Josipa na osobiti način štovala, da se uzdala u Srce Isusovo i molila da učini srce njezino po Srcu svome, da je istinski molila za voljenu zemlju Hrvatsku.

Pokopana je u ponedjeljak 28. lipnja, na groblju Lovrinac u Splitu. Svetu Misu zadušnicu i sprovod s početkom u 13 sati, predvodio je župnik župe Kamen o. Ante Knežević, u koncelebraciji sa sedam svećenika: mons. dr. Josipom Delićem, don Alojzijem Bavčevićem, fra Ivanom Čupićem, don Anđelkom Dukićem, don Antom Mateljanom, don Vjenceslavom Kujundžićem i don Nikolom Mikačićem, a bio je i bogoslov Luka Stipanović. Okupio se i veći broj naših sestara iz Splita i okolnih samostana, nekoliko redovnica drugih redovničkih zajednica. Na sprovodu su od uže rodbine bili njezina sestra Slavka, nećakinja Zora sa suprugom i sinom, te nećak Vedran. Iz Zagreba je došla vrhovna glavarica s. Radoslava Radek i njezina zamjenica s. Vesna Mateljan, te bivša vrhovna glavarica s. Mirjam Dedić. Pjevanje kod svete mise i sprovoda predvodile su sestre pod vodstvom s. Dulceline. U homiliji je otac Ante istaknuo smisao kršćanskog i redovničkog života i posvećenja Isusu, i u tom svjetlu sagledao život s. Inviolate, koji je zračio jednostavnošću i dosljednim redovničkim svjedočenjem i radosnim služenjem Isusu. Napomenuo je da je bila prva sestra Služavka Malog Isusa, koju je susreo i upoznao već 1982. godine, kao vrhovnu glavaricu i predsjednicu Unije viših redovničkih poglavarica. Nakon svete pričesti, u ime Družbe i splitske Provincije, od s. Inviolate se oprostila vrhovna glavarica s. Radoslava Radek, koja je prije mjesec dana, 27. svibnja, posjetila i ohrabrila s. Inviolatu u bolesničkoj sobi u samostanu na Šinama, što je s. Inviolatu veoma obradovalo. Prikazala je životni put s. Inviolate i zahvalila Gospodinu za

njezin život, njezinu vjeru i vjernost Bogu, Crkvi, Družbi, Provinciji i bližnjima. Zahvalila joj je za sve dobro koje je utkala u život Družbe i Provincije. Nakon oprostajnih riječi vrhovne glavarice riječ oprostaja i dubokog poštovanja prema s. Inviolati uputio je i fra Ivan Čupić, župnik župe Mirlović Zagora, koji je rekao: "Želim se u ime Drniškog kraja, i u svoje osobno ime, oprostiti od naše Zorke s. Inviolate. Poznato je da je rođena i krštena i Makarskoj. Poznato je da joj je majka Igranka. A manje je poznato da joj je otac rođen i rastao u sredini gdje je rastao Ivan Meštrović. Upoznao sam s. Inviolatu davno. Bilo je to prije moje mlade mise (1978.). Bilo nas je trojica iz župe Drniš. Pozvali smo je, ali zbog ranije preuzetih obveza, nije mogla doći. Poslala je čestitku, podulje pismo i naslovila: 'Dragi moji zemljaci'. Pismo je nadahnuto svetim Pismom, životnom mudrošću i nekom posebnom toplinom. Čuvam ga kao dragu uspomenu. Hvala Bogu za ovu dragu osobu. Hvala sestrama Služavkama Malog Isusu, hvala pokojnici za sve dobro koje je učinila u životu. Neka joj Gospodin kome je služila bude nagrada."

Zorka-Marta s. Inviolata Gračanin, kći Steve i Bare rođ. Mihaljević iz Igrana, rođena je 2. svibnja 1923. u Makarskoj, krštena u župi sv. Marka u Makarskoj 21. svibnja iste godine, krizmana 21. studenoga 1931. godine. Otac je rođen u Kanjanima (Drniš). Pravoslavne vjere, po zanimanju žandar-narednik, izuzetno dobar i plemenit čovjek, pun ljubavi prema svojoj obitelji, supruzi i djeci. Duboko je poštivao katolička načela, prihvatio i podupirao katolički odgoj djece. Govori nam i činjenica, koju je s. Inviolata toliko puta nam ispričala, da je i tata Stevo i zadnji dan svog života, potpuno svjestan, fizički slab, rekao je svojoj supruzi Bari da pođe na sveti misu u Gospe od Zdravlja, kao što je običavala svako jutro, da će on moći izdržati dok se ona vrati, i još napomenuo da je taj dan prvi petak da svetu misu ne propušta. Dobra majka Bara, pobožna i bogobožna žena, uzorna vjernica, nikad nije propuštala dnevne svete mise i obiteljske molitve. Sestra Inviolata je uvijek isticala plemenitost i ljubav svojih roditelja. Sa zahvalnošću i svetim ponosom znala je posvjedočiti da nikad pred njima djecom, koliko je njoj poznato, otac i mama, jedno drugom nisu rekli ni jednu grubu, povišenu ili nespretnu riječ, nego su od njih vidjeli i doživjeli samo ljubav i poštivanje u svemu. Uz sestru Slavku imala je i brata Duška, koji je naglo umro kao mladić od pleuritisa, malo prije nego je trebao ući u franjevačko sjemenište u Sinju. Pet razreda osnovne škole je završila u Makarskoj. Pripovijedala je da je na putu prema školi bila je jedna kapela, u koju bi svaki dan navraćala i kratko se pomolila prije škole. Sestra Inviolata u svom Osobnom provincijskom kartonu zapisuje: "Imala sam sreću da mi je bila učiteljica pok. Anka Bebić, koja je imala za duhovnog vođu o. Antu Antića." Godine 1934. obitelj s. Inviolate se iz Makarske preselila u Split. Nastavila je Građansku školu u

Splitu, koju su vodile sestre "Službenica milosrđa". Iz tog razdoblja uvijek se rado sjećala pokojne sestre Agneze Šegvić, s kojom je ostala povezana. Od školske godine 1937.-1939., skupa sa svojom sestrom Slavkom, kao vanjska gojenica, bila je kod sestara Predragocijenjene Krvi u Banja Luci, u samostanu "Nazaret". Sestra Inviolata u svom Osobniku zapisuje: "U tri navrata sam zatražila da me prime kao aspiranticu. Ali su me svaki put odbile s motivom da je to kod mene časovita želja i da ja kao građansko dijete neću ostati (ustrajati). Školsku godinu 1939-1940. vratila sam se u Split mami, koja je kroz to vrijeme bila sama kao udovica. ... Čim sam se vratila u Split upoznala sam neke naše sestre, a posebno s. Amandu Vučemilo, koja me je vrlo lijepo informirala o našem redu. To me je potaklo da kažem svojoj mami da bi ja išla kod tih sestara." Sestra Amanda je radila u ženskoj ubožnici kod starica u Velom Varošu u Splitu. Sestra Inviolata svjedoči da ju je s. Amanda, svojom jednostavnošću i dobrotom oduševila, i pobudila u njoj želju da i ona bude sestra Služavka Maloga Isusa, da može pomagati slabima i onima u potrebi. Zamolila je s. Amandu da joj dadne adresu časne majke, kojoj je uputila molbu za prijem u samostan. Uz molbu za prijem u samostan priložila je preporuku-svjedočanstvo svog ispovjednika iz samostana i župe Gospe od zdravlja u Splitu-Dobri poznatog franjevca fra Krala Nole. On je 31. srpnja 1940., u ime župskog ureda zapisao: "Svjedočim da je Gračanin Zorka pok. Steve vrlo dobra i da je vidljivo da je Bog pozivlje u redovnički stalež, pa se nadam da će Božjem pozivu i odgovoriti."¹ Časna majka s. Maneta Lučić ubrzo je pozitivno odgovorila Zorki o njezinu prijemu u samostan, te joj preporučila da u Splitu završi započetu građansku školu i što bolje položi malu maturu, kako bi u Sarajevu kao kandidatice mogla pohađati učiteljsku školu. Završila je građansku školu s odličnim uspjehom i bila oslobođena polaganja male mature. Došla je 2. kolovoza 1940. u kuću maticu u Sarajevo, u pratnji s. Amande Vučemilo i još dviju kandidatice. Po odluci časne Majke, nakon položenog prijemnog ispita upisala se u učiteljsku školu kod sestara Kćeri Božje ljubavi na Banjskom brijegu. Godine 1944. završila je učiteljsku školu, i započela novicijat s još deset drugih sestara novakinja 14. kolovoza iste godine, pod vodstvom učiteljice s. Fabijane Bukljaš. Bile su to teške ratne godine, pune straha, oskudice, bolesti tuberkuloze, neizvjesnosti, ali ih je, kako sama svjedoči, jačalo i držalo zajedništvo, jedna su drugu bodrile i bile uvjerenе da ih Bog vodi i čuva. Uz sve poteškoće bile su radosne i sretnе da će biti redovnice. "Moja želja je bila biti redovnica, pa mi ništa nije bilo teško. Sigurno, to je Božji dar. Zahvalna sam Bogu na toj milosti koja me ispunja radošću, ali i odgo-

¹ K. Nola, *Sxlgfq cpwvxq"/c"\qtmw" I tc cpkp.* "Split, 31. 07. 1940., u: *Osobnik s Inviolata I tc cpkp*, APS.

vornošću. Bog mi je toliko godina u zavjetima darovao sve bez ikakve moje zasluge”, svjedoči s. Inviolata prigodom 70. godišnjice redovničkih zavjeta, 15. kolovoza 2015. godine. To je taj dar zahvalnosti pred besplatnim i nezahvalnim darom milosti. Sve što nam je dano Božji je dar, sve je to milost. Tu je istinu duboko u sebi živjela i doživljavala, svojim životom i radom radosno svjedočila.

Nakon položenih zavjeta određena je za učiteljicu u našoj osnovnoj školi na “Dolorozii”, no zbog društvenih neprilika to se nije ostvarilo, jer su državne vlasti sestrama oduzele školu i nacionalizirale je. Ostala je u kući matici u “Betlehemu”, gdje je vršila dužnost sakristanke u samostanskoj kapeli, radila kod izrade crkvenog ruha, učila svirati i spremala se za orguljašicu. Kad su sestre odlukom vlasti u srpnju 1949. godine morale napustiti Sarajevo, iz Sarajeva dolazi u Split. Kroz to vrijeme u Trogiru je bila potreba zamjene sestre koja zna svirati u katedrali, pa je poslana s. Inviolata u Trogir, gdje je, kako zapisuje, “odsvirala prvu misu s odličnim uspjehom, prepisujući uspjeh Božjoj dobroti.”. Iste godine premještena je u Vrgorac, gdje ostaje kratko vrijeme, jer je određena za sviračicu u novootvorenoj filijali u Pučišćima, u koju je došla 6. prosinca 1949. godine i vršila službu sviračice, voditeljice crkvenog pjevanja, uređivala crkvu i crkveno rublje. Nažalost i u Pučišću su sestre, a s njima i s. Inviolata, doživjele progon sa strane komunističke vlasti. Dana 12. lipnja 1951. milicija je pozvala sestru poglavaricu i dala joj usmeno naređenje da sestre kroz pet dana napuste kuću. Sestre su silom napustile kuću 16. lipnja 1951. godine. Don Petar Eterović, koji je tada bio u Pučišću, svjedoči i zapisuje u kronici župe: “Svjedok sam neopisive žalosti i protesta svih Pučišćana dobre volje, jer su Pučišća izgubila dio sebe, sestre samaritanke, sestre koje su zračile dobrotom i ljubavlju, radom i molitvom. Odlazak sestara narod nikada nije prihvatio. Svi smo se nadali i vjerovali da će sestre ponovno doći.” Iz Pučišća s. Inviolata dolazi u kuću maticu u Zagreb, gdje svira u samostanskoj kapeli i župskoj crkvi, te se priprema za polaganje glazbenog ispita u svrhu upisa na glazbenu akademiju. Uputila je zamolbu Savjetu za prosvjetu, nauku i kulturu zamolbu od 20. kolovoza 1952., da joj odobri upis u višu pedagošku školu glazbeni smjer iz razloga, je am se do sada bavila samo glazbom, pa bi želila da kao nastavnik na tom polu koristim narodu.”² Istom prigodom u Životopisu, koji je poslala uz zamolbu u prilogu, navodi: “Želja mi je da učim djecu svoga naroda ponukala me da učim i glazbu kojom se bavim još d djetinjstva. To je dalo povoda da se upišem na Višu pedagošku školu gdje ću i prosvjetnim, a i glazbenim rado moći se usavršavati te kao takova djelovati među djecom. Svoju

² Gračanin Zora, *Zamolba Savjetu za prosvjetu, nauku i kulturu*, Zagreb 20. 08. 1952., dopis u Osobniku s. Inviolata Gračanin, APS.

Domovinu, i njezinu djecu ljubim nadasve, pak obećajem da ću u smjeru pedagoškom i muzičkom djelovati najbolje prema direktivama koje mi budu dane.³ Na Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu položila je prijemni ispit za upis u ovu školu za "muzički odgoj", a u Potvrdi stoji: "Na prijemnom ispitu je zadovoljila."⁴ Na ispit je išla u civilnom odijelu, jer se zbog pritiska komunističke vlasti nije smjela ići u redovničkom odijelu na akademiju. Kad su na akademiji saznali da je ona redovnica, i fra Jozo svećenik, pod pritiskom komunističke vlasti na samostane, ispisali su ih s glazbene akademije, i dali im zabranu pohađanja. Teško su to doživjeli i fra Jozo i s. Inviolata. Ostala je i tada hrabra i postojana u svom zvanju, Bogu zahvalna da kao redovnica može podnijeti i ovu nepravdu i poniženje. Premještena je u Samobor, gdje ostaje pet i pol godina. Svirala je kod otaca franjevacu i u samostanskoj kapeli. I danas se neki u Samoboru sjećaju i spominju malu dobru s. Inviolatu, koji su tada bili mladi članovi zbora, a danas su angažirani vjernici laici. S nekima je ostala u duhovnoj povezanosti do svoje smrti. Godine 1957. pohađa Katehetski tečaj u Đakovu, kako bi se osposobila i za vjersku pouku djece. Premještena je 29. studenoga 1957. godine u župu Srca Isusova u Sarajevu. Njezina vjernost i dosljednost redovničkom pozivu i poslanju i ovdje dolazi do izražaja. U Osobniku zapisuje: "Nakon prisilnog skidanja uniforme u Bosni, istjerivanja sestara za vrijeme II. svjetskog rata, ja sam bila prva redovnica od naših sestara koja se u uniformi vratila u Sarajevo u župu Srca Isusova kod župnika don Milivoja Čekade."⁵ Sestre koje su tamo već bile radile su u civilu. Kad su vidjele njezin primjer odlučnosti, neustrajivosti i ustrajnosti, mirno i bez kakvog izazivanja, i one su počele nositi redovničko odijelo kao vanjski znak svog redovničkog identiteta. Svirala je u katedrali, katehizirala, pomagala u poslovima župske kancelarije. Isticala se urednim i lijepim krasopisom, jasnoćom i točnošću u vođenju administracije. To je bila njezina odlika i kroz kasniji administrativni rad. Izuzetno je cijenila uzornog župnika don Milivoja, kanonika preč. Miroslava Vidovića, don Zvonimira Baotića, te člana katedralnog zbora koji je postao isusovac patera Tomislava Slokara.

Godine 1968. dolazi u Split, gdje u centralnom bogoslovnom sjemeništu kroz šest godina vrši službu predstojnice, vodi administraciju ekonomata bogoslovije, i uz tu službu na zamolbu župnika župe Brda don Alojzija Bavčevića šest godina pomaže u katehiziranju i vodi crkveno pjevanje u župi. Iz

³ Gračanin Zora, *Zamolba Savjetu za prosvjetu, nauku i kulturu, Biografija*, Zagreb, 20. 08. 1952., dopis u Osobniku s. Inviolata Gračanin, APS.

⁴ Viša pedagoška škola u Zagrebu, *Potvrda*, Zagreb 6. 10. 1952., u: Osobniku s. Inviolata Gračanin, APS.

⁵ Osobnik s Inviolata Gračanin, APS.

samostana sv. Ane u Splitu, od 1975. do 1976., jednom sedmično odlazi u župu Podstrana, gdje pomaže župniku don Zdravki Čuliću u katehizaciji i za sviranje i vođenje pjevanja. U tome se vidjela odlika svojstvena s. Inviolati: živjeti i osjećati Crkvu, cijeniti svećenike kao Božje suradnike i pomoći im u radu za rast kraljevstva Božjega. Nakon podijele Družbe na tri Provincije, u samostanu sv. Ane u Splitu, 17. ožujka 1970., izabrana je za prvu provincijalnu glavaricu, ali, kako zapisuje u Osobniku, "radi nekih navodnih nepravilnosti ti su izbori poništeni, pa je tadašnja vrhovna uprava na čelu s majkom Paulom Šarić postavila nove provincijalne uprave 1971. za sve tri Provincije." Nakon toga je od vrhovne uprave imenovana za drugu provincijalnu savjetnicu i tajnicu Provincije, što vrši do 1976. godine. Na srcu joj je bilo dobro cijele Družbe. Sestre je prihvaćala iskrenom ljubavlju. Prema svima je bila otvorena i koliko je ljudski moguće pravedna. Sama svjedoči: "Sve je pred Bogom. On sve vodi i znani su mu svi naši problemi. Snagu sam crpila iz svakodnevne molitve i razmatranja, razgovora s Bogom i sv. Euharistije."

Na Generalnom kapitulu Družbe u srpnju 1976. izabrana je za zamjenicu vrhovne glavarice i vrhovnu savjetnicu. Odlazi u Zagreb, gdje ostaje do 1988. godine. Kroz šest godina uređuje Družbin Vjesnik "U službi Malog Isusa". Vrhovna uprava je tada bila u Novoj Vesi, gdje je bila i provincijalna uprava zagrebačke Provincije. Za potrebe Vrhovne uprave 1978. godine je kupljen stari dvorac na Ksaveru, lijepa, ali ruševna zgrada, koju je trebalo u potpunosti adaptirati. Tada su s. Inviolata i s. Štefaniya Bišćan, generalna ekonoma, podnijele najveći teret. Časna majka Akvilina i ostale sestre savjetnice kroz to vrijeme su ostale u kući u Novoj Vesi, povremeno dolazile u kuću na Ksaveru, a s. Inviolata i ekonoma s. Štefaniya su se smjestile u jedan dio kuće na Ksaveru, radi osiguranja kuće i kako bi uvijek bile pri ruci radnicima. Dale su sve od sebe da se radovi što bolje, kvalitetnije i brže izvedu i privedu svojoj svrsi. Sestra Inviolata zapisuje: "Uselile smo se u tu kuću, a moglo bi se reći, da ni 'škura nije bilo'. Bilo nam je teško."⁶ Bilo je to teško razdoblje, jer nije bilo dovoljno sredstava, a izdaci adaptacije veliki i zahtjevni. Kuhale su od onog što su imale sebi i radnicima samo da bude jeftinije i da poslovi napreduju. Nakon završenih dnevnih radova čistile su prostor, pa su ruke pune posla i brige. Sve je završilo blagoslovom kućne kapele sv. Josipa 24. listopada 1981., na veliku radost svih, a osobito Vrhovne uprave, koja se u cijelosti preselila u generalnu kuću Družbe na Ksaver.

Na Generalnom kapitalu u srpnju 1982. izabrana je za vrhovnu glavaricu, koju zauzeto vrši šest godina. Svjedoči da joj je kao vrhovnoj glavarici bilo

⁶ *Isto.*

najteže "kad bih osjetila da sestre posustaju u revnosti, kad im slabi vjera i pouzdanje. Uvijek sam bila radosna kad sam osjetila sestrinsku podršku i srdačnost." Uz službe u vrhovnoj upravi punih devet godina je svirala i vodila crkveno pjevanje u župi Prečko, sve do odlaska iz Zagreba. Za vrijeme službe vrhovne glavarice kroz šest godina vršila je i službu predsjednice Unije VRRP, i u toj službi potvrdila svoju crkvenost, poštovanje i otvorenost prema svim redovničkim zajednicama, ženskim i muškim, u našoj Domovini, i u Crkvi. Sa zahvalnošću je isticala, i u svom Osobniku zapisala, da ono što ju je u toj službi veselilo bila je dobra suradnja s tadašnjom tajnicom Unije, s. Abertinom Baćak, "koja je bila vesela, optimistična, radišna i sposobna. Bila je puna razumijevanja i davala mi je podršku."

U kolovozu 1988. godine dolazi u provincijalnu kuću na Šinama, i stavlja se na raspolaganje Provincijalnoj upravi. U kućnoj kapeli je revna sakristanka, voditeljica pjevanja. Pomno pazi da molitva Božanskog časoslova i liturgija bude svečana i animirana. Žena molitve. Uvijek puna discipline prema sebi, revna i točna u izvršavanju povjerenih i preuzetih zadataka. Na zamolbu župnika župe Stobreč don Josipa Lončara vrši službu katehisticice za prava četiri razreda, svira i vodi crkveno pjevanje u župi Stobreč, sve dok je to mogla vršiti. Uz ove službe do zadnjih godina marljivo uređuje sestrama rublje. Uvijek oprano, opeglano, uredno složeno, s toliko ljubavi, urednosti i spremnosti. Bila je vrsna ne samo u poslovima administracije nego i u svim domaćinskim poslovima, od kuhanja, ručnog rada, uređenja rublja do čišćenja. Rado prati crkvenu štampu, čita Papine dokumente, uvijek je u toku crkvenih zbivanja, kao i zbivanja u svijetu i Domovini. Sve te događaje uvrštava u molitvene nakane. Rado i redovito sluša "Radio Mariju", i na taj način sa zanimanjem prati zbivanja u Crkvi i svijetu. Uvijek je pozorna prema bližnjima, puna suosjećajnosti.

Za vrijeme nemoći i bolesti jobovski je strpljiva i postojana, bez prigovora i ozlojeđenosti, a sestre koje su je svakodnevno okruživale i majčinski pomagale u bolesti znale su da ima teške bolove, da su njezine noge u ranama. Na pitanje kako ste, najčešći, ako ne i redoviti, odgovor je bio: "Hvala Bogu, dobro." Bila je potpuno pomirena sa svim i predana u Božje ruke. Uronjena u molitvu i tihu patnju, bistra uma i postojana u vjeri i strpljenju, malog i iscrpljenog tijela, a velikog i jakog duha. Gorjela je i sagorijevala kao svijeća uljanica, tiho i nečujno, radosno, bez grča, strpljivo se topeći i uranjajući u onostranost i vječnu stvarnost. U razgovoru za Vjesnik Družbe prigodom 70. godišnjice zavjeta, prošle godine, je rekla: "Živim treću dob. Sad je vrijeme potpunog sazrijevanja. Toga sam svjesna. Sestre su prema meni pažljive i jako sam zbog toga radosna i zahvalna. Sa svoje strane nastojim koliko god mogu podignuti se, doći do kapele i sestara, da im malo olakšam.

Vrijeme koje provodim u sobi je uz slušanje Radio Marije, gdje molim i pratim sve molitve. ...Vesele me nova zvanja, a žalosti me kad osjetim malodušnost sestara i manjak zvanja. Također me veseli kad čujem kako sestre napreduju u školovanju." O tome kako je doživljavala svoj život najbolje nam svjedoči ona sama: "Mislim da je moj život, onda kad sam bila radno aktivna i sada kad sam nemoćna, u potpunosti ispunjen. Ne mislim da nisam imala propusta i slabosti, no osjećam se potpuno sretnom i ostvarenom kao redovnica 'Služavka Maloga Isusa'. ... Službe koje sam vršila i posao koji sam obavljala ispunjali su me radošću. Kroz život sam osjetila Božju ruku, Njegovo vodstvo i Providnost. Ljudi i djeca s kojima sam radila svojim oduševljenjem su mi potvrda da je sve što sam radila bilo u Božjem planu i da je imalo Njegov pečat." U ovom razgovoru je sestrama zaželjela: "Nastojte vršiti svoje dužnosti savjesno i s ljubavlju, tražeći u svemu slavu Božju i Njegovu volju. Ne zaboravite svoj rad i rast zalijevati svakodnevnom zajedničkom i osobnom molitvom. Božji blagoslov tada sigurno neće izostati."

Draga s. Inviolata, zahvaljujemo Bogu darivatelju života za Vaš život, za Vašu vjeru i životni optimizam, za vjernost Bogu, Crkvi, Družbi, Provinciji i bližnjima koji su se nalazili na Vašem životnom putu. Neka milosrdni Otac blagoslovi svaku Vašu bol, svaku kaplju znoja s Vašeg lica i svu patnju. Neka Vas licem svojim obasja u rajskoj slavi, a po Vašem zagovoru kod Oca nebeskog nama neka udijeli novih i revnih članica.
Počivala u miru Božjem!

s. M. Maneta Mijoč

Pokoj vječni daruj joj Gospodine.

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Luca Marinović,	majka s. Emile.
† Ana Bazo,	sestra s. Protazije.
† Ante Budimić,	svak s. Dragutine
† Ante (Bačko) Cvitković,	brat s. Sofije
† Anka Batarelo,	majka s. Rebeke.
† Ivka Jeličić,	dugo godina služila je kod naše
dobročiniteljice Vojislave Kajić u Livnu.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Slavica Zgurić,	sestra naše s. M. Ljubice Đurašin.
† Marko Petričević,	otac naše s. M. Anice Petričević.

Zahvala

Povodom smrti naše drage sestre Ilinke

Poštovanoj Provincijalki s. Anemari i svim sestrama u Provinciji u ime naše braće: Mate, Frane, Vide i sestre Mare i u naše osobno ime od srca zahvaljujemo, što ste u tako velikom broju ispratile našu sestru Ilinku na vječni počinak, izrazile nam iskrenu sućut i dijelile s nama bol, te Gospodinu prinosile molitve za pokoj njene duše.

Srdačnu zahvalnost izražavamo osobito sestrama u Dubrovniku u samostanu Sv. Obitelji, koje su Ilinki iskazivale veliku ljubav i pažnju u njenoj bolesti. Zahvaljujemo Gospodinu za njen život i nesebično služenje u svojoj Družbi, koju je jako voljela, pa neka i sada moli Oca Nebeskoga da na njeno mjesto pozove nova zvanja, koja će nesebično služiti u svojoj zajednici i u Crkvi Božjoj, kao Služavke Malog Isusa. Dao Bog!

Zahvalne

s. Alemka i s. Natanaela od Malog Isusa

*Pokoj vječni daruj im Gospodine.
I svjetlost vječna svjetlila njima!*

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

▪ **Najave**

➤ **Kanonska vizitacija vrhovne glavarice Družbe bit će:**

- u Sarajevskoj provinciji od 16. siječnja do 1. travnja 2017.,
- u Zagrebačkoj provinciji od 1. svibnja do 30. lipnja 2017.,
- u Splitskoj provinciji od 17. rujna do 25. prosinca 2017.

➤ **174. rođendan sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i oca Utemeljitelja**

obilježiti će se na dan rođenja i krštenja, 24. siječnja 2017., u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu i u Stadlerovoj katedrali u Sarajevu.

➤ **Patron Društva Prijatelja Maloga Isusa**

obilježiti će se na blagdan Blagovijesti ili Gospodinova Navještenja, 25. ožujka 2017., u svim našim zajednicama gdje djeluju PMI.

➤ **Dan Družbe sestara Služavki Maloga Isusa**

slavit će se 26. kolovoza 2017. u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu.

▪ **Najave seminara u organizaciji HKVRPP-a**

❖ **Stručni skup za ekonome redovničkih zajednica**

održat će se 9. veljače 2017. u prostorijama Franjevačkog samostana u Zagrebu – Dubrava, Avenija Gojka Šuška 2, s početkom u 10.00 sati.

❖ **Seminar za poglavarice – članice Konferencije**

održat će se od 20. do 23. veljače 2017. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku.

Predavač je o. Jakov Mamić, OCD.

❖ **46. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica**

održat će se 4. i 5. svibnja 2017. u Domu pastoralnih susreta, Lovran (kod sestara Presvetoga Srca Isusova, ul. M. Tita 124). Tema vijećanja: Pratiti osobu prema afektivnoj zrelosti i razumjeti i pratiti osobu prema integriranoj osobnosti. Predavačica: dr. sc. Sanda D. Smoljo, profesorica na Katedri filozofije Bogoslovnog fakulteta u Sarajevu i voditeljica Vrhbosanskog centra za savjetovanje.

❖ **Redovnički dani u 2017. godini**

- Redovnički dan u Rijeci – prva subota u rujnu, 2. IX. 2017.
- Redovnički dani u Splitu – drugi petak i subota u rujnu, 8. i 9. IX. 2017.
- Redovnički dani u Zagrebu – treći petak i subota u rujnu, 15. i 16. IX. 2017.
- Redovnički dan u Dubrovniku – četvrta subota u rujnu, 23. IX. 2017.
- Redovnički dan u Đakovu – jedna subota u listopadu 2017.

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ **Imenovanja:**

s. M. Terezija Pervan, imenovana predstojnicom u samostanu u Omišu.

s. M. Dujma Ćubelić, imenovana predstojnicom na II. trogodište u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu.

➤ **Premještaji:**

s. M. Antonija Čobanov iz Solina u Sv. Anu, Split, u svrhu studija.

s. M. Milana Žegarac iz Solina u Generalnu kuću u Zagrebu, u svrhu studija.

s. M. Antea Šarolić iz Audregniesa-Belgija u Solin.

s. M. Tadeja Marović iz Dobrote na Šine-Split.

s. M. Marijeta Tomašević iz Omiša na Šine.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

➤ **Najava**

○ **Duhovne vježbe:**

- **Samostan "Antunovac"** Nova Ves 55, **od 2. do 8. srpnja 2017. g.**
Voditelj je **vlč. Ivica Raguž**.

- **Samostan "Betlehem"** Kraljevec 89, **od 7. do 13. kolovoza 2017. g.**
Voditelj je **o. Danijel Čolo**.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

➤ **Premještaji sestara:**

s. M. Mercedes Mijatović premještena je iz Samostana *Svetoga L. Bogdana Mandića* u Neumu u Samostana *Svetog Josipa* u Vitezu.

s. M. Anita Rajić premještena je iz zajednice *Svete Obitelji* u Maglaju u Samostan *Svetoga Josipa* u Vitezu.

➤ **Najave**

○ **Duhovne vježbe:**

12. - 18. ožujka 2017. godine u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku - pod vodstvom p. Marijana Zubaka;

8. - 14. lipnja 2017. godine u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku - pod vodstvom p. Marijana Zubaka;

8. - 14. kolovoza 2017. godine u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku - pod vodstvom p. Marijana Zubaka.

XV. Provincijski kapitul

28. 5. - 4. 6. 2017. godine u *Kući Navještenja* u Gromiljaku

bit će slavljen XV. Provincijski kapitul

Provincije *Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije.*

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Posjeti kardinala

* Dana 21. rujna 2016. kardinal Vinko Puljić s tajnikom vlč. Bojanom Ivešićem odsjeo je u našoj Generalnoj kući, a sutradan, 22. rujna, u ranim jutarnjim satima slavili su sv. Misu te nastavili put do zračne luke u Zagrebu, odakle su otputovali za Afriku. Po povratku s misijskog putovanja iz Ruande, 28. rujna 2016., svratili su u našu zajednicu, gdje su slavili sv. Misu, okrijepili se i nastavili putovanje za Sarajevo. Tom nam je prigodom Kardinal prenio svoje dojmove s toga misijskog putovanja.

* U utorak 29. studenoga 2016. kardinal Vinko Puljić i njegov tajnik vlč. Bojan Ivešić posjetili su našu zajednicu, gdje su prenoćili, a sutradan, 30. studenoga, u ranim jutarnjim satima slavili sv. Misu i nastavili svoje pastoralno putovanje.

Posjete

* Sestra Liberija Filipović iz Sarajevske provincije posjetila je 23. rujna 2016. časnu majku s. Radoslavu Radek i sestre u Zajednici. Tom je prigodom s. Liberija zahvalila časnoj majci s. Radoslavi i svim sestrama u Zajednici na podršci i molitvi kojima potpomažu njihovo misionarsko djelovanje u najsiriomašnjoj zemlji na Haitiju.

* Časna majka s. Radoslava i provincijska glavarica Zagrebačke provincije s. M. Petra Marjanović posjetile su 27. listopada 2016. zajednicu sestara koja djeluje u Marijinom Domu u Vinkovcima. Tom su se prilikom susrele s đakovačko-osječkim nadbiskupom mons. Đurom Hranićem.

* Od 27. do 29. studenoga 2016. časna majka s. Radoslava i provincijska glavarica s. Petra posjetile su sestre koje djeluju u Burgkirchenu.

Sjednice Vrhovne uprave

* Vrhovna uprava Družbe održala je redovitu sjednicu 26. rujna 2016. u Generalnoj kući u Zagrebu.

* Redovita proširena sjednica održana je 14. prosinca 2016. u Generalnoj kući.

Povećana zajednica sestara u Generalnoj kući

S. M. Milana Žegarac iz Splitske provincije došla je u našu zajednicu 28. rujna 2016., u kojoj će boraviti za vrijeme svoga studija. Sestri Milani želimo radostan boravak u našoj zajednici i sretan početak studija.

Duhovne obnove, redovnički dani, jubileji, hodočašća, klanjanja

* U Generalnoj kući Družbe u Zagrebu održana je 17. rujna 2016. duhovna obnova za sestre Sarajevske provincije, a duhovnoj obnovi pridružilo se nekoliko sestara iz Zagrebačke provincije. Duhovnu obnovu na temu *Afektivna zrelost u interpersonalnim odnosima u redovničkoj zajednici* vodila je gđa dr. sc. Sanda Smoljo. Svetu Misu u kućnoj kapelici slavio je p. Marijan Zubak, misionar Krvi Kristove.

* U organizaciji HKVRPP-a održani su 30. rujna i 1. listopada 2016. Redovnički dani u Franjevačkom samostanu u Dubravi – Zagreb. Na Redovničkim danima sudjelovale su sestre iz naše zajednice.

* Proslavi 50. obljetnice dolaska naših sestara u župu Trilj, slavljene 27. rujna 2016., nazočila je časna majka s. Radoslava sa s. Marijom Banić, savjetnicom. Toga su dana sestre Splitske provincije slavile i Dan Provincije.

* Članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz svih triju provincija hodočastili su 1. listopada 2016. sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u Sarajevo. Tome su se hodočašću pridružile časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija Kesten, savjetnica i ravnateljica Društva PMI.

* Dana 13. listopada 2016. u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu održana je svečana akademija povodom 25. obljetnice uvođenja katoličkog vjeronauka u osnovne i srednje škole. Svečanosti su nazočile časna majka s. Radoslava Radek i njezina zamjenica s. Vesna Mateljan.

* Na redovitom godišnjem klanjanju u zagrebačkoj katedrali, koje je održano u nedjelju 30. listopada 2016., sudjelovale su č. majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Ana Marija.

Slavlje blagdana i događaja u Crkvi

* Blagdan sv. Franje 4. listopada 2016. proslavljen je u našoj župi na Ksaveru. Za vrijeme svečane sv. Mise u 18 sati fra Darijo Mican, član Zajednice franjevaca glagoljaša, položio je doživotne zavjete. Na slavlju sv. Mise i redovničkom zavjetovanju sudjelovale su sestre iz Zajednice.

* U petak 21. listopada 2016. u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi u Zagrebu, u 18 sati, slavljena je sv. Misa, a potom otvorena misijska izložbu u Samostanu Antunovac. Misijsku izložbu pripremile su sestre SMI i Prijatelji Maloga Isusa Zagrebačke provincije. Sv. Misi i otvaranju misijske izložbe nazočile su sestre iz Zajednice.

* Svetkovina sv. Rafaela i 126. rođendan Družbe u Generalnoj kući Družbe proslavljeni su u radosnom molitvenom i obiteljskom ozračju. Svečanu sv. Misu u 18 sati u našoj je kapelici predslavio vojni ordinarij mons. Jure Bogdan, u koncelecijaciji s gvardijanom fra Brankom Lovrićem i uz asistenciju bogoslova fra Mirka i fra Darija. Euharistijskom slavlju i slavlju koje je Zajednica pripremila kod obiteljskog stola pridružile su se naše sestre iz obližnjih zajednica, sestre franjevske koje djeluju u Samostanu franjevaca glagoljaša na Ksaveru i sestre franjevske s Prekrižja. Slavlju se pridružila i dr. sc. Agneza Szabo, što je za Zajednicu bila posebna čast.

* Svetkovinu Svih Svetih i Spomen dan mrtvih, 1. i 2. studenoga 2016., proslavile smo molitvom, paljenjem svijeća i pohodom grobovima naših pokojnih sestara, rodbine i prijatelja koji počivaju u miru Božjem na grobljima Mirogoj, Stenjevec i Samobor.

* Na Stadlerov dan 8. studenoga 2016. fra Zvonimir Brusač u kućnoj je kapelici slavio svetu Misu za naše pokojne sestre.

U nedjelju 13. studenoga 2016. zatvorena je Sveta godina milosrđa u svim katedralama u Crkvi. Na svečanoj sv. Misi u zagrebačkoj katedrali, koju je tim povodom predslavio kardinal Josip Bozanić, sudjelovala je časna majka s. Radoslava sa sestrama iz Zajednice.

* Dana 19. studenoga 2016. preč. Mirko Totović u kućnoj je kapelici slavio sv. Misu za sve naše dobročinitelje, žive i mrtve. U prigodnoj propovijedi posvećenoj Kristu Kralju istaknuo je i svetački lik našega Utemeljitelja, čije se 135. godišnjice biskupskog posvećenja za vrhbosanskog nadbiskupa sa zahvalnošću sjećamo.

* Na svetkovinu Krista Kralja 20. studenoga 2016., za vrijeme euharistijskog slavlja na Trgu sv. Petra, papa Franjo zatvorio je Sveta vrata i službeno zatvorio Godinu milosrđa.

* Toga dana, 20. studenoga, u molitvi smo se sjetile i 135. godišnjice biskupskog ređenja za vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i utemeljitelja naše Družbe.

* Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, na svetkovinu Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2016., predslavio je svečano euharistijsko slavlje u Stepinčevoj katedrali i otvorio Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije. Na tome misnom slavlju sudjelovala je časna majka s. Radoslava sa sestrama iz Zajednice.

Spomen 98. godišnjice smrti našega oca Utemeljitelja

Dana 9. prosinca 2016., o 98. godišnjici smrti našega oca Utemeljitelja, u kućnoj je kapelici svečanu sv. Misu slavio vojni ordinarij u miru mons. Juraj Jezerinac. Na sv. Misi sudjelovale su sestre koje djeluju u Vojnom ordinarijatu.

Slavlje imendana

* Na svetkovinu Bezgrješne, 8. prosinca 2016., časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Jadranka čestitale su imendan s. M. Imakulati Lukač, vrhovnoj savjetnici, i posjetile zajednicu u Stenjevcu, u kojoj pastoralno djeluje svečarica.

* Istoga je dana časna majka s. Radoslava sa sestrama iz Zajednice čestitala imendan sestri M. Mirjam Dedić, zamjenici provincijske glavarice i predstojnici u Samostanu Antunovac, i s. Mariji Kiš, predstojnici u Samostanu Betlehem na Kraljevcu.

Kulturni događaji, predstavljanje knjiga, promocije filmova, akademija

* Predstavljanju knjige Damira Borovčaka *Zrin 1943.*, 10. listopada 2016. u NPI u dvorani Vjenac na Kaptolu u Zagrebu, nazočile su s. Vesna i s. Jadranka.

* Dana 12. listopada Udruga zagrebačkih Poljičana „Sveti Jure” predstavila je knjigu *Zbornik o biskupu Ćirilu Baniću*. Predstavljanju Zbornika nazočile su s. Marija Banić i s. Milana Žegarac.

* U dvorani Vijenac NPI na Kaptolu 25. listopada 2016. prikazan je dokumentarni film *Huda jama, strogo čuvana tajna* redatelja Romana Leljaka. Promociji filma nazočila je s. Vesna.

* Hrvatsko katoličko sveučilište iz Zagreba priredilo je 9. studenoga 2016. u dvorani Vijenac NPI na Kaptolu svečanost dodjele počasnog doktorata kardinalu Gerhardu Ludwigu Mulleru, pročelniku Kongregacije za nauk vjere, i

promociju knjige kardinala Mullera *Razgovor o nadi*. Istoga je dana kardinal G. L. Muller predslavio sv. Misu u zagrebačkoj katedrali, u 18 sati. Na svečanosti dodjele počasnog doktorata kardinalu Mulleru, promociji knjige i sv. Misi sudjelovala je časna majka s. Radoslava sa sestrama iz Vrhovne uprave.

* U dvorani Vijenac Pastoralnog instituta na Kaptolu, dana 17. studenoga 2016., održana je akademija u spomen 25. godišnjice pada Vukovara. Akademiji su nazočile s. Vesna i s. Jadranka.

Sastanci, sjednice, seminari

* Susret sestara odgojiteljica u redovničkoj formaciji naše Družbe održan je 15. listopada 2016. u Generalnoj kući u Zagrebu. Sastanak je vodila s. Marija Banić, pročelnica vijeća za redovnički odgoj u našoj Družbi. Na sastanku su sudjelovale sestre odgojiteljice iz svih triju provincija.

* Dana 19. i 20. listopada 2016. u Samostanu franjevacu u Dubravi u Zagrebu održano je zasjedanje članova HKVRPP-a. Na tome je zasjedanju sudjelovala časna majka s. Radoslava Radek. Prigodom zasjedanja, HKVRPP-a je proslavila 50. godišnjicu svoga djelovanja.

* Na sjednici i seminaru Vijeća za posvećeni život pri HBK, održanim 28. i 29. listopada 2016. u prostorijama HBK u Zagrebu, sudjelovala je s. Vesna Mateljan, članica Vijeća.

* U organizaciji HKVRPP-a 3. studenoga 2016. održan je formativni skup za odgojitelje/ice. Voditeljica programa bila je dr. sc. Sanda Smoljo. Na tome je skupu sudjelovala s. Marija Banić.

* HKVRPP-a je od 8. do 11. studenoga 2016. organizirala seminar o Božjem milosrđu za sestre redovnice. Seminar je održan u Samostanu otaca karmelićana na Krku. Iz naše zajednice na seminaru su sudjelovale s. Vesna i s. Jadranka.

* U subotu 12. studenoga 2016. u Generalnoj kući u Zagrebu održan je sastanak sestara pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi i Vijeća za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja. Na sastancima su sudjelovale sestre pročelnice i predstavnice iz svih provincija i pročelnice vijeća na razini Družbe.

Dana 14. prosinca 2016. u Generalnoj kući održan je sastanak sestara članica Gospodarskog vijeća. Uz sestre pročelnice ovog vijeća iz Provincija i Vrhovne uprave, na ovom sastanku su sudjelovale vrhovna glavarica s. M. Radoslava i provincijske glavarice s. M. Anemarie, s. M. Admirata i s. M. Petra.

Kanonska vizitacija

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek započela je službeni pohod sestrama u Sarajevskoj provinciji. Dana 17. i 18. studenoga 2016. časna majka s. Radoslava obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Samostanu sv. Rafaela u Voćinu, 21. i 22. studenoga sestrama koje djeluju u Samostanu nadbiskupa Stadlera u Brodskom Vinogorju i 24. studenoga sestrama koje djeluju u Samostanu sv. Josipa na Črešnjevcu u Zagrebu. Prigodom kanonske vizitacije časna majka s. Radoslava upoznala se izbliza i s apostolatom sestara koji im je povjeren u tim samostanima i župskim zajednicama.

Inicijativa „40 dana za život“

Za vrijeme jesenske inicijative „40 dana za život“, održane od 28. rujna do 6. studenoga 2016., s. Vesna više se puta pridružila molitvi za zaštitu nerođenog života bdijući pred Vinogradskom bolnicom u Zagrebu.

Sprovodi

* Dana 8. studenoga 2016. na groblju u Dubrovniku pokopana je naša pokojna s. M. Ilinka Šiljeg. Na njezinu ispraćaju na vječni počinak bila je s. Marija Banić.

* Dana 5. prosinca 2016. časna majka s. Radoslava i s. Vesna bile su na sprovodu pokojnog Marka Petričevića, oca naše s. Anice. Pokojni Marko pokopan je na groblju u Slakovcima u Slavoniji.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

- **6. rujna 2016.** - Provincijalka s. Anemarie Radan, u pratnji s. Zorke i s. Veronike, koja je bila na odmoru u samostanu sv. Ane, pošla u Dubrovnik i Dobrotu u Boku kotorsku. U Dubrovniku je nazočila proslavi imendana s. Magne, kućne predstojnice. Poslijepodne su otputovale u Boku.

- **7. rujna 2016.** - Provincijalka s. Anemarie posjetila kotorskog biskupa mons. Iliju Janjića i čestitala mu 850. obljetnicu izgradnje katedrale sv. Tripuna u Kotoru. Također je posjetile sestre Franjevke u Dobroti.

- **8. rujna 2016.** - Svetkovina Male Gospe. Provincijalka s. Anemarie Radan sa sestrama nazočila je svečanom misnom slavlju u Gospinom polju u Dubrovniku, gdje se posebno slavi Mala Gospa, koje je predvodio krčki biskup

mons. Ivica Petenjak. Sestre iz Splita većinom su hodočastile Mariji na Gospin otok u Solin, a neke su uoči blagdana bile na slavlju u marijanskom svetištu u Vepricu.

- **9. rujna 2016.** - Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka na povratku iz Dubrovnika posjetile su sestre u Metkoviću.

- **10. rujna 2016.** - Sjednica Provincijske uprave.

- **11. rujna 2016.** - Počele duhovne vježbe u našem Duhovnom centru "Djeteta Isusa", koje predvodi dr. sc. don Ivan Bodrožić. Prisutna na početku i provincijalka s. Anemarie.

- **12. rujna 2016.** - Ime Marijino. Provincijalka s. Anemarie posjetila sestre u samostanu u Solinu imendan s. M. Marini Mužinić, magistri novakinja.

- **14. rujna 2016.** - proslava blagdan sv. Križa, patrona naše župe Veli Varoš u Splitu, u kojoj su sudjelovale i sestre. U Otoku sprovod Luce Marinović majke s. Emile Marinović, na kojem je bio lijepi broj naših sestara.

- **15.-21. rujna 2016.** - Provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarda bile u službenoj posjeti sestrama u Audregniesu, u Belgiju, gdje je provincijalka obavila vizitaciju.

- **23. i 24. rujna 2016.** - U Dominikanskom samostanu u Splitu održani XXXII. Redovnički dani na temu *Kultura Milosrđa, Milosrđe - najveća krije-post, Milosrđe kao stil života*. U velikom broju predavanjima su nazočile i naše sestre iz zajednica u Splitu i okolice, te s Brača.

- **25. rujna 2016.** - U Marijanskom svetištu u Sinju obilježena Tristota obljetnica krunjenja slike Gospe sinjske. Svečanom misnom slavlju, koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, u koncelecijaciji s velikim brojem svećenika, nazočila je provincijalka s. Anemarie, s. Zorka i još nekoliko naših sestara.

- **27. rujna 2016.** - Dan provincije i 50. Obljetnica dolaska sestara u Trilj. Svečanost je počela u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju. Okupilo se oko stotinjak sestara, na čelu s vrhovna glavarica Družbe s. Radoslavom Radek, vrhovnom savjetnicom s. Marijom Banić, provincijalkom s. Anemarie Radan. Duhovnu obnovu predvodio je župnik Košuta don Franko Prnjak. Zajednički ručak je bio u pastoralnom centru župe Košute, kojeg je darovala župa Košute. Poslijepodne je bilo razgledavanje prigodne izložbe u staroj župskoj kući u Trilju, u kojoj su sestre živjele 31 godinu, a zatim je slijedio svečano euharistijsko slavlje u župskoj crkvi u Trilju, koje je predvodio župnik i dekan don Stipe Ljubas s prisutnim svećenicima. Nakon svete mise bila je predstavljanje knjige o pedesetgodišnjem životu i radu sesta-

ra Služavki Malog Isusa u župi Trilj i župi Košute, koju su za ovu prigodu napisali s. Maneta i dr. don Josip Dukić. Nakon toga je slijedila svečana večera koju je darovao župnik i dekan don Stipe Ljubas. Svečanosti su nazočili i predstavnici gradskih vlasti i kulturnih institucija Trilja i Sinja.

- **28. rujna 2016.** - Časna Majka s. Radoslava Radek, s. Marija otputovale su u Zagreb, a s njima i s. Milana Žegarac, koja će biti u Generalnoj kući radi studija.

- **30. rujna 2016.** - Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu započeo je u petak 30. rujna novu akademsku godinu 2016./17. Euharistijsko je slavlje u kapeli splitskoga Centralnog bogoslovnog sjemeništa predvodio Veliki kancelar Fakulteta splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u koncelebraciji sa šibenskim biskupom Tomislavom Rogićem, dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem, kotorskim biskupom Ilijom Janjićem, provincijalnim vikarom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Antom Udovičićem, dekanom KBF-a prof. dr. sc. Anđelkom Domazetom, nastavnicima i odgojiteljima. Misno je slavlje završilo drevnim himnom Duhu Svetomu „O dođi Stvorče“, a potom je program nastavljen u velikoj dvorani Fakulteta. Prigodnu riječ nazočnima uputili su dekan Fakulteta dr. Domazet, provincijalni vikar Udovičić i kancelar nadbiskup Barišić. Dekan je u ime Fakulteta zahvalio trojici profesora koji su ove akademske godine otišli u mirovinu: dr. Marjanu Vugdelliju, dr. Dušanu Mori i mr. Mirku Mihalju, a uspješan rad poželio novim nastavnicima: dr. Ivanu Macutu, lic. psih. Đini Šparada i dr. Miljenki Grgić. Lectio brevis na temu "Putevima biblijske istine. Lažne istine i istinite laži" održala je naša dr. sc. s. Miljenka Grgić. Misnom slavlju i predavanju s. M. Miljenke nazočile su Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda, s. Mariangela i s. Maneta.

Našoj dr. sc. s. M. Miljenki Grgić želimo Božji blagoslov na početku njezinog profesorskog, nastavnog i znanstvenog rada na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Neka je rosa milosti Gospodnje prati i osvježava, kako bi kroz sve dane Riječ Božju mogla u sebi razmatrati, uz nju životom prionuti, studentima i drugima u duhu Crkve je tumačiti i radosno prenositi, izgrađujući tako kraljevstvo Božje ovdje i sada. Velika je to odgovornost i čast za nju i za sve nas njezine sestre, i pred Bogom i pred ljudima. Na tom putu potrebne su joj naše molitve i naša podrška. Stoga je radosno uključimo u svoje dnevne molitve, kako bi Bog svoje djelo u njoj i po njoj izvodio.

- **1. listopada 2016.** - provincijalka s. Anemarie sa s. Eduardom i s. Zorkom posjetila sestre na Šinama i čestitale imendan s. Mihovili, te posjetile sestre

u Omišu i čestitale imendan s. Tereziji, a na povratku posjetile sestre u Krilo Jesenicama.

- **30. rujna i 1. listopada 2016.** Hodočašće članova PMI iz splitske Provincije prigodom Godine milosrđa i 135. obljetnice biskupskog ređenja sluga Božjeg Josipa Stadlera u Njegovu katedralu Srca Isusova. Na ovom hodočašću PMI-a kojeg je organizirala Vrhovna uprava Društva PMI sudjelovala je vrhovna glavarica sestra Radoslava Radek, s. Ana Marija Kesten ravnateljica Društva te više sestara koje su voditeljice svojih skupina iz sve tri Provincije. Pri kvalitetnoj organizaciji sudjelovale su tri provincijske pročelnice. Za splitsku provinciju "teret dana" pri organizaciji ponijela je pročelnica s. Dolores Brkić. Iz Splitske provincije bilo je 120 članova iz: Splitskih župa; Gospa od Pojišana, sv. Spasa-Mejaši, sv. Obitelji i sv. Križa i 2.gimnazije Split, zatim Kaštel Novi, Sutivan-o. Brač, Jesenice, Omiš-župa sv. Petra, Podstrana, Cista Velika, Cista Provo, Dobranje, Dugopolje, Katuni-Kreševo, Šestanovac, Vrgorac, Metković-župe sv. Nikole i sv. Ilije, Livno i podupiratelji iz Opuzena. Na hodočašću u jednom danu, 1. listopada u ranim jutarnjim satima krenuli su PMI iz Metkovića sa s. Magdalis (zamjena za s. Marijanu) i animatoricama Brankom i Željkom. U njihov busu priključili su se i članovi iz Vrgorca sa s. Dulcelinom te podupiratelji iz Opuzena. Zatim jedan minibus iz Katuna i Šestanovca predvođeni sestrom Dankom Žaper i jedna skupina iz Livna predvođena s. Sandrom. Dana 30. rujna 2016. krenula je veća skupina iz Splita predvođena pročelnicom s. Dolores, s. Vlastom Tadić, s. Amabilis Vukman te župnikom iz Ciste Velike don Danijelom Gućem. Sljedeći dan, 1. listopada u katedrali je euharistijsko slavlje započelo predslavio je Vrhbosanski kardinal Vinko Puljić sa svećenicima. Pjevanje je predvodio dio zbora iz Katuna-Kreševo sa s. Dankom. Dirigirao je animirajući svih, pjevao psalam i solističke dionice prof. Ivan Bošnjak PMI -a iz Splita. U prikaznim darovima sve skupine su prinijele svoje darove u košarama za potrebne i siromašne slijedeći tako Stadlera, Oca siromaha te novčani prilog za Stadlerov grob i sirotište. Dar katedrali prinijeli smo 4 kamena svijećnjaka iz Pučišća sa Brača. Procesiju prikaznih darova predvodila je s. Dolores, a molitvu vjernika PMI iz Gromiljaka. Nakon Pričesti PMI-a obnovili su svoja obećanja pripadnosti Društvu. Na koncu svoju toplu riječ ohrabrenja i zahvale uputila je č. Majka s. Radoslava.

- **6.-11. listopada 2016.** provincijalka s. Anemarie je obavila vizitacija sestrama u zajednici u Essenu. Dana 7. listopada X. u posjeti sestrama u zajednici i na ručku bio je pomoćni biskup mons. Ludger Schepers, odgovaran za redovnice u essenskoj biskupiji. Provincijalka s. Anemarie, predstojnica zajednice s. Krucifiksa Ivelić i misionar iz Rwande don Danko Litrić, koji je tada bio kod sestara u Essenu, 10. listopada, posjetili su u Kölnu biskupijski

Ured Svjetske Crkva / Misija i razgovarali s odgovornim dr. Rudolfom Solzbacher, preko njega zahvalili Kölnskoj nadbiskupiji za iskazanu pomoć.

U popodnevnim satima u četvrtak, 6. listopada 2016., u samostanu sv. Josipa na Šinama, blaženo je preminula naša draga s. Mihovila Perleta.

- **7. listopada 2016.** - U Domu pastoralnih susreta u Lovranu od 7. do 9. listopada 2016. održan je seminar za medicinske sestre na temu "Bog bogat milosrđem", koji je vodio fra Darko Tepert, na kojem je sudjelovala naša s. Karmen Žuljević.

- **8. listopada 2016.** - Na godišnjem izletu redovnica splitsko-makarske nadbiskupije u okviru Nadbiskupijskog vijeća za redovnice, pod vodstvom delegata fra Petra Lubine, koji je ove godine bio u Kninu, sudjelovala je 21 sestra iz naše Provincije.

- **10. listopada 2016.** - Na splitskom groblju Lovrinac pokopana je naša s. Mihovila Perleta. Svetu Misu zadušnicu i sprovod predvodio je župnik Župe Kamen o. Ante Knežević, u koncelebraciji s devetoricom svećenika, među kojima i njezin brat don Pero. Bilo je dosta naših sestara, a u ime Provincije od s. Mihovila se oprostila provincijska zamjenica s. Eduarda Marić.

- **11. listopada 2016.** - Iz Essena se vratila provincijalka s. Anemarie, i po povratku sa s. Eduardom i s. Zorkom posjetila sestre u Krilo Jesenicama posjet sestrama i čestitale imendan s. Rosemarie, i posjetile sestre na Šinama.

- **12. listopada 2016.** - U kliničkom bolničkom centru Firule u Splitu s. Martinka operirala kralježnicu.

- **13. listopada 2016.** - U provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu svečano proslavljen imendan provincijalne zamjenice i predstojnice zajednice s. Eduarde Marić.

- **13.-14. listopada 2016.** - U organizaciji Hrvatske biskupske konferencije 13. i 14. listopada 2016. obilježena je 25. obljetnica katoličkoga vjeronauka u školi. Prvoga dana održana je u Hrvatskom narodnom kazalištu svečana akademija kojoj su nazočili hrvatski biskupi i ostali crkveni velikodostojnici, mnogi uzvanici iz društvenog i političkog života te vjeroučitelji mentori, savjetnici i voditelji stručnih vijeća. Sutradan, 14. listopada, održan je simpozij u prostorijama Nadbiskupijskog pastoralnog instituta. Na simpoziju sudjelovali su gotovo svi vjeroučitelji mentori, savjetnici i voditelji stručnih vijeća iz Splitsko-makarske nadbiskupije na čelu s predstojnikom don Josipom Perišem, među kojima i naša s. Dolores Brkić. Svečano euharistijsko

slavlje u zagrebačkoj katedrali koje je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

- **13. do 16. listopada 2016.** - Organiziran volonterski međunarodni projekt „72 sata bez kompromisa,, koji se odvijao u Splitu, Sinju, Zadru i Zagrebu. Mladi tako stavljaju sebe, svoje vrijeme i sposobnosti na raspolaganje i više od same akcije a to je radost, dostojanstvo, osmijeh i ohrabrenje najpotrebnijima. Akcija je u Splitu organizirana od SKAC-a a sudjelovalo je više od 600 studenata, srednjoškolaca, kao i mlađih radnika. Volonteri iz Druge gimnazije Split i župe Gospe od Pojišana u Splitu bili su uključeni u ovaj volonterski humanitarni projekt uz svesrdnu potporu s. Dolores Brkić, te naše kandidatice Tajana Andrić i Petra Samardžić.

- **14. listopada 2016.** - Treći put u privatnoj Specijalnoj bolnici za traumatologiju i ortopediju Akromion u Krapini operirana na koljenu s. Protazija. U Vidonjama na Mliništu sprovod Slavku Vidoviću, bratu s. Arsenije, ocu don Marinka. Bilo je dosta naših sestara. Na susret odgojiteljica na planu Družbe u Generalnu kuću u Zagreb su pošle s. Sandra, s. Marcela i s. M. Marina.

- **15. listopada 2016.** - Na groblju na Gorici u Livnu pokopana je Ivka Jeličić, rođena 1929. u Rama-Ščit, koja je dugi niz godina služila u obitelji naše dobročiniteljice iz Žabljaka u Livnu gđe Vojislave Kajić. Na sprovodu su bile: s. Salutarija, s. Ines, s. Jelena, s. Miljenka, s. Maneta i s. Emila.

- **16. listopada 2016.** - U župi sv. Ante i Gospe Snježne u Dućama pokopan je svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije don Ante Vojnović. Umro je u 90-tj godini života u Svećeničkom domu u Splitu, u kojem žive i rade naše sestre. Na sprovodu su bile naše sestre: s. Valencija, s. Vilma, s. Filotea, s. Natalina, s. Mirjana, s. Monika i s. Jasmina. Don Ante je uvijek s radošću i ponosom isticao kako je povezan sa sestrama Služavkama Malog Isusa, osobito kao župnik Vida i Šestanovca.

- **18. listopada 2016.** - Provincijalka s. Anemarie otputovala u Zagreb na Plenarnu skupštinu Konferencije i Unije, i posjetit ću s. Protaziju u bolnici u Krapini.

- **19. i 20. listopada 2016.** - Održana Plenarna skupština Konferencije i Unije u Franjevačkom samostanu u Dubravi u Zagreb. Ujedno je obilježena i pedeseta godina postojanja Konferencije viših redovničkih poglavara. Prvog dana imali su i susret s mons. Alessandrom D'Erricom, apostolskim nuncijem u RH. U četvrtak, 20. listopada u 16.00 obilježena je 50 godina Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica s predstavljanjem monografije *Zlatni jubilej naše Konferencije* u dvorani Vjenac. Sve-

čanu svetu misu u franjevačkoj crkvi na Kaptolu u 19.00 sati, predvodio je nuncij a propovijedao mons. Ivica Petanjak, krčki biskup. Nakon toga bio je zajednički domjenak u Vjencu.

- **21. listopada 2016.** - Provincijalka se vratila iz Zagreba autom s provincijalkama Sestara Službenica Milosrđa s. Mariangelom Galić i provincijalkom sestara milosrdnica s. Radoslavom Kevo. Po četvrti put je operirana u Krapini s. Protazija, jer se stanje pogoršalo uslijed bakterije. Danas joj je umrla i najstarija sestra Anka.

- **22. listopada 2016.** - U Otoku na sprovodu Ane Bazo, sestri s. Protazije Brčić, bilo je nekoliko naših sestara.

- Vjeroučitelji Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika Katehetskog ureda don Josipa Periša, svečano su ovaj dan obilježili 25. obljetnicu uvođenja katoličkoga vjeronauka u hrvatski odgojno-obrazovni sustav. Vrhunac proslave bilo je zahvalno euharistijsko slavlje koje je, u župnoj crkvi svetog Jeronima u Kaštel Gomilici, predvodio nadbiskup mons. Marin Barišić u zajedništvu s don Josipom Perišem, mjesnim župnikom don Antom Čotićem te okupljenim vjeroučiteljima i ravnateljima. Svečano je bogoslužje svojim pjevanjem uveličao dječji župni zbor pod vodstvom vjeroučiteljice Natalije Burazin i vjeroučitelja Marija Žuvele. Nakon euharistijskog slavlja slijedila je svečana večera okrjepa i zajedništvo vjeroučitelja s ocem nadbiskupom Marinom Barišićem. Nadbiskup je u prigodnom svečarskom govoru zahvalio svim vjeroučiteljima, a posebice umirovljenicima, na kvalitetnom radu koji Splitsko-makarsku nadbiskupiju čini prepoznatljivom. U ovome su sudjelovale i naše sestre vjeroučiteljice.

- **23. listopada 2016.** - U Lokvičićima sprovod Anti Budimiliću, svaku s. Dragutine.

- **24. listopada 2016.** - **Blagdan sv. Rafaela - 126. rođendan Družbe.** Svečano je obilježen u svim našim zajednicama. U Hrvacama sprovod bratu s. Sofije Anti (Bački) Cvitković, na kojem je bilo više naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie.

- **25. listopada 2016.** - Provincijalka, s. Eduarda, s. Blandina i s. Zorka posjetile sestre u Vrgorcu i čestitale imendan predstojnici s. Hrizanti.

- **28. listopada 2016.** - Provincijalka sa s. Zorkom posjetila sestre na Šinama i čestitala imendan s. Tadeji.

- **29. listopada 2016.** - Na sprovodu fra Mati Markoti, bratu naše poznanice gđe Jandre Markota, u Kninu, bile provincijalka s. Anemarie, s. Maneta i s. Antonija.

- **31. listopada 2016.** - Na sprovod majci naše s. Rebeke Anki Batarelo u Krušvaru bio veliki broj sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie.

- **1. studenoga 2016.** - Obilježile smo blagdan svih svetih i bile na svetim misama i pohodile grobove sestara, pa tako i na splitskom groblju Lovrinac bile na svetoj misi koju je predvodio nadbiskup mons. Marin Barišić, i na grobovima sestara i dobročinitelja.

- **2. studenoga 2016.** Dan mrtvih. Molitva za naše pokojne.

- **3. studenoga 2016.** - Provincijalka s. Anemarie sa zamjenicom s. Eduradom Marić obavila vizitacija u samostanu u Omišu. Imenovana nova predstojnica samostana s. Terezija Pervan. Razgovor o obilježavanju 100 godišnjice života i rada sestara u samostanu u Omišu. Posjetile su župnika don Matu Čulića, koji je spremno prihvatio 8. u mjesecu slaviti u župskoj crkvi sv. misu za proglašenje blaženim našeg utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera, te je otvoren za svaku inicijativu sestara za duhovni život župske zajednice. Razgovarale su i sa župnikom župe na Priku u Omišu don Emanuelom Petrovim, i dogovorile za godišnji susret Prijatelja Malog Isusa slijedeće godine u ovoj župi.

- **4.-7. studenoga 2016.** - Provincijalka s. Anemarie obavila vizitaciju sestrama u samostanu u Metkoviću. Dana 6. studenoga posjetila je župnika župe sv. Nikole, a sutradan župnika upe sv. Ilije. Jedan i drugi župnik su prihvatili da 8. u mjesecu slavi se sveta misa za proglašenje blaženim našeg utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera, na kojoj će sudjelovati i sestre iz samostana. Posjetila je 7. studenoga s. Ilinku u bolnici i sestre u Dubrovniku. Sutradan na Staklarovo 8. studenoga u zajednici u Metkoviću provincijalka i sestre su proslavile imendan s. Gracije, a zatim se poslijepodne vratila u Split.

- **5. studenoga 2016.** - U samostanu svete Ane-provincijalnoj kući održan je duhovno - edukacijski susret Animatora za PMI-a. Voditeljica je bila pročelnica s. Dolores Brkić. Program je oblikovala pročelnica s. Dolores i animatorica Marina Rubić. Na susretu je sudjelovala 21 članica i sestre iz vijeća za PMI-a: s. Danijela Mihić, s. Marijana Cvitanović, s. Vlasta Tadić (s. Rebeke i s. Danka bile opravdano odsutne). Nazočna je bila s. Sandra i s. Flaviya u zamjenu svojim animatoricama. Imale su svetu misu u crkvi svetog Duha, koju je slavio don Mirko Mihalj, a zatim su pošle u katedralu. Ušle su kroz vrata milosrđa i molile za potpuni jubilarni oprost.

10. studenoga 2016. - Provincijalka je posjetila sestre na Bačvicama u Splitu čestitala imendan predstojnici s. Leoni i s. Martinki.

10. studenoga 2016. - Provincijalka je posjetila sestre u Kaštel Kambelovcu i čestitala imendan predstojnici s. Martni.

- **11. i 12. studenoga 2016.** - u Zagrebu na stručnom skupu za odgojitelje katoličkih dječjih vrtića u RH i BiH, na kojem se okupilo 106 odgojitelja/ica, sudjelovale su i naše sestre s. Lucija Jaganjac i s. Kristina Šapnjić. Tema skupa bila je „Milosrđe mi je milo“, a predavanja je imao o. Dario Tokića, OCD.

- Biblijski institut Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu organizirali su 11. i 12. studenoga 2016. u samostanu O. fra Ante Antića na Trsteniku u Splitu međunarodni biblijski znanstveni simpozij na temu „Apokaliptika“. Na ovom značajnom znanstvenom simpoziju sudjelovala je oba dana i naša dr. sc. s. Miljenka Grgić. (Širi izvještaj o ovom može se pročitati na: <http://smn.hr/2339-odrzan-simpozij-na-temu-apokaliptika.>)

- **12. studenoga 2016.** - s. Maneta Mijoč u Generalnoj kući Zagrebu bila na sastanku Vijeća za duhovnost i Vijeća za promicanje Stadlerove baštine.

Provincijalka sa s. Zorkom posjetila sestre na Šinama i čestitala imendan s. Jozefati.

- **13. studenoga 2016.** - Sveti otac papa Franjo odredio je da završno slavlje Jubileja Božjeg milosrđa–Izvanredne svete godine bude na nedjelju Krista Kralja zatvaranjem svetih vrata u Bazilici sv. Petra u Vatikanu. Isto tako Papa je odredio da se zaključna svečanost toga Jubileja u mjesnim crkvama održava nedjelju prije Krista Kralja. Splitsko-makarska nadbiskupija završno je slavlje Izvanrednog jubileja slavila u splitskoj katedrali i svetištima danas 13. studenoga. Nadbiskup je toga dana u jutarnjim satima predvodio misno slavlje u Solinu. U Sinju je misu predvodio generalni vikar mons. Miroslav Vidović, a u Vepricu pastoralni vikar mons. Nediljko A. Ančić. Euharistijsko slavlje u splitskoj prvostolnici sv. Dujma predvodio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić u zajedništvu sa svećenicima, uz nazočnost redovnika i redovnica, bogoslova i sjemeništara te brojnih vjernika Splitsko-makarske nadbiskupije. U koncelebraciji je bio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović i još desetak svećenika. Bile je prisutno i više naših sestara.

- **15. studenog 2016.** - U povodu jubilarne Godine milosrđa katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije organizirao je natječaj literarnih i likovnih radova. Sudjelovali su učenici osnovnih i srednjih škola. Dva prosudbena povjerenstva napravili su izbor nagrađenih uradaka kao i onih čiji

je rad ušao u zbornik „Djeca Oca milosrđa“. Svečana promocija bila je 15. studenog u velikoj dvorani nadbiskupijskoj sjemeništa, a pozornicu je prigodno aranžirala s. Dolores. Na natječaj je osim iz naše nadbiskupije, bilo uradaka i drugih biskupija. Sudjelovale su i naše sestre, te bile mentorice svojim učenicima čiji je rad u Zborniku: s. Dolores Brkić – 15 radova (4 nagrađena), s. Jelena Marević - 2 rada s. Terezija Pervan - 2 rada, s. Marijanka Dominiković -2 rada (1 nagrađeni), s. Marinela Delonga - 1 rad, s. Branimira Lozo -1 rad.

Istog dana Državni arhiv u Splitu obilježio je 25. godišnjice Domovinskog rata organiziranjem izložbe “Split 15. studenoga 1991.,” koja je otvorena 15. studenoga, početkom u 19 h u prostorijama Zavoda HAZU Split. Izložba je bila otvorena dva tjedna, nakon čega je postavljena u prostorijama Državnog arhiva u Splitu. Ovom izložbom “Split” je napao Split Državni arhiv u Splitu je želi potaknuti sjećanja na napad Jugoslavenske ratne mornarice predvođene razaračem Split na grad i otoke u njegovoj neposrednoj blizini 15. studenoga 1991. godine. Konceptiju i postav izložbe te tekst kataloga potpisuju: Marina Grgičević, Bruna Horović Vuković i Radoslav Zaradić. Među izloženim dokumentima i isječcima bili su i dokumenti iz Arhiva naše Provincije iz dokumentacije rada naših sestara: s. Anemarie Radan i s. Julijane Jerković s izbjeglicama i prognanicima u hotelu “Lav” u Splitu. Na izložbi su bile prisutne provincijalka s. Anemarie i s. Maneta.

- 17. studenoga 2016. - Provincijalka s. Anemarie obavila je vizitaciju sestrama u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu, i tom prigodom produžila službu predstojnice s. Dujmi a drugo trogodište.

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu i Uredništvo “Crkve u svijetu” organizirali su proslavu 50. obljetnice časopisa „Crkve u svijetu“ u četvrtak, 17. studenoga u dvorani Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu. O prošlosti, sadašnjosti i budućnosti “Crkve u svijetu” govorili su njezini nekadašnji urednici: dr. Drago Šimundža, dr. Nediljko Ante Ančić i dr. Ante Mateljan te sadašnji urednik dr. Mladen Parlov. Na svečanosti je bila je prisutna s. Maneta Mijoč.

- 19. studenoga 2016. - Na groblju Lovrinac u Splitu sahranjena je gđa Ivka Mula, majka fra Žarke Mule, sužupnika u župi sv. Stjepana u Splitu, iz samostan a sv. Franje, rodnom iz župe Veli Varoš u Splitu. Na svetoj misi zadušnici nakon sprovoda u crkvi sv. Frane sudjelovala provincijalka s. Anemaarie.

U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i Agencije za odgoj za obrazovanje, u subotu, 19. studenoga 2016., u dvorani splitskog Nadbiskupskog sjemeništa održan je prvi ovogodišnji nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje u školi. Na skupu se okupilo 250 vjeroučitelja

iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije kako bi, uz nazočnost desetak profesora hrvatskog jezika i književnosti, kroz dva tematska predavanja i jednu pedagošku radionicu sudjelovali u stručnom usavršavanju na temu: "Vjeronauk u korelaciji s Hrvatskom jezikom i književnošću". Nakon zajedničke molitve koju je, uz glazbeno-vokalnu pratnju Ivana Bošnjaka predvodila naša s. Dolores Brkić iz II. splitske gimnazije, u rad stručnog skupa sudionike je uveo don Josip Periš, predstojnik Katehetskog ureda. Praktični dio nadbiskupijskog stručnog skupa odvijao se kroz pedagošku radionicu na temu Modeli usmjerenog čitanja na primjerima Đure Sude te i Dubravka Horvatića koju su, u devet skupina, pripremili i vodili profesori i profesorice hrvatskog jezika i književnosti: Silvana Bampa-Listeš, Helena Budimir, Renata Kovačić, Neda Lelas, Žana Majić, Vesna Samardžić, Marina Utrobičić, Drinka Bedalov i Vedran Torić. Na primjerima dvaju književnih djela sudionici radionice primjenjivali su metodu usmjerenog čitanja kroz otkrivanje strukturnih i sadržajnih obrazac. Na skupu su sudjelovali i s naše sestre vjeroučiteljice. Cijeli izvještaj o nadbiskupijskom stručnom skupu za vjeroučitelje može se pročitati na: [//smn.hr/59-vjeroucitelji/2360-nadbiskupijski-strucni-skup-za-vjeroucitelje-3](http://smn.hr/59-vjeroucitelji/2360-nadbiskupijski-strucni-skup-za-vjeroucitelje-3)

Istoga dana 19. studenog 2016. - U hrvatskom lurdskom svetištu Vepric održan je susret sestara juniorki splitske Provincije sv. Josipa, kojeg je vodila s. M. Marina Mužinić, magistra. Bile su s. Antonia Čobanov i s. Milana Žegarac.

- **21. studenoga 2016.** - Proslavljen blagdan Gospe od zdravlja, koji se posebno slavi u župi sv. Križa u Splitu.

- **20. studenoga 2016.** - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić prilikom đakonskoga ređenja na svetkovinu Krista Kralja, 20. studenoga, u ispunjenoj katedrali sv. Dujma u Splitu zaredio je za đakone trojicu bogoslova, na naslov Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja: fra Maria Lemu (28), te dvojicu na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije: don Luku Stipinovića (36) i don Gabrijela Kambera (24). U slavlju je sudjelovalo više od dvadeset svećenika, odgajatelja i profesora na čelu s nadbiskupom Barišićem, provincijalom fra Joškom Kodžomanom, generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem, pastoralnim vikarom mons. Nediljkom Antom Ančićem te župnikom don Tomislavom Ćubelićem. Bile su prisutne naše sestre rodnom iz Rude: s. Simforoza, s. Jozafata, s. Marica, s. Siksta, te sestre koje su djelovale u Centralnom bogoslovnom sjemeništu: s. Natalina, s. Nazarija s. Filotea, te s. Maneta s. Mirjana, kao i sestre iz Nadbiskupskog ordinarijata: s. Pulherija i s. Mirjam.

- 22. do 25. studenoga 2016. - U Splitu obilježena proslava 800. obljetnica utemeljenja dominikanskog Reda propovjednika. U sklopu proslave 800. obljetnice dominikanskog Reda splitski dominikanci u župi i crkvi Sv. Katarine Aleksandrijske u Splitu na pazaru, su se za proslavu pripremali trodnevnicom od 22. do 24. studenoga, bogatim duhovno-kulturnim programom. Tako je u samostanu upriličen koncert klape „Sveti Juraj“ HRM, otvorena je izložba fr. Vinka Draganje. U četvrtak 24. studenoga u prepunoj galeriji „Vinko Dragonja OP“ provincijal hrvatskih dominikanaca fr. Slavko Slišković održao je predavanje o temi „Duh dominikanskog reda“, a Ivan Armanda je u kratkim crtama opisao postojanje Reda dominikanki. Na predavanju su bile prisutne provincijalka s. Anemarie Radan i s. Marcela Žolo. Sutradan 25. studenoga na blagdan sv. Katarine Aleksandrijske euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s dominikancima i drugim svećenicima, a nazočile su na svetoj misi i poslije na večeri naša provincijalka s. Anemarie Radan i s. Marcela Žolo.

Dominikanski samostan u Splitu staro je zdanje u središtu grada (tik uz zidine Dioklecijanove palače), a osnovan je 1245. godine. Dakle, „dominikanci su kroz 800 godina u hrvatskom biću ostavili neizbrisiv biljeg. Pridonijeli su duhovnoj, kulturnoj i moralnoj izgradnji grada i naroda. Susretali su maloga čovjeka u njegovim problemima“, istaknuo je u propovijedi na svetoj misi nadbiskup, dodavši da su oni dali i neizmjeran doprinos rastu Katoličke Crkve u svijetu. U dugoj povijesti dominikanci su Crkvi dali četiri pape, osamdesetak kardinala, tristotinjak svetaca i blaženika. Nadbiskup je spomenuo samo neke poput sv. Tome Akvinskoga, sv. Alberta Velikoga, sv. Katarine Sijenske, bl. Augustina Kažotića i bl. Ozane Kotorske. U tom je svjetlu nadbiskup pozvao vjernike da se napajaju na životu svetaca i blaženika te svojim životom posvjedoče vjernost Kristu i Katoličkoj Crkvi. (usp. Misi-ja/Ika)

Od 25. do 27. studenoga 2016. održana humanitarno-prodajna izložbu za potrebe misije u Haitu i za zajednicu siromaha sestara Majke Terezije u Zagrebu, u kapucinskom samostanu Gospe od Pojišana u Splitu, koju su organizirali Prijatelji Maloga Isusa splitske Provincije na čelu s pročelnicom Društva Prijatelja Malog Isusa s. Dolores Brkić.

- 26. studenoga 2016. - U samostanu sv. Ane u Splitu održan je susret-duhovna obnova djevojaka. Susrele su se 23 djevojke 7. i 8. razreda iz Splita, Vranjica, Omiša, Brela, Dugopolja i Trilja. Tema o kojoj smo na ovom susretu, uoči došašća, razmišljale je Siromaha odjenuti: Milosrdni Samarijanac (Lk 10, 25-37). Duhovnu obnovu su pripremile s. Matea Periš, s. Petra Šakić, s. Kristina Španjić i s. Jelena Marević.

- **28. studenoga 2016.** - U Dubrovniku sprovod s. Ilinki Šiljeg, kojem je nazočio veliki broj sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan i vrhovnom savjetnicom s. Marijom Banić, rodbina i dosta vjernika.

PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Posjeti zajednicama, čestitanje imendana

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica 26. rujna 2016. g. posjetila je župu Retkovec i čestitala imendan vlč. Vinku Tomiću.

* Zajednice sestara u samostanu u Kloštru Podravskom i u Pitomači 27. rujna 2016. g. posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Marta Vunak.

* S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica 5. listopada 2016. g. posjetila je sestre u samostanu u Samoboru i Stenjevcu.

* Zajednicu sestara u Slavonskom Kobašu 12. listopada 2016. g. posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Irma Soldo.

* Zajednicu sestara u Rijeci i s. M. Rufinu Šimatić 14. studenoga 2016. g. posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* Sestre u Krašiću 16. studenoga 2016. g. posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* U Krašiću 24. studenoga 2016. g. imendan s. M. Katarini Penić-Sirak čestitale su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Mirjam Dedić.

* Na Kaptolu 26. studenoga 2016. g. gospođi Katarini Baloban imendan su čestitale s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Angela Ivančić.

* U Njemačkoj u domu za starije i nemoćne osobe Burgkirchen 27. i 28. studenoga 2016. g. zajednicu sestara posjetile su č. Majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i tom prigodom s. Provincijalka je izvršila vizitaciju.

* Vjeroučitelj Robert Ščuka organizirao je 3. prosinca 2016. g. posjet samostanu „Kraljice sv. Krunice“ u Pitomači za šesnaest djevojaka iz OŠ Ferdinandovac.

* Na Kraljevcu 4. prosinca 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica čestitala je imendan s. Mariji Kiš predstojnici samostana Betlehem.

Apostolat vrtića

* U Boku Kotorsku 7. listopada 2016. g. s. M. Petra Marjanović, s. M. Beatis Čajko i s. M. Nada Juratovac išle su na izlet sa svim vjerskim vrtićima.

* DV "Cvjetnjak" u Vinkovcima 17. listopada 2016. g. priključio se UNICEF-ovom projektu "Škole za Afriku".

* U DV "Cvjetnjak" u Samoboru 21. listopada 2016. g. fra Željko Janjić blagoslovio je kruh u sklopu Zahvale Bogu za kruh i plodove zemlje za djecu i roditelje.

Kreativne radionice i izložbe

* U samostanu „Antunovac“ 21. listopada 2016. g. organizirali su prodajnu izložbu u sklopu misijske aktivnosti pod geslom „Imaj srce za srce djeteta.“ Prihod je namijenjen misijskoj postaji na Haitiju. Svečanost otvorenja započela je u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi programom koji su pripremili mladi župljani, a liturgiju su animirali mladi „Glas srca“ iz Vođinaca. Predvoditelj misnog slavlja je bio vlč. Ante Šiško uz suslavitelje vlč. Alojzija Žlebečića župnika i mons. Nedjeljka Pintarića.

* U adventskom vremenu 2016. g. u našim samostanima i po župama u Bistri, Kloštru Podravskom, Krašiću, Novoj Vesi, Pitomači, Retkovcu, Samoboru, Stenjevcu, i sv. Jeronimu sestre su zajedno s Prijateljima Malog Isusa organizirale radionice i karitativne akcije kao pomoć obiteljima slabijeg imovinskog stanja.

* U samostanu „Antunovac“ 11. prosinca 2016. g. bila je otvorena prodajna izložba božićnih jaslja i nakita. Prihod je namijenjen kao pomoć siromašnoj djeci za školovanje.

Susreti i duhovne obnove

* U Samoboru je 23. listopada 2016. g. deset samoborskih djevojaka sudjevalo na susretu koji su vodile s. M. Margaret Ružman i s. M. Monika Maslač.

* Vijeće za apostolat zvanja Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina organiziralo je 29. listopada 2016. g. susret u samostanu „Antunovac“ za djevojke viših razreda osnovne škole, a 5. studenoga 2016. g. za srednjoškolke. Euharistijska slavlja predslavili su vlč. Nikola Platužić i vlč. Siniša Blatarić.

* U župi sv. Nikole biskupa u Bistri 4. studenoga 2016. g. održan je susret Prijatelja Malog Isusa koji su vodile s. M. Monika Maslač i s. M. Margaret Ružman u zajedništvu sa župnikom, vlč. Tomislavom Kraljem.

* U Dječjem vrtiću Cvjetnjak u Zagrebu 5. studenoga 2016. g. organizirana je duhovna obnova za roditelje koju je predvodio fra Petar Cvekan OFM, a u Samoboru u samostanskoj kapelici euharistijsko slavlje za djecu i roditelje predvodio je vlč. Josip Čulig.

* U "Marijinom domu" u Vinkovcima 1. prosinca 2016. g. održana je adventska duhovna obnova za članove Društva PMI-a.

Sastanci Vijeća i sjednice

* Sastanci sestara pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi i Vijeća za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja održani su 12. studenoga 2016. g. u Generalnoj kući u Zagrebu na kojima su sudjelovale s. M. Irena Olujević i s. M. Mirijam Dedić.

* U Generalnoj kući održan je 15. studenoga 2016. g. sastanak članica Vijeća za odgoj na kojem su sudjelovale s. M. Jasmina Kokotić i s. M. Viktorija Predragović.

* U Generalnoj kući u Zagrebu održana je 14. prosinca 2016. g. proširena sjednica i sastanak sestara ekonoma Družbe pod predsjedanjem č. Majke s. M. Radoslave Radek na kojoj su sudjelovale s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Marina Dugalića provincijska ekonoma.

Obilježavanje slavlja

* U HNK na proslavi dvadesetpete obljetnice vjeronauka u školi 13. listopada 2016. g. prisustvovala su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i č. Majka s. M. Radoslava Radek.

* Za proslavu 126. obljetnice Družbe 24. listopada 2016. g. u našim samostanima, sestre su se pripremale trodnevnicom. U samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi trodnevnicu je predvodio vlč. dr. Stjepan Baloban, a na sam rođendan Družbe vlč. Josip Baloban.

* U zagrebačkoj katedrali 13. studenoga 2016. g. na euharistijskom slavlju koje je predvodio kard. Josip Bozanić prilikom završetka Jubileja Milosrđa, prisustvovala su sestre iz obližnjih samostana.

* U svim našim zajednicama 8. prosinca 2016. g. na svetkovinu Bezgrešnog začeca Bl. Djevice Marije sestre su euharistijskim slavljem obilježile 98. godišnjicu smrti Sluge Božjega Josipa Stadlera. S. M. Mirjam Dedić, s. M.

Imakulata Lukać i s. Marija Kiš proslavile su svoje imendane u zajedništvu sa sestrama i prijateljima samostana.

* U zagrebačkoj katedrali 8. prosinca 2016. g. euharistijskim slavljem koje je predslavio kard. Josip Bozanić otvorena je Druga sinoda Zagrebačke nadbiskupije.

* Na prvom zasjedanju Sinode 9. i 10. prosinca 2016. g. sudjelovala je s. M. Mirjam Dedić.

Vizitacije i imenovanja

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu 15. listopada 2016. g. održan je izbor zamjenice predstojnice i ekonome samostana, na kojem je sudjelovala s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

* U samostanu "Marijin dom" u Vinkovcima 26. i 27. listopada 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica održala je vizitaciju sestara.

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu 3. 4. i 7. studenoga 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica održala je vizitaciju sestara.

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 9. i 10. studenoga 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica održala je vizitaciju sestara i posjetila župnika Vlč. Davora Štuljana i gvardijana fra Nikolu Vukoju OFM s kojima sestre surađuju.

* U zajednicama u Kloštru Podravskom i Pitomači 17. studenoga 2016. g. održala je vizitaciju sestara s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

Razno

* U Slavonski Kobaš 13. studenoga 2016. g. došla je s. M. Pompea Bertolović na pripomoć s. M. Luciji Knežević za vrijeme odsutnosti s. M. Terezije Posavec.

Sprovodi

* Dana 1. listopada 2016. g. s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. Marija Kiš i s. M. Silvija Vurušić išle su na posljednji ispraćaj † Slavici Zgurić, sestri s. M. Ljubice Đurašin u Žažinu.

* U Slakovcima 6. prosinca 2016. g. na posljednjem ispraćaju † Marka Petričevića, oca naše s. M. Anice Petričević prisustovale su č. Majka s. M. Radoslava Radek, s. M. Vesna Mateljan, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Bernardica Galović, s. M. Antonija Bajzek i kandidatice Zrinka Šutalo.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Sudjelovanje u slavljima

*Slavlju svetkovine svetoga Vinka Paulskoga, utemeljitelja Družbe sestara milosrdnica i patrona crkve sv. Vinka Paulskoga u Sarajevu, 27. rujna 2016., u ime Provincijske uprave i zajednice sestara Samostana *Egipat* sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Hinka Rogalo.

*U Provincijalatu *Bosne Srebrene* na Kovačićima u Sarajevu je 6. listopada 2016. upriličen svečani prijam u povodu svetkovine sv. Franje, utemeljitelja Družbe. U ime Provincijske uprave i zajednice sestara Samostana *Egipat* prijamu su nazočile s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić. Čestitku su izručile i *Školskim sestrama franjevka* Krista Kralja sa sjedištem na Bjelavama.

* U sarajevskom naselju Kovačići 14. studenoga 2016. proslavljen je nebeski zaštitnik svetišta i crkve sv. Nikole Tavelića. Misnome slavlju, što ga je predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, u koncelecijaciji s provincijalom *Bosne Srebrene* fra Jozom Marinčićem, rektorom svetišta fra Damirom Pavićem, gvardijanom Samostana sv. *Križa* na Kovačićima fra Nikicom Vujicom, definatorom Provincije *Bosne Srebrene* fra Jankom Ćurom i mnogobrojnim svećenicima Sarajeva i okolice, sudjelovale su s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić s djecom iz Stadlerova dječjega *Egipta*.

Proslavljen 126. rođendan Družbe

U kapelici Samostana *Egipat* 24. listopada 2016. su Provincijska uprava i zajednice sestara iz Sarajeva i okolice proslavile 126. rođendan Družbe. Slavlju je sudjelovao veći broj sestara iz naše Provincije i djeca SDE-a.

Uz molitvenu devetnicu arkanđelu Rafaelu, sestre su se s vjernicima župe Katedrala duhovno pripravljale za svetkovinu Družbe – sv. *Rafaela*, trodnevni misnim slavljem i molitvom prije svete mise.

Proslavljen patron Provincije i spomendan „rođenja za Nebo“ oca Utemeljitelja

U Samostanu *Egipat* su 8. prosinca 2016. godine sestre Služavke Maloga Isusa Provincije *Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije* proslavile dan Provincije - svetkovinu *Bezgrješnoga začeca* BDM i dan preminuća oca

Utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera. Samoju proslavi prethodilo je trodnevno zajedništvo u Samostanu *Egipat*, od 5. do 7. prosinca 2016., djece i sestara u molitvi i slavlju svete mise, na čast i slavu uzvišene zaštitnice Provincije Bezgrješnoga začeca BDM i spomendana preminuća velikoga štovatelja Bezgrješne - sluge Božjega Josipa Stadlera.

Na dan svetkovine Bezgrješnoga začeca BDM sestre su se u većem broju okupile u sarajevskoj prvostolnici na slavlje svete mise u 10:30 sati koju je predslavio pomoćni biskup vrhbosanski - mons. Pero Sudar - uz koncelebraciju deset svećenika, asistenciju bogoslova te sudjelovanje bogoslovske zajednice, župljana i hodočasnika Prijatelja Maloga Isusa iz Prozora.

Slavlje je nastavljeno u Samostanu *Egipat* gdje su se sestre s prijateljima okupile oko obiteljskoga stola uz razgovor, pjesmu i druženje.

Hodočašća na grob sluge Božjega Josipa Stadlera

*Prijatelji Maloga Isusa svih triju provincija su - u organizaciji Vrhovne uprave Društva PMI - hodočastili na grob sluge B. J. Stadlera 1. listopada 2016. Tom prigodom su pohodili živi spomen njegove duhovnosti i svetosti života - kuću *Egipat* u kojoj se - po životu sestara - živi duh pobožnosti i štovanja djeteta Isusa kroz molitvu i služenje djeci koja su, spletom različitih okolnosti, ostala bez obiteljskoga doma i djeci u vrtiću *Srce*. U hodočasničkoj procesiji prešli su put od sarajevske katedrale do Stadlerova *Egipta*. Bila je to rijeka hodočasnika koja je, slaveći Boga, prošla gradom Sarajevom sve do vrha sunčanoga brežuljka u Sarajevu, na Bjelavama. Oko 300 hodočasnika PMI pohodilo je kuću *Egipat* i spomen-prostor sluge Božjega Josipa Stadlera.

*U utorak, 8 studenoga 2016., grob sluge Božjega Josipa Stadlera pohodili su mladi hodočasnici iz župe *Presvetoga Srca Isusova* u Prozoru u pratnji s. M. Olge Kikić. Sudjelovali su u slavlju svete mise i animirali liturgijsko pjevanje.

*Prijatelji Maloga Isusa iz župe *Presvetoga Srca Isusova* u Prozoru su 8. prosinca 2016. godine pohodili grob sluge Božjega Josipa Stadlera u pratnji sestara Služavki Maloga Isusa iz župe Prozor - s. M. Ružice Ivić i s. M. Mirke Iličić.

*Prijatelji Maloga Isusa iz župe *Sv. Jurja* u Vitezu su 12. studenoga 2016. i PMI iz župe *Sv. Ivana Krstitelja* u Lug-Brnakovićima 26. rujna 2016. pohodili grob sluge B. J. Stadlera u okviru dekanatskoga hodočašća u sarajevsku Katedralu po programu za Godinu milosrđa.

Hodočašće u svetište sv. Jakova Markijskoga u Deževicama

U subotu, 15. listopada 2016. godine, u prijepodnevnim satima se skupina osnovaca, njih tridesetak, predvođenih s. M. Danicom Bilić i nastavnicom Nikolinom Komšić, uputila na petosatno hodočašće u svetište sv. *Jakova Markijskoga* u Deževicama. Uz gromiljačke osnovce su i pojedini roditelji školaraca, izvršavajući zavjet, hodočastili sa svojom djecom.

Sudjelovanje na jedanaestomu HosanaFestu u Subotici

U Subotici je u subotu, 10. rujna 2016. godine, pod geslom *Milost na milost*, jedanaesti put održan festival hrvatskih duhovnih pjesama *HosanaFest 2016*. Festival je dobrotvorne naravi da bi se pomoglo liječenje jedne sugrađanke iz Subotice, koja je i sama bila u ulozi organizatora i nastupa. Sada je teško bolesna i potrebna su joj materijalna sredstva za liječenje. Uz humani cilj Festival je i natjecateljskoga karaktera. Izvođači su došli iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Njemačke i Srbije.

Vokalno-instrumentalni sastav "Misericordiae" iz župe Lug Brankovići po prvi je put nastupio na Festivalu i plasirao se među pet najboljih. Na *HosanaFestu* nastupili su pjesmom *Milost na milost*. Tekst za glazbu napisala je s. Rafaela Ivić, Služavka Maloga Isusa, a glazbu i aranžman gosp. Josip Joco Vukoja iz Fojnice. Uz članove koji su nastupili pjesmom, išli su i animatori Prijatelja Maloga Isusa koji su aktivni u svojoj župnoj zajednici. S mladima je išla i s. Marinela Zeko, pastoralna suradnica u župi Lug-Brankovići.

Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić posjetila je sestre na Haitiju

Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić je, u pratnji s. M. Liberije Filipović, 24. rujna 2016. otputovala na Haiti zrakoplovnom linijom preko Zagreba i Pariza. Na Haitiju je ostala do 20. listopada 2016. godine. Prigodom ovoga posjeta izbližega je upoznala život i rad sestara, te život ljudi pogođenih siromaštvom i drugim nevoljama koje su pratnja i posljedica neimaštine. Sa sestrama je doživjela i vidjela posljedice uragana *Matthew* koji je u tom vremenu zahvatio Haiti. Po dolasku u Sarajevo, 21. listopada, provincijska glavarica – s. M. Admirata je prenijela ostalim sestrama svoje dojmove i doživljaje s Haitija.

Časna majka – s. M. Radoslava Radek posjetila je sestre i djecu u kući Egipat

Prigodom hodočašća na grob oca Utemeljitelja s Prijateljima Maloga Isusa, časna majka Radoslava Radek je - u pratnji s. Ana Marije Kesten, vrhovne savjetnice, tajnice i ravnateljice Društva PMI te učiteljice novakinja s. M.

Genoveve Rajić - posjetila sestre i djecu u Samostanu *Egipat*. Bili su to radosni trenutci zajedništva s časnom Majkom Radoslavom 1. i 2. listopada 2016. godine.

U zajedništvu s njima slavljem jutarnje svete mise, što ju je predslavio preč. Ivo Tomašević, slavili smo anđele čuvarice i zahvalili Bogu za dar života – 50. rođendan i imendan - naše s. M. Anđe Vranješ, zamjenice provincijske glavarice, provincijske savjetnice i kućne poglavarice.

Održane duhovne obnove za sestre naših zajednica

U organizaciji Provincijske uprave i Vijeća za duhovnost održana su četiri turnusa duhovnih obnova za sestre zajednica naše Provincije BZ BDM:

- u subotu, 17. rujna 2016. godine, održana je duhovna obnova za prvu skupinu sestara u našoj Generalnoj kući u Zagrebu, Naumovac 12. Sudjelovalo je šesnaest sestara iz zajednica Zagreb - Črešnjevac, Zagreb -Nova Ves, Voćin, Geretsried i Željezno - na čelu s časnom Majkom - s. Radoslavom Radek;
- u subotu, 24. rujna 2016. godine, održana je duhovna obnova za drugu skupinu sestara u našoj kući – Samostan *Egipat* u Sarajevu. U duhovnoj obnovi sudjelovale su 23 sestre iz zajednica Samostan *Egipat* - Sarajevo, *Apostolska nuncijatura* – Sarajevo, *Vrhbosanska nadbiskupija* – Sarajevo, *Kuća Navještenja* – Gromiljak i RC *Sveta Obitelj* - Mostar;
- u subotu, 15. listopada 2016. godine, održana je duhovna obnova za treću skupinu sestara iz zajednica Slavonski Brod, Voćin, Maglaj, Doboj i Doloroza – Čardak. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je trinaest sestara;
- u subotu, 29. listopada 2016., održana je duhovna obnova za četvrtu skupinu sestara u Samostanu *Sveti Josip* u Vitezu. Sudjelovale su sestre iz zajednica u Vitezu, Gromiljaku i Prozoru.

Duhovne obnove su bile pod vodstvom dr. sc. Sande Smoljo - teologinje, psihologinje i psihoterapeutkinje - na temu: *Afektivna zrelost u interpersonalnim odnosima u redovničkoj zajednici*.

Edukacije i susreti

*Na Europskomu susretu o djelima milosrđa u Sarajevu su od 15. do 18. rujna 2016. godine u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije sudjelovale s. M. Admirata Lučić, s. M. Bertila Kovačević, s. M. Liberija Filipović i s. M. Jelena Jovanović. Susret je održan u organizaciji Komisije Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) „Caritas in Veritate“ (Ljubav u Istini) i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Na susretu su sudjelovali i predstavnici raznih crkvenih organizacija koje se bave djelima milosrđa: Caritas Europe, Komisije biskupskih konferencija Europske unije (COMECE), Justitia et pax Europe, Europske federacije katoličkih liječnika (FEAMC), Europske federacije banaka za prehranu (FEBA), Međunarodnoga povjerenstva za katolički pastoral u zatvorima (ICCPCC), Unije europskih konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (UCESM), Međunarodne kršćanske unije gospodarstvenika (UNIA-PAC), Međunarodne katoličke komisije za migracije (ICMC) te Europskoga centra za radnička pitanja (EZA). Susretu su nazočili i predstavnici pojedinih tijela Svete Stolice te veći broj izaslanika pojedinih europskih biskupskih konferencija. Sudjelovalo je desetak predstavnika raznih institucija i tijela Katoličke Crkve u BiH koja se bave djelima milosrđa, među njima i naše sestre s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić.

*U Majčinu selu u Bijakovićima – Međugorju je od 7. do 9. listopada 2016. održan sedamnaesti Susret dječjih domova BiH u organizaciji Ministarstva zdravstva, rada i socijalne skrbi Hercegovačko-neretvanske županije. Majčino selo tijekom tri dana bilo je domaćin djeci iz deset domova s područja cijele BiH. Susret dječjih domova BiH organiziran je u okviru "Dječjega tjedna" u Hercegovačko-neretvanskoj županiji tijekom kojega je održan niz radionica te podjela đачkih torbi i školskoga pribora za učenike iz socijalno ugroženih obitelji. Na susretu su sudjelovale s. M. Anđa Vranješ – ravnateljica Stadlerova dječjega *Egipta* (SDE-a) i s. M. Jelena Jovanović – odgojiteljica u SDE-u s troje djece iz SDE-a.

*Međunarodni simpozij na KBF-u na temu *Milosrđe i solidarnost*. Na Katoličkomu bogoslovnome fakultetu u Sarajevu je 11. studenoga 2016. održan međunarodni simpozij na temu *Milosrđe i solidarnost*. Na simpoziju su sudjelovale s. M. Manda Pršlja i s. M. Jelena Jovanović

*U organizaciji Foruma mladih udruge *Prsten* od 9. do 11. prosinca 2016. godine gostovala su u Zagrebu djeca Stadlerova dječjega *Egipta* u pratnji sestara odgojiteljica i volontera pod budnim vodstvom ravnateljice s. M. Anđe Vranješ. Tom prigodom gostoprimstvo su našli kod sestara Služavki Maloga Isusa u Vrhovnoj upravi u Zagrebu. Sudjelovali su u adventskim manifestacijama grada i upoznali se sa 100-godišnjom poviješću djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu. Uzvratili su posjet prijateljima iz Foruma mladih koji su ih prošle godine uveselili svojim dolaskom i mnogim božićnim darovima. Adventskom veselju pridružila se i veleposlanica Bosne i Hercegovine - Renata Paškalić - koja sa sestrama surađuje od 2003. godine.

Prijatelji Maloga Isusa bez kompromisa

U razdoblju od 29. rujna do 2. listopada 2016. u organizaciji Nadbiskupijskoga centra za pastoral mladih "Ivan Pavao II." iz Sarajeva održana je četvrta po redu volonterska akcija "72 sata bez kompromisa", u kojoj je sudjevalo sedamnaest volontera Prijatelja Maloga Isusa iz župe Lug-Brankovići pod vodstvom i organizacijom s. M. Marinele Zeko.

Evangelizacijska prisutnost u medijima

*U radijskoj emisiji *Porodični magazin* gostovala su 6. prosinca 2016. godine djeca Stadlerova dječjega *Egipta* u pratnji s. M. Kristine Adžamić, te 13. studenoga 2016. u religijskomu programu BHRT-a u emisiji *Religijski forum*.

*Humanitarni koncert i prodajnu izložbu *Izvor radosti* s nakanom pomoći školovanje djece Stadlerova dječjega *Egipta* podržala je većina medija u BiH, na čemu im zahvaljujemo.

*Božićna čestitka provincijske glavarice – s. M. Admirate Lučić upućena je preko radijske postaje *Mir Međugorje*.

*Želeći sa širom javnosti podijeliti duhovno blago *Godine milosrđa* - sadržano u molitveno-meditativnim tekstovima naših sestara, Provincijska uprava izdala je publikaciju s nazivom *Devetnica u čast svetomu arkanđelu Rafaelu*. Knjižica ocrtava bogatstvo života u duhu tjelesnih i duhovnih djela milosrđa sluge Božjega Josipa Stadlera. Ponuđena je sestrama i široj javnosti kao duhovna priprava za slavlje arkanđela Rafaela, zaštitnika Družbe.

Zahvalno sjećanje na Utemeljiteljevu grobu

Na svetkovinu Krista Kralja, stvoritelja svega stvorenoga, 20. studenoga 2016. godine Crkva je završila *Jubilej milosrđa*. U sarajevskoj Katedrali svečanu svetu misu s većim brojem svećenika i vjernika je predslavio msgr. Pero Sudar - pomoćni biskup vrhbosanski. Mi, sestre Služavke Maloga Isusa, s velikom smo se zahvalnošću sjetile našega Oca Utemeljitelja, koji je upravo na današnji dan, prije 135 godina, zaređen za biskupa u Bazilici *svetoga Klementa* u Rimu. Neka naša zahvalnost Utemeljitelju, brižnome pastiru, slugi Božjemu Josipu, za divno svjedočanstvo milosrdne ljubavi - po kojoj je bio i ostao „sirotinjski otac i majka“ - nikada ne prestane. Neka njegov zagovor prati i iz neba hrabri sve koji se na njegovu grubu okupljaju moleći pomoć i zagovor u svojim potrebama.

Sjednice Provincijske uprave

XIX. sjednica Provincijske uprave održana je u Samostanu *Egipat* 17. prosinca 2016. g.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Poruke i čestitke vrhovne glavarice Družbe	7
▪ Poruke i čestitke provincijskih glavarica	11
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	29
▪ Duhovna obnova u Družbi	32
▪ Stadlerove stranice	52
▪ Sestrinsko zajedništvo	60
▪ Karizmatско poslanje	101
▪ Odjeci duše	139
▪ Društvo Prijatelja Maloga Isusa	145
▪ Odjeci vremena	151
▪ Pokojne sestre	155
▪ Inmemoriam	170
▪ Pokojna rodbina	177
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	180
▪ Vijesti od broja do broja	184
▪ Sadržaj	211